

ครั้งที่ ๑

(สมัยวิสามัญ)

วันพุธที่ ๑๑ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๒๘ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๑๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทำถาม ไม่มี	๗
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	๗
๒.๑ พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศ พระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๑	
๒.๒ พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศ ให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรีและแต่งตั้งรัฐมนตรี	
๒.๔ พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศ แต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ	
๒.๓ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้พิจารณาและรับทราบ รายงานจำนวน ๖ ฉบับ คือ	๑๓
(๑) รายงานการจัดซื้อที่ดินสำหรับบ่อบำบัดน้ำเสีย เทศบาลนครหาดใหญ่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	๑๔
(๒) การยืนยันข้อเท็จจริงการตรวจสอบงบการเงิน เทศบาลเมืองปัตตานี ปี ๒๕๔๓-๒๕๔๔ ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	
(๓) รายงานผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และแผนการดำเนินงาน ในปี ๒๕๕๑	
(๔) รายงานของผู้สอบบัญชีและงบการเงิน สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำหรับปีสิ้นสุด วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ และ ๒๕๔๘	

(๕) รายงานการสอบบัญชีและงบการเงินกองทุนพัฒนา
น้ำบาดาล สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ และ ๒๕๔๘

(๖) รายงานผลการดำเนินงานของเงินทุนหมุนเวียน
ค่าเรื่องจักรกลของกรมทางหลวง

๒.๕ รับทราบเรื่อง ศาลฎีกาได้มีคำสั่งให้รับคำร้องของ ๑๔
คณะกรรมการการเลือกตั้งไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม
๒๕๕๑ คือ คำร้องขอให้ศาลฎีกาสั่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ เขตเลือกตั้งที่ ๓ จำนวน ๒ คน ใหม่
แทน นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล และ นายสนอง เทพอักษรณรงค์

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี ๑๕

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี ๑๕

เรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ซึ่ง ศาลฎีกาเป็นผู้เสนอ

ผู้อภิปราย

- นายเกรียงชัย จึงจตุรพิท ๑๗, ๑๙, ๒๒
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๑๙, ๒๔
- นายจุมพฏ บุญใหญ่ ๒๔, ๕๗
- นายนิสิต สินธุไพร ๒๗
- นายนริศ ชำนุรักษ์ ๓๒
- นายนิยม เวชกามา ๓๕
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ๓๘
- นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ๔๒

	หน้า
- นายนคร มาฉิม	๔๖
- นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤชัย	๕๐
- นายทิวา เงินยวง	๕๒
- นายทศพล เพ็งส้ม	๖๓
- นายจตุพร พรหมพันธุ์	๖๕, ๑๑๙, ๑๒๑, ๑๒๒
- นายสกลธี ภัททิยกุล	๗๒, ๑๖๔
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	๗๙
- นายไมตรี สอยเหลือง	๘๗
- นายวิเชียร ขาวขำ	๘๙
- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๙๑
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๑๐๓, ๒๐๕
- นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ	๑๑๑, ๑๒๑, ๑๒๒
- นายสงวน พงษ์มณี	๑๒๓
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๑๒๘
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๑๓๘
- นายสาธิต ปิตุเตชะ	๑๔๓
- นายสุนัย จุลพงศธร	๑๕๑, ๑๖๒, ๑๖๓, ๑๖๕
- นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี	๑๖๓, ๑๖๔, ๑๙๑, ๑๙๕
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	๑๖๕
- ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	๑๗๒, ๑๗๖, ๑๙๕
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๑๗๕
- นายธนา ชีรวินิจ	๑๗๘
- นายสุทิน คลังแสง	๑๘๔

	หน้า
- นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์	๑๘๙
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	๑๙๗
- นายสามารถ แก้วมีชัย	๑๙๘, ๒๑๐
- นายชูศักดิ์ ศิรินิล	๑๙๘, ๒๐๗
- นางสาวอรุณี ชำนาญยา	๑๙๙
- นางสาวฟ่องศรี ธาราภูมิ	๑๙๙
- นายเอกพจน์ ปานแย้ม	๒๐๐
- นางจิตรวรรณ หวังศุภกิจโกศล	๒๐๑
- นายสมนึก เฮงวาณิชย์	๒๐๑
- นางวรศุลี สุวรรณปรีสุทธิ	๒๐๒
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๒๐๒, ๒๐๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

วันพุธที่ ๑๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม คน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก่อนที่จะเปิดประชุมณะครับ ผมขอกราบเรียนให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ทราบ ท่านจะเห็นว่าที่นั่งจะมีรายชื่อ แต่ละครบค จะมีรายชื่อ กระผมเป็นคนสั่งดำเนินการเองครับ เนื่องจากว่าทางวุฒิสมาชิกเขาทำไว้ก่อน แล้วเราก็มามาทำตามแนวของเขาเอาไว้จะเห็นว่าปิดคนละข้าง ส่วนในวันนี้ท่านจะนั่ง ตรงไหนก็แล้วแต่อัธยาศัยไม่ได้ห้ามท่านนะครับ แต่เพื่อให้เป็นระบบก็อยากจะประทาน กราบเรียนให้ที่ประชุมได้รับทราบ ถ้าเป็นการผิดพลาดอย่างไรก็โทษผมแต่ผู้เดียวก็แล้วกัน ผมขอรับผิดแต่ผู้เดียวนะครับ ขณะนี้มีสมาชิกเข้ามาประชุม ผมจะใช้ระบบใหม่ ก่อนที่จะ ดำเนินการเปิดประชุมผมจะให้แสดงตนก่อนเพื่อจะรู้ว่าครบองค์ประชุมหรือไม่ครบ ถ้าไม่ครบก็จะเลื่อน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติช่วยกรุณาแสดงตนโดยเอาบัตรเสียบ แสดงตนนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตน)

นายสุชาติ ใส่น้ำเงิน (ลพบุรี) : ท่านประธานครับ กระผม สุชาติ ใส่น้ำเงิน กดช่องแสดงตน หรือกด เห็นด้วย กับ ไม่เห็นด้วย เพราะว่ามี ๓ ช่องครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : จะกดตรงไหนก็กดแสดงตนไป ก็แล้วกันครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเสียบเสร็จกันแล้วใช่ไหมครับ ขอให้ดำเนินการไปตามขั้นตอน อย่าเพิ่งปรึกษาอะไรมาเลยครับ เพื่อแสดงตนก่อนนะครับ

๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษณิษฐ์ ๑/๒

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : อยากจะปรึกษาเรื่องที่ท่านประธานให้ดำเนินการนี้ นะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมไม่อนุญาตครับ ท่านผู้ใดยังไม่เสียบัตรแสดงตน เชิญกรุณาเพราะว่าเวลาเราประชุมกัน ๐๙.๓๐ นาฬิกา ตอนนี้ ๐๙.๕๓ นาฬิกา ถ้าเป็นสถานการณ์ศึกษาเขาก็ตัดคะแนนแล้วครับ ปิดการแสดงตนนะครับ ช่วยออกกว่าจำนวนสมาชิกเท่าไรครับ

๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒/๑

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : ขออนุญาตท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : แสดงตนช่วยกดด้วยนะครับ เปลี่ยนใหม่ เอาใหม่ครับ ลบเก่าแล้วก็เปลี่ยนใหม่ เสร็จแล้วใช้ใหม่ครับ เสร็จแล้ว มีท่านใดอีก ที่ยังไม่แสดงตนกรุณาเร็วหน่อยครับ เดี่ยวสักครู่ค่อยยกมือครับ อย่าเพิ่งยกเลยยังไม่ได้เข้าระเบียบวาระอะไรเลยครับ เสร็จแล้วช่วยแจ้งผลด้วยครับ ท่านเลขาธิการทำอะไรครับ จำนวนผู้มาประชุม ๑๙๘ คน ไม่ครบองค์ประชุม เมื่อไม่ครบองค์ประชุมผมก็ขอเลื่อนการประชุม ๓๐ นาทีครับ

พักประชุมเวลา ๐๙.๕๖ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๐.๒๗ นาฬิกา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมงักไป ๓๐ นาทีเพื่อได้ปรับขบวนนะครับ ผมขอเรียนเพื่อนสมาชิกที่เคารพได้ทราบว่าการบริหารราชการเขาทำงาน ๐๘.๓๐ นาฬิกาเขาก็มาทำได้ สภาเปิด ๐๙.๓๐ นาฬิกา ๑๐.๐๐ นาฬิกา เราก็ยังไม่พร้อม อันนี้ผมคิดว่าก็เห็นใจนะครับ เพราะว่ารถติดบ้างอะไรบ้างก็จำเป็นที่จะต้องสายบ้าง แต่ว่าอย่างน้อยที่สุดผมขอเรียนว่าพรรคร่วมรัฐบาล ๓๐๓ เสียง ส่วนฝ่ายค้านนั้นเราอย่าพูดถึงท่านเพราะว่าท่านจะกดหรือไม่กดก็ท่านเป็นฝ่ายค้านนะครับ ท่านก็มีหน้าที่ที่จะต้องทำหน้าที่ของท่านอยู่ เมื่อไม่ครบองค์ประชุมทางฝ่ายรัฐบาลก็ถูกดำเนินไปโดยปริยาย อย่างนี้เป็นต้น ผมจึงเรียนต่อที่ประชุมว่า กระผมจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับนะครับ แล้วก็จะต้องทำอย่างนี้เสมอต้นเสมอปลายไปในระหว่างที่ผมดำรงตำแหน่งอยู่ ก็ขอเรียนให้ที่ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

(นายสุทัศน์ เงินหมื่น ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (แบบสัดส่วนตัว) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดียว ผมยังไม่เปิดให้ใครพูดทั้งสิ้นครับ ยังไม่เปิดประชุม แล้ววันนี้ก็ของดใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๗ ด้วยนะครับ เราจะดำเนินการเรื่องกฎหมาย ผมได้ประธานทราบเรียนกับท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร แล้วเราจะงดใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๗ ในเรื่องปรึกษาหารือเราจะงด เราจะทำกฎหมายให้สำเร็จ เพราะสภานี้เปิดมาสมัยหนึ่งแล้วไม่มีกฎหมายแม้แต่ฉบับเดียวได้ผ่านการพิจารณาของสภาเลย ฉะนั้นเราจึงต้องมาเร่งเรื่องกฎหมายให้เสร็จนะครับ ก็เรียนให้ที่ประชุมได้รับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๓/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขอทดสอบอีกครั้งหนึ่งว่า
ครบองค์ประชุม ๒๓๕ ท่านหรือไม่ เพราะขณะนี้ผู้เซ็นชื่อทั้งหมด ๓๓๗ ท่านแล้วนะครับ
จะครบองค์ประชุมหรือเปล่ายังไม่ทราบ ก็ขอทดสอบอีกครั้งหนึ่งนะครับ -----

- ๔/๑

โปรดกรุณาเสียบบัตรแสดงตนทุกท่านนะคะ เพราะว่าเราจะต้องเปิดเผยที่บอร์ด (Board) ข้างหน้า เดี่ยวก็ต้องเปิด เพราะว่าทางสื่อเองต้องการรายชื่อท่านที่อยู่ในที่ประชุมและไม่อยู่ในที่ประชุม

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เสียบกันเสร็จหรือยังครับ ท่านผู้ใดยังไม่ได้เสียบบัตรมีไหมครับ ก็แสดงว่าได้เสียบกันทุกคนแล้วนะคะ โปรดกดปุ่มแสดงตนเลยครับ กดปุ่มแสดงตนแล้วนะคะ โปรดแจ้งผลการนับคะแนนแสดงตนครับ เท่าไรท่านเลขาธิการครับ บัดนี้ผู้แสดงตนอยู่ในห้องประชุม ๒๙๕ ท่าน ส่วนผู้ไม่แสดงตนนั้นเท่าไรไม่ทราบ ก็แจ้งให้ที่ประชุมทราบ แสดงว่าครบองค์ประชุมแล้ว

เมื่อครบองค์ประชุมแล้วกระผมขอเรียนต่อท่านสมาชิกได้ทราบว่าเมื่อครบองค์ประชุมผมก็จะดำเนินการประชุมต่อไปตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทำถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศพระราชกฤษฎีกา

เรียกประชุมสมัชชาวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๑

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศพระราชกฤษฎีกา

เรียกประชุมสมัชชาวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๑

๒.๒ พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศให้รัฐมนตรีพ้นจาก

ความเป็นรัฐมนตรี และแต่งตั้งรัฐมนตรี และ

๒.๔ พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธาน

ศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

จึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้นรับฟังพระบรมราชโองการ ขอเชิญ
เลขาธิการเชิญพระบรมราชโองการทั้ง ๓ ฉบับครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

“พระบรมราชโองการ

ประกาศ

พระราชกฤษฎีกา

เรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา

พ.ศ. ๒๕๕๑

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ สมควรที่จะเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๘ และมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ตั้งแต่วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายสมัคร สุนทรเวช

นายกรัฐมนตรี”

“พระบรมราชโองการ
ประกาศ
ให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรี
และแต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายสมัคร์ สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๒๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑ แล้ว และแต่งตั้งรัฐมนตรีเพื่อบริหารราชการแผ่นดิน ตามประกาศลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑ นั้น บัดนี้ นายกรัฐมนตรีได้กราบบังคมทูลว่า สมควรปรับปรุงรัฐมนตรีบางตำแหน่งเพื่อความเหมาะสมและบังเกิดประโยชน์แก่ราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๘๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรี และแต่งตั้งรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

- ให้นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข
พ้นจากความเป็นรัฐมนตรี
- ให้แต่งตั้งรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้
นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์
นายวิชาญ มีนชัยนันท์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๕/๒

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายสมัคร สุนทรเวช

นายกรัฐมนตรี”

“พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ดำเนินการเลือกผู้พิพากษาในศาลฎีกา ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา จำนวนสามคน ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดได้ดำเนินการเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด จำนวนสองคน และวุฒิสภาได้ดำเนินการให้ความเห็นชอบผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันนิติศาสตร์ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านนิติศาสตร์อย่างแท้จริง จำนวนสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ หรือสังคมศาสตร์อื่น ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ทางด้านการบริหารราชการแผ่นดินอย่างแท้จริง จำนวนสองคน ตามที่คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาสรรหาและคัดเลือกให้เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งบุคคลทั้งเก้าได้ประชุม และเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตามคำแนะนำของวุฒิสภา ดังต่อไปนี้

๑. นายชัช ชลวร	เป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ
๒. นายเจริญ ภัคดีธนากุล	เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
๓. นายจรูญ อินทจาร	เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
๔. นายเฉลิมพล เอกอุรุ	เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

๑๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๕/๔

๕. นายนุรักษ์ มาประณีต	เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
๖. นายบุญส่ง กุลบุปผา	เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
๗. นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์	เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
๘. นายสุพจน์ ไข่มุกด์	เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
๙. นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี	เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ประสพสุข บุญเดช

(นายประสพสุข บุญเดช)

ประธานวุฒิสภา”

(ที่ประชุมรับทราบ)

๑๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๕/๕

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญนั่งครับ

ระเบียบวาระ ๒.๓ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้พิจารณาและรับทราบรายงาน

จำนวน ๖ ฉบับ

ด้วยเลขาธิการวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบ รายงาน จำนวน ๖ เรื่อง คือ

๑. รายงานการจัดซื้อที่ดินสำหรับบ่อบำบัดน้ำเสียเทศบาลนครหาดใหญ่ ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
๒. การยืนยันข้อเท็จจริงการตรวจสอบงบการเงินเทศบาลเมืองปัตตานี ปี ๒๕๔๓-๒๕๔๔ ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
๓. รายงานผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และแผนการดำเนินงานในปี ๒๕๕๑
๔. รายงานของผู้สอบบัญชีและงบการเงิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ และ ๒๕๔๘
๕. รายงานการสอบบัญชีและงบการเงินกองทุนพัฒนาน้ำบาดาล สำหรับ ปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ และ ๒๕๔๘
๖. รายงานผลการดำเนินงานของเงินทุนหมุนเวียนค่าเครื่องจักรกลของ กรมทางหลวง

จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ๒.๕ รับทราบคำสั่งศาลฎีกา

ด้วยประธานศาลฎีกาได้มีหนังสือแจ้งว่า ศาลฎีกาได้มีคำสั่งให้รับคำร้อง ของคณะกรรมการการเลือกตั้งไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ที่ขอให้ศาลฎีกาสั่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ เขตเลือกตั้ง ที่ ๓ จำนวน ๒ คนใหม่แทนนายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล และนายสนอง เทพอักษรณรงค์ ดังนั้นเมื่อศาลฎีกาได้รับคำร้องแล้วจึงทำให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ต่อไปไม่ได้ และไม่ให้นำบุคคลดังกล่าวเข้าในจำนวนรวมของสมาชิกเท่าที่มีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๑๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๖/๒

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๙ วรรคสองและวรรคสาม ปัจจุบันจึงมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จำนวน ๔๗๐ คน จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรอง
รายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ก่อนที่ที่ประชุมจะพิจารณาระเบียบวาระต่อไป ผมขอชี้แจงเรื่องการบรรจุ
ระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑ และเรื่องด่วนที่ ๒ ไว้เป็นอันดับแรก เนื่องจากก่อนปิดสมัยประชุม
สามัญทั่วไปได้มีการหารือในที่ประชุมว่า มีร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ซึ่งศาลฎีกา
เป็นผู้เสนอ สภาผู้แทนราษฎรต้องพิจารณาให้เสร็จภายในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๑
ประกอบกับมีร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ
พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ สภาผู้แทนราษฎรต้องพิจารณาให้เสร็จ
ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรไม่รับพิจารณาก็จะไม่เสร็จภายใน
กำหนดเวลา ดังนั้นเมื่อมีการเปิดสมัยประชุมวิสามัญ ผมจึงได้บรรจุร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวไว้ในอันดับแรก จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่..)

พ.ศ. .... ซึ่งศาลฎีกา เป็นผู้เสนอ สภาผู้แทนราษฎรจะต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ให้เสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งจะครบกำหนด
ในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐๒

ด้วยประธานศาลฎีกาได้มีหนังสือขออนุญาตให้มีผู้แทนของศาลฎีกาเข้าเป็น
ผู้แถลงและชี้แจง ผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์ในการพิจารณา ผมจึงอนุญาต

๑๖

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๖/๓

ให้ผู้แทนของศาลฎีกาเข้าร่วมแถลงและชี้แจงต่อที่ประชุมตามข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๒๔

- ๗/๑

๑๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จිරนุช ๗/๑

ขอเชิญผู้มีรายนามต่อไปนี้เข้าร่วมแถลงและชี้แจงในที่ประชุมหน้าครั้ง
เชิญคุณเกรียงชัย จิงจตุรพิธ ประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ในศาลฎีกา เชิญครับ นายพงษ์เดช วานิชกิตติกูล ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำสำนัก
ประธานศาลฎีกา นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระผมขอดำเนินการประชุมไปเลยนะครับ ขอเชิญผู้เสนอ
แถลงหลักการและเหตุผล เชิญท่านประธานแผนกคดีอาญาครับ

นายเกรียงชัย จิงจตุรพิธ (ประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองในศาลฎีกา) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายเกรียงชัย
จิงจตุรพิธ ประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา ได้รับมอบหมาย
จากท่านประธานศาลฎีกาให้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธี
พิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อให้
ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาโดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

ในเรื่องหลักการ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา ซึ่งมีสาระสำคัญคือ
การกำหนดให้มีบทบัญญัติรองรับตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลง
จากรัฐธรรมนูญ ฉบับพุทธศักราช ๒๕๔๐ อาทิ การกำหนดให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีมูลแห่งคดีเป็น
การกล่าวหาผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือผู้รับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำการ
อันมิชอบด้วยหน้าที่ การกำหนดให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่
ของรัฐจูงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ
ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจูงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ การกำหนดวิธีการ

๑๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จึรนูช ๗/๒

ดำเนินคดีแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สิน การกำหนดวิธีการแต่งตั้ง อำนาจหน้าที่ และวิธีดำเนินการของผู้ไต่สวนอิสระ เพิ่มเติมเป็นหมวดใหม่ เพิ่มวิธีการอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเป็นอาทิ

ส่วนเหตุผล สืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้องค์คณะผู้พิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบด้วยผู้พิพากษาศาลฎีกาและผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกา เพิ่มอำนาจหน้าที่ ในการพิจารณาพิพากษา กำหนดให้ผู้เสียหายสามารถร้องขอต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ให้แต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระเพื่อดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นอาทิ ตลอดจน การที่ผู้ต้องคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้เป็นอาทิ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ เนื่องจากกระผมได้เคยเรียนกับท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรในทางที่จะดำเนินการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้ทุกพรรคการเมืองเสนอรายชื่อผู้อภิปราย เพื่อจะได้อภิปรายไปตามรายชื่อของแต่ละพรรคการเมือง บัดนี้ได้รายชื่อจากทางพรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่านด้วยกัน ท่านแรกคือ ท่านสุทัศน์ เงินหมื่น ท่านนริศ ขำนุรักษ์ ท่านวิรัตน์ กัลยาศิริ ท่านนคร มาฉิม ดอกเตอร์ทิวา เงินยวง คุณสกลธี ภัททิยกุล คุณไมตรี สอยเหล็อง คุณทศพล เพ็งส้ม ๘ ท่านด้วยกัน ส่วนพรรคพลังประชาชนมีใครบ้าง ขอรายชื่อครับ พรรคพลังประชาชนมีอยู่ ๕ ท่านด้วยกัน ๑. คุณนิสิต สินธุ์ไพร ๒. คุณนิยม เวชกามา ๓. คุณบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ๔. คุณทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ ๕. คุณจุมพฏ บุญใหญ่ พรรคชาติไทยมีไหมครับ พรรคเพื่อแผ่นดินมีไหมครับ พรรคมัชฌิมาธิปไตยมีไหมครับ พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา มีไหมครับ พรรคประชากรชาติไทยมีไหมครับ ไม่มีรายชื่อก็แสดงว่ามี ๒ พรรคใหญ่เป็นผู้เสนอมา ขอเชิญท่านสุทัศน์ เงินหมื่น เป็นผู้อภิปรายรายแรก เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ แบบสัดส่วน ท่านประธานครับ ก่อนอื่นขออนุญาตทำความเข้าใจกับท่านประธานในเรื่องการส่งชื่อผู้อภิปราย เพราะว่า บางครั้งอาจจะมีการปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมได้ ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมในการนำเสนอ ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและเหตุผลประกอบในการพิจารณาของสภา จึงขออนุญาตทำความเข้าใจเบื้องต้นตอนนี้ ท่านประธานครับ การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ของศาลฎีกานั้น ท่านผู้แทนคงนำเสนอแทนท่านประธานศาลฎีกาซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบกฎหมายฉบับนี้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพราะฉะนั้น ข้อเสนอดังกล่าวและข้อเสนอต่าง ๆ ของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นำเสนอไปนั้น คงขอความกรุณาท่านผู้เสนอได้โปรดนำกลับไปเป็นข้อเสนอแนะบางส่วนเพื่อประกอบในการพิจารณาออกข้อกำหนดและข้อบัญญัติของศาลฎีกาในอนาคตต่อไป ท่านประธานครับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

๒๐

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๘/๒

ทางการเมืองได้มีการเสนอครั้งแรกในปี ๒๕๔๒ ซึ่งเสนอตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งขณะนั้น ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี และได้เสนอโดยกระทรวงยุติธรรมซึ่งยังไม่แยกออกจากศาลในขณะนั้น การนำเสนอวันนี้ก็เป็นกรนำเสนอเพื่อแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว โดยสาระสำคัญคือการออกกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ มาตรา ๒๗๖ และมาตรา ๓๐๒ ท่านประธานครับ การเสนอแก้ไขดังกล่าวนี้ ได้มีบทบัญญัติสำคัญซึ่งนำเสนอเข้ามา ซึ่งแน่นอนที่สุดพรรคประชาธิปัตย์เห็นชอบด้วย อย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะว่าประการที่ ๑ คือ เป็นกฎหมายที่เสนอเข้ามาตามบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญซึ่งบังคับให้เสนอภายในกำหนดระยะเวลาต่าง ๆ ตามมาตรา ๓๐๒ ของรัฐธรรมนูญ

๒๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ราชันีพร ๙/๑

ประการที่ ๒ กฎหมายฉบับนี้เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มบทบาทของ ผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมา ซึ่งบทบาทของผู้ไต่สวนอิสระนั้นเป็นเรื่องแรกของประเทศไทย ที่เกิดขึ้น โดยมีตัวอย่างที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ใช้บทบาทของผู้ไต่สวนอิสระ มาไต่สวนการกระทำความผิดของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รวมทั้งได้มีการอุทธรณ์ ฎีกา ขอประทานโทษ อุทธรณ์ต่อศาลฎีกาเพื่อให้พิจารณาคดีที่ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิ ที่จะยื่นอุทธรณ์ได้ภายในกำหนดระยะเวลา นั่นก็คือส่วนหนึ่งที่เป็นข้อแตกต่าง จากกฎหมายเดิมของปี ๒๕๔๒ ท่านประธานครับ ผมขอชื่นชมโดยการที่ทางศาลฎีกา ได้กรุณารับนำเสนองานนี้เข้ามาโดยรีบด่วนตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๑ ทั้งที่ความจริง มีกำหนดระยะเวลา ๑ ปีในการนำเสนอดังกล่าว และกำหนดระยะเวลาสำหรับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ๑๒๐ วันนับแต่วันรับร่างนี้และ ๙๐ วันสำหรับวุฒิสภา ที่ผมแสดงความชื่นชมนั้นเพราะว่าในปัจจุบันนี้สภาพสังคมไทยได้เกิดปัญหาครับ เกิดปัญหาคือประชาชนทั่วไปมีความรู้สึกไม่มั่นคงในชีวิต ทรัพย์สิน เกิดปัญหาสภาพสังคม เสื่อมทราม เกิดปัญหาสภาพเศรษฐกิจแย่ เกิดปัญหาความขัดแย้งอย่างสูงในหลายองค์กร หลายหน่วยงาน ขาดความไว้วางใจในผู้บริหารซึ่งบริหารประเทศ นั่นก็คือสภาพที่เกิดขึ้น กับประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะได้เกิดปัญหาความรู้สึกที่ว้าวุ่นกับกระบวนการยุติธรรม ขาดความไว้วางใจและขาดความเชื่อถือในกระบวนการยุติธรรม กระผมไม่ได้หมายความว่า กระบวนการยุติธรรมทั้งหมด แต่กระบวนการยุติธรรมนั้นจะประกอบไปด้วยสถาบันตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ และองค์กรอิสระอื่น ท่านประธานครับ เดิมนั้นศาลไม่ค่อยได้มี บทบาทในการแก้ปัญหาของประเทศชาติมากมายนัก แต่เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ ได้ออกมามีบทบาทบังคับใช้และเริ่มมีบทบาทที่จะให้ศาลได้มามีโอกาสแก้ปัญหาของ ประเทศชาติหลายส่วนด้วยกันไม่ว่าจะออกมาเป็นผู้คัดเลือกผู้ทำงานในองค์กรอิสระ ไม่ว่าจะออกมาโดยการคัดเลือกตัวแทนมาจากศาลฎีกามาดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หลายองค์กร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหาของชาติบ้านเมืองที่ผ่านมาได้ เพราะได้มีการแทรกแซงองค์กรอิสระแทรกแซงกระบวนการยุติธรรมหลายครั้งหลายหน

๒๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ราชันีพร ๙/๒

กระผมจึงคงจะขออนุญาตที่จะกล่าวขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่งต่อศาลฎีกา เพราะถือว่าขณะนี้ในประเทศไทยของเราคงจะอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องพึ่งกระบวนการยุติธรรมมาแก้ปัญหา เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคงจะเตือนสติของผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมได้ กระผมขออนุญาตท่านประธานที่จะอัญเชิญพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่มีพระบรมราโชวาทแก่คณะตุลาการศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๙ ความตอนหนึ่งว่า ศาลเองมีสิทธิที่จะพูดถึงเกี่ยวกับการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการเลือกตั้งที่ได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ ๒๐ เลือกตั้งอยู่คนเดียวซึ่งมีความสำคัญเพราะในที่สุดการเลือกตั้งไม่ครบจำนวน ขอให้ท่านไปศึกษาความเกี่ยวข้องของท่านเกี่ยวข้องในจุดไหน ถ้าท่านไม่เกี่ยวข้องขอให้ท่านลาออกดีกว่า -----

๒๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๑๐/๑

แล้วยังมีพระบรมราชาโชวาทแก่ประธานศาลฎีกาและคณะว่า เวลานี้เป็นเวลาวิฤกฤติ
ที่สุดในโลก ฉะนั้นท่านก็มีหน้าที่จะปฏิบัติ ตรงนี้เองครับ เป็นพระราชดำรัสซึ่งพวกเรา
น้อมใส่เกล้าฯ ทั่วประเทศ และผมก็เชื่อมั่นว่า ในกระบวนการยุติธรรมและศาลนั้น
ก็น้อมใส่เกล้าฯ ด้วยกัน แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครับท่านประธาน ในกระบวนการยุติธรรม
ต้นทางของกระบวนการยุติธรรมคือตำรวจ มีเหตุการณ์ซึ่งเป็นข้อระวางสงสัยและข้อคดีใจ
ของประชาชนทั่วไป และผู้อยู่ในวงการกฎหมายและในวงการกระบวนการยุติธรรม
ซึ่งอาจจะเป็วิฤกฤติที่สุดในโลกอีกครั้งหนึ่งก็ได้ ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาต
ยกตัวอย่าง ปัจจุบันนี้ระบบกลไกและกระบวนการยุติธรรมไม่แน่ใจว่าจะสามารถทำหน้าที่
ของตนเองได้อย่างถูกต้อง ตรงไปตรงมา และมีประสิทธิภาพหรือไม่ กระบวนการยุติธรรม
เบื้องต้นคือตำรวจครับท่านประธาน นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนตัวผู้บัญชาการสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติแล้วได้มีการโยกย้ายนายตำรวจสำคัญ ๆ หลายตำแหน่ง ซึ่งจะเห็นว่า
ทำที่และพฤติกรรมตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจผิดแผกแปลกจากเดิมมากมาย
ท่านประธานครับ คดีบางคดีที่เกี่ยวข้องกับผู้มีอำนาจในบ้านเมืองก่อนหน้านั้นนั้นกลับล่าช้า
แต่คดีบางคดีที่เกิดขึ้นกับผู้ที่มีหน้าที่ตรวจสอบและมีหน้าที่ไต่สวนคดีของผู้มีอำนาจ
ในยุคก่อนนั้นกลับรวดเร็ว กระผมจะขออนุญาตยกตัวอย่างกรณีกรมสอบสวนคดีพิเศษ
ท่านสุนัย ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านโอนมาจากศาลเพื่อมาทำหน้าที่อธิบดีกรมสอบสวน
คดีพิเศษ ท่านได้ทำหน้าที่ในการรวบรวมพยานหลักฐานมากมายซึ่งกระทบต่อผู้มีอำนาจ
ในอดีต เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลท่านถูกย้ายไปอยู่สำนักงาน ป.ป.ท. (สำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ) ท่านประธานครับ ผมไม่เชื่อว่า
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมคนปัจจุบันทราบหรือไม่ว่าท่านกระทำการในสิ่งที่
ไม่แน่ใจว่าผิดกฎหมายหรือไม่ กล่าวคือสำนักงาน ป.ป.ท. นั้นยังไม่มีพระราชกฤษฎีกาแบ่ง
ส่วนราชการ ไม่มีตำแหน่งที่จะไปรองรับท่านอธิบดีสุนัย และยังไม่มีการออกกฎหมาย
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมของกระทรวงยุติธรรม ย้ายไปได้อย่างไร
เอาไปอยู่ที่ไหน อีกทั้งท่านเองถูกดำเนินคดีข้อหาหมิ่นประมาท ท่านประธานครับ

ตำรวจไปรอจับอยู่ดอนเมือง แต่ผู้ใหญ่ในบ้านเมืองบางท่านกลับมาจากต่างประเทศเพื่อมา
ขึ้นศาลคดีอาญานักการเมือง

(นายจุมพฏ บุญใหญ่ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายจุมพฏ บุญใหญ่ (สกลนคร) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ให้พูดไปก่อนอย่าเพิ่ง
ประท้วงเลยคุณจุมพฏนั่งก่อน มันกำลังเรียบร้อยแล้ว เชิญนั่งก่อนครับ ขอบพระคุณครับ
เชิญต่อคุณสุทัศน์

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ไปรอตั้งจับท่านสุนัยที่ดอนเมือง แต่ขณะเดียวกันมีผู้ใหญ่มากท่านเดินทางเข้าประเทศ
ก่อนหน้านี้มีหมายจับเช่นเดียวกัน แต่มีข่าวว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
จะไปรอรับ ดินะครับไม่มีคนยื่นฟ้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยฐานเป็น
เจ้าพนักงานปฏิบัติการตามหน้าที่โดยไม่ชอบไม่จับผู้ต้องหา การปฏิบัติเช่นนี้ไม่เรียกอย่างอื่น
ไปได้เลยครับ นอกจากเรียกว่าเลือกปฏิบัติ ถูกออกหมายจับครับ ประชาชนสลัดใจ
อดีตผู้พิพากษาศาลฎีกาถูกตำรวจออกหมายจับคดีหมิ่นประมาทรอจับที่ดอนเมือง
และคดีอื่น ๆ ละครับเปรียบเทียบกันได้ไหม เหล่านี้เป็นต้นครับ จะให้ประชาชนเชื่อถือ
ได้อย่างไรในกระบวนการยุติธรรม ต้นสายทางคือตำรวจ นี่เฉพาะเรื่องนี้นะครับ
ประชาชนทั่วประเทศที่เกิดขึ้นกับตำรวจละครับ ที่เกิดขึ้นกับประชาชนโดยการกระทำของ
ตำรวจละครับ ผมขออนุญาตเฉพาะตำรวจที่ประพฤติไม่ดีนะครับ ท่านประธานครับ
เดี๋ยวนี้คนดีกลัวตำรวจครับ -----

คนชั่วกลัวศาล นั่นคือต้นทางของกระบวนการยุติธรรม ประชาชนเริ่มมีความรู้สึกว่าแห้ว และรู้สึกอาการหนาวครึบ ต้นทางกระบวนการยุติธรรมอีกส่วนหนึ่งก็คืออัยการ เช่นเดียวกันครึบ คดีทุกคดีที่ คตส. (คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิด ความเสียหายแก่รัฐ) เสนอขึ้นไปตีกลับทุกคดี ผู้ใหญ่ในสำนักงานอัยการสูงสุดมาเป็น ผู้ต้องหาด้วย ประชาชนจะหวังพึ่งใครครึบ นี่เป็นส่วนหนึ่งที่ผมมีความชื่นชมและสบายใจ ที่ศาลฎีกาได้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาในภาวะที่ประชาชนรู้สึกโดดเดี่ยวต่อการ ดำเนินการกระบวนการยุติธรรมของรัฐบาล แน่นอนที่สุดครึบศาลก็คือศาล ศาลก็ยังเป็น ที่พึ่งสุดท้ายของประชาชน แน่นอนที่สุดครึบกฎหมายฉบับนี้เมื่อออกมาแล้วก็ย่อมจะเป็น ที่หวังของประชาชน เพราะการให้มีผู้ไต่สวนอิสระนั้นเป็นช่องทางหนึ่งที่ประชาชนสามารถ ยื่นต่อศาลฎีกาให้มีคณะกรรมการหรือผู้ไต่สวนอิสระมาเป็นผู้แทนของเขาในการนำเสนอ คดีเข้าสู่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผมจึงขอขอบคุณ ทางศาลฎีกาที่ดำเนินการในเรื่องนี้โดยรีบด่วน แต่ขณะเดียวกันผมก็มีข้อห่วงวังก บางประการที่จะนำเสนอเพื่อประกอบในการพิจารณาของท่านและอาจจะต้องมีการแก้ไข ในชั้นกรรมาธิการต่อไป กล่าวคือในบทบัญญัติเรื่องกรรมการ ในมาตรา ๓๘ คณะกรรมการ ไต่สวนซึ่งให้แต่งตั้งจากราชการตุลาการที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ ในศาลอุทธรณ์ หรือศาลอุทธรณ์ภาค หรือผู้พิพากษาอาวุโสที่เคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค อย่างน้อยหนึ่งคน และข้าราชการอัยการระดับไม่ต่ำกว่าชั้นหกอย่างน้อยหนึ่งคน และที่เหลือให้พิจารณา แต่งตั้งตามความเหมาะสมแก่คดีจากบุคคลผู้มีสัญชาติไทยที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๔๕ ปี ในวันแต่งตั้ง และต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ท่านก็ว่าไป ผมมีข้อสังเกต อย่างนี้ครึบ ๑. จำนวนท่านผู้พิพากษาที่จะแต่งตั้ง จำนวนข้าราชการตุลาการที่จะแต่งตั้ง มานั้นท่านกำหนดมาตรฐานระดับของท่านผู้พิพากษาสูงเกินไปซึ่งเข้าใจว่าจะเป็น ระดับ ๖ ขึ้นไป ทำให้ท่านผู้พิพากษาทั้งหลายในศาลล่างขาดโอกาสที่จะมาทำหน้าที่นี้ รวมทั้งจำนวนที่จะถูกคัดเลือกนั้นมีน้อย ถ้าสมมุติว่ามี การแก้ไขให้ตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป

น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา เพราะท่านผู้พิพากษาระดับใดก็ตามก็คือท่านผู้พิพากษาศรับ นั่นคือข้อสังเกตประการที่หนึ่ง ส่วนข้อสังเกตที่มีข้าราชการอัยการมาอยู่ด้วยนั้นผมไม่บังอาจไปวิจารณ์ แต่ถ้าพฤติกรรมของข้าราชการอัยการบางท่านเป็นอยู่อย่างนี้แล้วอาจจะได้รับความไม่น่าเชื่อถือจากประชาชนได้

ท่านประธานครับ อีกประการหนึ่งคือ การแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระนั้นแต่งตั้งจากผู้ที่เป็นกลางทางการเมืองและมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ หลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งนั้นให้เป็นไปตามข้อกำหนด ท่านจะกรุณาชี้แนวทางในวันนี้ได้ไหมครับว่าข้อกำหนดที่ท่านจะออกมานั้นจะเป็นในทิศทางใด ทั้งนี้เพื่อความสบายใจต่อผู้ที่พิจารณากฎหมายฉบับนี้ว่าข้อกำหนดดังกล่าวนั้นจะออกมาในทิศทางใด ท่านประธานครับ ในหมวด ๔/๓ เรื่องการอุทธรณ์ ความจริงท่านก็เขียนกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้สอดคล้องต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพราะกำหนดให้มีการอุทธรณ์ การอุทธรณ์ดังกล่าวนี้มองได้ ๒ อย่างครับ ๑. คือเพื่อช่วยเหลือผู้บริสุทธิ์ได้มีโอกาสให้มีการทบทวนอีกครั้งหนึ่ง แต่อดคิดไม่ได้ครับเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ไม่บริสุทธิ์หาทางที่จะเอาตัวเองให้รอดจากการถูกลงโทษอีกครั้งหนึ่งเช่นเดียวกัน ตรงนี้เป็นดาบสองคม เพราะระยะเวลาที่กำหนดที่จะให้อุทธรณ์นั้น -----

๒๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๒/๑

ได้มีกำหนดระยะเวลา ๓๐ วัน โดยมีเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ว่า มีพยานหลักฐานใหม่ ซึ่งอาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ท่านประธานครับ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จะเดินเข้าไปสู่เป็นผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายฉบับนี้นั้นคือ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎรซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นผู้ใหญ่ ๆ ทั้งนี้ พยานหลักฐานทั้งหลายคงไม่มีอะไรใหม่หรือครับ มีเท่าไรเขาก็ต้องขอมาสู้ให้หมดละครับ ระยะเวลาเพียง ๓๐ วันมันจะมีข้อเท็จจริงอะไรเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญน้อยมาก ตรงนี้เองครับ จึงทำให้มองได้ ๒ แง่ แต่ถึงอย่างไรก็ตามก็เป็นเงื่อนไขที่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญต้องเขียนไว้ กระผมจึงต้องขอฝากว่าหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์และพิจารณาคดี และพิจารณาวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้เป็นไปตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา กำหนด ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนดนั้นพวกเรายังไม่ทราบว่าท่านจะกำหนดอย่างไร ได้แต่ฝากว่าขอให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์มากที่สุดและขอให้เป็นเรื่องที่ประชาชนให้ความไว้วางใจมากที่สุด นั่นคือข้อเสนอละและข้อท้วงติงซึ่งกระผมได้เสนอต่อท่านผู้นำเสนอวันนี้ผ่านท่านประธาน และจะมีข้อเสนอมามากมายจากสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ดังที่ได้มีการเสนอชื่อไว้แล้ว ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เนื้อหาสาระ กระชับดีครับ ขอเชิญคุณนิสิต สินธุไพเราะ ครับ

นายนิสิต สินธุไพเราะ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิสิต สินธุไพเราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคพลังประชาชน ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งทางศาลยุติธรรมเป็นผู้เสนอร่างเป็นไปตามกรอบของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญทุกฉบับเมื่อผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาก่อนนำขึ้นทูลเกล้าฯ ให้ทรงลงพระปรมาภิไธย จะต้องส่งศาลรัฐธรรมนูญเพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ๓๐ วัน เพราะฉะนั้นจึงถือว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทุกฉบับมีความสำคัญอย่างมากในการดำเนินการของสภาแห่งนี้ กระผมเองเห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะให้มีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อที่จะ

๒๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๒/๒

ตรวจสอบการกระทำที่ทุจริตที่คิดมิชอบในทางการเมืองและในทางราชการ แล้วก็เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่มีการดำเนินการวิธีการของศาลเพื่อให้เกิดกระบวนการยุติธรรม ให้เกิดความรอบคอบ เกิดความเป็นธรรมกับผู้ถูกกล่าวหาแล้วก็ผู้กล่าวหาตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการบัญญัติเพิ่มจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ปี ๒๕๔๒ เช่น กำหนดให้สามารถแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมา ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ได้ทราบว่าล้อมาจากสหรัฐอเมริกาของศาลสูงผู้ไต่สวน

ประเด็นที่ ๒ กำหนดให้ผู้เสียหายเปิดช่องทางในการร้องต่อศาลฎีกาที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเพื่อตั้งผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมาพิจารณาเป็นพนักงานสอบสวนอีกช่องทางหนึ่ง

ประเด็นที่ ๓ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และกระผมเองมีข้อสังเกตหลายประการครับ

ประการที่ ๑ วิธีของศาล การบัญญัติในกฎหมายฉบับนี้ ช่องทางเดิมรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วก็พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๒ -----

๒๙

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๑๓/๑

เมื่อมีมูลค่าความผิดก็ส่งอัยการสูงสุดและส่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นี่คือช่องทางแรก ต่อมากฎหมายฉบับนี้ได้เพิ่มให้ผู้เสียหายสามารถที่จะยื่นผ่านไปที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเพื่อให้ตั้งผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมาไม่เกิน ๕ คน และให้ทำการไต่สวน เมื่อไต่สวนเสร็จก็มีมูลค่าส่งอัยการสูงสุดและอัยการสูงสุดก็ส่งศาลฎีกา นี่คือกระบวนการช่องทางใหม่ ซึ่งผมเองมีข้อสังเกตว่าการที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาสามารถตั้งผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมา ก็เหมือนตั้งพนักงานสอบสวนดี ๆ นี่เองนะครับ ไม่แตกต่างจากช่องทาง ป.ป.ช. ก็ถามว่าในขณะที่ศาลฎีกาเป็นคนตั้งกรรมการสอบสวนหรือผู้ไต่สวนก็ดี เมื่อผู้ไต่สวนมาจากศาลฎีกาและเป็นพนักงานสอบสวน สอบสวนเสร็จก็สรุปส่งอัยการสูงสุด อัยการสูงสุดก็ส่งวนมาที่ศาลฎีกา ซึ่งประมาณ ๙ คนตั้งขึ้นมาเป็นองค์พิจารณา ผมเองมีข้อสังเกตว่ากระบวนการยุติธรรมดังกล่าวนี้มันจะสอดคล้องกับอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อำนาจตุลาการหรือไม่ เพราะหลักอำนาจอธิปไตยสูงสุดของประเทศคืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ ถ้าศาลฎีกาสามารถตั้งพนักงานสอบสวนเองได้ก็จะไม่เป็นการถ่วงดุล เป็นการแทรกแซงอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อย่างลึ้มว่าผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองคือประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภาหรือรองประธานรัฐสภา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ส.ส. สมาชิกวุฒิสภา เพราะฉะนั้นผมจึงมีข้อสังเกตว่าถ้าศาลฎีกาสามารถตั้งผู้ไต่สวนหรือผู้สอบสวนอีกประเภทหนึ่งขึ้นมา ก็จะนำไปสู่การแทรกแซงอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจตุลาการ ไม่อยู่ในดุลอำนาจ ๓ ฝ่าย นั่นเป็นการเพิ่มอำนาจของฝ่ายตุลาการให้มีมากขึ้นเกินกว่า ๒ อำนาจ ซึ่งออกตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็สอดคล้องกับเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งต้องการให้เกิดตุลาการวิวัฒน์เพื่อจัดการกับนักการเมือง ซึ่งเป็นแนวคิดทางการเมืองต้องการให้ศาลมีอำนาจสูงสุดซึ่งเป็นเรื่องดีครับ แต่แล้วก็เป็นเรื่องหลักอธิปไตยนะครับ อำนาจ ๓ ฝ่าย และประชาธิปไตยสมัยใหม่มีอำนาจ ๔ ฝ่ายเพิ่มขึ้นมา ตรวจสอบมากมาย ป.ป.ช. กกต. ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง ผู้ตรวจการแผ่นดิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน อันนี้เป็นอำนาจที่ ๔ ในการตรวจสอบนักการเมือง

๓๐

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๑๓/๒

และเรามาเพิ่มอีกคณะผู้ไต่สวนสอบสวนนักการเมืองขึ้นมาอีก จึงเป็นเรื่องที่ผมตั้งข้อสงสัยว่า มันจะขัดกับหลักคุณอำนาจ ๓ ฝ่าย อำนาจอธิปไตยของปวงชนชาวไทยหรือไม่ครับ

ประการที่ ๒ มาตรา ๔๔/๗ ซึ่งในกรณีที่แต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระ ให้ที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน เป็นผู้ไต่สวนอิสระทำหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินคดีตามมาตรา ๔๔/๕ ตรงนี้เองก็มีข้อกังวลมากกว่าที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาแต่งตั้งผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมืองนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะอย่าลืมว่า ผู้ไต่สวนอิสระนั้นเป็นผู้พิพากษาอาวุโส ซึ่งวันนั้นบุคคลที่เป็นผู้พิพากษาอาวุโส แล้วก็หลุดออกจากตำแหน่งศาลไปเป็นคณะกรรมการต่าง ๆ มากมาย คตส. อดีตคณะบดี คณะนิติศาสตร์ อดีตรองประธานศาลฎีกา เป็นกลางทางการเมืองไหมครับ กกต. ป.ป.ช. ๙ คน ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง -----

๓๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรรณ ๑๔/๑

สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ผมเป็นห่วงครับ ความเป็นกลางทางการเมืองมีอะไรมาวัดครับ และมีหลักเกณฑ์อย่างไรที่จะมองว่าใครเป็นกลาง ไม่เป็นกลาง ถ้าไม่มีความเป็นกลางทางการเมือง มันจะนำไปสู่กระบวนการยุติธรรมทางเดียว จะเกิดปัญหาให้ชาติบ้านเมืองครับ เมื่อกระบวนการตรวจสอบไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรม ไม่เป็นกลางจะทำให้ปัญหาทางการเมืองเพิ่มทวีคูณ ยิ่งขึ้นเหมือนปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นก็อยากจะทราบว่ามีวิธีการที่จะหาความเป็นกลางทางการเมืองอย่างไรในคณะผู้ไต่สวนอิสระ

ประการต่อไปครับ กระผมเองเพิ่งได้เห็นข้อไม่สมบูรณ์ของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ เห็นชัดเจนว่าคณะ ป.ป.ช. ซึ่งมี ๙ คน ได้รับแต่งตั้งจากคณะ คมช. คปค. ตามประกาศ คปค. คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน อำนาจอธิปไตยเป็นองค์กรที่ ๔ เป็นองค์กรตรวจสอบ ป.ป.ช. มาจากการแต่งตั้งของ คมช. วันนี้ในรัฐธรรมนูญได้ต่ออายุสมบรูณ์ ๙ ปี ปกติรัฐธรรมนูญเปลี่ยนผ่าน คนร่างรัฐธรรมนูญต้องมีมารยาทครับ ต้องอยู่ในตำแหน่ง ประมาณ ๑ ปีแล้วให้มีการสรรหาใหม่ แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ ป.ป.ช. อยู่ ๙ ปี กกต. ๗ ปี สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดิน ๖ ปี ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ ป.ป.ช. คนละ ๙ ปี นี่คือการสืบทอดอำนาจเผด็จการชัด ๆ ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แล้วก็ส่งผล ป.ป.ช. ด้วยครับ ผมเองวิตกกังวลอย่างยิ่งว่า ป.ป.ช. ชุดนี้จะมีความเป็นกลางทางการเมืองไหม เป็นกระบวนการยุติธรรมด้วย อยู่ในกระบวนการยุติธรรม ผู้เสียหาย ป.ป.ช. อัยการสูงสุด ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมันอยู่ในกระบวนการยุติธรรม เพราะฉะนั้นความเป็นกลางทางการเมืองจึงมีความสำคัญยิ่งยวดต่อกระบวนการยุติธรรม จึงอยากจะทราบเรียนรู้ผู้ที่ร่างได้กรุณาชี้แจงเรื่องความเป็นกลางทางการเมืองว่าจะคัดเลือกอย่างไร ซึ่งที่ผ่านมากระผมเองไม่สบายใจว่าเกิดความเป็นกลางทางการเมืองในองค์กรอำนาจที่ ๔ ของอำนาจนิติบัญญัติอำนาจบริหารอำนาจตุลาการ แล้วก็องค์กรตรวจสอบหรือไม่ นี่เป็นสิ่งที่ผมกังวลมาก และกระผมเองจึงเห็นชัดเจนว่าความจำเป็นในการแก้ไขรัฐธรรมนูญมันอยู่ตรงนี้เอง เพราะได้วางองค์กรต่าง ๆ บุคคลต่าง ๆ สืบทอดอำนาจคนละ ๖ ปี ๗ ปี ๙ ปี เพราะฉะนั้นก็ทราบเรียนท่านประธานว่า

๓๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๑๔/๒

กระผมเองเห็นด้วยในหลักการ เห็นด้วยอย่างยิ่งกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แต่ก็มีบางประเด็นที่กราบเรียนถามต่อผู้กว้างว่า จะมีความเป็นกลางทางการเมือง และจะเกิดกระบวนการยุติธรรมอย่างไรกับผู้ที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามกันทางการเมือง ถ้าองค์กรต่าง ๆ มีคนไม่เป็นกลางทางการเมืองก็จะละเว้นกับบุคคลที่เป็นนักการเมือง ฝ่ายเดียวกันและกระทำการกับนักการเมืองที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามซึ่งเราเห็นมากมาย ในกระบวนการ ๒ ปีที่ผ่านมา ขอกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ สวัสดิ์ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ คุณนริศ ขำนุรักษ์ เชิญครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ สำหรับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ศาลฎีกาได้เสนอเข้าสู่สภาเพื่อให้เราได้ร่วมกันพิจารณานั้นนะครับ กระผมเห็นด้วยในหลักการของกฎหมายและในรายละเอียดส่วนใหญ่ แล้วก็เห็นด้วยว่าควรจะออกกฎหมายฉบับนี้โดยเร็วด้วย เพราะว่า ๑. ประเทศไทยมีบทเรียนที่นักการเมืองได้ทำให้กับบ้านเมืองเราบอบช้ำมาอย่างมากมายทีเดียว -----

๓๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐี ๑๕/๑

ทั้งการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) และการใช้อำนาจรัฐโดยมิชอบเพื่อตัวเอง พวกพ้อง และครอบครัวจนถึงขนาดกล่าวกันโดยทั่วไปว่ามีการสถาปนาระบบอบใหม่ขึ้นมา เป็นการเอาเงินไปหาอำนาจ ได้อำนาจแล้วมาแสวงหาเงิน ได้เงินแล้วก็ไปหาอำนาจ ทำให้บ้านเมืองบอบซ้ำ เรามีบทเรียนมา

ประการที่ ๒ กฎหมายฉบับนี้ผมคิดว่าจะเรียกคืนศักดิ์ศรีของสภาได้ เพราะว่าในระยะเวลาที่ผ่านมาสภาถูกครหา ถูกนิทนาว่าเราถูกครอบงำโดยฝ่ายบริหาร มาพอสมควรนะครับ ผมคิดว่าการออกกฎหมายฉบับดังกล่าวเป็นการทวงคืนศักดิ์ศรีที่เราสูญเสียไป เพราะว่าเป็นกฎหมายที่เราสามารถใช้ตรวจสอบทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ ของพวกเราเช่นเดียวกัน

ประการที่ ๓ ที่กระผมเห็นด้วยเพราะว่ากฎหมายในแนวลักษณะเดียวกัน ดังกล่าวนี้นี้เคยใช้ได้ผลมาแล้วในระยะเวลาไม่นานมานี้ นะครับ โดยเฉพาะกรณีใช้กับ ป.ป.ช. ผมจึงเห็นด้วยในหลักการที่จะให้มีกฎหมายฉบับดังกล่าว และอยากเรียกร้อง จากเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอให้ช่วยกันผลักดันออกกฎหมายฉบับนี้โดยเร็วที่สุด แต่อย่างไรก็ตามผมมีข้อสังเกตฝากไปยังคณะกรรมการวิสามัญที่จะเกิดขึ้น ตามหลังอยู่ ๒-๓ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ เรื่องเกี่ยวกับเงื่อนไขเวลา ในมาตรา ๔๔/๑๗ ที่ระบุว่า ในกรณี ที่อัยการสูงสุดเห็นว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ไต่สวนอิสระยังไม่สมบูรณ์ เนื้อหาก็คือให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมา และในกรณีที่คณะทำงานไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีอาญาได้ ให้ผู้ไต่สวนอิสระมีอำนาจในการดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลเอง หรือแต่งตั้งทนาย ข้อความที่บอกว่า ในกรณีที่คณะทำงานไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ เวลาสำหรับการหาข้อยุติผมคิดว่าเป็นนามธรรมนะครับ เราไม่แน่ว่าจะใช้เวลาไปเท่าไร เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ผมคิดว่าเงื่อนไขเวลาเป็นเงื่อนไข ที่สำคัญในการตรวจสอบ เมื่อกฎหมายฉบับนี้กำหนดไว้ว่าเวลาสำหรับการหาข้อยุติซึ่งเป็น นามธรรม ผมคิดว่าตรงนี้อาจจะเป็นผลเสียหายไม่สามารถที่จะพิจารณาคดีได้รวดเร็ว

๓๔

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษณิษฐ์ ๑๕/๒

ตามเจตนารมณ์นะครับ และถ้าหากไปเปรียบเทียบกับกฎหมายอื่น กรณีผู้ไต่สวนอิสระ
ทำไมถึงไม่ระบุว่าให้เขาสามารถยื่นยันมติเดิมของเขาแล้วก็สามารถฟ้องร้องเองได้ หรือให้
ทนายฟ้องแทนได้ นี่ผมก็สงสัยนะครับ กรุณาช่วยตอบข้อซักถามว่าทำไมถึงไม่ให้ผู้ไต่สวน
อิสระยื่นยันมติแล้วฟ้องเองได้เหมือนกับกฎหมายฉบับอื่นนะครับ

เงื่อนไขเวลาเรื่องที่ ๒ ในมาตรา ๔๔/๙ ให้ผู้ไต่สวนอิสระทำการไต่สวน
และทำความเข้าใจให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ทำไมไม่ระบุว่าใช้เวลาเท่าไร เพราะว่าในมาตรา ๔๒
กรณีที่กรรมการไต่สวนไต่สวนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ท่านก็สามารถกำหนดระยะเวลาว่า
ให้เสร็จสิ้นภายใน ๙๐ วัน แต่กรณีที่กรรมการไต่สวนไต่สวนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ทำไมไม่ระบุเวลาให้ชัดเจนเหมือนกับที่ระบุเวลากับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๔๒
เงื่อนไขเวลาจึงเป็นเงื่อนไขที่สำคัญสำหรับประสิทธิภาพของกฎหมายฉบับนี้ เช่นเดียวกับ
ระบบการตรวจสอบ ระบบการถ่วงดุลของกรรมการไต่สวน เพราะว่าผู้ไต่สวนอิสระ
มีอำนาจเทียบเท่ากับ ป.ป.ช. ไม่มีการตรวจสอบการทำงาน ไม่มีการถ่วงดุลในการทำงาน
ผมคิดว่าไม่ได้ เพราะว่าอำนาจมากต้องมีการตรวจสอบเข้มข้น -----

๓๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๖/๑

๒. ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาก็เคยเลือกผู้ดำรงตำแหน่งพิตพลาตมาแล้วเหมือนกันในอดีต ผมขอไม่ยกตัวอย่างนะครับ แต่ว่าในอดีตไม่นานนี้ก็เคยเลือกผู้ดำรงตำแหน่งพิตพลาตมาแล้ว เพราะว่าคนบางคนที่ท่านเลือกอาจจะเป็นคนดี แต่ว่าหลังจากดำรงตำแหน่งแล้ว อาจจะมีปัญหาได้ การตรวจสอบ การถ่วงดุลเอาไว้จึงเป็นเรื่องสำคัญ แล้วก็ผมคิดว่า ทำไมไม่เอาระบบการคัดค้านผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมาใช้เหมือนกับมีระบบการคัดค้าน ผู้พิพากษามาใช้ซึ่งเป็นระบบการตรวจสอบ เป็นระบบการถ่วงดุลได้

ประการสุดท้าย ผมอยากให้ระบุจำนวนผู้ไต่สวนอิสระ ไม่ใช่แค่ระบุว่าจะไม่ต่ำกว่า ๕ คน การระบุจำนวนจะไปมีผลต่อมติว่าท่านจะใช้มติอย่างไร มติเสียงข้างมาก หรือมติ ๓ ใน ๕ หรือมติ ๑ ใน ๔ แม้ว่าเป็นรายละเอียดแต่เป็นส่วนสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ ผมจึงฝากท่านประธานไปยังคณะกรรมการวิสามัญหรือผู้ที่มาชี้แจงในวันนี้ กรุณาได้ชี้แจงในวันนี้ หรือฝากเป็นข้อสังเกตไปยังคณะกรรมการวิสามัญในรายละเอียดที่กระผมได้ซักถามในกฎหมายฉบับนี้ครับ กราบขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ เชิญคุณนิยม เวชกามา ครับ

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร เขต ๑ พรรคพลังประชาชน กระผมขอกราบเรียนถามเกี่ยวกับผู้นำเสนอในเงื่อนไขร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสัก ๒-๓ ประเด็น เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะนำเสนอเพื่อมีการแก้ไขฉบับปี ๒๕๔๒ เนื่องจากเป็นพระราชบัญญัติที่มีประโยชน์ทั้งต่อผู้ถูกกล่าวหา คือทั้งนักการเมืองและชาวบ้านผู้เสียหายด้วย แต่เนื่องจากว่าผมมีข้อต้องเรียนถามผู้นำเสนอในวันนี้ว่า ที่ผ่านมานักการเมืองพอเป็นข่าวขึ้นมาแต่ละครั้งมักจะถูกว่าเป็นจำเลยและมีความผิดแล้ว ทั้ง ๆ ที่บางครั้งก็ยังไม่ถึงขนาดว่ามีความผิด เพราะในกฎหมายอาญาจริง ๆ แล้วไม่จำเลย เป็นเพียงผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น แต่นักการเมืองพอมีประเด็นซึ่งถูกร้องไปยัง

๓๖

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๖/๒

ป.ป.ช. หลายครั้งหลายหนปรากฏว่าเป็นผู้มีความผิด แล้วมักจะถูกพิพากษาโดย ป.ป.ช. เองว่านักการเมืองนั้นมีความผิดในเบื้องต้น ซึ่งเมื่อออกสู่สื่อเป็นเรื่องใหญ่โตแล้วการแก้ไข จะลำบาก เพราะนักการเมืองบางครั้งก็ยังไม่มีความผิดถึงขนาดนั้น แต่อีกส่วนหนึ่งผู้กล่าวหา ก็เป็นการใส่ร้ายก็มี เพราะฉะนั้นในเรื่องของพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้ามีการแก้ไขแบบนี้แล้ว ผมได้อ่านบางมาตราซึ่งยังไม่หมดแต่ก็แก้ไขได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งบางมาตราผมเอง ก็อยากจะนำเสนอถามบ้างว่าเมื่อแก้ไขแล้ว แต่บางอันที่ผมดูบางมาตราปรากฏว่ายังไม่ให้ ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยคือนักการเมืองเหล่านี้ เพราะฉะนั้นในที่ผ่านมา จำเลยคือนักการเมืองนั้น ป.ป.ช. เองเมื่อถูกร้องและทำการสอบสวนซึ่งเบ็ดเสร็จในตัว ของตัวเองก่อนที่จะนำฟ้องไปสู่ศาลฎีกา ป.ป.ช. มักจะทำตัวเป็นผู้พิพากษาเสียส่วนใหญ่ เท่าที่ฟังมาในหลายเรื่องหลายประเด็น -----

๓๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๗/๑

ทั้ง ๆ ที่เรื่องบางเรื่องเจ้าตัวเขานักการเมืองเองยังไม่ได้ชี้แจงแต่ก็เป็นการศึกษา
ในเบื้องต้นว่า ป.ป.ช. บอกว่ามีความผิดแล้ว ซึ่งในเรื่องแบบนี้มันน่าจะมีการพิจารณา
ค่อนข้างชัดเจนในระดับผู้พิพากษา แต่มันเป็นข่าวมาบ่อย ๆ ซึ่งเป็นการเสียหาย
แก่นักการเมือง ดังนั้นผมเองในฐานะซึ่งเป็น ส.ส. คนหนึ่งที่มีความต้องการให้เกิด
ความเป็นธรรมในระบบคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ดี หรือในการ
ดำเนินการพิจารณาความทางอาญาของกฎหมายดังกล่าว ผมอยากจะยกประเด็นขึ้นเป็น
อย่างหนึ่งว่า เช่น กฎหมายที่แก้ไขฉบับนี้ในมาตรา ๑๐ ผมอ่านดูแล้วรู้สึกว่าเป็นวรรคสอง
บอกในการยื่นฟ้องให้โจทก์ โจทก์คือ ป.ป.ช. ส่งสำนวนไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.
หรือของผู้ไต่สวนอิสระแล้วแต่กรณีต่อศาลเพื่อให้เป็นหลักในการพิจารณาในลักษณะนี้
ดูแล้วตรงนี้เป็น การไต่สวนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร
คำว่า เห็นสมควร ในมุมนี้ในจุดนี้ผมไม่ทราบว่าขนาดไหน เพราะว่าในผู้เสียหาย คือจำเลยเอง
ไม่ได้พูดถึงเลย น่าจะเพิ่มในประเด็นที่ว่าหรือตามที่จำเลยขอร้อง ซึ่งในประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาโดยทั่วไปก็ต้องมีในส่วนของผู้เสียหายมีส่วนต้องนำเสนอด้วย
แต่ปรากฏว่าตรงนี้น่าจะเป็นการพิจารณาในส่วนที่ว่าถ้านักการเมืองก็คือประชาชน
คนหนึ่งทำไมไม่มีสิทธิที่จะนำเสนอความคิดหรือให้ทนาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเห็นด้วยกับ
ผู้อภิปรายว่าในการไต่สวนของผู้ไต่สวนอิสระซึ่งพูดขึ้นมาลอย ๆ ว่าไม่น้อยกว่า ๕ คน
ในลักษณะแบบนี้มันน่าจะมีเกณฑ์ที่ค่อนข้างชัดเจนว่าผู้ไต่สวนอิสระเป็นใครอย่างไร
ให้มันชัดเจนกว่าที่นำเสนอครับ ในเรื่องนี้ผมเองในลักษณะผู้มีความเห็นว่าเรื่องแบบนี้
น่าจะมีกฎเกณฑ์ที่ค่อนข้างชัดเจนมากกว่าที่นำเสนอเพียงลอย ๆ บอกว่าผู้ไต่สวนอิสระ
ไม่น้อยกว่า ๕ คน ซึ่งในเรื่องแบบนี้มันน่าจะยกขึ้นมาเป็นกรณีที่จะต้องนำเสนอ
ในส่วนของภาคกฎหมายที่ค่อนข้างชัดเจน เพราะไหน ๆ ก็แก้ไขผมเองก็เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เพียงแต่ว่าอยากจะให้ผู้นำเสนอต้องไปแก้ไขบางประการซึ่งจำเป็นต้องแก้ไขในส่วนที่ต้องแก้ไข
ในประเด็นที่จำเลยหรือนักการเมืองเสียหายแล้วไม่มีโอกาส ขอบคุณมากครับ

๓๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๗/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านวิรัตน์ กัลยาศิริ
นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ
ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ครับ
ผมขออนุญาตชื่นชม ขออนุญาตเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่ศาลยุติธรรมเป็นผู้เสนอ
มานะครับ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่าในปัจจุบันนี้ปัญหาของประเทศไทยก่อให้เกิด
ความแตกแยกอย่างไม่เคยมีมาก่อน ทั้งนี้ทั้งนั้นเมื่อหาสาเหตุว่ามาจากสาเหตุอะไร
ก็ต้องยอมรับครับว่า เกิดจากการทุจริตคอร์รัปชันของนักการเมือง เกิดจากการใช้อำนาจ
เพื่อพวกพ้อง เกิดกรณีนายทุนผูกขาด เกิดจากกรณีใช้เงินซื้อเสียง ซื้ออำนาจ และสำคัญ
เกิดจากการแทรกแซงองค์กรอิสระอันเนื่องมาจากข้อบกพร่องในรัฐธรรมนูญ
ต้องยอมรับความจริงครับว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เปิดช่องให้มีการครอบงำองค์กรอิสระ
มีการครอบงำ กกต. มีการครอบงำ ป.ป.ช. และสำคัญมีการซื้อวุฒิสภาไว้จำนวนหนึ่ง
เมื่อสามารถยึด กกต. อยู่ในมือ เมื่อสามารถยึด ป.ป.ช. ไว้ในมือ เมื่อสามารถมีวุฒิสภาไว้
แค่ ๓ องค์กรนี้ประเทศไทยก็อยู่ในอุ้งมืออุ้งเท้าของบุคคลนั้น -----

เพราะฉะนั้นการที่จะฟ้องสักเรื่อง จะดำเนินคดีอาญาสักเรื่องเป็นเรื่องที่ยากยิ่ง นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา และผม นายวิรัตน์ กัลยาศิรี เคยยื่นฟ้อง กกต. ชุดสามหน้าห้าห้วง ผมเป็นทนาย นายถาวรเป็นโจทก์ ยากที่สุด ประเด็นที่กว่าจะฝ่าด่านมาได้ก็คือความเป็นผู้เสียหายมีอำนาจฟ้องหรือไม่ เพราะฉะนั้นพอเห็นร่างที่ยกขึ้น ซึ่งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย ก็คือให้ผู้เสียหายฟ้องเอง ถือว่าเป็นกฎหมายที่ก้าวหน้าที่สุด แล้วโดยเฉพาะการที่จะกล่าวหานายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา กรณีนี้เปิดช่องให้ร้องไปที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยตรง แล้วศาล อาจจะต้องตั้งผู้ไต่สวนอิสระ ซึ่งก็ถือว่าเป็นกฎหมายใหม่ มีประโยชน์ แล้วก็มีการบังคับใช้ในประเทศ อย่างเช่น สหรัฐอเมริกา ประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาหลายคนก็อบตายเป็นกับผู้ไต่สวนอิสระลักษณะเช่นนี้ เพราะฉะนั้นการที่เปิดโอกาสให้ผู้เสียหายฟ้องเอง ผมถือว่าเป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสาธารณะ เพราะเหตุใดที่กระผม ต้องพูดอย่างนี้ ก็เพราะว่าท่านผู้มีเกียรติครับ เออว่า คตส. ประกอบด้วยบุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถแต่ละสาขา แม้ว่าที่มาของท่านเหล่านั้นอาจจะมาจากการรัฐประหาร แต่ว่าเมื่อคุณงานที่ท่านทั้งหลายทำต้องถือว่ามีความรู้ประโยชน์อย่างยิ่งต่อประเทศชาติ คตส. ยื่นเรื่องไปที่อัยการ ไม่ทราบเหตุผลใดหลายเรื่องที่เกิดกรณีขัดแย้ง โชคดีครับ ที่ คตส. สามารถจะยื่นฟ้องเองได้ คตส. ก็เปิดช่องนั้น ลักษณะอันนี้ก็เช่นเดียวกัน ในกรณีที่อัยการสูงสุดไม่เห็นด้วย ผู้ไต่สวนอิสระก็สามารถฟ้องได้ อันนี้ก็ถือว่าเป็น ความก้าวหน้าของร่างกฎหมายที่ยกวางขึ้น ถ้าเกรงว่าคณะตุลาการจะไม่เป็นธรรม ผมก็พยายามดูรายละเอียด พยายามสอบถามในที่ประชุมวิป (Whip) เมื่อวานที่ท่านที่มา ชี้แจงก็บอกว่าคุณพิพากษาเลือกเป็นรายคดี และเป็นความลับ เมื่อเลือกเป็นรายคดี และเป็นความลับ ตุลาการประจำ ๘๐ กว่าท่าน ตุลาการอาวุโสคือเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกา เกษียณอายุแล้วก็โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้มาเป็นตุลาการอาวุโสในศาลฎีกาอีก ๓๓ ท่าน ร้อยกว่าท่านก็เป็นการเพียงพอที่จะเข้ามารับผิดชอบแต่ละเรื่องแต่ละคดี เหตุผลที่ผมต้อง กราบเรียนอย่างนี้ก็เพราะว่าการวินิจฉัย การเข้าหาตุลาการ แม้ว่าไม่เป็นที่เปิดเผย แต่ต้องยอมรับว่ามีอยู่จริง เพราะฉะนั้นการที่ให้ตุลาการมาโดยลับเป็นรายคดีจะสามารถ

แก้ไขปัญหานี้ได้อย่างดี เพราะฉะนั้นขออนุญาตเห็นด้วย ชื่นชมการเลือกโดยลับ และเลือกเป็นรายคดี ผมถึงถือว่าเป็นเรื่องที่กำลังก้าวหน้า กรณีผู้ไต่สวนอิสระ อันนี้ขออนุญาต ท้วงติงคณะผู้ยกวางซึ่งใช้คำว่า เป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริต ผมจำได้กฎหมาย กกต. เขียนไว้แบบนี้ครับ มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ด้วยซ้ำ และมีความเป็นกลางทางการเมือง เป็นอย่างไรครับศาลอุทธรณ์เอาเข้าคุกไป ๔ ปี กับ ๒ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นในส่วนนี้น่าจะต้องเขียนให้ชัด เอาอย่างคณะกรรมการไต่สวน ล้อมมาก็ได้ครับ เป็นตุลาการระดับไหน เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยกี่ปีขึ้นไป เป็นซี ๑๐ ซี ๙ กี่ปีขึ้นไป เป็นผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขาวิชาซึ่งเกี่ยวข้องกับคดีนั้น ๆ กี่ปีขึ้นไป -----

แต่ยังกังวลเรื่องอัยการเพราะต้องยอมรับความจริงครับว่า องค์การอัยการแม้ว่าจะมีคนดีอยู่ แต่ผู้นำของอัยการระดับ ๑ ระดับ ๒ ระดับ ๓ หลายท่านอาจจะมีกรณีพิวพันกรณีสนามบิน กรณีหลาย ๆ กรณีอาจจะทำให้ไม่กล้าสั่งคดีตามความเป็นกลางที่แท้จริงก็ได้ นะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนของผู้ไต่สวนอิสระกระผมเห็นว่าน่าที่จะต้องกำหนดคุณสมบัติให้ชัดกว่านี้ ไม่ใช่ว่าเป็นกลางทางการเมืองและมีความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเห็นอยู่แล้วว่าไม่ได้ผล กกต. ชุดที่ผ่านมาก็เห็นแล้วว่าเดือดร้อนต้องติดคุก

ข้อต่อไป กรณีดำเนินคดีในต้นร่างใช้คำว่า ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ผมสอบถามทางเพื่อน ส.ส. จากพรรคประชาธิปัตย์ที่เคยอยู่สหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาเขาบอกเลยว่าภายใน ๒ ปี อันนี้ก็ควรจะเขียนได้ครับ ให้เสร็จสิ้นภายใน ๑ ปี ถ้าไม่เสร็จขออนุญาตจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาขอขยาย มันจะได้รู้ครับว่าคดีของนาย ก นาย ข นาย ค เข้าไปแล้วจบภายในเท่าไร สังคมเขาจะได้ตามเรื่องได้ แล้วหากเห็นว่ากฎหมายลักษณะเช่นนี้อาจจะไปกระทบหรือพอ ๕ ปีผ่านไปไม่ทันสมัย ไม่ทันกาล สามารถเขียนได้ครับว่า ๕ ปี ยกเลิกแก้ไข ๕ ปีแก้ไขเพื่อที่จะได้ทันการทุจริต เพื่อที่จะได้ทันการคดโกงของนักการเมืองในทุกระดับ โดยเฉพาะนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีฉะนั้นแล้วเราก็จะเกิดรัฐตำรวจอย่างที่เห็นครับ ไม่คำนึงถึงหลักการ ไม่คำนึงถึงกฎหมาย ใครจะคิดครับว่าคนอย่างท่านสุนัย มโนมัยอุดม ซึ่งผมเคยอภิปรายไว้ในตอนต้น ๆ ของการเปิดสภาแห่งนี้จะถูกหมายจับ โชคดีครับที่ กต. (คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม) รับท่านสุนัยไปเป็นตุลาการ ถือว่าโชคดี ถ้าไม่รับไปเป็นตุลาการสงสัยว่าจะถูกกุญแจมือ ถูกเข้าคุก เข้าห้องขัง หรือกรณีที่ คตส. ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ เป็นผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายรัฐาธิปัตย์ยังถูกแจ้งความโดยเรื่องกระจอก ๆ ผมขออนุญาตพูดตรง ๆ แล้วเป็นอย่างไรรครับ คดีสำคัญ ๆ เฉยเพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม เป็นตัวพิจารณา เป็นตัวกำราบนักการเมืองที่คิดไม่ซื่อกับบ้านกับเมือง จึงขออนุญาตสนับสนุนครับท่านประธาน

๔๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๑๙/๒

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านบุญจงครับ

นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม บุญจง วงศ์ไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคพลังประชาชน เกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ กระผมมีความเห็นว่าเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นั่นก็คือบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่นั่งอยู่ในสภาแห่งนี้ เมื่อเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญ สิ่งสำคัญที่สุดความเป็นธรรม จะต้องเกิดขึ้นกับบุคคลที่ถูกกล่าวหา ในกฎหมายรัฐธรรมนูญทุกฉบับจะเขียนไว้เสมอครับว่า บุคคลใดที่ถูกกล่าวหาคดีอาญาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลนั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ จะต้องปฏิบัติกับบุคคลนั้นเหมือนคนที่ไม่ได้กระทำความผิด นี่คือหลักของกฎหมายกับบุคคลที่ดำรงตำแหน่ง กับบุคคลที่ถูกกล่าวหาคดีอาญา ท่านประธานที่เคารพครับ บรรดาบุคคลที่เป็นนักการเมืองนี้หากมาจากการเลือกตั้งของประชาชน -----

๔๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๒๐/๑

แน่นอนที่สุดครับเมื่อเข้าสู่สภาก็จะมีขั้นตอนในการตรวจสอบมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบในระบบรัฐสภาที่มีฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล การทำงานของฝ่ายรัฐบาลก็จะถูกตรวจสอบโดยฝ่ายค้าน ตั้งกระทู้ถาม ยื่นญัตติ นี่เป็นกระบวนการในระบบรัฐสภา แต่สิ่งหนึ่งซึ่งบุคคลที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเมื่อถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญา ไม่ว่าจะเป็นการทุจริตหรือการร่ำรวยผิดปกติรวมตลอดทั้งการยื่นบัญชีทรัพย์สินไม่ถูกต้อง ซึ่งขณะนี้เราก็ได้เห็นครับมีรัฐมนตรีบางท่านถูกตั้งข้อกล่าวหาว่ายื่นบัญชีบกพร่อง ก็ถูกดำเนินการไปตามขั้นตอน สิ่งสำคัญที่สุดครับ ศาลที่ถือว่าเป็นสิ่งสุดท้ายในการที่จะพิพากษาตัดสินให้บุคคลใดนั้นเป็นผู้มีความผิด ศาลคืออาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถือว่าเป็นศาลที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง วันนี้ได้มีการนำกฎหมายฉบับนี้ มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผมเองได้พิจารณาประเด็นในการแก้ไขทุก ๆ มาตราแล้ว ต้องเรียนอย่างนี้ครับว่าสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา那不ปรากฏให้เห็นเลย วันนี้ผู้ฟ้องมีปรากฏชัดเจนเพิ่มมาอีก ๑ องค์กรคือผู้ไต่สวนอิสระ คำว่า อิสระ น่ากลัวมากครับ พอเลือกมาแล้วมีแต่ความอิสระ นั่นก็แปลความว่า ใครจะแทรกแซงไม่ได้ ใครจะนำเสนอเอกสารอะไรต่าง ๆ ความเป็นอิสระจะมีขึ้นหรือเปล่า ฉะนั้นทั้งหมดทั้งปวง ผมอยากจะฝากครับว่า สิทธิของผู้ถูกกล่าวหาให้เขามีเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ถูกกล่าวหา เหมือนบุคคลทั่ว ๆ ไปที่ถูกดำเนินคดีอาญา เริ่มตั้งแต่มีทนายความ สามารถไปนั่งฟัง ในการซักถาม ในการสอบสวนได้ ตรงนี้ถ้ามีอิสระมากเวลามีทนายเสร็จห้ามทนายเข้าไปนั่งฟัง เคยมีคดีตัวอย่าง คดีของ คตส. บางเรื่องขอทนายไปนั่งฟังบอกไม่ได้เป็นเรื่อง เฉพาะของผู้ถูกกล่าวหา ถ้าเกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้นมาผมบอกเลยครับว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นดำรงตำแหน่งทางการเมืองตำแหน่งใดก็ตามครับ ไม่ใช่พนักงานทนายทนายทนายจะต้องมีทนายความไปให้ความเข้าใจ ทนายความไปรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อจะหักล้างในชั้นไต่สวน ในชั้นสอบสวน เพราะผู้ไต่สวนอิสระที่ดี ป.ป.ช. ก็ดี บุคคลเหล่านี้ เป็นผู้รวบรวมพยานหลักฐานทั้งหมด แล้วในกฎหมายดังกล่าวนี้เขียนชัดเจนครับว่า องค์คณะผู้พิพากษาจะต้องพิจารณาตามสำนวนของ ป.ป.ช. และผู้ไต่สวนอิสระ

นี่คือการบังคับชัดเจนแล้ว ท่านจะพิจารณาหากไปไม่ได้ กฎหมายเขียนชัดเจนครับ ฉะนั้นในขั้นรวบรวมพยานหลักฐานจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะต้องให้โอกาสให้สิทธิของผู้ถูกกล่าวหาให้เขามีทนายความนั่งฟัง ให้เขามีทนายความสามารถหักล้างทุกสิ่งทุกอย่างได้ แล้วให้โอกาสการต่อสู้เต็มที่ สิ่งหนึ่งผมอยากฝากในประเด็นนี้

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งที่ถือว่าเป็นสิ่งที่ผมอยากเห็นนานแล้วเกี่ยวกับการขึ้นศาลของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นั่นก็คือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ ท่านประธานที่เคารพครับ คนทั่วไปทำความผิดขึ้นศาล เขามีศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา นี่คือกระบวนการยุติธรรมครับ เขามีไว้เพื่ออะไรครับ เพื่อให้มีกระบวนการกลั่นกรอง คดีอาญาบางคดี ศาลชั้นต้นตัดสินพอขึ้นศาลอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ตัดสินอีกอย่างหนึ่งครับ ศาลชั้นต้นติดคุกขึ้นศาลอุทธรณ์ปล่อย อะไรครับนี่ นี่คือความเป็นธรรมที่มีกระบวนการกลั่นกรองเป็นลำดับขั้น แต่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวันนี้พอถูกส่งขึ้นศาลตัดสินเสร็จจบเลยครับ ฉะนั้นวันนี้กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดชัดเจนว่าต่อไปนี้ให้สิทธิในการอุทธรณ์ได้โดยให้สิทธิ ๓๐ วันนับแต่วันที่ศาลตัดสิน ถือว่าเป็นเรื่องดีครับ ให้โอกาสผู้ต้องคำพิพากษา เขาสามารถใช้สิทธิในการอุทธรณ์ แต่ผมเห็นว่าการเขียนกฎหมายวันนี้ยังไม่ชัดเจน เพราะในกฎหมายที่ยกร่างขึ้นมาวันนี้มีเงื่อนไขว่าคนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ได้นั้นจะต้องปรากฏหลักฐานใหม่และเชื่อว่าจะสามารถเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาได้ -----

นี้ท่านเขียนให้สิทธิเขาอุทธรณ์ครับ แต่ขณะเดียวกันท่านกำลังจำกัดสิทธิเขาอีกว่า
คุณจะอุทธรณ์ได้ต้อง

ประการที่ ๑ จะต้องมีหลักฐานใหม่ชัดๆ อาจจะเป็นเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญ
ในคำพิพากษาได้จึงจะอุทธรณ์ได้ อย่างนี้ผมไม่เห็นด้วย ได้กรุณากลับไปทบทวนครับ
ควรจะให้สิทธิเขาอุทธรณ์เพราะองค์คณะของผู้พิพากษาที่จะพิจารณาชั้นอุทธรณ์
ยังไม่ชัดเจนครับ เป็นระเบียบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ท่านจะมีองค์คณะใหม่ขึ้นมาอีก
ชุดหนึ่งหรือไม่ เลืออกจากใครก็เป็นอีกประเด็นหนึ่ง หรือจะให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา
เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ทั้งหมดเลย ผมไม่ทราบเพราะรายละเอียดไม่มีก็จะไปว่ากัน
แต่สิ่งที่ผมอยากจะสอบถามก็คือว่าควรจะให้สิทธิเขาอุทธรณ์อย่างน้อยมีคณะผู้พิพากษา
อีกชุดหนึ่งกลั่นกรองการตัดสินของคณะผู้พิพากษาที่ได้พิจารณาครั้งแรก

และประการที่ ๒ สิ่งเขียนไว้และเป็นข้อสังเกตอยู่ตลอดเวลาก็คือ
ระยะเวลาในการตัดสินคดีของศาลอุทธรณ์จะต้องมีเงื่อนไขชัดเจนครับ ถ้าไม่เขียนไว้
บางคดีต้องใช้เวลา ๒ ปี ๓ ปี กว่าการตัดสินของศาลอุทธรณ์จะตกลงมา ฉะนั้นตรงนี้
ก็อยากจะฝากเป็นประเด็นว่าควรจะมีเงื่อนไขว่าให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน หรืออะไร
ก็ตาม จะได้รู้ชัดเจนว่าหากคดีขึ้นศาลอุทธรณ์แล้วคณะผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้นจะต้อง
ตัดสินให้แล้วเสร็จภายในกี่วัน ตรงนี้มันก็จะเกิดความชัดเจนที่ผู้ติดตามคดีต่าง ๆ นั้น
เขาจะรู้ว่าคดีของนักการเมืองที่ถูกฟ้องไปแล้วจะใช้เวลาในการพิจารณาคดีตัดสินคดี
นานแค่ไหนเพียงใด ฉะนั้นผมจึงเห็นว่าในประเด็นต่าง ๆ ที่ผมกราบเรียนทั้งหมดนี้
เห็นควรจะต้องมีการพิจารณาให้ละเอียดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ถูกกล่าวหา
โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักการเมืองที่ดี กับข้าราชการที่ถูกกล่าวหาต่าง ๆ นะครับ
ก็ขอเรียนฝากเท่านี้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านนคร มาฉิม ครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผมต้องขอถือโอกาสนี้ได้ชื่นชมแล้วก็กราบขอบพระคุณ
 ต่อศาลยุติธรรมที่ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
 คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งอันที่จริงแล้วผมก็ไฝฝืนแล้วก็ต้องการ
 นำเสนอต่อสาธารณชนมาโดยตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ที่ได้มีโอกาสเข้ามาปฏิบัติหน้าที่
 ในฐานะผู้แทนปวงชน ท่านประธานที่เคารพครับ หลายครั้งที่เกิดวิกฤติการณ์ทางการเมือง
 ผมเองอยากจะให้องค์กระอิสระตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญต่าง ๆ ได้เป็นช่องทางหนึ่ง
 ในการที่จะมาคลี่คลายและแก้ไขวิกฤติการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้น ถ้าเกิดว่าองค์กรต่าง ๆ
 ที่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ช. กกต. ศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ตรวจการแผ่นดิน
 ต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีวิสัยทัศน์ที่ยาวไกลเห็นถึงวิกฤติทางการเมืองที่เกิดขึ้นในแต่ละด้าน
 ในแต่ละยุค ในแต่ละสมัย ผมยกตัวอย่างเมื่อช่วงปี ๒๕๔๘ เข้าปี ๒๕๔๙ ก่อนที่จะมี
 การยุบสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น ในซีกของฝ่ายรัฐบาลมีเสียง ส.ส. อยู่ในสภาท่วมท้นครับ
 ๓๗๗ เสียง ในซีกของฝ่ายค้านมี ๑๒๓ เสียงจากตอนนั้น ๕๐๐ เสียง ถ้าเกิดว่าในขณะนั้น
 ฝ่ายนิติบัญญัติไม่มีความผิดใด ๆ เลย แล้วก็ไปเป็นข้อจำกัดของรัฐธรรมนูญในขณะนั้น
 ที่จำกัดไว้ว่า การจะตรวจสอบหรืออภิปรายไม่ว่างใจรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการทุจริต
 คอร์รัปชันหรือร้ายวร้ายผิดปกติจะต้องใช้เสียง ส.ส. ไม่น้อยกว่า ๑๒๕ เสียง ซึ่งฝ่ายค้าน
 ไม่สามารถทำได้ ไม่สามารถตรวจสอบได้ ถ้าเกิดว่าจะตรวจสอบหรืออภิปรายไม่ว่างใจ
 คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีจะต้องใช้เสียง ส.ส. ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เสียง ก็คือ ๒ ใน ๕
 ซึ่งก็ยิ่งเป็นไปไม่ได้เลยในขณะนั้น ทำให้กระบวนการในการตรวจสอบฝ่ายนิติบัญญัติ
 ต่อฝ่ายบริหาร -----

๔๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๒๒/๑

ในขณะนั้นง่อยเปลี้ยเสียขาไม่สามารถที่จะทำได้ เพื่อรักษาและปกป้องผลประโยชน์ของบ้านเมือง นำไปสู่วิกฤติการณ์ทางการเมืองทั้ง ๆ ที่สภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภาไม่มีความผิด แต่ฝ่ายบริหารคือผู้นำฝ่ายบริหารในขณะนั้นไม่ได้มาชี้แจงต่อรัฐสภาในข้อเท็จจริงที่สังคมได้กล่าวหา และนำไปสู่การยุบสภาผู้แทนราษฎรโดยที่ไม่มีใครความขัดแย้งระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหารเลยนะครับ ถือว่าเป็นสิ่งที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่องค์กรอิสระที่มีอยู่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเมื่อปี ๒๕๔๐ ไม่ได้นำทางออกมาสู่สังคม เกิดวิกฤติการณ์ทางการเมืองต่อเนื่องยาวนานและนำไปสู่การประท้วงขับไล่ฝ่ายบริหารในขณะนั้น และนำมาสู่การยึดอำนาจของ คปค. (คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข) เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ครั้งนี้ครับท่านประธาน ผมจึงขอชื่นชมยินดีและกราบขอบพระคุณศาลยุติธรรมที่เป็นผู้นำธงในการเสนอ แล้วก็พร้อมที่จะมาสะสางปัญหาของชาติบ้านเมืององค์กรหนึ่ง และผมเองก็เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมที่ท่านจะใช้ในการคลี่คลายวิกฤติและพัฒนาชาติบ้านเมืองเป็นตุลาการภิวัตน์อย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นผมเองจึงขออนุญาตที่จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ขอเพิ่มเติมเป็นบางประเด็น ขอให้ข้อสังเกตเป็นบางกรณี

กรณีที่ ๑ ในกรณีของมาตรา ๙ ที่ท่านได้แก้ไขเพิ่มเติมมาก็คือ แต่เดิมหลักการของกฎหมายในการที่จะเอาผิดกับผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เขามีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการเฉพาะผู้ที่เป็นนักการเมืองหรือผู้ที่สนับสนุนหรือตัวกลาง แต่ร่างที่ท่านเสนอมาซึ่งก็เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ ก่อนที่ท่านจะนำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือ หลักการของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ ท่านก็ได้บัญญัติไว้แล้วว่าให้เอาผู้ที่เสนอให้ ผู้ให้ ผู้ขอให้ แล้วก็ผู้สัญญาว่าจะให้ด้วยร่างกฎหมายฉบับนี้ที่ท่านเสนอมาก็คือล้อมไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญซึ่งก็สอดคล้องต้องกัน แต่ที่ผมห่วงใยก็คือกระบวนการในการทุจริต กระบวนการในการเก็บถือครองทรัพย์สินในปัจจุบันมันก้าวไปไกลเกินกว่าที่กฎหมายจะเอื้อมไปถึงแล้ว ผมยกตัวอย่างนะครับ

ท่านประธาน ยกตัวอย่างว่าถ้าเกิดทั้งผู้ให้และผู้รับเขาสมรู้ร่วมคิดกัน พยานหลักฐานตามเอกสารทุกอย่างสอดคล้องต้องกันทั้งหมด แล้วท่านก็จะเอาผิดทั้งผู้ให้และผู้รับด้วย แล้วถ้าเกิดว่าผู้ให้ไม่ยอมที่จะให้ข้อมูล ข้อเท็จจริงในการสืบค้นหาพยานหลักฐานในการตรวจสอบหรือไต่สวนในกระบวนการพิจารณาของศาลยุติธรรมแล้ว ท่านมีมาตรการหรือวิธีการอย่างไรในการที่จะสืบค้นหาข้อเท็จจริงนั้นเพื่อที่จะเอาผิดกับทั้ง ๒ ฝ่าย ก็คือทั้งผู้ให้และผู้รับ อันนี้อยากจะเรียนถามเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานครับ ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานเป็นเบื้องต้นว่าการทุจริตแล้วก็การถือครองทรัพย์สินของนักการเมือง ผมขออนุญาตที่จะใช้คำคำนี้ อันที่จริงพยายามหาคำอื่นที่สุภาพแต่ก็ยังหาไม่พบก็คือ ไม่มีนักการเมืองในระดับรัฐมนตรีหรือฝ่ายบริหารมีความฉลาดน้อยพอที่จะเก็บทรัพย์สินของตนเองที่ได้มาโดยการทุจริตในนามของตนเองหรือครอบครัวหรือว่าบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือครับ เขาเก็บไว้โดยผ่าน номินี (Nominee) เขาเก็บไว้โดยตัวแทนหรือว่าบุคคลอื่นที่ไม่โยงใยในทางทะเบียนไปถึงตัวเขาเลย ผมยกตัวอย่างเรื่องหนึ่งนะครับ ผมแปลกใจมากอดีตรัฐมนตรีบางคนเป็นได้ไผ่ใหญ่เลย นักการเมืองในสังกัดนับร้อยเป็นอดีต ส.ส. อดีต ส.ว. นับร้อยคนแต่ได้แจ้งบัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน ต่อ ป.ป.ช. บอกว่ามีทรัพย์สินประมาณ ๑๐ กว่าล้านบาท

แต่เวลานักการเมืองจะไปหาเสียงต้องไปคารวะนักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้ แล้วบิในการสนับสนุนในทางการเลือกตั้งแต่ละครั้งเป็นที่รู้กันว่าหลายล้านบาท จำนวนมากมายมหาศาล ผมเองง่าย ๆ ถ้าสมมุติว่าสนับสนุนผู้สมัครคนหนึ่ง ๑ ล้าน ๕ แสนบาท ตามกฎหมายบัญญัติ ๑๐๐ คน ก็ ๑๕๐ ล้านบาท แต่เขาบอกว่ามีทรัพย์สิน ๑๐ กว่าล้านบาท อย่างนี้มันเป็นไปได้ไหมครับในข้อเท็จจริง เพราะเขาไม่ถือครองในนามของตนเองหรือครับ เงินสดเขาเอาไปฝังไว้ในบ้านของเขา ไว้ในดิน ไว้ในใต้บ้าน ไว้ในเซฟ (Save) ไว้ในνομินี ไว้ในกำแพงบ้าน ท่านประธานที่เคารพครับ ศาลหรือกระบวนการไต่สวนไม่ว่าจะเป็น อัยการสูงสุดไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเป็นผู้ไต่สวนอิสระซึ่งอาจจะมีขึ้นตามพระราชบัญญัติที่ท่านได้นำเสนอต่อรัฐสภานี้ ท่านมีกระบวนการอย่างไรครับ ท่านให้อำนาจไหมครับ ทั้ง ๓ หน่วยงาน ทั้ง ป.ป.ช. ทั้งผู้ไต่สวนอิสระ ทั้งอัยการสูงสุดให้อำนาจไหมที่จะสืบค้นไปถึงให้ออกหมายค้น ให้ออกหมายจับด้วยตัวของท่านเอง เพื่อที่จะนำเอาทรัพย์สินของนักการเมืองที่อยู่ในอำนาจและได้ทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติโดยมิชอบเอามาคืนให้กับแผ่นดินมีอำนาจไหมครับ แต่ถ้าเกิดว่ากันไปตามพยานหลักฐาน สืบไปอีก ๑๐ ปี ๑๐๐ ปีก็ไม่มีพบ อันนี้คือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังศาลยุติธรรม

เรื่องที่ ๒ การทุจริตในเชิงนโยบายต่าง ๆ อันที่จริงมันดูจะเป็นนามธรรม แต่เป็นที่รับรู้กันอยู่โดยชัดเจนทางสังคม ท่านมีแนวนโยบายอย่างไรในการที่จะไปถ่วงดุลกับฝ่ายบริหาร อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ผมอยากจะฝาก

เรื่องสุดท้ายที่ผมอยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังผู้เสนอร่างกฎหมาย ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตัดสินโดยเด็ดขาดแล้วก็ให้แล้วเสร็จภายในศาลเดียว ไม่เห็นฟ้องด้วยกับเพื่อนสมาชิก บางท่านที่เสนอบอกว่าควรที่จะมีการอุทธรณ์ฎีกาอีกต่อไป ขนาดที่มีอยู่ศาลเดียวแล้วก็ตัดสินโดยเบ็ดเสร็จเด็ดขาดครั้งเดียวนี้ นะครับ ผมเรียนท่านประธานโดยตรงว่าบ้านเรายังไม่ยอมรับเท่าที่ควรเลย ถ้าในต่างประเทศ ในอารยประเทศทั่วโลก ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างเช่น ที่ประเทศเกาหลี ที่ญี่ปุ่น ที่สหรัฐอเมริกา แค่เพียงนักการเมืองหรือว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถูกกล่าวหาโดยที่ยังไม่ต้องพิสูจน์นะครับ สังคมกล่าวหา

หรือว่ามีพยานหลักฐานเบื้องต้นเขาจะแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการลาออกจากตำแหน่งทันที และให้กระบวนการยุติธรรมในทุก ๆ ด้านเดินไปอย่างอิสระ เดินไปอย่างปราศจากการครอบงำหรืออิทธิพลของนักการเมือง ถ้าเกิดว่านักการเมืองยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ปฏิเสธไม่ได้ครับว่าสังคมไทยอิทธิพลยังคงมีการครอบงำกระบวนการยุติธรรมอยู่ไม่น้อย ที่ผมต้องกราบเรียนท่านประธานแบบนี้ก็เพราะว่ามาตรฐานทางด้านคุณธรรมจริยธรรมที่นักการเมืองจะต้องรับผิดชอบต่อสาธารณชนจะต้องสูงกว่าคนธรรมดาสามัญทั่วไป เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยที่จะคงให้มีศาลตัดสินให้เด็ดขาดเพียงครั้งเดียวแล้วก็รวดเร็วที่สุดเพื่อรักษาผลประโยชน์ของบ้านเมืองและสาธารณชน ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านทวิวัฒน์ครับ

นายทวิวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมทวิวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคพลังประชาชน ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบกวนเวลาเพียงระยะเวลาอันสั้น ๆ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานครับ การเพิ่มอำนาจหน้าที่ในการพิพากษาและการกำหนดให้ผู้เสียหายสามารถร้องขอต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้แต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระในการอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา -----

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับกับภารกิจที่เพิ่มขึ้นนั้น กระผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเป็นประเด็นสั้น ๆ ว่า เป็นการตั้งข้อสังเกตด้วยความกังวลใจอย่างยิ่งของกระผมเองในฐานะเป็นนักการเมืองว่า ในการกำหนดให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ไต่สวนอิสระเป็นหลักในการพิจารณาคดีนั้น กระผมเห็นว่าการได้มาซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. กิติ หรือคณะกรรมการไต่สวนอิสระกิติ ซึ่งปรากฏในมาตรา ๒๓ ว่าผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ได้แก่ อัยการสูงสุด คณะกรรมการ ป.ป.ช. และผู้ไต่สวนอิสระนั้น กระผมเกิดความกังวลใจว่า โดยเฉพาะคณะกรรมการ ป.ป.ช. และผู้ไต่สวนอิสระในปัจจุบันหรือในอดีตที่ผ่านมาจะมีความเป็นกลางทางการเมืองหรือไม่ และการแต่งตั้งที่เข้ามานั้นเกิดจากผู้มีอำนาจอาจจะเรียกว่าผู้มีอำนาจนอกรัฐธรรมนูญ สำนวนที่เขากล่าวในปัจจุบันนี้ละครับ ได้แต่งตั้งเข้ามาแล้วเมื่อมาปฏิบัติหน้าที่จะสร้างความเป็นกลางให้แก่ทางการเมืองมากน้อยแค่ไหนเพียงไร อันนี้เป็นข้อกังวลใจไม่เฉพาะแต่ตัวกระผมเองหมายถึงนักการเมืองหลาย ๆ คนที่นั่งอยู่ในสภานี้ ผมขอกราบเรียนเป็นประเด็นสั้น ๆ

ในประการต่อไป การกำหนดให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาผู้ให้ข้อขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบในหน้าที่นั้น ท่านประธานครับ ในการเลือกตั้งที่ผ่านมามีการร้องเรียนผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นการกล่าวหา ใส่ร้าย โดยปราศจากความเป็นจริงเยอะแยะมากมาย เป็นปัญหาสำหรับ กกต. จังหวัด หรือเป็นปัญหาสำหรับ กกต. กลางในการพิจารณาแก้ไขปัญหานี้แล้วก็มีกรฟ้องร้องต่อศาลทำให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ตั้งใจที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในสภานี้หลายคนต้องสูญเสียโอกาส ในประเด็นนี้ก็มีความกังวลใจของกระผมเช่นเดียวกัน

๕๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๒๔/๒

เพราะฉะนั้นในร่างกฎหมายฉบับนี้ผมขอกราบเรียนเป็นประเด็นสั้น ๆ ดังที่กราบเรียนท่านประธานแล้ว ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญดอกเตอร์ทิวาครับ

นายทิวา เงินยวง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ทิวา เงินยวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นต้องขอเรียนท่านประธานดังนี้ครับว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมได้พยายามศึกษาดูหลายประเด็น มีข้อสังเกตเบื้องต้นว่าตั้งแต่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา เราพยายามสร้างองค์กรตรวจสอบรวมทั้งองค์กรวินิจฉัยขึ้นมาหลายองค์กร ด้วยเหตุผลที่โดยระบบของรัฐสภานั้นยังมีจุดอ่อนข้อเปราะบางที่ไม่สามารถตรวจสอบกันเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ กับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ จะเห็นได้ว่าในมาตรา ๒๗๕ ในส่วนที่ ๔ ได้บัญญัติไว้แยกกันในวรรคหนึ่งกับวรรคสี่ วรรคหนึ่งนั้นเป็นภาพรวมซึ่งคลุมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหลายประเภท แต่ในวรรคสี่ที่ผมจะพูดต่อไปนี่คืออยู่ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่เสนอมานี้ครับ ในหมวด ๔/๒ ผู้ไต่สวนอิสระ ซึ่งผมคิดว่าประการแรกหลังจากดูร่างแล้วก็ด้วยความชื่นชมยินดีและเห็นด้วย -----

๕๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๒๕/๑

แต่ที่สำคัญคือกรอบที่ท่านร่างหลายประเด็นที่รัฐธรรมนูญตั้งแต่มาตรา ๒๗๕ ถึงมาตรา ๒๗๘ ได้วางกรอบไว้ให้ท่าน ท่านไม่สามารถคิดนอกกรอบได้ ท่านไม่สามารถเอาอะไรที่สามารถสร้างขึ้นด้วยตัวเองแล้วมันเป็นสิ่งที่ดีและสิ่งที่จะทำให้การร่างนั้นสมบูรณ์ได้นะครับ

ด้วยเหตุผลประการแรกก็คือ ในการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญหลายฉบับทุกคำก็ต้องล้อกับรัฐธรรมนูญ สิ่งก็ตามมาก็คือเมื่อเราไปพูดกันในชั้นกรรมาธิการก็ดี หรือการนำเสนอร่างกฎหมายก็ดี เมื่อออกนอกกรอบไม่ได้ก็มักจะล้อคำรัฐธรรมนูญและผลที่ตามมาก็คือ การบังคับใช้บทบัญญัติที่ท่านร่างมานี้อาจจะมีจุดอ่อนข้อบกพร่องได้ เหตุผลประการแรกนะครับ

ประการที่สอง รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ได้มีความพยายามในการร่าง โดยเฉพาะเจตนารมณ์ที่จะแก้ไขปัญหา ที่สำคัญต้องเรียนครับว่าในอดีตที่ผ่านมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ที่มีการจัดตั้งองค์กรอิสระ มีการสร้างองค์กรตามรัฐธรรมนูญขึ้นมาไม่ว่าจะเป็นองค์กรที่จะวินิจฉัย โดยเฉพาะศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนี่นะครับ ผมกราบเรียนท่านประธานตรง ๆ ว่ารัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ใช้มาจนถึงประมาณปี ๒๕๔๙ นี่นะครับ สิ่งหนึ่งที่เป็นปรากฏการณ์ทางการเมืองบ้านเราก็คือการแทรกแซงของฝ่ายการเมืองไม่ว่าจะเป็นองค์กรใด ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ยกตัวอย่าง เช่น วุฒิสภา องค์กรศาลรัฐธรรมนูญ องค์กร กกต. องค์กรอิสระหลายองค์กรครับ เราฟังข่าวเราทราบดีว่าถูกแทรกแซงโดยฝ่ายการเมือง และผลที่ตามมาก็คือทำให้ผลการดำเนินงานขององค์กรอิสระนั้นไม่เป็นที่ยอมรับและนำไปสู่การฟ้องร้องคดี มีตัวอย่างให้เห็นหลายองค์กร เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้แยกออกมาโดยเฉพาะวรรคสี่แยกออกมาตรงที่บุคคลที่มีตำแหน่งทางการเมืองสำคัญ ๔ ตำแหน่งเท่านั้นเองครับ คือนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา ซึ่งตรงนี้เมื่อเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญและมีความสำคัญต่อระบบการเมืองของบ้านเราเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่สำคัญนี้กระบวนการที่จะต้องประสพในฐานะที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจะต้องรับภาระหน้าที่ถึง ๓ ด้าน ในกระบวนการที่จะตรวจสอบบุคคลทั้งสี่นี้ครับ อย่างน้อยรัฐมนตรี

ก็ ๓๕ คน ท่านนายกรัฐมนตรีอีกคนหนึ่ง ก็ ๓๖ คน ดูแล้วประมาณเกือบ ๔๐ คน แต่ในทางการเมืองนั้นต้องยอมรับว่าการตรวจสอบของภาคฝ่ายต่าง ๆ ต่อผู้ดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีนั้นค่อนข้างเข้มข้น นอกจากการตรวจสอบโดยอาศัยระบบรัฐสภาแล้ว ข้อเป็นห่วง ของผมประการแรกก็คือ ผู้ไต่สวนอิสระตั้งโดยใครครับ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาศาลฎีกา ถ้าจำไม่ผิดประมาณ ๘๘ ท่าน ผู้พิพากษาอาวุโส ที่ได้รับการโปรดเกล้าฯ แล้วอีก ๓๓ ท่าน ประมาณ ๑๑๐ ท่าน โดยประมาณนะครับ ผมไม่ทราบตัวเลขที่ชัดเจน ผู้ไต่สวนอิสระทำหน้าที่เหมือน ป.ป.ช. ครับท่านประธาน เมื่อทำหน้าที่เหมือน ป.ป.ช. และตั้งโดยที่ประชุมใหญ่ฯครับ ประเด็นถัดมา ถ้าผู้ไต่สวนอิสระ เห็นว่ามีมูลใช่ไหมครับ ส่งฟ้องเองได้ ฟ้องไปที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองซึ่งตั้งโดยใครครับ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาอีกเช่นเดียวกันใช่ไหมครับ จำนวน ๙ ท่าน นอกจากนั้นเมื่อมีคำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองแล้วยังกำหนดให้อุทธรณ์ซึ่งการอุทธรณ์นั้นเป็นไปตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญท่านไปเขียนอย่างอื่นไม่ได้หรือครับ ที่ท่านเขียนไว้นี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ เบาะเลยไปเขียนอย่างอื่นไม่ได้แต่ท่านสามารถเขียนระเบียบวิธีปฏิบัติได้ เพราะฉะนั้น ถ้ามว่าอุทธรณ์ไปที่ไหนครับ ที่ประชุมใหญ่อีกใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นที่ผมตั้งข้อสังเกต ๓ กระบวนการนี้ด้วยความเป็นห่วงครับ ด้วยความเป็นห่วงว่าถ้าทั้ง ๓ ขั้นตอนนั้น ขั้นตอนที่ ๒ กับขั้นตอนที่ ๓ นี่ผมเชื่อว่าโดยวิธีปฏิบัติแล้วถูกแทรกแซงโดยฝ่ายการเมืองยาก โดยเฉพาะ ๙ ท่าน ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งการเมือง องค์คณะทั้ง ๙ ท่านนั้นเลือกแล้วหมุนเวียนกันไปไม่มีซ้ำไม่ได้ตั้งไว้ถาวร และยิ่งที่ประชุมใหญ่ จำนวน ๑๑๐ กว่าท่าน -----

โอกาสแทรกแซงยาก แต่สิ่งที่ผมตั้งข้อเป็นห่วงก็คือที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาก็ต้องมีภาระรับผิดชอบในการตั้งผู้ไต่สวนอิสระ เพราะฉะนั้นทั้งหมดนี้มันโยงไปที่ที่ประชุมใหญ่ ผลจากวิกฤติปี ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ จนแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ต้องยอมรับครับว่า สังคมไทยขณะนั้นไม่มีฝ่ายนิติบัญญัติ ไม่มีฝ่ายบริหาร ภาพรวมทางสังคมนั้นยอมรับองค์กรที่มีบทบาทสำคัญที่จะช่วยแก้ปัญหาบ้านเมืองก็คือตุลาการ วันนี้ที่ผมฝากประการแรกก็คือเนื่องจากทั้ง ๓ ขั้นตอนนี้อยู่ในอำนาจของที่ประชุมใหญ่ครับ เพราะฉะนั้นการใช้อำนาจนี้อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบได้ ผมยกตัวอย่างในขั้นตอนแรก คือการตั้งผู้ไต่สวนอิสระถ้าถูกแทรกแซงเมื่อใดหรือถูกตั้งข้อสังเกตเมื่อใดมันไม่ได้กระทบไปถึงแค่องค์กรไต่สวนเท่านั้น มันกระทบไปถึงใครครับ ผู้ที่แต่งตั้งคือที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา นี่ประการแรก

ประการที่สอง ที่ผมอยากจะกราบเรียนครับว่า ผมมีข้อสังเกตแล้วก็มี ประสพการณ์บ้างเล็กน้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการที่ได้มาซึ่งผู้ไต่สวนอิสระครับ ซึ่งท่านจะต้องออกเป็นข้อกำหนดโดยศาลฎีกา คุณสมบัติที่ใช้กันตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญซึ่งเราหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือ เป็นกลางทางการเมือง ชื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ประโยคนี้เราคิดขึ้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เพราะเราคิดว่าเป็นคำที่สามารถคลุมได้หมดว่า ต้องเป็นกลางทางการเมือง ต้องชื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ เราอยากเห็นองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ตรวจสอบมีคุณสมบัติอย่างนี้จริง ๆ แต่ผมจะตั้งข้อสังเกตว่าในอดีตที่ผ่านมาการไปออกข้อกำหนดเป็นการภายในนะครับ ถ้าจำไม่ผิดก็คือ ประธานศาลฎีกา โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ เคยมีตัวอย่างครับ การเลือกผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินให้องค์กรคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไปออกข้อกำหนดเองครับ เรื่องการเลือกการคัดสรรภายในก็มีการถกเถียงกันพอไปออกเสร็จแล้ว ใช้คำว่า เมื่อเลือกกันแล้วให้ส่งบัญชีรายชื่อคนที่ ๑ คนที่ ๒ คนที่ ๓ คือบัญชีรายชื่อผลที่ตามมาก็นำไปสู่ปัญหาขัดแย้งในการแต่งตั้ง ที่ผมยกประเด็นนี้มาเพื่อกราบเรียนท่านประธานว่า ข้อกำหนดภายในในการดำเนินการในการจัดทำถ้ามันมีความโปร่งใส เปิดโอกาสให้ฝ่ายการเมือง เปิดโอกาสให้ภาควิชาการ เปิดโอกาสให้สังคมได้รับทราบ

ข้อกำหนดของท่าน เพราะเรื่องนี้สำคัญที่สุดข้อกำหนดเรื่องการเข้าสู่การทำหน้าที่
การคัดเลือกของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เพราะฉะนั้นผมเป็นห่วงเรื่องข้อกำหนดนี้ว่า
ถ้าเป็นเรื่องทำกันภายในแล้วต่อไปเกิดข้อวิตกวิจารณ์หรือเกิดปัญหาขึ้นมา
ความรับผิดชอบก็จะไปอยู่ที่ประชุมใหญ่อีกครั้ง ดูประเด็นผมนะครับท่านประธาน
ผมพยายามโยงไปที่ไหนครับ ที่ประชุมใหญ่จำนวนประมาณ ๑๑๐ ท่านตลอดทุกเรื่อง
นอกจากนั้นมีข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ การเลือกแล้วก็การแต่งตั้งกรรมการ
องค์กฤษฎะทั้งหลายผมเชื่อว่าท่านประธานทราบดีครับ ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญก็ดี
ในทางปฏิบัติก็ดี มีคณะกรรมการวิสามัญในการตรวจสอบคุณสมบัติ ผมสอนหนังสืออยู่
มีหนังสือจากวุฒิสภาส่งไปเยอะมากเลยครับ เวลาเลือกแต่ละชุดให้ช่วยตรวจสอบ
ให้องค์กรต่าง ๆ ภาคฝ่ายต่าง ๆ และภาควิชาการตรวจสอบ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมก็ขอตั้ง
เป็นข้อสังเกตว่าอุทธรณ์ที่เกิดขึ้นมาในวุฒิสภาก็ได้มีการตรวจสอบคุณสมบัติบุคคลที่จะได้รับ
การเลือก ในขณะที่เดียวกันข้อกำหนดที่ออกภายนอกก็เคยเกิดปัญหามาแล้ว เพราะฉะนั้น
ผมตั้งข้อสังเกตว่าคนที่เป็กลางทางการเมืองและชื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์นี่นะครับ
มันเป็นคำ มันเหมือนกับนามธรรมครับ แต่มันจะจับต้องได้ที่ท่านบัญญัติไว้แล้วว่า ให้นำ
มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาใช้บังคับ ซึ่งตรงนี้ไม่มีใครปฏิเสธได้หรอกครับว่า
คุณสมบัติที่ท่านตั้งไว้นั้นดีและสูง ผมก็มีข้อสังเกตประเด็นนี้เหมือนกับ ขออนุญาตเอ่ยนาม
ท่าน คือท่านสุทัศน์ เงินหมื่น -----

๕๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๒๗/๑

ในการเลือกองค์กษัตริษะที่ผ่านมาเคยมีประเด็นปัญหาว่าคนสมัครน้อย เพราะการกำหนดคุณสมบัติไว้ทำไมครับ ชื่อสัตย์สุจริต เป็นกลางทางการเมือง แล้วถ้าผ่านราชการก็ชื่อ ๑๐ อธิปไตยขึ้นไป ผมให้ข้อสังเกตประการนี้เพราะว่าท่านสุทัศน์ เงินหมื่น ได้ตั้งข้อสังเกตไปแล้วว่า ถ้าฐานกว้างขึ้นผมเชื่อว่าโอกาสที่จะคัดสรรเลือกผู้ไต่สวนอิสระที่ชื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์และเป็นกลางทางการเมืองจะมีโอกาสมากยิ่งขึ้น และได้คนดีเข้ามาสู่การทำหน้าที่ในฐานะผู้ไต่สวนอิสระมากขึ้น

ประเด็นสุดท้าย ที่ผมอยากจะเรียนว่าดีใจมากนะครับที่ท่านได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภา ถ้าผมจำไม่ผิดเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน และโดยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญนั้นให้สภาผู้แทนราษฎรทำให้เสร็จภายใน ๑๒๐ วัน แล้วก็วุฒิสภาภายใน ๙๐ วัน เป็นไปตามมาตรา ๓๐๒ สภาแห่งนี้ขอกราบเรียนท่านประธานครับว่า สมัยประชุมที่แล้ว ๔ เดือนไม่มีกฎหมายเข้าเลยแม้แต่ฉบับเดียวครับได้แต่รอคิว วันนี้ผมถือว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีของรัฐสภาของเราถึงจะเป็นสมัยวิสามัญที่ได้มีโอกาสพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับแรกที่เรียกว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ในท้ายที่สุดนี้ผมขอยืนยันครับว่า ผมเห็นด้วยกับร่างที่ท่านเสนอมาแต่ก็ขอตั้งข้อสังเกตดังที่กล่าวแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านจุมพฏ บุญใหญ่ ครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ (สกลนคร) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ กระผม จุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน จังหวัดสกลนคร เขต ๒ ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติที่ได้นำเสนอเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎรในวันนี้กระผมอาจจะแสดงความคิดเห็นที่บางอย่างตรงกันข้ามกับท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้ว บางอย่างก็อาจจะเป็นการสนับสนุนในความคิดเห็น ในส่วนความเห็นของกระผมฉันเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทางศาลฎีกาได้เสนอเข้ามาตามหน้าที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้บัญญัติบังคับท่านให้เสนอเข้ามา ท่านประธานครับ ถ้าไม่เสนอ

เข้ามาก็อาจจะมียุทธศาสตร์ที่ดีและมีคำครหาขึ้นมาได้ เช่น ร่างพระราชบัญญัติการปราบปรามการทุจริตภาครัฐ และในขณะที่เดียวกันผมก็เชื่อว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็คงจะกดรับหลักการของท่านทั้ง ๑๒ ข้อ เพราะถ้ากดว่าไม่รับหลักการก็อาจจะขัดกับที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ กระผมมีข้อสังเกตไปยังท่านผู้เสนอร่างดังนี้ครับ กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้แสดงให้เห็นถึงกระบวนการยุติธรรมกำลังถูกทำลายโดยรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เพราะรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้บัญญัติไว้ ถ้าจะอ่านทุกตัวอักษรค้นเข้าไปหาจนถึงวิญญาณของรัฐธรรมนูญ ผมเห็นว่ารัฐธรรมนูญนี้ได้ยกย่องการปกครองโดยคน ไม่ได้ยกย่องการปกครองโดยกฎหมาย โดยยกย่องคนบางอาชีพเท่านั้น เช่น ยกย่องว่าถ้าใครรับราชการเป็นผู้พิพากษาเป็นผู้ซื่อสัตย์สุจริต ถ้าใครเป็นนักการเมืองแล้วเลวร้ายแทบทุกคน กระผมเองอาจจะไม่ยกย่องใครแต่จะพูดความจริงที่ปรากฏขึ้นในสังคมไทย ท่านประธานครับ ผู้พิพากษาเองนั้นเคยมีวิกฤติตุลาการซึ่งผ่าดำในกระทรวงยุติธรรม คณะกรรมการตุลาการเคยให้ผู้พิพากษาชั้นศาลฎีกาพ้นจากตำแหน่ง แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ไม่ให้พ้นจากตำแหน่ง นั่นคือข้อบกพร่องประการหนึ่งในการวินิจฉัยหรือความเห็นของคณะกรรมการตุลาการเคยมีข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ว่าระดับอธิบดีหรือรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาต้องถูกออกจากราชการ เพราะว่าให้ประกันตัวผู้ต้องหาในคดียาเสพติดโดยการรับสินบน สิ่งเหล่านี้มีอยู่ในทุกวงการ ถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะให้ปกครองโดยกฎหมายโดยหลักนิติธรรม นิติรัฐแล้ว เราไม่ควรยกย่องหรือเหยียดหยามบุคคลในบางอาชีพ หรือยกย่องบุคคลในบางอาชีพจนเกินจำเป็น -----

ท่านประธานครับ นอกจากนั้นยังมีคดีบางคดีที่ผมขอหยิบยกขึ้นมาเพื่อเตือนความจำของสังคมนี้ เช่น คดีเซอร์รีแอน นั่นคือโคกนาฏกรรมของความยุติธรรม กระผมจะไม่พูดในรายละเอียดนั่นคือความผิดพลาดของกระบวนการพิจารณา ซึ่งนั่นคือข้อที่จะเตือนและกระตุ้นให้เขียนมาไว้ว่าการที่เราจะมีผู้ไต่สวนอิสระตามรัฐธรรมนูญโดยกฎหมายนี้นั้นจะต้องได้ระมัดระวังว่าผู้ไต่สวนอิสระนั้นได้มีอิสระจริงหรือไม่ กระผมจะพูดไปตามหลักการ ๑๒ ข้อ บางข้อกระผมจะเว้นครับ

หลักการข้อที่ ๒ ซึ่งเป็นองค์ประกอบในการที่จะเอาผู้ให้ ผู้ขอให้ กระผมเห็นว่าถ้าจะเพิ่มองค์ประกอบความผิดเข้ามาให้แจ้งชัด ตอนช่วงสุดท้ายนั้นบอกว่าจะทำให้เพื่อจูงใจให้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่จึงเป็นความผิด กระผมขอตั้งข้อสังเกตไปยังผู้เสนอร่างว่าถ้าจะเปลี่ยนองค์ประกอบตรงนี้เป็นอย่างนี้ เสนอเพื่อจูงใจให้กระทำการไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่อย่างนี้จะดีไหมครับ เพราะอาจจะมีกรณีเสนอให้สินบนเพื่อให้ท่านกดลงคะแนนซึ่งเป็นการลงคะแนนที่ชอบด้วยหน้าที่นะครับ ผลประโยชน์ทับซ้อนเหล่านี้มีครับ อย่างเช่น ในวันนี้กระผมเข้ามาในห้องประชุมมีชื่อของกระผมไปติดไว้ในที่นั่งที่นั่งเดิมไม่สามารถนั่งได้ กระผมเกิดความคิดว่าทำไมต้องเอาชื่อของพวกเราไปติดใส่ในที่นั่งของสาธารณะ อันนี้เป็นสมบัติสาธารณะครับ ถ้าผมไปนั่งที่ที่นั่งของคนอื่นผมมีความผิดไหมครับ มันเป็นการแสดงความเป็นเจ้าของหรือเปล่า เช่น อาจจะมีนักการเมืองบางคนเอาชื่อ นามสกุล หรือเอาสิ่งที่ตัวเองเกี่ยวข้องไปติดไว้ในสมบัติสาธารณะ ผมเคยเห็นมามากครับ ศาลาที่พักริมทางมีชื่อ ส.ส. ติดอยู่บนหลังคาศาลาที่พักริมทางเยอะแยะ ผมเองเพิ่งได้เป็น ส.ส. ครั้งแรกได้มีโอกาสนั่งเครื่องบินโดยพี่น้องประชาชนเสียภาษีให้ ผมเห็นบนหัวเครื่องบินการบินไทยเขียนไว้ว่าศรีสุพรรณ ผมก็ไม่ทราบว่าศรีสุพรรณนี้จะเกี่ยวข้องกับศรีสุพรรณที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตที่สุราษฎร์ธานีหรือเปล่า ถ้าเราจะเพิ่มตัวนี้เข้าไปว่า ถ้าอย่างนี้ให้กระทำการโดยชอบก็เป็นความผิดเพราะท่านมีหน้าที่ต้องกระทำนะครับ

กระผมจะมาที่หลักการข้อที่ ๓ คือการแสดงบัญชีทรัพย์สินของนักการเมือง ถ้าไม่แสดงบางครั้งอาจจะหลงลืมก็ได้ เพราะบางท่านมีทรัพย์สินจำนวนมาก ถ้ามีน้อย ๆ อย่างผมนี้ไม่มีปัญหาครับ ไม่หลงลืม ผมขอตั้งข้อสังเกตว่าถ้าจะเพิ่มองค์ประกอบเข้าไปเพื่อความเป็นธรรมกับนักการเมืองว่า การไม่แสดงบัญชีทรัพย์สินนั้น ถ้ามีเจตนาพิเศษเหมือนกับที่ในกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ต้องมีเจตนา ๒ ชั้น คือมีเจตนาพิเศษครับว่าการไม่แสดงบัญชีทรัพย์สินนั้นเพื่อปกปิดทรัพย์สินอันตนได้มาโดยการทุจริต ใส่ตรงนี้เข้าไปจะเป็นธรรมกับนักการเมืองบ้างหรือไม่ครับ ถ้าบางท่านอาจจะละเลย เช่น ตัวอย่างขณะนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขท่านอาจจะไม่ได้มีเจตนา ถ้าทรัพย์สินที่ท่านลืมไปนั้นท่านได้มาโดยสุจริต แต่ว่ามันอาจจะหลงลืม เพราะเป็นบริษัท เป็นหุ้นในบริษัทที่เนิ่นนานปีอาจจะ ๒๐ ปีมาแล้ว กระผมเองก็อาจจะมียุทธศาสตร์ในธนาคารที่ฝากไว้ ๑๐๐-๒๐๐ บาท แล้วบัญชีมันยังไม่ได้ปิดมันก็หลงลืมได้ แต่ไม่ได้เจตนาที่จะปกปิดและทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำการทุจริต ต่อหน้าที่ อย่างนี้จะเป็นธรรมหรือไม่ที่จะเพิ่มองค์ประกอบความผิดตัวนี้เข้าไป โดยต้องมีเจตนาพิเศษว่าถ้ามีเจตนาจงใจเพื่อปกปิดทรัพย์สินอันตนได้มาโดยการกระทำทุจริตนั้น จึงจะเป็นความผิดต้องพ้นจากตำแหน่งหน้าที่

มาที่หลักการข้อที่ ๖ และข้อที่ ๙ ผมจะรวบ ๒ หลักการนี้เข้ามาพูดเพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญนี้อาจจะเป็นการกำลังทำลายหลักเมือง คือทำลายศาลยุติธรรมอันเป็นที่พึ่งสุดท้ายของพี่น้องประชาชน เมื่อกี้ท่านผู้มีเกียรติ กระผมขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านอาจารย์ทิวา เงินยวง ได้พูดทำให้ผมได้คิดว่าทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้าเกิดข้อผิดพลาดบกพร่องนั้นข้อตำหนิตั้งหมดของสังคมจะระดมไปที่ศาลยุติธรรม ไม่ใช่แต่ท่านศาลฎีกา -----

กระผมเองประกอบอาชีพทนายความได้พูดคุยกับท่านผู้พิพากษาต่างจังหวัด ท่านไม่ค่อยสบายใจหรือกลัวที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายต่าง ๆ บังคับให้ผู้พิพากษาเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเมืองหรือให้เข้ามาเสนอกฎหมายเหล่านี้ การที่ ป.ป.ช. ได้ถูกเสนอหรือมีที่มาจากศาลฎีกา ผมเชื่อมั่นว่าเป็นการเพียงพอแล้วที่จะไม่ต้องมีผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมาอีก การที่ให้ มีผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมาอีกนั้นก็เท่ากับว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ไม่เชื่อมั่นใน ป.ป.ช. ว่า ป.ป.ช. นั้นจะทำการเอาผู้กระทำความผิด เอานักการเมืองทุจริตขึ้นตะแลงแกง นี่คือการตบหน้า ป.ป.ช. ครับ เมื่อ ป.ป.ช. เองก็มาจากศาลฎีกา เหตุใดจึงต้องมีผู้ไต่สวนอิสระมาจากศาลฎีกาอีก ในกระบวนการยุติธรรมนั้นผู้จับต้องไม่มีอำนาจสอบสวน ผู้สอบสวนต้องไม่มีอำนาจฟ้อง ผู้ฟ้องต้องไม่มีอำนาจตัดสิน ผู้ไต่สวนอิสระถ้าจะว่าจริง ๆ ก็คือพนักงานสอบสวนครับ การให้ผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกา ลดตัวของท่าน ลดเกียรติศักดิ์ของท่านมาเป็นเพียงพนักงานสอบสวนนั้นกระผมเห็นว่าเป็นไม่สมควรกับท่านผู้พิพากษาศาลฎีกาเป็นอย่างยิ่ง และในการที่จะมีการพิจารณาคดี ผู้พิพากษาเองอาจจะถูกคัดค้านได้ เช่น เป็นญาติสืบสายโลหิต หรือเป็นญาติทางคู่สมรส ความเป็นญาติบางครั้งนามสกุลอาจจะฟ้องกันแต่ไม่เคยเห็นหน้ากันเลยนะครับ แต่ความเป็นญาติอย่างหนึ่งซึ่งพระพุทธเจ้าท่านบอกว่า วิชาสาปปรมาญาติ ความคุ้นเคย เป็นญาติอย่างยิ่ง ผู้พิพากษาศาลฎีกา ๘๘ ท่านทำงานในศาลอยู่ด้วยกันมีความคุ้นเคยต่อกันเป็นอย่างยิ่ง เมื่อท่านคัดผู้ไต่สวนอิสระด้วยตัวท่านเอง เมื่อผู้ไต่สวนอิสระเสนอสำนวนขึ้นมาความลำเอียงจะเกิดขึ้นหรือไม่ ผมไม่ได้กล่าวหานะครับ เพราะความเป็นญาติในสวนนี้น่าจะมี ความที่เชื่อว่าคนคนนี้น่าจะไม่เป็นอย่างนั้น น่าจะไม่เป็นอย่างนี้นั้น ผมเห็นว่าเป็นอันตราย กระผมจึงขอฝากท่านประธานไปถึงท่านผู้ร่างกฎหมายได้พิจารณาว่า ควรจะแก้ไข มีบทบัญญัติ มีข้อกำหนดใดที่จะแก้ไขข้อบกพร่องตัวนี้ เรื่องขององค์คณะ เรื่องที่มาของผู้ไต่สวนอิสระเพื่อให้โปร่งใสต่อสังคม เพื่อให้ข้อกำหนดของท่านได้รับทราบทั่วไปว่าในการคัดผู้ไต่สวนอิสระเข้ามานั้นจะให้ผู้ถูกฟ้องคดีหรือจำเลยนั้นได้คัดค้านท่านหรือไม่ หรือถ้าจะมาดูที่ข้อ ๑๒ ซึ่งกำหนดให้มีการอุทธรณ์เป็นบทบัญญัติที่ดีครับ

๖๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษณิษฐ์ ๒๙/๒

แต่กำหนดเวลา ๓๐ วันนั้นกระผมอยากจะฝากท่านประธานไปถึงผู้ยกร่างว่าถ้าท่านเอาพระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นมาเปรียบเทียบกับกำหนดเวลานั้นผู้ถูกพิพากษาคดีอาญาแล้วถ้ามีพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่แสดงว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์สามารถขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นมาเพื่อพิจารณาใหม่นั้นใช้เวลากี่วันครับ ผมเชื่อว่าระยะเวลาอุทธรณ์ ๓๐ วันนั้นคิดว่าคงจะยังไม่สามารถพบพยานหลักฐานใหม่ที่มีการสร้างพยานหลักฐานเท็จขึ้นมาจากผู้กล่าวหาหรือไม่ อันนี้ผมไม่ได้บอกว่าคุณะไ้สอบสวนอิสระจะนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงนะครับ แต่หมายถึงว่าผู้ที่ส่งเรื่องเข้ามา ผู้ร้องทุกข์ พยานต่าง ๆ ที่เข้ามานั้นอาจจะมีการสร้างพยานหลักฐานเข้ามาเพื่อยื่นต่อผู้ไต่สวนอิสระก็ได้ นี่คือข้อสุดท้ายที่ผมอยากจะฝากก็คือว่า ถ้าระยะเวลาของการให้อุทธรณ์นั้นยืดออกไปกว่า ๓๐ วัน เป็น ๑ ปี หรือ ๒ ปี หรือ ๓ ปี หรือไม่มีกำหนดเวลา ท่านพบพยานหลักฐานว่าผู้ที่เขาพยานหลักฐานให้ผู้ไต่สวนอิสระนั้นสร้างพยานหลักฐานเท็จขึ้นมาเมื่อไรตลอดชั่วชีวิตของท่านก็สามารถขอรื้อฟื้นคดีนี้ขึ้นมาเพื่อเรียกร้องเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของนักการเมืองที่ถูกตัดสินคดีนี้ได้หรือไม่ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านทศพล เพ็งส้ม เชิญครับ

นายทศพล เพ็งส้ม (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม ทศพล เพ็งส้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กราบเรียนท่านประธาน แล้วก็คณะท่านผู้ชี้แจงนะครับ สิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้ เป็นสิ่งที่ผมสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว นะครับ แต่อาจจะมีความเห็นในทางกฎหมายที่ไม่เหมือนกัน ท่านประธานครับ หลักการและเหตุผลใน (๕) ที่บอกว่า มีการแก้ไขกำหนดวิธีการเลือกองค์คณะผู้พิพากษา ในแต่ละคดี (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๓ วรรคสาม) แต่ปรากฏว่าในร่างรายละเอียดในหน้า ๙ ของมาตรา ๘ ที่แก้ไขมาตรา ๑๓ วรรคสาม เนื่องจากผมไปดูตามพระราชกฤษฎีกาหน้า ๒๑ มาตรา ๑๓ ผมอาจจะไม่ตรงกับท่านก็ได้ นะครับ แต่ปรากฏว่าในหลักการตามเอกสาร หน้า ๙ ที่ขีดเส้นใต้ แต่ทั้งนี้จะมีผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาเป็นผู้ได้รับเลือก เป็นองค์คณะผู้พิพากษาเกินกว่าจำนวนสามคนไม่ได้ ผมไปดูตามพระราชกฤษฎีกา ปริ้นท์ (Print) มาสักครู่นี้ แต่ปรากฏว่าในนี้ไม่มี นะครับ ต้นฉบับไม่มี แล้วผมเข้าไปดู กฎหมายอีกหลายฉบับที่ทำขึ้นมาครับ ฉะนั้นผมจึงสงสัยว่าทางคณะผู้ชี้แจงอาจจะ คลาดเคลื่อนนิดหนึ่ง แต่ที่ต่างกันก็ต่างกันนิดเดียว เดิมนี้ได้ระบุว่า ผู้ได้รับเลือกเกินเก้าคน แต่ที่ท่านขอแก้ไขใหม่ เป็น ผู้ที่ได้รับเลือกเกินจำนวนดังกล่าว ก็ฝากท่านนิดหนึ่ง

ต่อไปครับท่านประธานครับ ในส่วนของมาตรา ๕ ที่เพิ่มเติมแล้วก็มีการยกเลิก ของมาตรา ๙ ผมก็อาจจะสนับสนุนท่านนคร มาฉิม ขออนุญาตเอ่ยนาม เมื่อสักครู่นี้ แต่ปรากฏว่าน่าจะเพิ่มเติม ผู้สนับสนุน ผู้ให้ แล้วก็ผู้ขอให้ แล้วก็สนับสนุนผู้รับด้วย แต่ปรากฏว่าเราจำกัดเกินไปเฉพาะผู้ให้กับผู้รับเท่านั้นเองแต่ผู้สนับสนุนนี้ไม่ได้ระบุไว้

อีกประการหนึ่ง ท่านประธานครับ ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้พิพากษาอาวุโส ผมก็เปรียบเทียบดังนี้ครับ ท่านขอแก้ไขมาตรา ๑๓ เพิ่มเติมว่า มีผู้พิพากษาอาวุโส ในศาลฎีกาที่ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งแล้ว แต่ปรากฏว่า มาตรา ๓๘ ในศาลอุทธรณ์ ในศาลอุทธรณ์ท่านกลับไม่ได้กำหนดว่าเป็นผู้พิพากษาที่ได้รับ

โปรดเกล้าฯ หรือไม่ ทั้งที่มีโอกาสแก้ไขแล้วจำเป็นเหลือเกินนะครับว่าผู้พิพากษาอาวุโส
ที่ทำหน้าที่ผู้ไต่สวนอิสระจำเป็นจะต้องเป็นผู้พิพากษาอาวุโสที่ได้รับพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่ง

อีกอันหนึ่งที่จะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า เดิมทีเดิยผมก็มีความคิด
อย่างเพื่อนสมาชิกหลายท่านว่าอำนาจของคณะกรรมการอิสระนั้น ผู้ไต่สวนอิสระนั้น
มีอำนาจเช่นเดียวกับ กกต. ป.ป.ช. ขอประทานโทษท่านประธานครับ แต่ปรากฏว่า
ในส่วนตัวเองเกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๔๔/๑๒ ว่า การดำเนินการให้ผู้ไต่สวนอิสระมีความเห็น
ไม่มีมูลแล้ว เป็นข้อสงสัยว่าเป็นเรื่องที่ต้องยุติ และโดยเฉพาะมาตรา ๔๔ (๙) ก็ฝาก
ท่านผู้ชี้แจงกับคณะกรรมการวิสามัญครับว่า ในกฎหมายรัฐธรรมนูญได้กำหนด
ระยะเวลาแล้วก็เกี่ยวกับคะแนนเสียงตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญว่ามีคะแนนเสียง
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง -----

แต่ปรากฏว่าท่านยังไม่ได้ระบุของคณะไต่สวนอิสระไว้ว่าการให้ความเห็นหรือทำความเข้าใจมีมูลหรือไม่มีมูลนั้นใช้จำนวนคะแนนเสียงเท่าใด และโดยเฉพาะที่เป็นไปได้ก็อยากจะเสนอว่าให้ผู้พิพากษาอาวุโสจากศาลฎีกาที่คัดเลือกมาเป็นประธานองค์คณะเพราะอย่างน้อย ๆ ก็จะมีผู้ใหญ่หรือแม้แต่ท่านกำหนดไว้ ๕ คน ผมเองผมก็ยังไม่เห็นด้วย เป็นไปได้สัก ๗ คนเป็นการถ่วงดุล สำหรับผมเองก็คิดว่าคงรับได้เพียงแต่ว่าฝากท่านผู้ชี้แจงไปทบทวนในหลักการ (๕) นิดหนึ่งครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านจตุพรครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคพลังประชาชน ตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ทางศาลฎีกาได้ส่งเรื่องไปยังสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาในวันนี้ นั้น กระผมเองในฐานะที่เป็นคนไทยคนหนึ่งและมีความรู้สึกที่ไม่ได้แตกต่างไปจากคนไทยทั้งหมดก็คือว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นจะถือว่าเป็นองค์กรเดียวที่มีอยู่ก็ว่าได้ แม้ว่าจะโดยหน้าตาโดยเปิดเผย ไม่มีใครสามารถหมิ่นศาลได้ แต่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นไม่มีใครไปนินทาเรื่องความยุติธรรมหรือความไม่ยุติธรรม เมื่อครั้งหนึ่งผมเองได้ไปกับคณะนักศึกษาของสถาบันพระปกเกล้าไปพบกับท่านผู้พิพากษาที่ท่านได้นั่งอยู่เวลานี้ละครับ ผมได้พูดเวลานั้นเลยว่าระหว่างผมกับท่านชาตินี้ขอเจอกันทีนี้เพียงแค่ครั้งเดียวเท่านั้นถ้าจะเจอขอให้เป็นที่อื่น แปลความว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นเป็นสถานที่ที่นักการเมืองไม่มีใครอยากที่จะไป เพราะฉะนั้นทุกคนก็มีการเฝ้ารอดถึงการทำหน้าที่ของศาลฎีกา ผมเองก็ได้สอบถามเวลานั้นว่าทำไมคดีจึงมีน้อย ปรากฏว่าศาลฎีกาเองจะไม่สามารถพิจารณาได้เลยถ้า ป.ป.ช. ไม่ส่งเรื่องมา กระบวนการขั้นตอนก็จะเป็นอย่างนั้นหรืออัยการสูงสุดไม่ส่งเรื่องมา แต่วันนี้เมื่อเพิ่ม

ผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมานั้น ในสถานการณ์ที่เรามีข้อเปรียบเทียบเปรียบเทียบกันทั้งหลาย ๆ ประเด็นกับสถานการณ์ที่เป็นจริง จากเดิมที่ผู้ที่จะส่งเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาได้นั้นไม่ว่าจะเป็นอัยการสูงสุด ป.ป.ช. และมีการเพิ่มผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมา ผมเองได้มองเรื่องนี้ใน ๒ ทิศทางก็คือว่าถ้าผู้ร้องเห็นว่าในกรณีที่เขายื่นเรื่องไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า ป.ป.ช. ไม่รับ หรือดำเนินการล่าช้า หรือดำเนินการไต่สวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลตามความผิดข้อกล่าวหา แล้วจึงจะให้ยื่นต่อศาลและที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาจะพิจารณาว่าจะตั้งคณะกรรมการอิสระหรือจะส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. ประเด็นของผมก็คือว่า ณ วันนี้ ในสถานการณ์ที่เรายอมรับความเป็นจริงว่ากระบวนการอิสระหลายองค์การที่ผ่านมานั้น และกำลังอยู่ในเวลานี้นั้นเป็นองค์การอิสระซึ่งแต่งตั้งโดยหัวหน้าคณะรัฐประหารไม่ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม -----

ตามคุณสมบัติขององค์กรอิสระ และขณะเดียวกันก็สามารถอยู่ได้ด้วยกฎหมาย โดยร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่เรากำลังว่ากันอยู่นี้ เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าประชาชนเขาจะแห่ไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่า ความรู้สึกอันนี้ไม่ว่าจะเป็นผู้ไปร้องเขา แต่ผมเชื่อสักพักนะครับว่า มีความรู้สึกเล็ก ๆ เหมือนกัน และผู้ที่ถูกร้องละ ในขั้นต้นบางคนก็อยากว่าอยากให้ศาลฎีกาเป็นคนพิจารณาเขา ตั้งแต่เบื้องต้น แต่พอดูสาระต่อไปนี่แล้วจะตั้งใครมาเป็นผู้ไต่สวนอิสระ ได้มีการระบุว่าให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาแต่งตั้งโดยกำหนดคุณสมบัติผู้ที่มีความเป็นกลางทางการเมือง ท่านมีความรู้สึกเหมือนกับผมไหมครับท่านประธานว่าการหาคนที่เป็กลางทางการเมืองนั้น เหมือนกับการไปค้นหาหมาดดำที่เกาะหินดำในคืนข้างแรม ๑๕ ค่ำ ฉันทโดยอย่างไร อย่างนั้น แปลความว่ามันมืดสนิท และที่สำคัญที่สุดก็คือว่าแล้วถ้าตั้งคนแล้วมีคนบอกว่า คนนี้ไม่เป็นกลาง เพราะบางองค์กรที่ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์มีการหยิบยกว่าศาลสั่งจำคุกนั้นก็คัดเลืออกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเช่นเดียวกัน ในบางคน ๑ ใน ๓ คนนั้น ท่านประธานที่เคารพ คุณสมบัติเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ เป็นอาชรมณ์ที่คนไทย ใฝ่หา ผมยังเปรียบเปรยเสมอว่าสังคมไทยคนไทยไม่ว่าหนังเรื่องเป่าปู้จิ้นจะฉาย ก็รอบ จะมีการเปลี่ยนตัวดารารัจฉาเป็นใครหวังเฉา หม่าฮั่นจะเป็นใครก็แล้วแต่ แต่คนไทยต้องตามไปดูทุกครั้ง เพราะทุกคนทิวโหยคนที่มีความซื่อสัตย์ คนที่มีคุณธรรม บางช่วงบางเวลาคนไทยไปดูศาลไคฟงมากกว่าคนจีนที่อยู่ในศาลไคฟงเสียอีก แต่ประเด็นของผมก็คือว่าแล้วท่านจะหาคนเหล่านี้ได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพ เพราะว่าการหาคนที่มีความเป็นกลางทางการเมือง คนที่มีความซื่อสัตย์นั้น ผมขออนุญาตเปรียบเทียบกับองค์กรที่ต้องทำงานกับศาลฎีกาแผนกคดีอาญาเอง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแม้ว่ากำลังจะหมดวาระไปแล้วก็ตาม อีก ๒๐ วัน ท่านก็ไปแล้ว แต่ต้องอธิบายความว่า ยกตัวอย่าง คตส. จะมีสถานะเดียวกับ ผู้ไต่สวนอิสระคือจะทำหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนเหมือนกัน คตส. ก็ใช้วิธีเดียวกันก็คือว่า จะต้องส่งเรื่องไปให้อัยการสูงสุด วันนั้นบอกว่าอัยการสูงสุดตั้งข้อสังเกตว่าจะต้อง

เพิ่มหลักฐานอะไรต่าง ๆ คตส. ขอใช้ทนายฟ้องเอง แล้วเรื่องที่อยู่ศาลฎีกาก็ต้องส่งไปให้ ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่นี่ก็เป็นตัวอย่างเรื่องความไม่เป็นกลางอีกประการหนึ่งก็คือว่า การที่ไปคัดเลือกคนที่เป็นปฏิปักษ์ทางการเมืองขึ้นเวทีโจมตี แสดงทัศนคติที่อยู่ใน ฝ่ายตรงกันข้ามมาโดยตลอด เสร็จแล้วมาทำหน้าที่เป็นกรรมการในการสอบสวน ผมจึงบอกว่าเป็นปัญหาที่จะเป็นตัวอย่างให้กับคณะกรรมการไต่สวนอิสระ เพราะว่า คตส. วันนี้ท่านลองดูเถอะครับว่า ผมเองได้พูดถึงกรณีกรรมการ คตส. คนหนึ่งไปรับเงิน บริจาคแทนองค์กรที่ชุมนุมอยู่ข้างถนนเวลานี้ เสร็จแล้วปรากฏว่าสั่งให้เจ้าหน้าที่ของ สตง. ซึ่งช่วยที่ทำการ คตส. ไปมอบเงินให้ถึงที่ชุมนุม แล้วบอกว่าเป็นผู้ไม่ประสงค์ จะออกนาม พอเรามีการทักท้วงกันก็บอกว่า มีคนจะหิวสตางค์มาให้ ๑๐๐ ล้านบาท ดิฉันไม่รับ แล้วก็บอกว่ามีคนไปบอกว่าโง่หรือเปล่าที่จะมารับเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ๑๐๐ ล้านบาทปฏิเสธ อันนี้สิครับเป็นปัญหา ผมบอกถ้าองค์กรที่ดูแล เรื่องการปราบปรามการทุจริตและจะต้องเกี่ยวข้องกับศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีคนเสนอสินบน ๑๐๐ ล้านบาท ปรากฏว่าไม่มีแจ้งความ ดำเนินคดี หรือเอาคนให้สตางค์ให้สินบนไปดำเนินคดี ผมถามท่านประธานฝากไปยัง ฯพณฯ ศาลว่า คดีอย่างนี้ เกิดตัวอย่างกรณีอย่างนี้ สมมุติว่ามีผู้ไต่สวนอิสระบอกว่า มีผู้มาเสนอเงิน ๑๐๐ ล้านบาท ข้าพเจ้าไม่รับ เสร็จแล้วข้าพเจ้าก็ไม่ดำเนินการอะไรเลย ไม่ดำเนินการตามที่จะต้องเล่นงานในการเสนอสินบาทคาดสินบน ผมบอกว่าเวลานี้ ละครับจะมีคนไปแจ้งความคดี มาตรา ๑๕๗ มันเล่นงานได้คดีเพียงแค่ปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น -----

แต่เรื่องนี้มันสะท้อนอะไรครับ กำลังอธิบายความว่าตัวเองมีความซื่อสัตย์สุจริต
 เสนอร้อยล้านยังไม่เอา แต่แปลความในทางความรับผิดชอบคนมาให้สินบน
 ต้องดำเนินคดี แล้วผมถามว่าเรื่องอย่างนี้จะดำเนินการกันอย่างไร ผมจึงบอกว่ากรณี
 คตส. กำลังจะไป ผมก็บอกว่าการคัดเลือกบุคคลที่มีความเป็นกลางทางการเมือง
 หรือความซื่อสัตย์มันจะเป็นปัจจัยที่สำคัญ ปัญหาเวลานี้ก็คือว่าความซื่อสัตย์
 ความเป็นกลางทางการเมืองอยู่ที่ฝ่ายไหนเขาเป็นคนพอใจ ฝ่ายที่มีความต้องการรुक่า
 อีกฝ่ายหนึ่ง เขาก็บอกว่าเป็นกลางทางการเมือง มีความซื่อสัตย์สุจริต คนให้สินบน
 ร้อยล้านก็ไม่เอา ทั้งที่จริงต้องจัดการดำเนินคดี แต่อีกฝ่ายหนึ่งผู้ถูกระทำ เขาบอกว่านี่
 เป็นคู่ปฏิบัติกับเขาไม่เป็นกลาง ผมจึงบอกว่าศาลฎีกานี้แหละที่จะเป็นคนที่หาทางออก
 เรื่องนี้ได้ดีที่สุด ท่านประธานที่เคารพ ผมจึงบอกไว้ในกรณีอย่างนี้ซึ่งความจริงแล้ว
 ความเป็นศาลซึ่งผมเองก็เคยวิพากษ์วิจารณ์ มีอยู่ครั้งหนึ่งบางองค์กรจะเอาดอกไม้ไปให้
 ศาลฎีกา ผมแสดงความคิดเห็นทักท้วงเลยว่าไปมอบให้กับศาลท่านไม่ได้ ศาลท่าน
 มีอารมณ์ที่จะรัก อารมณ์ที่จะชอบ อารมณ์ที่จะไม่ชอบกับคนที่จะถูกดำเนินคดีหรือฝ่ายที่
 ต้องการดำเนินคดีให้กับอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ผมเป็นคนบอกเองว่าอย่าไปตั้งศาลท่านลงมา
 เพราะเราเหลือสถาบันเดียวเท่านั้น นิติบัญญัติท่านก็เห็นสภาพที่กำลังดำรงอยู่
 และที่ผ่านมามีล้มลุกคลุกคลานกันมาโดยตลอด บริหารก็เช่นเดียวกันเหลือสถาบันเดียว
 จริง ๆ ที่ยังมีความแข็งแรงอยู่ แต่ประเด็นวันนี้ที่ผมบอกว่า คนจะมีความเชื่อมั่นต่อ
 ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง บางคนที่เขาที่มีความคิดเห็น
 ที่แตกต่างกับคณะรัฐประหารเห็นว่า ป.ป.ช. ชุดนี้ตั้งโดย พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน
 คนเดียว ไม่ผ่านกระบวนการพิจารณา กระบวนการสรรหาวุฒิสภาใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ได้รับการ
 โปรดเกล้าฯ จากพระเจ้าแผ่นดิน ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นคนก็จะแห่ไปยัง
 ศาลฎีกาอย่างที่ผมบอก แต่ระบบศาลจะเสียขึ้นมาจะระบบศาลจะเสียในอนาคตก็คือว่า
 คนที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาแต่งตั้งนี้จะครับท่านก็รู้ว่าความเป็นมนุษย์ ท่านตั้งด้วยความสุจริต
 คิดว่าเขาเป็นกลาง เขามีความสุจริต แต่วันหนึ่งเพราะว่าไม่มีบทคุ้มครองนี้ครับว่า

๗๐

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๓๓/๒

คนที่เป็นกรรมการไต่สวนอิสระจะถูกดำเนินคดี ถูกร้อง ถูกอะไรไม่ได้ ไม่ได้คุ้มครองเหมือนองค์คณะผู้พิพากษา เพราะฉะนั้นก็จะมีสภาพเดียวกับที่ คตส. หรือแม้กระทั่งการหยิบยกกรณีท่านสุนัย มโนมัยอุดม ซึ่งถูกแจ้งความคดีหมิ่นประมาท เป็นความผิดอาญาเฉพาะส่วนบุคคลแต่ปรากฏว่าคนอื่นอีกส่วนหนึ่งก็บอกว่าไปเล่นงานท่านทำไม ท่านเป็นอดีตผู้พิพากษา อดีตเป็นศาล แต่ปรากฏว่าพอข้ามฟากมารับตำแหน่งในฝ่ายบริหารนั้น สิทธิการคุ้มครองต่าง ๆ ไม่ได้รับการคุ้มครองเหมือนที่ศาลท่านได้รับการคุ้มครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจมีคนไปแจ้งความดำเนินคดีต้องออกหมายเรียก ถูกหมายเรียก ๒ ครั้ง ปกติต้องขออนุญาตศาลเพื่อที่จะขอหมายจับแต่ปรากฏว่าตำรวจเองออก ๒ ครั้งแล้วยังไม่กล้าขอหมายจับ หมายเรียกเป็นครั้งที่ ๓ อีก แต่ว่าก่อนหมายเรียกคนที่ไปขึ้นศาลคนที่ต้องถูกคดีความเจ้าหน้าที่ตำรวจเขาจะประสานกันก่อนเลยว่ามามอบตัวไหมเขาจะได้ไม่ต้องออกหมายเรียกแต่ปรากฏว่าขั้นตอนที่จะไปมอบตัวโดยไม่มีเรื่องอะไร ถ้ามีการให้ปากคำคดีไม่มีมูลตำรวจก็ยกฟ้องไม่ส่งให้อัยการทุกอย่างก็จบไปแต่ปรากฏว่าใช้ความเป็นตัวตนเห็นใหม่ครับ พอข้ามฟากจากสถาบันตุลาการ ผมจึงบอกว่าอะไรก็ตาม อ้ายนี่คือสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะไปทำลายสถาบันเดียวที่ดีที่สุดที่เหลืออยู่เวลานี้ คุณสุนัย มโนมัยอุดม ถ้าอยู่ในองค์คณะผู้พิพากษาก็ไม่มีปัญหาอะไร ท่านก็อยู่ที่สูง คนกล่าวพาดพิงถึงท่านไม่ได้ หมิ่นก็ไม่ได้ กฎหมายคุ้มครองทุกอย่าง แต่พอข้ามฟากมานั้นเจอคดีหมิ่นประมาทนี่นะครับ อย่างที่ผมบอกว่าตำรวจเขาต้องไปขอหมายจับนี่เขาขอจากศาลแต่วันนี้พยายามอธิบายความว่าฝ่ายบริหารควรทำ ศาลท่านเป็นคนออกหมายจับเองแต่มีคนบอกอีกว่าจะไม่มีการที่จะไป อยากจะจับให้มาจับ แล้วศาลท่านก็รับตัวกลับ -----

๗๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๓๔/๑

ผมถามว่าคดีนี้จะเดินต่อไปอย่างไร เห็นไหมครับ คตส. เอาอีกแล้ว มีการแจ้งความดำเนินคดี มีการออกหมายเรียกและเมื่อไม่ไปตามหมายเรียกก็จะออกหมายจับ ข้าพเจ้าเป็นองค์การกระบวนการยุติธรรม ข้าพเจ้าไปไม่ได้ ใช้สิทธิอารยะขัดขืน นี่จะเป็นปัญหาอย่างไม่รู้จบ ผมจึงบอกว่าวันนี้ด้วยความเคารพ ด้วยความรู้สึกจริง ๆ ก็คือว่า ระหว่างนักการเมืองกับศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือข้าราชการองค์กรอื่นใดนั้นแน่นอนที่สุดเราต้องการให้มาตรฐานทุกอย่างนั้นเกิดขึ้น แล้วการที่ผมอธิบายความมาตั้งแต่ต้นจนถึงบัดนี้ก็ถือว่า ข้อดำเนินการต่าง ๆ นั้นมันจะกลายเป็นจุดเป็นช่องทางเข้าสู่ศาลซึ่งเป็นกระบวนการเดียวที่ยังเหลืออยู่ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ สภาพวันนี้ก็มีสภาพเหมือนกันว่าถ้าผู้ไต่สวนพิเศษเห็นว่ามีมูลส่งให้อัยการสูงสุด อัยการไม่ฟ้อง มาตั้งคณะกรรมการร่วมกัน ถ้าไม่ฟ้องให้คณะกรรมการไต่สวนไปให้ทนายฟ้องเองก็มีสภาพไม่ได้แตกต่างไปจาก คตส. กันอีก เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่าในท่ามกลางสิทธิของฝ่ายที่เขาต้องต่อสู้คดีและที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ปัญหาเรื่องการวิพากษ์วิจารณ์ในช่องของผู้ไต่สวนอิสระนั้นจะเป็นช่องทางของการวิพากษ์วิจารณ์และจะเกิดความเสียหายได้ เพราะฉะนั้นการวางกรอบผมเห็นด้วยวันนี้ต้องมีผู้ไต่สวนอิสระ แต่เป็นความยากลำบากของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาอย่างแน่นอนในการคัดเลือกคนที่มีความเป็นกลาง ซึ่งวันนี้ถ้าตั้งใครถ้าเป็นกลางจริง ๆ ซึ่งหายาก มีคนพอใจไม่พอใจ แต่ทั้งหมดนั้นเป็นกระบวนการยุติธรรมที่ฝากไว้กับหน่วยงานที่ท่านยังเหลืออยู่ประเด็นที่ท่านเพิ่มมานั้นเรื่องการอุทธรณ์ท่านประธานที่เคารพ ผมเองไม่ใช่คนคิดจะต้องไปโดนคดีความอะไร แต่ผมเองก็เห็นด้วยว่าคนที่ถูกคดีความนั้นเขาควรมีสติที่จะต่อสู้คดี แม้ว่าจะเป็นช่องเล็กน้อยถือว่าเป็นเรื่องเป็นช่อง คนผิดก็ต้องว่าตามผิด อุทธรณ์จะไม่มีคามหมายอะไรเลยถ้าคนกระทำผิดมันยังต้องได้รับโทษการกระทำผิดกันต่อท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยเนื้อหาสาระผมไม่ขัดข้อง แต่โดยสาระวิธีการปฏิบัติที่จะไปรองรับในการคัดเลือกบุคคลที่มาทำหน้าที่หรือวิธีการวางระเบียบรองรับตามกฎหมายฉบับนี้นั้นจะเป็นเรื่อง

๗๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๓๔/๒

ทางคณะที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจะต้องหยิบยกการพิจารณา เพราะท่านเองก็อย่างที่
ผมบอกไว้ว่า ๑ ใน ๓ คน องค์กฤษฎีกาก็มาจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เพราะฉะนั้น
มันจึงกลายเป็นเรื่องบุคคล วันนี้เมื่อเราบอกว่าเราไม่มีความเชื่อมั่นต่อบางส่วน
แต่สุดท้ายวันนี้เราก็ต้องพึ่งกับสภาพที่คนสามารถเลือกได้ ผมเชื่อว่าต่อไปนี้จะเห็นไปที่
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ขอกราบขอบพระคุณมากครับ
ท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสกลธีครับ

นายสกลธี ภัททิยกุล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายสกลธี ภัททิยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ให้
โอกาสผมได้มาอภิปรายร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในชั้นรับหลักการ แล้วก็ขอขอบคุณทาง
ศาลฎีกาผู้มาชี้แจงที่ได้ยื่นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สู่สภาโดยรวดเร็ว อันแสดงให้เห็นว่า
ศาลยังเป็นที่ยึดของประชาชนได้เสมอมาครับ หลังจากที่ผมได้มีโอกาสอ่าน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งหมดแล้ว ส่วนใหญ่ก็ค่อนข้างเห็นด้วยครับ เพราะว่า
ร่างพระราชบัญญัติส่วนใหญ่ได้ร่างขึ้นมาเพื่อลบล้างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ และเพื่อให้
สอดคล้องกับทางรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แต่มีประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจและทางผมอยากจะ
มาอภิปรายในวันนี้ก็คือเรื่องของผู้ไต่สวนอิสระ เพราะเนื่องจากรายละเอียดของเรื่อง
ผู้ไต่สวนอิสระเป็นเรื่องใหม่ที่ทางประเทศไทยไม่เคยมีมาก่อน และในรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๔๐ ไม่ได้กำหนดไว้ แต่มากำหนดในรัฐธรรมนูญฉบับ ปี ๒๕๕๐ นี้ ในหมวด ๑๒
ส่วนที่ ๔ มาตรา ๒๗๕ ถึงมาตรา ๒๗๘ เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองปี ๒๕๔๒ ไม่ได้บัญญัติ
เอาไว้ครับ จึงต้องเพิ่มเติม โดยประเด็นสำคัญ ----- - ๓๕/๑

๗๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จรัญญู ๓๕/๑

ที่เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องผู้ไต่สวนอิสระตั้งขึ้นมาเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณี
ที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอันสำคัญ ๔ ตำแหน่ง ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภาที่ถูกกล่าวหาว่าจู่โจมผิดปกติ
หรือกระทำความผิดทางอาญาหรือทุจริตต่อหน้าที่ กระผมค่อนข้างเห็นด้วยนะครับที่จะ
ระบุให้มีวิธีการพิเศษในการพิจารณาทั้ง ๔ ตำแหน่งที่กล่าวมา เนื่องจากทั้ง ๔ ตำแหน่ง
เป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญกับประเทศชาติ อย่างตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและตำแหน่ง
รัฐมนตรีก็มีหน่วยงานสำคัญที่ดูแลกำกับเยอะแยะมากมาย เพราะฉะนั้นการที่เราใช้
หน่วยงานปกติอิสระในการมาตรวจสอบอาจจะโดนแทรกแซงจากอำนาจทางฝ่าย
การเมืองได้ และในส่วนของประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภาก็เป็นประมุข
ของฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งตามคุณสมบัติก็ควรจะต้องมีความสามารถ ความประพฤติ
คุณธรรมจริยธรรม แล้วก็ความรู้ความสามารถเหนือกว่าวิญญูชนทั่วไป ดังนั้น
การตรวจสอบโดยมีองค์กรใหม่ขึ้นมาเป็นพิเศษก็ย่อมเหมาะสมแล้วก็ถูกต้องสมควรอยู่แล้ว
โดยผมอยากจะกล่าวถึงที่มาของแนวคิดในการตั้งผู้ไต่สวนอิสระ จะเห็นได้ว่าหลายประเทศ
ในโลกก็มีการใช้ผู้ไต่สวนอิสระ อย่างเช่น เกาหลี ญี่ปุ่น หรือว่าสหรัฐอเมริกา แต่ในที่นี่
ผมจะกล่าวถึงของประเทศสหรัฐอเมริกาเพราะว่าเป็นประเทศที่ใช้ได้อย่างโดดเด่น
แล้วก็มีประสิทธิภาพสูง ของประเทศสหรัฐอเมริกาแนวความคิดตั้งขึ้นมาเพราะว่าจะใช้ในการ
การตรวจสอบกับตำแหน่งสำคัญ ๆ ทางการบริหาร เช่น ตำแหน่งประธานาธิบดี หรือว่า
รองประธานาธิบดี โดยเรียกว่า อินดิเพนเดนท์ เคาน์ซิล (Independent council) เป็น
หน่วยงานหรือเป็นบุคคลที่ทางอัยการสูงสุดได้เสนอให้ทางศาลอุทธรณ์สหพันธรัฐ
โคลัมเบียตั้งที่ประชุมพิเศษเพื่อตั้งบุคคลขึ้นมาพิจารณาคดีความใด ๆ ขึ้น มีตัวอย่างคดี
สำคัญมากมายครับที่ผู้ไต่สวนอิสระของสหรัฐอเมริกาได้ไต่สวนแล้วก็ดูแลตรวจสอบ
นะครับ จะยกตัวอย่างให้ฟัง อย่างเช่น การล่วงละเมิดทางเพศต่อนางสาวโมนีกา เลเวนสกี
ของประธานาธิบดีบิล คลินตัน หรือว่าจะเป็นการใช้อำนาจโดยมิชอบในการเรียกเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องกับทางพรรคการเมืองคู่แข่งของประธานาธิบดีบิล คลินตัน เราจะเห็นได้ว่าเป็นคดี

๗๔

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จรัญช ๓๕/๒

ที่สำคัญแล้วก็มีโอกาสสูงเสี่ยงที่จะมีอำนาจทางการเมืองเข้ามาแทรกแซงได้เยอะ เพราะฉะนั้นถ้าอาศัยอำนาจปกติตามธรรมดาองค์กรอิสระก็คงเป็นไปได้ยากที่จะทำคดี หรือว่าตรวจสอบไต่สวนให้บรรลุผล แล้วก็สมประโยชน์กับภาษีของประชาชนนะครับ ผมก็อยากจะกล่าวว่าข้อดีของระบบผู้ไต่สวนอิสระของอเมริกาที่ศึกษามานี้ก็คือ มีกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน คือเท่าที่ทราบมาจะมีกรอบระยะเวลาในการตั้งครั้งหนึ่ง ประมาณ ๒ ปี อย่างที่เพื่อนสมาชิกบางคนได้อภิปรายไปแล้ว แล้วก็สามารถต่อได้อีก ๑ ปี แล้วก็มีความเป็นอิสระสูง ทางฝ่ายบริหารหรือประธานาธิบดีจะเข้าไปยุ่งไม่ได้ นะครับ เพราะว่าเป็นองค์กรไต่สวนที่ตั้งแยกต่างหาก จะยกเลิกได้ต่อเมื่อทางอัยการสูงสุด มีความเห็นที่เพียงพอเสนอให้ยกเลิก ส่วนข้อดีของระบบของทางสหรัฐอเมริกาอีกข้อหนึ่ง คือเรื่องงบประมาณที่ค่อนข้างทุ่มเทเข้าไปในการพิจารณาคดีนะครับ จะเห็นได้ว่า ปัญหาของหน่วยงานอิสระของประเทศไทยที่ผ่านมาจะมีปัญหาทางด้านงบประมาณ อยู่โดยตลอด เพราะว่าการได้รับงบประมาณมีไม่เพียงพอ เพราะเนื่องจากคดีแต่ละคดี วัตถุประสงค์ที่เราตั้งผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมาเพื่อให้ตรวจสอบเป็นคดีที่สำคัญแล้วก็เป็นการดำเนินคดีต่อบุคคลสำคัญ เพราะฉะนั้นถ้าค่าตอบแทนหรือว่างบประมาณในการใช้ทำคดี มีน้อยไม่เพียงพอ การจะดำเนินไปให้ถึงจุดสำเร็จของคดีย่อมเป็นไปได้ยากครับ ที่นี้ผมจะ ขอกล่าวเรียนท่านประธานถึงการแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระระบบของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ แล้วก็ตามร่างพระราชบัญญัติที่ทางศาลฎีกาผู้ชี้แจง ได้ยื่นมานะครับ ของไทยจะอยู่ในร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๔๔/๖ -----

๗๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๓๖/๑

คือจะให้ที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาประชุมคัดเลือกบุคคล ๕ คนที่มีคุณสมบัติเป็นกลางทางการเมืองและซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งโดยหลักการแล้วไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าไม่ได้เป็นหลักการที่ดีมาก เพียงแต่ว่าเมื่อบัญญัติตามนี้ล้ามาจากรัฐธรรมนูญก็คงเป็นภาระหน้าที่ที่เหนื่อยยากของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาที่จะต้องสรรหาบุคคลให้ตรงตามคำนิยามที่ทางกฎหมายเขียนไว้ ซึ่งผมไม่แน่ใจว่าในประเทศไทยจะมีมากน้อยแค่ไหนที่มีคุณสมบัติตรงตามกับทางที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาต้องการนะครับ นอกจากความเป็นกลางทางการเมืองและความซื่อสัตย์สุจริตที่เป็นที่ประจักษ์แล้ว ทางร่างพระราชบัญญัติก็ได้บัญญัติถึงคุณสมบัติต่าง ๆ เพิ่มเติมอีก คือให้ล้าของพระราชบัญญัติ ปี ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ อย่างเช่น เป็นผู้พิพากษาไม่ต่ำกว่าชั้น ๖ หรือเคยรับราชการไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ หรือเทียบเท่า แล้วก็มีลักษณะของความประพฤติหลาย ๆ อย่างต้องเป็นผู้ประพฤติดีอยู่ในศีลธรรมซึ่งส่วนตัวผมเห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้ว เพราะว่าการที่เราจะตั้งองค์กฤษฎีที่สำคัญมาไต่สวนบุคคลสำคัญ เพราะฉะนั้นความประพฤติหรือว่าวุฒิภาวะหรือวุฒิการศึกษาอย่ามต้องสูงครับ ควรจะต้องมีกำหนดแบบแผนให้ชัดเจน แล้วก็ตั้งขั้นต่ำให้สูงเข้าไว้เพื่อที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยข้อดีนะครับ ข้อดีของการตั้งผู้ไต่สวนอิสระในความคิดของผมถือว่าเป็นทางเลือกใหม่ เพราะจากเดิมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของปี ๒๕๔๒ เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องร้องมีแค่ัยการแล้วก็ทาง ป.ป.ช. ทีนี้ก็เป็นการเปิดโอกาสให้มีหน่วยงานใหม่ขึ้นมา เพราะว่าในบางครั้งอย่างที่ท่านเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วว่าทางัยการก็อาจจะมีความปัญหาในทางสังคมถึงความเป็นกลาง เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ค่อนข้างอิงอยู่กับทางการเมืองมาโดยตลอดนะครับ และในส่วนของ ป.ป.ช. ในบางครั้งถ้าไม่รับการไต่สวนหรือดำเนินการล่าช้า หรือไต่สวนแล้วไม่มีข้อมูลตามข้อกล่าวหา จึงเปิดโอกาสเป็นทางเลือกให้ผู้เสียหายได้มายื่นต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้ตั้งผู้ไต่สวนได้ ผมเห็นว่าเป็นข้อดีนะครับ เพราะว่าเป็นทางเลือกให้กับผู้เสียหายได้ฟ้องคดีกับบุคคลสำคัญ

ส่วนข้อดีประการที่ ๒ ที่ได้กล่าวไปแล้วเป็นความสามารถของที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาให้เลือกคนที่มีความรู้และเป็นกลางทางการเมืองและซื่อสัตย์สุจริต รวมถึงมีประสบการณ์ในการพิจารณาคดี ก็เปิดช่องไว้ดีครับในการที่เราจะหาบุคคลที่มีความสามารถ ความรู้ และความประพฤติเหมาะสม แล้วก็ศาลยุติธรรมคงเป็นที่พึ่งของประชาชนในการหาบุคคลให้ตรงตามค่านิยมเข้ามาทำหน้าที่ผู้ไต่สวนอิสระ

ส่วนข้อดีข้อสุดท้ายที่ผมเห็นว่าค่อนข้างมีความสำคัญ แล้วก็ดีมากที่บรรจุอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ คืออำนาจในการฟ้องเองตามมาตรา ๔๔/๑๑ เพราะจากเดิมจะมีปัญหาโดยตลอดในคำมั่นของผู้ฟ้องที่ยื่นต่ออัยการ แล้วอัยการตีสำนวนกลับให้สอบใหม่ และบางครั้งไม่สามารถที่จะตกลงกันได้ถึงประเด็นที่จะยื่นฟ้องในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เปิดโอกาสให้ทางผู้ไต่สวนอิสระมีอำนาจในการฟ้องเองหรือแต่งตั้งนายเอง ในกรณีที่ตั้งตัวแทนมาคุยกับอัยการแล้วไม่เป็นที่ยุติ ข้อนี้ผมเห็นว่าดีมาก เป็นการอุดช่องโหว่จากประสบการณ์ในอดีตที่เราอาจจะเห็นได้จาก คตส. นะครับ

ส่วนข้อดีมีเยอะ แต่ข้อเสียก็มีเหมือนกัน ผมจะกล่าวสั้น ๆ ถึงข้อเสียเพื่อให้ทางผู้ชี้แจงได้ไปปรับปรุงในชั้นกรรมาธิการ

ข้อเสียข้อแรก ในบางกรณีความผิดบางประการจะมีหน่วยงานของรัฐเท่านั้นที่เป็นผู้เสียหาย ทำให้บางครั้งหน่วยงานของรัฐอาจจะเกรงกลัวหรือไม่กล้าในการใช้สิทธิยื่นคำร้องหรือจะประวิงเวลา เพราะว่าในบางครั้งลูกน้องต้องไปยื่นฟ้องนาย ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีหรือว่ารัฐมนตรีที่กำกับดูแลหน่วยงานนั้น เราก็อาจจะเห็นอย่างตัวอย่างที่ผ่านมามีหน่วยงานบางแห่งก็ประวิงเวลาล่าช้าในการยื่นคำฟ้องกับตัวรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีที่เคยกระทำผิดพลาดมา -----

๗๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๓๗/๑

ก็อยากจะให้ทางผู้ชี้แจงอาจจะขยายความของผู้เสียหาย หรือว่าหาวิธีการในการเปิดกว้างมากขึ้นให้ผู้เสียหายที่เป็นหน่วยงานของรัฐในคดีที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ได้มีโอกาสยื่นทางอื่นนะครับ

แล้วก็ข้อเสียประการหนึ่ง ก็อยากจะให้การดำเนินการของผู้ไต่สวนอิสระ เป็นไปด้วยดีแล้วก็มีประสิทธิภาพสัมฤทธิ์ผลเหมือนกับของประเทศสหรัฐอเมริกา มันต้องใช้งบประมาณมหาศาล ดังจะเห็นได้จากตัวอย่าง เช่น อย่างคดีของนายบิล คลินตัน ที่ได้แต่งตั้งอัยการคือ คิวเน็ท สตาร์ ขึ้นมาทำนี่ใช้งบประมาณหลวงของรัฐไปกว่า ๔๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่ผลที่สุดก็ไม่สามารถยื่นถอดถอนประธานาธิบดีได้ อันนี้ก็ เป็นจุดอ่อนคือการจัดงบประมาณอยากให้จัดให้เหมาะสมแต่ว่าไม่ควรมากเกินไป คือให้เหมาะสมแก่การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพครับ

อีกประการหนึ่งของข้อเสียนะครับว่า การตั้งผู้ไต่สวนจะเป็นการซ้ำซ้อนกับ อำนาจหน้าที่ของอัยการหรือไม่ แต่ส่วนตัวผมก็อาจจะมองได้ว่าซ้ำซ้อนแต่ว่าอันเป็นกรณี พิเศษ เพราะว่ากรณีนี้เราดูเฉพาะ ๔ ตำแหน่งสำคัญเท่านั้น คือ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภานะครับ ซ้ำนี้ก็พอรับฟังได้ครับ

ส่วนข้อเสนอนะสุดท้ายที่ผมอยากจะเสนอผู้ชี้แจงให้ลองกลับไปพิจารณา ดูแล้วก็มาคุยกันดูในชั้นกรรมาธิการ คือควรจะระบุงการคัดค้านผู้ไต่สวนอิสระเอาไว้ด้วย เพราะในบางกรณีถึงแม้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเป็นที่ยอมรับในแง่ของคุณธรรมจริยธรรม และความซื่อสัตย์สุจริตตั้งบุคคลขึ้นมาแล้วบางครั้งอาจจะผิดพลาดได้ตั้งตัวอย่าง ที่เคยเห็นมาในอดีตนะครับ และถ้าให้ดีควรมีมาตราที่ระบุถึงหลักการตรวจสอบ ผู้ไต่สวนอิสระด้วย เพราะว่าการที่เราจะไปตรวจสอบใครสักคนหนึ่งนั่นตัวเราเองนี่ต้องสะอาด แล้วก็พร้อมให้คนอื่นตรวจสอบเราไปด้วยครับ

แล้วก็ข้อเสนอนะข้อที่สอง เรื่องงบประมาณที่ผมได้กล่าวไปแล้ว ควรจัดให้เหมาะสมแก่ฐานานุรูปแล้วก็ให้มีประสิทธิภาพในการทำงานให้คล่องตัว และให้เป็นอิสระจากหน่วยงานต่าง ๆ ถ้างบประมาณเราไปผูกติดไว้กับหน่วยงานใด หน่วยงานหนึ่งก็อาจจะเป็นช่องทางที่ทำให้โดนแทรกแซงจากฝ่ายการเมืองได้นะครับ

๗๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ราชันีพร ๓๗/๒

ส่วนข้อเสนอแนะข้อที่สาม ก็ตามหลักของผู้ไต่สวนของสหรัฐอเมริกา ผมก็อยากจะให้ทางผู้ชี้แจงได้กำหนดกรอบเวลาในการดำเนินคดีให้ชัดเจน ไม่ทราบว่าเราเปิดทิ้งไว้ตลอด เพราะว่าในบางครั้งเราอาจจะพูดได้ว่าเป็นคดีสำคัญสังคมจับตา แต่มันไม่มีกฎหมาย หรือว่าไม่มีข้อบังคับใดจะบังคับว่าเราควรต้องทำคดีให้จบภายในเมื่อไร ก็อาจจะเป็นต้นเหตุของการประวิงเวลาทำให้การดำเนินคดีล่าช้าได้ก่อให้เกิดความเสียหายครับ

ส่วนข้อเสนอแนะข้อที่สี่ ความเห็นส่วนตัวผมคิดว่าไม่ควรให้ตั้งอัยการเป็นผู้ไต่สวนพิเศษ เพราะว่ามันก็จะเป็นการซ้อนอยู่แล้ว เพราะว่าคนที่จะมาร้องกับผู้ไต่สวนเขาคงจะต้องหนีมาจากชั้นอัยการ เพราะถ้าเราตั้งอัยการเข้ามาอีกผมว่ามันก็จะเป็นการซ้ำซ้อน ควรจะคัดเลือกจากผู้พิพากษาหรือไม่ก็บุคคลอื่น สาขาอื่นที่มีความเชี่ยวชาญทางเรื่องไต่สวนครับ

อีกประเด็นหนึ่งนอกจากผู้ไต่สวนอิสระที่ผมค่อนข้างเห็นด้วยคือการอุทธรณ์ เพราะว่า การตรวจสอบ ตรวจสอบ การทำไต่ ก็ตามย่อมเป็นผลดีมากกว่าการทำเพียงชั้นเดียวอยู่แล้ว แล้วก็ให้โอกาสกับผู้ที่ถูกร้องได้แก้ตัวอีกชั้นหนึ่งนะครับ อย่างเช่น ท่านผู้ที่อภิปรายไปก่อนหน้าผมที่บอกว่าคนเราถ้าทำผิดอย่างไร พิพากษามาอย่างไรผลก็ต้องออกมาเหมือนเดิมเพื่อเป็นการค่อนข้างให้ชัวร์แล้วก็แน่นอนกว่าครับ

โดยสรุปครับ กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ แล้วก็ควรจะต้องผ่านเพื่อบังคับใช้อย่างรวดเร็วครับ โดยหลักการทั้งหมดทางผมก็ค่อนข้างเห็นด้วย เพราะว่าได้ลือให้สอดคล้องกับทางรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เพียงแต่ว่ารายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ คงจะต้องมาคุยแล้วก็ปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น เพราะว่าเรื่องผู้ไต่สวนอิสระเป็นเรื่องใหม่ยังไม่เคยใช้ในสังคมไทยมาก่อน แล้วก็ค่อนข้างสำคัญ แล้วก็เกี่ยวข้องกับตำแหน่งสำคัญทางการเมืองและมีอำนาจคล้าย ๆ กับ ป.ป.ช. -----

๗๙

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๓๘/๑

ซึ่งอำนาจค่อนข้างมากก็จึงต้องกำหนดกฎเกณฑ์แล้วก็คุณสมบัติ กติกาให้ชัดเจน ให้เชื่อมั่นได้ว่าการตั้งขึ้นมาตั้งแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและคุ้มครองอาชีพากร ของประชาชนอย่างแท้จริงนะครับ ก็ให้สมกับที่ศาลยุติธรรมเป็นที่พึ่งของประชาชน มาโดยตลอด ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญดอกเตอร์พีรพันธุ์ครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ ต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามที่ทางศาลฎีกาได้เสนอมาต่อที่ประชุมนี้ ในเบื้องต้นถึงแม้ผมจะมีข้อที่ไม่เห็นด้วยอยู่หลายเรื่องแต่ก็มีความเห็นใจตามที่ได้รับ การชี้แจงแล้วก็ดูตามที่ปรากฏในร่างที่เสนอนั้นบอกว่าส่วนใหญ่ก็คือเป็นการแก้ไข ตามรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เพราะฉะนั้นก็หมายความว่าในเนื้อหาสาระที่ท่านเสนอมา ก็เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญดังกล่าว สภาแห่งนี้ก็คงจะไปแก้ไขอะไรได้ไม่มาก นี่เป็นข้อสังเกตข้อที่ ๑ นะครับ

ข้อที่ ๒ ก็คือส่วนที่เป็นการแก้ไขจริง ๆ ก็คือมีการเปลี่ยนแปลงองค์คณะ ของผู้พิพากษา ซึ่งก็จะทำให้มีความชัดเจนขึ้นนะครับ อย่างไรก็ตามครับท่านประธาน ผมก็อยากจะฝากข้อสังเกตไว้ดังต่อไปนี้ครับ

ประเด็นแรก ก็คือการที่เรานำระบบผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมาตามที่กำหนดไว้ใน หมวด ๘/๒ สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายถึงข้อดีของการนำระบบผู้ไต่สวนอิสระเข้ามาว่า ก็เป็นการเพิ่มอีกช่องทางหนึ่งที่จะทำให้มีผู้ที่จะสามารถที่เป็นใจทักเพิ่มเติม เป็นผู้ร้อง ให้มีการดำเนินคดีต่อนักการเมืองและบุคคลอื่นตามที่กฎหมายกำหนดไว้เพิ่มขึ้น นอกจากอัยการสูงสุดแล้ว นอกจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วก็จะจะมีผู้ไต่สวนอิสระ เพิ่มขึ้นด้วย เมื่อก็มีสมาชิกท่านผู้มีเกียรติได้เรียนต่อที่ประชุมไปบอกว่าผู้ไต่สวนอิสระนี้

ได้ใช้มาแล้วในหลายประเทศ แล้วก็ใช้ได้ดี แต่ผมเองก็ยังเกรงอยู่ว่าระบบผู้ไต่สวนอิสระที่นำมาบัญญัติไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้นะครับ ก็คงจะเป็นครั้งแรกที่เรานำเข้ามานะ เพราะฉะนั้นสิ่งที่หลายประเทศเขาใช้และเขาประสบความสำเร็จ ผมเองก็ไม่แน่ใจว่า ถ้าเรานำเข้ามาใช้ในทันที โดยที่การทำความเข้าใจกับประชาชน การสร้างองค์ความรู้ การสร้างกระบวนการพิจารณาของผู้ไต่สวนอิสระนั้นเรายังไม่มี แล้วเราก็นำเอาระบบที่มันประสบความสำเร็จแล้วในต่างประเทศเข้ามาใช้ในทันที สิ่งนี้ผมเห็นหลายครั้งแล้วที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เราไปยกเอาของสำเร็จรูปจากต่างประเทศมา กว่าที่เขาจะพัฒนาพัฒนาขึ้นมาเป็นสถาบัน เป็นองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือ มีบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือเข้ามาทำหน้าที่มีกระบวนการที่ชัดเจนในการทำหน้าที่จนเป็นที่เชื่อถือของสังคมของเรานั้น นำเข้ามาทันทีแล้วก็จะเริ่มใช้ ถ้ากฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับต่อไป เพราะฉะนั้น ถ้าฟังเพียงที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ ที่สมาชิกหลายท่านได้ลุกขึ้นมาอภิปรายแล้ว บอกว่าผู้ไต่สวนอิสระนั้นจะต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นที่ประจักษ์ เราเคยประสบปัญหาอย่างนี้อยู่เสมอในการหาบุคคลที่จะเข้าไปดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระที่มีอยู่ในประเทศไทย เราก็มียุทธศาสตร์อย่างนี้อยู่แล้ว หาบุคคลที่เป็นกลางทางการเมืองคือใครครับ คือใคร -----

นี่คือคำถามที่จะต้องถาม เพราะปรากฏว่าในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะออกไปดำเนินการนั้น ท่านจะออกหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งท่านนั้น ส่วนคุณสมบัติและหน้าที่อื่นอาจจะมี การกำหนดต่อไปก็จริง แต่ว่าในการสรรหาบุคคลที่จะมาทำหน้าที่อย่างนี้ได้ ผมคิดว่า คงจะเป็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไปอีกเหมือนกันจนกว่าเราจะมีกระบวนการที่มีการริเริ่ม แล้วก็ฝึกใช้ เริ่มใช้พอสมควรก่อน แต่เนื่องจากเราเห็นว่าเขามีและก็ทำได้ดี แล้วเราก็ นำมาใช้ทันที อันนี้ก็เป็นสิ่งแรกที่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้วันนี้ครับ

เรื่องที่สองที่อยากจะตั้งข้อสังเกตไว้เหมือนกันในมาตรา ๔๕ (๕) ที่ท่าน บอกว่า ให้ผู้เสียหายจากการกระทำดังกล่าวยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาตั้งผู้ไต่สวนอิสระก็ได้วันนี้ครับ ผู้เสียหายในที่นี้คือใคร ไม่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน อาจจะหมายถึงผู้เสียหายที่มาจากกรกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ แต่ก็ไม่ได้ บอกว่าเป็นใคร เพราะฉะนั้นอาจจะแปลว่าใครก็ได้ที่เห็นว่าท่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภาถูกกล่าวหาว่าร้ายยผิดปกติ แล้วใคร ก็ตามอาจจะเป็นผู้เสียหายไปก็ได้เช่นนั้นใช่ไหมครับ หรือมีการกระทำผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่ราชการ วันดีคืนดีก็ไม่มีใครลุกขึ้นมาบอกข้าพเจ้าคือผู้เสียหาย แล้วก็ไปร้องเรียน ขอให้มีการดำเนินคดีต่อบุคคลดังกล่าว ในมาตรา ๔๔ (๗) ข้อความในวรรคสอง อ่านแล้ว อาจจะมีความที่อาจจะไม่ชัดเจนอยู่บ้าง ที่บอกว่า เมื่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ พิจารณาแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระแล้วให้ศาลแจ้งการแต่งตั้งดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้ส่งสำนวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไปยังศาลฎีกา ตรงนี้ผมก็ ยังสงสัยอยู่ว่าตกลงที่บอกให้ส่งสำนวนให้ใครส่ง ให้ ป.ป.ช. ส่ง หรือให้ศาลส่ง อันนี้ อาจจะสามารรถแก้ไขได้เพื่อให้มีความชัดเจนได้ ต่อไปนะครับ

เรื่องที่สำคัญครับท่านประธาน ที่มีสมาชิกบางท่านได้พูดไว้บ้างแล้วก็คือ การอุทธรณ์ ในหมวดนี้ถ้าเทียบกับที่เป็นกฎหมายเดิม ที่บัญญัติขึ้นไว้ตามรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๔๐ นั้นไม่มีการอุทธรณ์ แต่พอมาถึงรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็มีบัญญัติ การอุทธรณ์เพิ่มเติมขึ้นมา ซึ่งหลายท่านได้พูดไปบ้างแล้วว่าจะดูดีขึ้น แต่ผมอยากจะ

๘๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุญยรินทร์ ๓๙/๒

เรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า มาตรา ๔๔ (๑๕) ที่บัญญัติว่าจะอุทธรณ์ได้นั้นจะต้องเป็นกรณีที่มี พยานหลักฐานใหม่ ซึ่งอาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ และต้องยื่นต่อ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา ท่านประธานครับ ผมไม่แน่ใจว่าการเขียนอย่างนี้เป็นการอุทธรณ์หรือไม่ ทราบว่าในชั้นการพิจารณา ก็มีการถกเถียงกันอยู่เหมือนกันในชั้นการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่ว่าในที่สุด มันก็ปรากฏออกมาอย่างนี้ คือหลักของการดำเนินคดีเมื่อผ่านการพิจารณา ของศาลชั้นต้นแล้วการอุทธรณ์เป็นสิทธิอย่างหนึ่งเพื่อให้กระบวนการพิจารณาคดีนั้น เป็นไปอย่างเที่ยงธรรมที่สุด อย่างน้อยถ้าอุทธรณ์ข้อเท็จจริงไม่ได้ก็ยังสามารถ ที่จะอุทธรณ์ข้อกฎหมายได้อยู่เสมอ แต่ถ้าท่านบัญญัติขึ้นมาไว้อย่างนี้ว่าการที่จะ อุทธรณ์ได้นั้นจะต้องเป็นกรณีที่มีพยานหลักฐานใหม่ -----

- ๔๐/๑

๘๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๔๐/๑

ผมก็คิดว่าถ้าเป็นเรื่องของการที่มีพยานหลักฐานใหม่ที่จะทำให้คดีเปลี่ยนแปลงไปนั้น มันไม่ใช่การอุทธรณ์แต่เป็นการขอให้รื้อฟื้นคดีใหม่ คนละเรื่อง อย่างนั้นผมไม่แน่ใจว่าการมาบัญญัติกฎหมายอย่างนี้บัญญัติผิดที่หรือไม่ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าท่านสมาชิกทั้งหลายก็คงจะต้องกลับมาดูให้รอบคอบขึ้นอีกครั้งหนึ่ง การจะอุทธรณ์ผมได้เรียนไปแล้วว่าจะหมายถึงสิทธิที่จะอุทธรณ์นะครับ ส่วนการที่พบว่าพยานหลักฐานใหม่ซึ่งอาจทำให้คดีเปลี่ยนแปลงไปนั้นน่าจะเป็นเรื่องของการรื้อฟื้นคดีใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการรื้อฟื้นคดีที่มีอยู่แล้ว แต่แน่นอนครับท่านประธาน ผมก็เชื่อว่าท่านผู้ที่มาชี้แจงท่านก็คงบอกต่อที่ประชุมนี้ว่า ก็รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ บัญญัติไว้แบบนี้ ท่านก็คงทำอะไรไม่ได้มากกว่านี้เพราะต้องเขียนให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ เห็นไหมครับนี่คือตัวอย่างอันหนึ่งหลายท่านอาจจะคิดว่า อ้อ อาจจะพบเหตุผลอีกข้อหนึ่งแล้วที่จะต้องมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในเรื่องนี้ เพื่อให้ความเป็นธรรมกับนักการเมืองมากขึ้น ท่านประธานครับ ข้อนี้ผมก็อยากจะเรียนต่อท่านประธานและฝากเรียนไปยังท่านสมาชิกทั้งหลายว่า พวกเราเป็นนักการเมืองอย่างน้อยนักการเมืองเองก็ต้องการความยุติธรรม เมื่อถูกดำเนินคดีโดยศาลก็น่าจะมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ได้ อย่างนั้นสิทธิของการอุทธรณ์ในชั้นนี้ก็น่าจะให้สิทธิที่จะอุทธรณ์ในข้อกฎหมายเป็นสิทธิที่เรียกว่าเป็นหลักกฎหมายที่สำคัญเป็นหลักนิติธรรมอย่างหนึ่ง และการที่จะอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงก็น่าจะให้ทำได้ ตามหลักที่สากลเขารับรองกันอยู่ แต่อย่างที่ผมได้เรียนไปแล้วมันติดขัดอยู่ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้แบบนี้ แล้วท่านก็เสนอกฎหมายมาให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติไว้ เพราะฉะนั้นถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่นักการเมืองและผู้ที่จะไปขึ้นศาลนี้ได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น ผมคิดว่าจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขในเรื่องนี้เพื่อให้เป็นไปตามหลักสากลมากขึ้นต่อไปและเป็นหลักที่สากลเขายอมรับในเรื่องของการอุทธรณ์คดีนี้ครับ

ผมอยากฝากข้อสังเกตขึ้นไปอีกนะครับว่าระบบของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนี้ในมาตรา ๕ ก็ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า ในการดำเนินคดีนั้นในการพิจารณาคดีให้ศาลยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ไต่สวนอิสระแล้วแต่

กรณีเป็นหลักในการพิจารณาและอาจไต่สวนหาความจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติม ตามที่เห็นสมควรก็ได้ คนที่เรียนกฎหมายก็จะทราบอำนาจมาตรา ๕ นี้รู้ทันทีว่าระบบที่ศาล จะนำมาใช้นั้นไม่ใช่ระบบกล่าวหาที่เป็นระบบที่ศาลไทยศาลยุติธรรมใช้ระบบนี้อยู่ตลอด และตุลาการของประเทศไทย ศาลไทยก็ถูกฝึก ถูกสอนให้ใช้ระบบกล่าวหาอยู่ตลอด นี่คือระบบไต่สวน ซึ่งผมเองก็ยังไม่แน่ใจว่าศาลไทยจะมีความเชี่ยวชาญเพียงพอหรือยัง แล้วเราก็นำระบบไต่สวนนี้ขึ้นมาใช้อย่างเต็มรูป เพราะอะไรครับ ก็เพราะบอกให้ศาล ไปยึดสำนวนของ ป.ป.ช. หรือผู้ไต่สวนอิสระก็ทำให้ย้อนกลับไปคิดออกไปอีกว่า อ้อ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. บอกว่ามีมูลหรือคณะกรรมการไต่สวนอิสระบอกว่ามีมูลสังคม ก็จะบอกว่าเห็นใหม่ผิดไปแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจะตกเป็นจำเลยในสังคมทันที ตรงนี้พอบอก ว่าให้ยึดสำนวนของ ป.ป.ช. หรือผู้ที่เป็นแบบกรณีเป็นหลักศาลก็ต้องยึดเป็นหลักแต่ท่าน ก็ยังดีที่จะเขียนตั้งขึ้นมาอีกนะครับว่า และอาจไต่สวนหาความจริงพยานหลักฐานเพิ่มเติม ด้วยตามที่เห็นสมควร แต่ผมก็ยังไม่แน่ใจว่าในท้ายที่สุดแล้วนี่นะครับ -----

ศาลจะไปไต่สวนหาความจริงเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างมากเชื่อว่าเป็นอย่างนั้นก็คือ ยึดสำนวนอย่างนี้เป็นหลักอยู่แล้ว เห็นหรือยังครับว่าถ้าอย่างนั้นก็จะย้อนกลับไปทางหลักของการพิจารณาบอกว่าถ้าอย่างนั้น ป.ป.ช. และผู้ไต่สวนอิสระทำหน้าที่อะไร ทำหน้าที่ชี้มูลความผิดหรือเป็นพนักงานสอบสวน หลายท่านบอกว่าหน้าที่ของ ป.ป.ช. กับผู้ไต่สวนอิสระนั้นเหมือนกับพนักงานสอบสวน แต่ถ้าเขียนอย่างนี้มันไม่ใช่ครับ เขียนอย่างนี้ก็แปลว่าให้กรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ไต่สวนอิสระทำหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็น ศาลชั้นต้นเพราะท่านชี้มูลความผิดเข้าไปแล้ว แล้วก็เสนอเรื่องนี้ไปยังศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อตัดสินคดีต่อไป นี่คือหลักที่สำคัญ อย่างยิ่งที่ผมอยากจะให้มีการพิจารณาทบทวนกันต่อไปเมื่อถึงเวลานะครับ บทบาทของ อัยการสูงสุดในกฎหมายนี้แทบจะไม่มี เพราะท่านก็รับสำนวนมาจากอาจจะจะเป็นของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ไต่สวนอิสระแล้วก็ดำเนินคดีไปตามนั้น นี่ก็เป็นข้อสังเกตที่ผมอยากจะเรียนต่อที่ประชุมว่า เรื่องที่มีความสำคัญมาก ๆ ก็คือเรื่องการอุทธรณ์ การที่ไปตัดสิทธิไม่ให้มีการอุทธรณ์ และแถมยังจำกัดสิทธิอุทธรณ์ไว้เฉพาะเมื่อพบ พยานหลักฐานใหม่ นั่นเห็นไหมครับ ท่านกำหนดเวลาอีกนะครับ ๓๐ วัน ใน ๓๐ วัน เมื่อตัดสินไปแล้วจะมีพยานหลักฐานใหม่ขึ้นมาได้อย่างไร ถ้าอย่างนั้นก็แปลว่า มีความบกพร่องในการพิจารณาในระหว่างนั้น พยานหลักฐานมันน่าจะพบได้อยู่แล้ว ถ้าจะมีพยานหลักฐานใหม่จึงไม่ใช่เรื่องการอุทธรณ์ เป็นอีกเรื่องหนึ่งคือการรื้อฟื้นคดี อย่างที่ผมได้เรียนมาแล้ว นี่เป็นข้อที่อยากจะให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้พิจารณากันอย่างจริงจัง และผมก็คิดว่าวิธีการแก้ไขนั้นอาจจะไม่สามารถที่จะแก้ไขในชั้นของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่ก็คงจะต้องไปแก้ไขที่ต้นตอของมันก็คือรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ สุดท้ายที่ผมอยากจะเรียนด้วยก็คือว่า การที่มีการตั้งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองขึ้นมาเป็นศาลเดี่ยวแล้วก็จบไปในตัว หลายท่านอาจจะคิดว่านี่คือศาลสูง ผมบอกไม่ใช่ครับ ก็เป็นศาลธรรมดาแน่แหละ เพียงแต่มีองค์คณะพิเศษ เอาตุลาการที่มีความเชี่ยวชาญหน่อยก็เป็นผู้พิพากษาจากศาลฎีกา ผมคงไม่ปฏิเสธความเชี่ยวชาญ

ความชำนาญการของผู้พิพากษาของศาลฎีกา แต่ระบบมันไม่ใช่อย่างนั้น พอบอกให้ไป
 ดำเนินคดีที่ศาลฎีกาเลยแล้วก็ตั้งแผนกหนึ่งขึ้นมามันยังไม่ใช่ศาลสูงครับ น่าจะถือเพียง
 ได้ว่าเป็นศาลชั้นต้นอย่างหนึ่ง เพียงแต่ใช้ผู้พิพากษาศาลฎีกาเท่านั้นมาเป็นผู้พิจารณาคดี
 เพราะฉะนั้นมันก็ต้องย้อนกลับมาที่เรื่องสิทธิของการอุทธรณ์ซึ่งจะต้องต่อเนื่องกันไปด้วย
 ผมอ่านดูในบทความที่มีผู้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า แนวคิดที่จะให้มีศาลสูง
 พิจารณาคดีของนักการเมืองในบางประเทศที่มีมานาน เขาใช้เฉพาะในกรณีที่มีความผิด
 ฐานทรยศต่อประเทศเท่านั้น แต่ไม่ใช่มาใช้ในความผิดที่เป็นเรื่องความผิดต่อตำแหน่ง
 หน้าที่ธรรมดา ถ้าเป็นความผิดอย่างนี้ก็ขึ้นไปศาลธรรมดา ซึ่งผมก็เชื่อว่าศาลไหนก็ตาม
 จะต้องมีผู้พิพากษาที่เป็นอิสระ มีความเป็นธรรมก็สามารถที่จะให้ความเป็นธรรมได้
 เพราะฉะนั้นการปรับระบบอย่างนี้คงจะต้องมีการปรับระบบให้เป็นสากลกันมากขึ้น
 ให้มีความเป็นธรรมกันมากขึ้น อย่าได้มองว่านักการเมืองเป็นบุคคลที่ชั่วร้าย อย่าได้
 มองว่านักการเมืองนั้นมีอิทธิพล นักการเมืองก็ต้องการความเป็นธรรมเหมือนกัน
 หลายคนได้ผลประโยชน์ต่าง ๆ มาทำหน้าที่ทางการเมือง ต้องการเห็นประเทศชาติ
 มีความเจริญ ต้องการเห็นประชาชนมีความสุข แต่ว่าเมื่อตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาจะต้อง
 ไปที่ศาลนี้แห่งเดียวแล้วก็จบเท่านั้น ผมคิดว่าการบัญญัติหลักกฎหมายไว้อย่างนี้
 นอกจากจะไม่ให้ความเป็นธรรมแก่นักการเมืองแล้ว ยังเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน
 ของนักการเมืองขั้นพื้นฐานด้วย -----

๘๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๔๒/๑

ท่านประธานครับ ก็อยากจะฝากไปยังท่านประธานและท่านสมาชิกทั้งหลายว่าเรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นมีความสำคัญ และถ้ามีโอกาสเปลี่ยนแปลงแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ขอให้นำเรื่องนี้มาพิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง และถ้าจะมีศาลอย่างนี้ก็ขอให้มีการที่สร้างความเป็นธรรมกับนักการเมืองมากขึ้นด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปเชิญคุณไมตรี สอยเหลืออง ครับ

นายไมตรี สอยเหลืออง (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม นายไมตรี สอยเหลืออง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อผมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฉบับที่ศาลฎีกาเป็นผู้เสนอ ส่วนใหญ่แล้วมีความเห็นด้วยในหลักการและเหตุผล แต่ก็มีบางสิ่งบางอย่างเพียงเล็กน้อยที่อยากจะฝากท่านประธานไปถึงศาลฎีกาผู้เสนอ ส่วนใหญ่แล้วในสิ่งที่ไม่เห็นด้วยหรือว่ามีความเห็นแย้งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็ได้อภิปรายไปเป็นจำนวนมากแล้วก็จะไม่อภิปรายซ้ำให้เสียเวลาผู้อภิปรายคนต่อ ๆ ไป ผมจึงขออภิปรายในประเด็นเดียวคือประเด็นหมวด ๔/๓ การอุทธรณ์ ในมาตรา ๔๔/๑๕ ในร่างเขียนไว้ว่า ในกรณีที่ผู้ต้องคำพิพากษาของศาลมีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งอาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญผู้นั้นอาจยื่นอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาได้ ประเด็นนี้ผมมีความเห็นว่าเป็นการจำกัดสิทธิผู้เสียหายที่จะอุทธรณ์ ผมมีความเห็นว่าน่าจะให้สิทธิผู้เสียหายที่ต้องคำพิพากษาได้อุทธรณ์โดยไม่มีข้อความที่ผมได้อ่านไปแล้วเริ่มตั้งแต่พยานหลักฐานใหม่ เพราะหากให้มีพยานหลักฐานใหม่ขึ้นมา ถ้าให้อุทธรณ์มันก็เหมือนกับว่าเป็นการพิจารณาคดีใหม่ ผมจึงขอฝากท่านประธานไปยังศาลฎีกาผู้เสนอ

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๔๒/๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้โปรดพิจารณาในมาตรา ๔๔/๑๕ ด้วย ส่วนใหญ่แล้วผมจะเห็นด้วยในหลักการและเหตุผลจึงไม่มีประเด็นอื่นที่จะอภิปรายเพิ่มเติม เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านอื่น ๆ ได้อภิปรายต่อไป ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

- ๔๓/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณวิเชียร ขาวขำ ครับ

นายวิเชียร ขาวขำ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิเชียร ขาวขำ จังหวัดอุดรธานี พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ ข้อความในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการที่นำเสนออยู่ที่ประชุมสภาแห่งนี้ ๑๒ ข้อ แล้วก็แก้ไขเพิ่มเติม ๑๕ มาตรานั้น โดยปกติก็ต้องนำเข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญซึ่งจะมีการตั้งขึ้นหลังเสร็จสิ้นการพิจารณาในครั้งนี้นี้ แต่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเรื่องสำคัญอยู่เรื่องเดียวก็คือเรื่องกระบวนการได้มาแล้วก็เรื่องกระบวนการแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระ ท่านประธานครับ องค์การตุลาการของเรานั้นถือว่าเป็นที่พึ่งสุดท้ายของพี่น้องประชาชน และรวมทั้งนักการเมืองด้วย การที่กระบวนการตุลาการ หรือบุคลากรในตุลาการนั้นก่อนที่จะเข้าปฏิบัติหน้าที่นั้นจะต้องมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม เรียกว่า ปฏิบัติหน้าที่ในพระนามาภิไธยของพระมหากษัตริย์ แต่ว่าผู้ไต่สวนอิสระนั้นในอนาคตไม่มีข้อความใดที่จะพูดถึงเมื่อได้มาจากกระบวนการสรรหาขององค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกาแล้ว กระบวนการต่อไปนั้นจะให้เขาดำรงตำแหน่งด้วยวิธีการใด ซึ่งท่านทั้งหลายที่เป็นศาลดำรงตำแหน่งด้วยพระนามาภิไธยในพระมหากษัตริย์ เพราะฉะนั้นในขั้นตอนต่อไปที่จะให้เขาดำรงตำแหน่งนั้นและปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอะไร ในฐานะเป็นตัวแทนของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาอย่างเดียวยังไงนั้นหรือ ในขั้นตอนต่อไปจะนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยหรือไม่ แล้วเขาจะได้ปฏิบัติหน้าที่ในพระนามาภิไธยในพระมหากษัตริย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ปัจจุบันนี้มันเกิดวิกฤติศรัทธาอยู่เรื่องหนึ่ง ผมเห็นอยู่ข้างถนนก็พูดถึงการแทรกแซงศาลในสภาหลายท่านก็พูดจบลงไป พูดถึงเรื่องการแทรกแซงศาล ผมอยากจะกราบเรียนผ่านไปยังคณะผู้พิพากษาหรือฝ่ายตุลาการว่าท่านมีความรู้สึกไหม คำที่เขาพูดว่า แทรกแซงศาล คำพูดข้างถนนก็พูดในสภาก็พูด ถ้าผมเป็นศาลผมฟังแล้วถือว่าหมิ่นศาล คำว่า แทรกแซงศาล นี่พูดในสภาบ่อยมาก แล้วพูดนอกสภาอยู่ข้างถนนแถว ๆ ราชดำเนินก็พูดทุกวัน อย่างนี้

ท่านปฏิบัติหน้าที่ในพระนามาภิไธยในองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถ้าถามย้อนกลับมาว่า คนที่นั่งอยู่ตรงนี้อย่างพวกเราถ้าปฏิบัติหน้าที่ในพระนามาภิไธยในพระมหากษัตริย์ พวกท่านยอมที่จะให้ถูกแทรกแซงหรือไม่ ผมย้อนกลับมาตรงผู้ไต่สวนอิสระ ผากไว้ ๒ เรื่อง คือ ๑. ที่มาไม่ติดใจ ที่มาคือจากองค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกา แต่ที่ว่าไปนี่คณะกรรมการที่จะไปประชุมกันต้องกำหนดที่ไปว่าไปแล้วจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอะไร อันที่ ๒ ก็คือ ผู้ไต่สวนอิสระเป็นเพียงบุคคลเดียวหรือองค์คณะ ถ้าความเห็นส่วนตัวผมคิดว่าน่าจะเป็นองค์คณะ ไม่น่าจะเป็นบุคคลคนเดียว และประการสุดท้ายคือว่า ท่านผู้ที่เป็นผู้พิพากษาจะเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดในอรรถคดี หลังจากผู้ไต่สวนอิสระและคู่ความ คู่กรณีดำเนินการสืบสวน สอบสวน แล้วก็ไต่สวนกันเสร็จสิ้นแล้วนี้มีความสำคัญยิ่ง คำว่า แทรกแซงหรือเข้าไปก้าวก่ายองค์กรตุลาการหรือศาลนั้น ผมเชื่อในเกียรติภูมิ เกียรติยศศักดิ์ศรีซึ่งได้มาโดยพระนามาภิไธยในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของท่าน เพราะฉะนั้น คำว่า ผู้ไต่สวนอิสระ นี้จะมีความสำคัญน้อยกว่าองค์คณะผู้พิพากษา เพราะฉะนั้น จึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะผู้พิพากษาศาลฎีกาว่า -----

พวกเราที่เป็นนักการเมืองก็เป็นประชาชนคนธรรมดาเหมือนกันก็พร้อมที่จะเข้าสู่กระบวนการ ถ้าพวกเรามีการถูกร้องหรือกระทำความผิด แต่เชื่อว่าเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ไม่มีใครที่ต้องการจะเข้าสู่กระบวนการนี้แน่นอน แต่ว่าเวลาท่านใดที่อาจจะพลั้งเผลออย่างที่เกิดขึ้นในอดีต พลั้งเผลอที่เข้าสู่กระบวนการนี้ ขอให้ท่านผู้พิพากษาที่จะอยู่ในองค์คณะนั้นคำนึงถึงเกียรติภูมิของท่านด้วยท่านนั่นเอง ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร เขต ๓ พรรคประชาธิปัตย์ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงวันนี้ ต้องขอบคุณทางคณะผู้พิพากษาที่ได้ทำหน้าที่ ทั้ง ๆ ที่ความจริงไม่ใช่หน้าที่หลักของท่านเลยคือการร่างกฎหมาย แต่เผอิญรัฐธรรมนูญฉบับนี้กำหนดให้เป็นภาระหน้าที่ของทางศาลที่จะต้องเสนอกฎหมายฉบับนี้ท่านจึงต้องทำหน้าที่ซึ่งไม่ได้เป็นภาระหน้าที่ที่คุ้นเคยกับอาชีพหลักตามปกติของท่าน แต่ก็ต้องยอมรับว่าท่านทำหน้าที่ได้ดีครับ อย่างน้อยก็ดีพอสมควร ที่ผมเรียนอย่างนี้ก็เพราะว่า ถ้าหากว่าไปดูในบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญจะเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เขียนเอาไว้เยอะถึงกฎหมายที่จะเป็นเรื่องที่สำคัญของการบริหารประเทศในการดูแลสังคมของเรา ให้มีความเป็นธรรมแล้วก็น่าอยู่ ผมใช้คำว่าน่าอยู่ เพราะว่าถ้าสังคมมันไม่มีความเป็นธรรม ไม่มีความชอบธรรมมันอยู่ไม่ไหว กฎหมายหลายฉบับในรัฐธรรมนูญนี้ได้เขียนไว้เป็นหน้าที่ของรัฐบาล ซึ่งได้กำหนดเอาไว้ว่าภายใน ๑ ปีบ้าง ๒ ปีบ้าง แล้วก็หนึ่งในนั้นเป็นหน้าที่ของทางศาลก็คือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ก็คือสิ่งที่เราได้กำลังพิจารณาจะพูดกันในวันนี้ ในการพิจารณาดังนี้ ท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียนว่า ก็มีเพื่อนสมาชิกแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางหลายเรื่อง แล้วก็ประเด็นที่สำคัญที่สุดที่มีการปรับปรุงแก้ไขกันก็คือ การที่จะต้องให้สอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ความจริงกฎหมายฉบับนี้

๙๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๔๔/๒

มีอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าต้องปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้อง แล้วประเด็นที่สอดคล้อง
ต้องสอดคล้องนั้นที่สำคัญและไม่เคยเกิดขึ้นอย่างที่เราเพื่อนสมาชิกหลายคนพูดไปก็คือ
เรื่องของต้องมีผู้ไต่สวนขึ้นมา ประเด็นที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานก็คือในกรณี
อันนี้หลายอย่างแม้เราเห็นด้วยหรือเราไม่เห็นด้วยในร่างที่ทางศาลได้ส่งเข้ามา
แต่ก็ต้องยอมรับว่าทั้งหมดท่านได้เขียนตามหลักเกณฑ์ที่เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ
เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกหลายท่านอาจจะมีความไม่เห็นด้วยในบางเรื่อง ผมเองบางเรื่อง
ก็ไม่ได้เห็นด้วยแต่ว่ามันเป็นรัฐธรรมนูญครับ เชื่อกันว่าแม้ทางศาลเอง ผู้พิพากษาเอง
หลายท่านก็อาจจะคิดว่าทำไมเขียนมาอย่างนี้ แต่เพราะว่ามันเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญ
เขียนไว้ท่านจึงจำเป็นต้องเขียนหลายอย่างที่สอดคล้องกลับมาในนี้ แต่ว่าในส่วนที่เป็น
ประเด็นหลักที่ทำให้เป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร แล้วซึ่งในอนาคตก็ต้องมี
คณะกรรมการวิสามัญมา ก็เพราะว่าในกฎหมายรัฐธรรมนูญได้กำหนดเอาไว้ว่า
ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้ไต่สวนก็ต้องไปว่ากันในเรื่องของอำนาจหน้าที่อะไร
ต่าง ๆ อีกหลายเรื่อง ซึ่งก็จะกลายเป็นเรื่องของกฎหมายที่จะต้องเกิดขึ้นใหม่ ซึ่งผมเข้าใจว่า
ก็มาทำหน้าที่ในเรื่องของกฎหมายฉบับที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ เพราะฉะนั้นกฎหมาย
ฉบับนี้ไม่ได้เป็นแต่เพียงที่จะมาบอกว่าเป็นการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้อง
กับรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เท่านั้นนะครับ แต่ว่าจะเป็นการกำหนดภารกิจขอบเขต
รวมไปถึงอำนาจหน้าที่วิธีการไต่สวนและการดำเนินการอื่นที่จำเป็นของผู้ไต่สวนอิสระ
ผมอยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านคณะเจ้าของร่าง ผมใช้คำว่าเจ้าของร่าง
ก็แล้วกันนะครับท่านประธานว่าหลายเรื่องในนี้ โดยหลักการก็คงไม่มีใครไม่เห็นด้วย
วันนี้การลงมติในวาระแรก วาระรับหลักการก็คงจะไม่ได้มีปัญหาอะไร แต่ประเด็นสำคัญ
ผมคิดว่าต้องไปอยู่ในการพิจารณาในชั้นของคณะกรรมการวิสามัญ แล้วก็กลับมาสภา
ในวาระ ๒ วาระ ๓ ผมดีใจอย่างหนึ่งครับว่าคณะที่ผู้ร่างเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญ
ด้านกฎหมายทั้งนั้น -----

แล้วก็เชื่อมั่นว่าในการพิจารณาก็คงจะมีความเป็นกลางในแง่ของความคิดเห็นก็คือว่าช่วยกันรับฟังความคิดเห็นของฝ่ายสมาชิกที่เข้าไปเป็นคณะกรรมการวิสามัญรวมเพื่อที่จะมีการปรับปรุงแก้ไข ที่ผมเรียนอย่างนี้เพราะว่าที่ผ่านมามีหลายฉบับครับที่เป็นร่างของทางรัฐบาลแล้วก็คณะเจ้าของร่างไม่ค่อยฟัง พอไม่ค่อยฟังเสร็จออกมาบางครั้งก็ทำให้เกิดความเสียหายอย่างที่ปรากฏไปแล้วหลายฉบับ ผมอยากกราบเรียนเป็นอันดับแรกในเรื่องที่ต้องพิจารณาอยู่ในฉบับนี้นะครับท่านประธาน ประเด็นเรื่องของการแต่งตั้งคณะผู้พิพากษาที่จะเข้ามาทำหน้าที่พิจารณาอะไรต่าง ๆ ที่มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมไม่ค่อยได้ตัดสินใจเท่าไร แต่ถ้าหากว่าไม่ได้เป็นคณะกรรมการเพราะว่าคงจะต้องไปอยู่ที่คณะอื่นก็คงจะต้องขออนุญาตแปรญัตติเข้าไปในหลายเรื่อง แต่ก็ต้องขอถือโอกาสนี้กราบเรียนผ่านท่านประธานไปเพื่อเป็นแนวทางหรือว่าเป็นข้อสังเกตให้ท่านที่เข้ามาเกี่ยวข้องเป็นเจ้าของร่างหรือที่จะไปเป็นคณะกรรมการไปพิจารณาในรายละเอียดตามแนวทางที่ผมคิดว่าต้องขออนุญาตท่านประธานขึ้นมากล่าวในที่นี้นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ หัวใจของกฎหมายฉบับนี้มันไปอยู่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ ที่บอกว่า วางหลักไว้ว่าในกรณี queผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่าง ๆ ถูกกล่าวหาว่าร้ายยผิดปกติ แล้วก็กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่นก็ให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา ตามวรรคแรกของมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าท่านประธานได้กรุณาดูให้ดีท่านประธานจะเห็นว่ามันจะมีความผิดอยู่ ๒ ประเภท ประเภทที่ ๑ ก็คือเป็นความผิดที่ไม่เกี่ยวกับความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา คือความผิดในกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าร้ายยผิดปกติ อันนี้ไม่มีอยู่ในกฎหมายอาญา แปลว่า การกระทำความผิดฐานร้ายยผิดปกติมันไม่มีบัญญัติโทษไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ไม่มีความผิดฐานจำคุกที่ต้องไปติดคุกนะครับ แต่ว่าความผิดอื่นครับ เช่น กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมาย

อาญาเห็นใหม่ครับ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ ตามกฎหมายอื่น ตรงนี้ครับท่านประธาน มันเป็นความผิดที่เป็นอาญาแผ่นดิน ที่ผม กราบเรียนท่านประธานตรงนี้ก็เพราะว่าเมื่อเข้าท่าน ขออภัยเอ่ยนาม ท่านสุทัศน์ เงินหมื่น ได้กราบเรียนท่านประธานเอาไว้ในกรณีของเรื่องผู้เสียหาย ถ้าหากท่านประธานดูตรงนี้จะเห็นได้ชัดครับว่าในความผิดที่ ๒ ที่ผมเรียนว่ามันเกี่ยวข้องกับความผิดทางกฎหมาย อาญานั้นมันมีความชัดเจนว่าใครคือผู้เสียหาย ตามหลักกฎหมายของเรามันมีกฎหมาย ง่าย ๆ อยู่ ๒ ฉบับ คือกฎหมายแพ่งกับกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งดูการกระทบสิทธิ ไม่ได้ดูเรื่องความเสียหายเป็นหลัก ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิก็มีสิทธิที่จะฟ้องคดีทางแพ่ง ในทาง อาญานี้ครับที่ต้องเป็นผู้เสียหาย ที่นี้ในความผิดอาญามันชัดเจนว่าความเสียหายหรือ ผู้ที่ได้รับความเสียหายนั้นใครคือผู้เสียหายที่จะดำเนินการ แต่ว่าในความผิดอันแรกที่ผม ได้กราบเรียนท่านประธานว่าผู้ถูกกล่าวหาว่าจํารวยผิดปกติ ถ้าท่านประธานอ่านต่อไป จะเห็นว่าในรัฐธรรมนูญที่เราจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขนี้ นะครับไปเขียนต่อเอาไว้ ในวรรคท้าย ๆ ของวรรคสี่ บอกว่า ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดดังกล่าวจะยื่น คำร้องต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้ดำเนินการตาม มาตรา ๒๕๐ (๒) แล้วก็หรือจะไปตามขั้นตอนต่อ ๆ ไปจนถึงเรื่องของผู้ไต่สวนอิสระ ประเด็นที่ผมอยากจะขอตั้งเป็นข้อสังเกตและฝากท่านประธานไปยังคณะผู้ร่างและผู้ที่จะ ทำหน้าที่คณะกรรมการวิสามัญก็คือว่า ผมได้ตรวจดูร่างตรงนี้ไม่มีความชัดเจนในคดี ที่เกี่ยวกับเรื่องของจํารวยผิดปกติใครคือผู้เสียหาย เราจะถือว่าใครคือผู้เสียหายที่จะเป็น ผู้มีสิทธิ ท่านประธานครับ ท่านประธานก็คงจะทราบว่าเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับนักการเมือง โดยตรง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมักจะเกี่ยวข้องกับกรณีความผิดที่ ๑ มากที่สุด คือ เรื่องของการจํารวยผิดปกติ ส่วนเรื่องของการใช้อำนาจหน้าที่ไม่ชอบ ไปทุจริตต่อหน้าที่ อันนั้นอีกประเด็นหนึ่งแต่น้อย ประเด็นที่มักจะถูกกล่าวหาคือเรื่องของการทุจริต เรื่องของ การคดโกง ใช้ภาษาอย่างนี้ง่าย ๆ แล้วจํารวยผิดปกติ ที่ผมกราบเรียนตรงนี้ก็ถือว่า กลัวกฎหมายมันเขียนมาแล้วก็ใช้ไม่ได้เพราะไม่รู้จะใช้อย่างไร -----

ใครคือผู้เสียหายในกรณีร่ำรวยผิดปกติที่จะไปขอใช้สิทธิที่เรากำลังจะบอกว่าเป็นของใหม่ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองวันนี้แล้วรวมไปถึงเรื่องของการไต่สวนอิสระ เพราะถ้าหากว่าตรงนี้ไม่มีความชัดเจน ท่านประธานครับ ทำยที่สุดหาไม่ได้ครับว่าใครคือคนที่เป็นเจ้าของสิทธิที่เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญหรือที่จะเขียนในกฎหมายลูกที่เรียกว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ส่วนในกรณีเรื่องของทุจริตต่อหน้าที่หรือใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบในความผิดที่ ๒ นั้นไม่ค่อยเป็นปัญหา เพราะว่าการพิจารณาว่าบุคคลคนนั้นมีลักษณะหรือไม่ สามารถจับหลักในกฎหมายอาญามาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาถึงเรื่องความเป็นผู้เสียหายได้ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมคิดว่าถ้าหากว่าเราจะมุ่งไปในจุดเรื่องของการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบที่ไม่ได้ไปถึงขั้นไปดำเนินคดีอาญา หรือว่าไปพิสูจน์กัน ในชั้นว่าโกงในเรื่องของมีหลักฐานอะไรก็แล้วแต่ แต่เป็นเรื่องของร่ำรวยผิดปกติ ตรงนี้ผมดูแล้วในที่ร่างเข้ามาไม่ได้เขียนไว้ชัดเจนและยังไม่ได้วางแนวเอาไว้เป็นกรอบ ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้ไม่ควรที่จะไปเป็นแนวหรือเป็นกรอบที่จะออกเป็นระเบียบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา หรือให้ท่านประธานศาลฎีกาหรือหัวหน้าแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องของสิทธิเสรีภาพ เป็นเรื่องของความถูกต้องชอบธรรม ซึ่งตามหลักทฤษฎีกฎหมายแล้วควรจะเป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรที่จะเป็นคนบัญญัติสิทธิหรือกำหนดกรอบแนวทางไว้ให้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องแรก และเป็นเรื่องสำคัญและเป็นหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ที่คงจะต้องขออนุญาตฝากท่านประธานไป เพราะหากว่าตรงนี้ไม่มีความชัดเจนในชั้นคณะกรรมการวิสามัญที่จะกลับเข้ามาในวาระ ๒ วาระ ๓ แล้วผมคิดว่าตรงส่วนนี้คงจะทำงานได้ลำบากแล้วก็คงจะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายตามที่รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ได้กำหนดไว้ หรือที่กฎหมายลูกที่ท่านได้พยายามปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องจะทำหน้าที่ได้

ในประเด็นที่ ๒ ที่อยากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะเจ้าของร่าง แล้วก็ที่จะไปเป็นตัวหลักอยู่ในคณะกรรมการวิสามัญ ก็คือในเรื่องของผู้ที่จะทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาที่เข้ามาทำหน้าที่พิจารณาคดี ซึ่งในมาตรา ๗ ได้ปรับปรุงแก้ไขมาตรา ๑๓

ไว้ว่า เมื่อมีการฟ้องคดีต่อศาลให้ประธานศาลฎีกาเรียกประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาที่รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งแล้วเป็นองค์คณะผู้พิพากษาเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบสี่วันนับแต่วันยื่นฟ้องคดี ตรงนี้ผมอยากกราบเรียนท่านประธานครับว่า ผิว ๆ เผิน ๆ ก็ไม่มีอะไรมาก ผมดูอย่างนี้ต้องถามว่าทำไมเขาถึงแก้ตรงนี้ เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญถ้าหากว่าท่านประธานไปดูตรงนี้ไม่มีนะครับ ไม่มี ผมเข้าใจว่าที่ท่านต้องแก้ตรงนี้อาจจะเข้าใจว่าอาจจะเป็นเพราะว่าต้องการให้เกิดความชัดเจนว่าใครในระดับไหนที่จะมีโอกาสมีสิทธิจะได้ไม่ต้องเกิดการโต้เถียงกัน แต่สำหรับผมในแง่ที่เคยอยู่ในฝ่ายการเมืองมานานแล้ว ผมคิดว่าตรงนี้ถ้ามองในแง่ร้ายก็ถือว่าเป็นการปิดช่องไม่ให้มีการวิ่งเต้นกันครับ ถ้าไม่มีความชัดเจนอย่างนี้ ท่านประธานครับ ในระหว่างดำรงตำแหน่ง ในระหว่างที่จะมีการแต่งตั้งเกิดจังหวะพอดีแต่งตั้งใครก็ 모르เข้ามาเป็นผู้พิพากษา แต่ยังไม่ทันโปรดเกล้าฯ เข้ามาเป็นได้เลยครับ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผมคิดว่าที่เขียนไว้เนี่ย แม้ตรงนี้ได้เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ว่าไม่ได้เกินเลย และทำหน้าที่ได้ และผมคิดว่ากำหนดกรอบที่เขียนไว้ตรงนี้เป็นเรื่องดี แล้วผมอยากจะกราบเรียนว่าจะใช้อย่างที่ผมบอกหรือเปล่านั้นแล้วแต่แต่ถือว่าเป็นความรอบคอบของทางศาลและของคณะผู้ร่างที่เดียว ตรงนี้ผมขอสนับสนุนแต่มีประเด็นที่อยากจะฝากไว้ตรงนี้ครับว่า บอกว่าแต่ต้องไม่เกิน ๑๔ วันนับแต่วันยื่นฟ้องคดี ผมคิดว่าระยะเวลาต่าง ๆ ที่อยู่ในกฎหมายเราต้องมีความชัดเจนว่าที่ไปที่ไป ผมก็อยากจะทราบว่าท่านเอาหลักเกณฑ์อะไรมาพิจารณาว่า ๑๔ วัน ทำไมไม่เป็น ๗ วัน ทำไมไม่เป็น ๒๑ วัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เกิดความชัดเจนว่าเหตุที่ต้องใช้ ๑๔ วัน เพราะอะไร ทำไม ๒๑ วันมันไม่เหมาะกว่า ๑๔ วัน หรือ ๓๐ วันมันไม่เหมาะกว่า หรือถ้าให้เกิดความชัดเจนขึ้นมาอีกอันหนึ่งว่าเพื่อสกัดการวิ่งเต้นหรือจัดตั้งคนเข้ามาเอาสัก ๗ วันเลยดีไหม เพราะฉะนั้นต่าง ๆ เหล่านี้ที่ผมคิดว่าคงจะต้องมาทำความเข้าใจกันอีกอันหนึ่ง

๙๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรรา ๔๖/๓

แล้วก็หลักเกณฑ์อีกอันหนึ่งซึ่งผมคิดว่าก่อนจะข้ามไปเรื่องประเด็นหลักคือ
เรื่องผู้ไต่สวนอิสระที่คงต้องขออนุญาตท่านประธานกล่าวไว้ตรงนี้ -----

- ๙๗/๑

ก็คือที่รัฐธรรมนูญได้เขียนเพิ่มเติมมาใหม่ในเรื่องของการใช้อำนาจตามหมวดนี้นะครับ ก็คือเราจะใช้กับผู้ที่เป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน รวมถึงผู้ให้ ผู้ขอให้หรือรับว่า จะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง คือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย ผมคิดว่าตรงนี้จะป็นหัวใจและประเด็นสำคัญอีกอันหนึ่งของเรื่องนี้ ความจริงคนที่กระทำความผิดเราต้องถือว่ากระทำความผิดร่วมกันอยู่แล้ว แม้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันปี ๒๕๕๐ มาตรานี้วรรคสองไม่เขียนไว้ ผมคิดว่าในทางปฏิบัติจริง ๆ ก็น่าจะใช้หลักกฎหมายอาญาเรื่องตัวการ ตัวแทน เรื่องของผู้ใช้ ผู้สนับสนุนเข้ามาได้ แต่การที่เขาได้เขียนเอาไว้เป็นการชัดเจนแบบนี้ ผมคิดว่าจะได้หมดประเด็นปัญหาไป แล้วการที่กฎหมายฉบับนี้มาเขียนล่อตรงนี้เข้าไปก็น่าจะเป็นการย้ำและให้เกิดความชัดเจน แต่ผมอยากจะทำให้ทำหน้าที่ด้วยความพิจารณาให้ถ่องแท้ เพราะว่าผมอยากกราบเรียนครับว่า ในทางการเมืองมันลึกซึ้งสลับซับซ้อนมากกว่าคติกฎหมายปกติที่เราเคยทำงานกันมา มันไม่เหมือนอย่างที่เราเคยคุ้นกับการทำหน้าที่ผู้พิพากษาในคดีอาญาปกติ มันมีความสลับซับซ้อน มีความลึกซึ้งในเรื่องการให้ เรื่องการสนับสนุน เรื่องการจูงใจ เรื่องของการให้ ผมขอยกตัวอย่างในกรณีที่หลายคนได้ยกตัวอย่างไปแล้ว ความจริงไม่อยากจะไปยกเรื่องนี้แต่คิดว่ามันก็ได้เป็นเรื่องเดียวกันไปหมด เช่น กรณีของท่านสุนัย มโนมัยอุดม คือผมอยากกราบเรียนครับว่า ความผิดของท่านเป็นแค่ความผิดฐานหมิ่นประมาท ผิดจริงหรือเปล่าก็ยังไม่ทราบด้วย แล้วก็ออกมาเรียกร้อง ท่านประธานลงนี้ก็ดูสิครับว่า ความจริงมันมีความผิดมากกว่านี้หลายคนครับมาถามผมในฐานะนักการเมือง หมิ่นประมาทออกมาเรียกร้องไปขอศาลออกมาจับ แล้วหมิ่นพระบรมเดชานุภาพทำไมมันเงียบอยู่ครับ ลักษณะอย่างนี้ที่ทำให้เกิดข้อสงสัย แล้วที่สงสัยมากขึ้นไปอีกถ้าหากท่านประธานย้อนหลังไปดูความผิดที่เคยเกิดขึ้นในอดีตโดยการกระทำของบุคคลในตำแหน่งสำคัญ ๆ ไม่ว่าจะป็นฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายข้าราชการประจำนะครับ ทำไมตำรวจสามารถไปสอบปากคำถึงที่ทำงานได้ โดยเฉพาะบรรดารัฐมนตรีหลายคนตำรวจไม่ต้องออกมาเรียกร้องครับไปถามถึงที่เลย ผมยกตัวอย่างที่ชัดเจนอีกอันครับ เช่นกรณีไหนครับ กรณีค่าโง่ทางด่วนที่เป็นการโกงบ้าน

โกงเมืองโกงชาติแผ่นดิน ๖,๐๐๐ กว่าล้านบาท มีหลายคนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง มีการกล่าวหาทำไมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถไปสอบถึงที่โดยไม่ต้องออกหมายเรียก แต่คดีนี้ทำไมถึงออกหมายเรียกแล้วไปขอหมายจับ ผมไม่ออกไปตำหนิผู้พิพากษาหรือศาล เพราะท่านก็ทำตามหน้าที่ เมื่อเข้าองค์ประกอบท่านก็ทำหน้าที่ไป แต่คนที่เอาเรื่องไป เสนอสิทธิเห็นใหม่ครับ ท่านประธานคิดว่าอยู่ดี ๆ เจ้าหน้าที่ตำรวจธรรมดาพวกนั้น เขาอยากจะทำให้เกิดปัญหา ลักษณะอย่างนี้เป็นไปได้ใหม่ครับว่ามีการจูงใจ หรือมีการ กระทำอะไร ลักษณะใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่เอื้ออำนวยหรือลักษณะใดลักษณะหนึ่งกับ เจ้าหน้าที่บ้านเมือง ความจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐมีทั้งดีและไม่ดีแม้แต่ศาล ผมเองก็เคยเป็นศาล เพราะฉะนั้นมีทั้งดีและไม่ดี เมื่อสักครู่มีเพื่อนสมาชิกไปพูดว่าทำไม หลายคนครับบอกว่า เป็นห่วงศาล ไม่ต้องห่วงครับ ศาลเป็นมนุษย์เหมือนกับที่เราบอกว่าเราก็เป็นประชาชน ศาลก็เป็นประชาชน มีทั้งคนดีและคนไม่ดี ต่างกันแต่เพียงว่าวันนี้ต้องยอมรับว่า ระบบศาล ระบบผู้พิพากษาเป็นระบบที่ดีที่สุด และเป็นระบบที่น่าเชื่อถือที่สุดสำหรับ ประเทศวันนี้ หลายคนบอกว่าเคยเกิดวิกฤติตุลาการ แนนอนครับมันเป็นปัญหาเกิดขึ้นได้ แต่วิกฤติตุลาการเป็นวิกฤติทางความคิดครับ ไม่ใช่วิกฤติเรื่องของการทุจริต ไม่ใช่วิกฤติ เรื่องของการแย่งชิงอำนาจทางการเมืองเหมือนที่เกิดขึ้นในบ้านวันนี้ เพราะฉะนั้น เทียบกันไม่ได้ หลายคนฟังแล้วเดี๋ยวจะเข้าใจผิดว่าศาลเองไม่น่าเชื่อถือ มันเป็นเพียงแค่ วิกฤติทางความคิดแล้วก็จบกันไป ไม่ใช่เรื่องของการทุจริตประพฤติมิชอบ แนนอนครับ มีเหมือนกัน บางคนยกตัวอย่างแต่ว่าสิ่งที่ออกมา นั่นคือแนวทางที่จะชี้ให้เห็นว่าศาล เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นทำลายทันที คนที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่วงการของศาล และความเชื่อถือของศาล ถ้าหากว่าพวกเราในสภาผู้แทนราษฎรหรือทางฝ่ายการเมืองได้ ยึดถือแนวทางเหมือนที่ศาลทำ ผมเชื่อครับว่าเราจะสามารถทำให้บ้านเมืองนี้ดีขึ้นได้ ประเด็นสำคัญก็คือว่าเราจะมีผู้ไต่สวนอิสระตามกฎหมายใหม่ ผมเห็นด้วยกับ หลายคนครับว่าผู้ไต่สวนอิสระจะทำหน้าที่อย่างไร -----

ประเด็นมันไม่ได้อยู่ที่ว่าเราเคยมีหรือเราไม่เคยมี มันอยู่ที่ว่าเมื่อมีแล้วจะทำอย่างไร แล้วทำหน้าที่ได้ตามวัตถุประสงค์เป้าหมายที่มีไว้หรือไม่ ผมคนหนึ่งครับผมไม่เชื่อเรื่องคน วันนี้ตุลาการอาจจะเป็นกลุ่มคนที่น่าเชื่อถือที่สุด วันหน้าไม่มีใครทราบ วันนี้ฝ่ายการเมือง อาจจะถูกมองในแง่ร้ายมากไม่น่าเชื่อถือ วันหน้าก็ไม่มีใครทราบ เพราะฉะนั้น เราไม่สามารถพึ่งในเรื่องของตัวคนได้ สิ่งที่เราต้องทำให้ดีคือเราต้องวางระบบครับ เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีคณะหรือจะมีผู้ไต่สวนอิสระก็เป็นหน้าที่ของท่านกับ คณะกรรมการวิสามัญที่จะต้องไปวางระบบตรงนี้ให้ดี อยากจะให้ไปวางอยู่บนพื้นฐาน ของความเป็นมนุษย์หรือความเป็นตำแหน่ง ที่ผมเรียนตรงนี้ก็เห็นว่าแม้แต่รัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายเราแก้ไขตรงนี้ เราได้ไปเขียนล้อเลียนออกมาว่าจะต้องมีความเป็นกลาง ทางการเมือง หลายคนได้พูดไปก่อนหน้าผม ท่านประธาน อะไรครับแล้วจะพิสูจน์อย่างไร ผมไม่สบายใจอยู่อย่างหนึ่งก็คือว่าเวลาเราทำกฎหมายหรือเราเสนอแต่งตั้งคน เรามักจะคิดว่าคนนี้อายุใสใหม่ คนนี้เป็นผู้ใหญ่ใหม่ คนนี้อยู่ตำแหน่งนั้นใหม่ แต่ว่าความสุจริตใจ ความจริงใจ และความเป็นกลางทางการเมืองนั้น จริง ๆ แล้วไม่ได้ อยู่กับว่าเป็นชั้นไหน ยศไหน ตำแหน่งอะไร นี่เป็นประเด็นที่ผมอยากจะฝากไว้ข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ ครับท่านประธาน ข้อที่ ๒ ก็คือว่าตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และตามที่ท่านกำลังปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันไม่ได้กำหนดว่าจะต้องมีองค์ประกอบของผู้ไต่สวนหรือคณะผู้ไต่สวนแบบไหน แต่นั่นคือสิ่งที่ท่านคิด กันขึ้นมาว่าอย่างนี้เหมาะ ผมอยากจะกราบเรียนว่า อยากจะฝากไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ครับว่าวันนี้ไม่ได้แปลว่ามีตำแหน่งตรงนั้นแล้วเหมาะเสมอ และไม่จำเป็นต้องมี ทุกองค์ประกอบที่เข้ามาเกี่ยวข้อง หลายคนพูดถึงว่าทำไมต้องมีอัยการไม่ต่ำกว่าระดับ ๖ ผมก็สงสัยเหมือนกันครับ เพราะว่าวันนี้ต้องยอมรับว่าทางฝ่ายอัยการนั้นกับทางฝ่ายศาล ทำงานไม่เหมือนกัน การทำหน้าที่ใกล้ชิดกับรัฐบาลก็ทำงานไม่เหมือนกัน ผู้พิพากษานั้น ยิ่งใหญ่ยิ่งหด เรียกอย่างไรครับเปล่าเปลี่ยว ท่านเกรียงชัยกับท่านผู้พิพากษาคงทราบดี เพราะยิ่งสูงยิ่งต้องทำงานคนเดียวเขาไม่ให้ใครยุ่ง ในขณะที่ฝ่ายอื่นยิ่งตำแหน่งใหญ่

ยิ่ง ใ้โฮ ใกล้เคียงคนเยอะแยะไปหมด เพราะฉะนั้นอย่าไปคิดว่าเราเอาระดับนั้น ระดับนี้ เข้ามา นั่นละครับพรรคพวกมากขึ้นกว่าพวกเรามาก และโดยเฉพาะทางฝ่ายอื่นนั้น หลายคนเขาทำงานใกล้ชิดกับรัฐบาลก็คือใครครับคือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่จะต้องเข้ามาถูกดำเนินคดีตามกฎหมายนี้นั่นเอง ผมจึงอยากจะขอฝากในประเด็นนี้ เข้าไปว่าไปพิจารณาให้ชัดอีกอันหนึ่ง และในประเด็นเดียวกันนี้ครับมีเพื่อนสมาชิกบางคน ได้พูดถึงเรื่องของงบประมาณเรื่องอะไรก็แล้วแต่ เพราะมีเขียนไว้ในกฎหมาย ผมไม่ได้เป็นห่วง เรื่องนั้นแต่ผมเป็นห่วงเรื่องอะไรครับ ผมเป็นห่วงเรื่องที่ว่าผู้ไต่สวนมีฐานะเป็นอะไร แน่นนอนครับท่านไปเขียนให้ใช้มาตรา ๓๘ มาบังคับกับผู้ไต่สวนอิสระโดยอนุโลมด้วย แต่ว่าการทำหน้าที่ผู้ไต่สวนอิสระไม่ใช่ทำหน้าที่ผู้พิพากษานะครับ แม้แต่บอกว่าเงื่อนไข ของการเป็นผู้ไต่สวนอิสระนั้นคุณสมบัติอันหนึ่งต้องมาจากการเป็นผู้พิพากษา ถ้าหากว่า ไปล้อเลียนกับมาตรา ๓๘ หรือว่าในตำแหน่งอื่นก็สุดแล้วแต่ แต่คนละสถานะ คนละ ตำแหน่ง ประเด็นก็คือว่าถามว่าเราเชื่อถือตัวบุคคลได้ไหม ผมไม่เชื่อ แต่สิ่งที่ต้องวางคือ วางระบบให้ดี ก็แปลว่าเราต้องคิดไปด้วยครับว่าถ้าหากว่าผู้ไต่สวนอิสระใช้อำนาจหน้าที่ ไม่ชอบหรือว่าทำยที่สุดแล้วเข้าข้างใครโดยมีผลประโยชน์หรือมีอะไรเข้ามาเกี่ยวข้อง พุดง่าย ๆ จุจริตต่อหน้าที่ควรจะมีโทษไหม คนเหล่านี้ควรจะมีควมผิดด้วยหรือเปล่า เพราะฉะนั้นควรจะเขียนให้ชัดเจนใหม่ว่าผู้ไต่สวนอิสระเหล่านี้เมื่อมาทำหน้าที่ตรงนี้ หน้าที่เฉพาะตรงนี้เป็นเจ้าพนักงานตามกระบวนการกฎหมายอาญาซึ่งต้องติดคุกได้ด้วยไหม ถ้าหากจุจริตต่อหน้าที่ถ้าไม่มีตรงนี้ผมคิดว่าท่านสร้างระบบให้ตายก็มีปัญหา แล้วทำยที่สุดก็เกิดปัญหา ผมจะไม่พูดซ้ำกับเพื่อนสมาชิกบางท่านที่บอกว่าจะมีระบบ คัดค้าน ตรงนั้นก็คือเรื่องของการคัดค้านไม่ให้ทำหน้าที่ แต่ประเด็นสำคัญคือว่า ถ้าคัดค้านแล้วล้มเหลวแต่ทำยที่สุดแล้วมีปัญหา ผมขอยกตัวอย่างให้เป็นเรื่องเดียวกัน อีกครับ กรณีค่าโง่ทางด่วนเป็นอย่างไครครับ อนุญาโตตุลาการเห็นใหม่ครับ

ฉะนั้นตรงนี้จะครับที่ผมอยากจะกราบเรียนผ่านไปว่าเราอย่าเชื่อถือในบุคคล เราต้องวางระบบให้ดี ให้รอบคอบ และอีกประการหนึ่งในส่วนนี้ท่านประธานครับ มีการเขียนไว้อยู่ดี ๆ โผล่ขึ้นมาเลยครับ ผมก็ตกใจ โผล่ขึ้นมาว่าอย่างไรครับ ผมขออนุญาตอ่านนิดหนึ่งครับ ในมาตราที่เพิ่มเติม มาตรา ๔๔/๑๔ บอกว่า ให้ผู้ไต่สวนอิสระและบุคคลที่ได้รับการมอบหมาย หรือแต่งตั้งให้ช่วยเหลือในการดำเนินงานของผู้ไต่สวนอิสระได้รับค่าปวดยการ ค่าพาหนะ ค่าเช่าที่พักและค่าอะไรต่าง ๆ ผมไม่ติดใจครับ แต่ว่ามาจากไหน ท่านประธานครับ เรากำลังพูดถึงผู้ไต่สวนอิสระนะครับ ถ้าฟังผู้ไต่สวนอิสระเรากำลังวางระบบ วางกรอบว่าให้เขาทำงานได้อย่างตามเป้าหมายและเชื่อถือได้ เรายังไม่ตกผลึกในเรื่องของผู้ไต่สวนอิสระเลยครับ แต่เรามีผู้ช่วยและผู้ได้รับมอบหมายตามมาแล้วครับ หลักเกณฑ์ตรงนี้ คุณสมบัติตรงนี้ ผมไม่เห็นมีเลยครับ เรากำหนดคุณสมบัติผู้ไต่สวนอิสระ เราวางหลักเกณฑ์เขาอย่างดี แต่พอถึงเวลาบอกว่าเขาต้องไปมีผู้ช่วยครับ เขาต้องไปมีผู้เข้ามาทำหน้าที่ที่เขามอบหมาย มีการแต่งตั้ง แต่งตั้งตรงนี้ก็ยิ่งเกิดเป็นปัญหาครับ ผมดูตรงนี้ไม่ชัดเจนว่าเขาจะต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาตั้งให้เขาหรือเขาตั้งได้เอง และคุณสมบัติของคนเหล่านี้เป็นใคร อำนาจหน้าที่ตรงนี้มีแค่ไหน ความรับผิดชอบต่อการใช้อำนาจหน้าที่ตรงนี้ของผู้ที่ได้รับมอบหมายหรือได้รับแต่งตั้งตรงนี้เป็นอย่างไร แล้วมีกรอบไหมครับว่าเขาสามารถช่วยอะไรได้บ้าง ถ้าเขาสามารถช่วยได้ทุกอย่าง ทำตัวได้ทุกอย่างเหมือนกับผู้ไต่สวนอิสระ ท่านประธานครับ ทำยที่สุดผู้ไต่สวนตัวจริงคือตรงนี้ต่างหากครับ และเป็นผู้ไต่สวนซึ่งไม่มีกฎเกณฑ์ กติกา ไม่มีกรอบ แม้กระทั่งบอกว่าต้องเป็นกลางทางการเมืองหรือว่ามีความสุขจิตอะไรเลย เพราะไม่ได้เขียนไว้เลย ไม่ได้เขียนเรื่องของผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เข้ามาช่วยเหลือในการดำเนินงานใด ๆ ว่างเลย ตรงนี้ผมคิดว่ายังเป็นช่องโหว่อีกอันหนึ่งที่ผมอยากจะขอฝากทางท่านประธานไปถึงท่านเจ้าของร่าง เพื่อที่จะหาทางดำเนินการที่จะปรับปรุงแก้ไขในส่วนนี้

ทำยที่สุดท่านประธานครับ ผมขอขอบพระคุณท่านเกรียงชัยกับคณะที่ได้กรุณาเร่งทำกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา แล้วก็ในความที่ไม่ได้คุ้นเคยกับการร่างกฎหมาย

กับทางศาล แล้วก็ได้พยายามเร่งทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ ก็ขอให้ภารกิจอันนี้สำเร็จ ลุล่วงด้วยดีครับ แต่ขอฝากไว้ครับว่าในชั้นคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญรบกวนขอความกรุณา ปรับปรุงรายละเอียดต่าง ๆ นะครับ อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอหรือว่า ในคณะกรรมการได้เสนอเข้าไป หรือที่สมาชิกได้มีการแปรญัตติไปพิจารณาเพื่อให้เกิด ความรอบคอบ แล้วก็ให้กฎหมายฉบับนี้สามารถเดินหน้าได้อย่างสำเร็จ ลุล่วง ตามวัตถุประสงค์เป้าหมายครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสุขุมพงศ์ โง่นคำ ครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วนจากจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคพลังประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฉบับแก้ไขเพิ่มเติมนี้ ก่อนอื่นต้องยอมรับว่ากระผมเองเห็นด้วยในหลักการของร่างกฎหมายฉบับนี้ สาเหตุ ที่ต้องเห็นด้วยก็เนื่องจากว่ารัฐธรรมนูญได้เขียนชัดเจนนะครับว่า วิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นเป็นเรื่องสำคัญ ความผิดทั้งหลายที่มีอยู่ในสังคม ทุกสังคมไม่ว่าจะเป็นสากลโลกหรือประเทศไทยเขาแบ่งประเภทความผิดได้เป็น ๓ ลักษณะ ท่านประธานที่เคารพครับ

ลักษณะที่ ๑ คือความผิดทั่วไป ลัก วจิง ชิง ปล้น ความผิดเกี่ยวกับความเป็นอยู่ ความผิดเกี่ยวกับวงเพื่อนสนิทมิตรสหายที่ทะเลาะวิวาทกัน อันนี้ก็ถือว่าเป็นความผิด ชาวบ้าน ซึ่งเป็นความผิดไม่ใช่ร้ายแรงใด ๆ นะ

ลักษณะที่ ๒ ก็ดูประหนึ่งว่าจะสำคัญที่สุดคือ ความผิดที่เกี่ยวกับเรื่อง เศรษฐกิจของสังคม เศรษฐกิจในภูมิภาคหรือเศรษฐกิจในชุมชน อันนั้นความผิดก็เกิดจาก ความจำเป็นทางเศรษฐกิจจึงไปทำความผิดนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ แต่มีความผิด

๑๐๔

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จรัญญู ๔๙/๓

ชนิดหนึ่งซึ่งมนุษย์ในสังคมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่งเข้าใจว่าจะนั่งอยู่ในห้องนี้ทั้งนั้น
นะครับ ความผิดของผู้ที่ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง -----

- ๕๐/๑

๑๐๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๕๐/๑

คนที่ทำความผิดลักษณะเช่นนี้เป็นคนเฉลียวฉลาด เป็นคนที่ภูมิฐาน เป็นคนที่มีอำนาจ แต่ถ้าคนประเภทนี้ทำผิดแล้วบ้านเมืองเสียหายมาก อันนี้ตามหลักการทั่ว ๆ ไปเขารู้ว่ากัน เช่นนั้นนะครับ แล้วก่อให้เกิดความเสียหาย บางท่านถึงขนาดบอกว่าพวกเหล่านี้ ที่กระทำความผิดยิ่งกว่าฆาตกรรม ยิ่งกว่าฆาตกรด้วยซ้ำไป หลักกฎหมายทั่วไปก็เลย กำหนดแยกออกมาเสีย ท่านประธานที่เคารพครับ แทนที่จะไปขึ้นศาลยุติธรรม ๓ ศาล ศาลชั้นต้นใช้เวลา ๒ ปี ศาลอุทธรณ์ใช้เวลา ๓ ปี ศาลฎีกาใช้เวลา ๔ ปี ๙-๑๐ ปี บ้านเมืองเสียหายฉิบหายวายวอดไปหมดเพราะคนเหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นจึงมีกระบวนการว่าเอาละอย่าไปขึ้น ๓ ศาลเลย เอาให้ศาลใดศาลหนึ่ง เพียงศาลเดียวก็คือศาลฎีกานั้นแหละให้มีแผนกเสียไปว่ากันในการต่อสู้ การพิจารณา การสอบสวนก็ให้มีคณะกรรมการขึ้นมาได้สวอน อาจจะเป็น ป.ป.ช. ตามหลักการเดิม กรรมการได้สวอนอิสระตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ตามร่างกฎหมายที่ท่านเสนอ มาเป็นผู้สอบสวนส่งอัยการแล้วก็ส่งศาล ศาลก็เป็นผู้ดำเนินการพิจารณาและวินิจฉัย ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนั้นถ้าท่านประธานได้ดูในวิธีพิจารณาของศาลก็จะ เห็นว่าคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทั้งหลายพวกเราเองเราให้กระทำ อย่างรวดเร็วเพื่อที่จะเอาอาชญากรรมสำคัญนี้มาลงโทษโดยเร็วให้สาสมให้จงได้ไม่ต้องไปขึ้น ๓ ศาล กระบวนการได้สวอนไม่ใช่กระบวนการกล่าวหาเหมือนคดีแพ่งหรือคดีอาญาทั่วไป ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าท่านประธานได้ศึกษากระบวนการยุติธรรมก็จะพบว่า ประเทศเราก็ใช้วิธีการกล่าวหาทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา ปล่อยให้โจทก์กล่าวหาจำเลย จำเลยก็แก้ข้อกล่าวหาต่อโจทก์ ศาลก็เป็นคนกลางดูซึ่งนำนักวินิจฉัยคดีแพ่งและ คดีอาญาทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะหลักในคดีอาญาเขาบอกว่าปล่อยคนชั่ว ๑๐ คนดีกว่า ลงโทษคนผิด ๑ คน แต่หลักการนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ไม่ใช่กับผู้ดำรงตำแหน่ง ในทางการเมือง เพราะวิธีการพิจารณาคดีของศาลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองท่านใช้วิธี ได้สวอน ความรู้ความสามารถของทนายความที่จะมาซักพยานช่วยเหลือจำเลยในคดี อันนั้นตัดทิ้งไป ดุลยพินิจในการรับฟังของพยานวิธีพิจารณาในคดีอาญาทั้งหลายที่ให้

สิทธิเสรีภาพ ตลอดจนสิทธิเสรีภาพในกระบวนการยุติธรรมที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ บางเรื่องก็งดให้นำมาใช้ เพราะวิธีนี้เป็นวิธีการไต่สวนเพื่อจะเอาฆาตกรชั่วร้าย ของสังคมที่อยู่ในแวดวงการเมืองมาลงโทษให้จงได้ เอาละครับเมื่อเป็นบทบัญญัติ ในรัฐธรรมนูญแล้ว วันนี้ต้องขอพระคุณท่านทั้งหลายที่ได้กรุณาเสนอกฎหมายนี้ต่อศาล กระผมยินดีที่จะรับหลักการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะท่านต้องทำตามหน้าที่ ของท่านคือเสนอกฎหมายภายใน ๑ ปี พวกกระผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ต้องทำหน้าที่ของกระผมภายใน ๑๒๐ วัน วุฒิสภาเองท่านก็ต้องทำหน้าที่ของท่าน มีเวลา ๙๐ วัน หลังจากนั้นก็ต้องส่งไปที่ศาลรัฐธรรมนูญอีก ๓๐ วัน ก็เข้าใจว่า คงใช้เวลา ๘-๙ เดือนนะครับ

ประเด็นแรก ที่อยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อมี โอกาสที่จะเข้าไปแก้ไข คือเหตุผลที่ท่านเขียนผมว่าไม่ครบอาจจะต้องแก้ไขในชั้นการแปรญัตติ ในชั้นตั้งข้อสังเกตเพื่อที่จะให้เหตุผลของกฎหมายนี้ชัด กฎหมายสำคัญฉบับนี้มี การเปลี่ยนแปลง มีหลักการสำคัญอยู่ ๕ เรื่อง ท่านประธานที่เคารพครับ

เรื่องที่ ๑ การตรวจสอบทรัพย์สินของนักการเมืองทั้งหลาย ผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง ปัจจุบันศาลรัฐธรรมนูญเป็นคนชี้ว่าผิดหรือไม่ผิดเป็นผู้วินิจฉัย ผลที่สุดก็ลงโทษในทางการเมืองคือเพิกถอนสิทธิในทางการเมืองเป็นเวลา ๕ ปี เดิมเป็น อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ คราวนี้ได้กำหนดให้เป็นอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญา นี้ นอกจากนั้นก็ยังกำหนดเรื่องใหม่เข้ามา หลายคนบอกว่ารัฐธรรมนูญผิดพลาดเพราะคนที่ ต้องแจ้งทรัพย์สินของตนต่อกรรมการ ป.ป.ช. นั้น นอกจากผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว

มีข้าราชการประจำเจ้าหน้าที่ของรัฐชั้นสูงก็ต้องแจ้งบัญชีทรัพย์สินเหมือนกัน หลักการเดิมในรัฐธรรมนูญฉบับเดิม ป.ป.ช. ชี้ว่ามีมูลก็สามารถลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยไม่ต้องส่งศาล แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้อาจจะเป็นด้วยความตั้งใจหรือความผิดพลาดกลับมากำหนดให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้วินิจฉัยขั้นสุดท้าย อันนี้หลักการเดิมเปลี่ยนแปลงไปทั้งสิ้น บางท่านก็บอกว่าการเขียนรัฐธรรมนูญผิดพลาด บางคนก็บอกเป็นการตั้งใจหรือจงใจ ปรากฏว่าเรื่องนี้ไม่ได้เขียนไว้ในเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านพูดถึงเฉพาะการขยายอำนาจของศาลในการที่จะวินิจฉัยผู้ให้ ผู้ขอให้ ในการจงใจให้มีการกระทำความผิด อำนาจของศาลท่านเพิ่มขึ้น ท่านเขียนไว้ในเหตุผล อันนั้นถูกต้อง สิทธิของผู้เสียหายนอกจากจะร้องต่อ ป.ป.ช. แล้วก็สามารถร้องต่อศาลที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเพื่อจะให้มีการตั้งผู้ไต่สวนอิสระได้ นั้นท่านไปเขียนเอาไว้

เรื่องที่ ๔ ให้สิทธิผู้ต้องคำพิพากษาอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลฎีกา อันนั้นก็ครบถ้วน ท่านประธานที่เคารพครับ

แล้วก็เรื่องสุดท้ายการที่ให้ผู้พิพากษาอาวุโสมาเป็นกรรมการไต่สวนได้ อันนั้นก็ถูกต้อง ขอเรียนว่าเหตุผลที่ท่านเขียนนี้จะต้องเป็นประวัติศาสตร์บันทึกอยู่ในท้ายพระราชบัญญัติหลังจากที่มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว กระผมจึงเห็นว่าเหตุสำคัญในการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ คือเรื่องอำนาจของศาลฎีกาที่ว่าด้วยการวินิจฉัย การจงใจหรือแจ้งเท็จซึ่งบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันนี้ก็ข้อสังเกตประการที่ ๑ ท่านเขียนไว้ครบถ้วนนะครับ

ประการที่ ๒ กรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากศาลวินิจฉัยว่าผิด จงใจหรือแจ้งเท็จจะครบ กฎหมาย ป.ป.ช. กำหนดให้เป็นโทษทางอาญา กระผมขออนุญาตแสดงความเห็นว่าเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแจ้งทรัพย์สินเท็จหรือแจ้งทรัพย์สินไม่ครบ ในที่สุดกระบวนการทั้งหลายดำเนินการไปผ่าน ป.ป.ช. ป.ป.ช.

ก็ส่งไปที่ท่าน ท่านก็วินิจฉัยว่านักการเมืองคนนั้นผิดจริงก็เพิกถอนสิทธิทางการเมืองไป ๕ ปี แต่สิ่งที่ตามมาคือคดีอาญาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะต้องรับผิดชอบไปขึ้นที่ ศาลยุติธรรม อันนี้กระผมเห็นว่ากระบวนการทั้ง ๒ อย่างไม่น่าที่จะเหลื่อมกัน ไม่น่าที่จะซ้อนกัน การกระทำความผิดเกิดขึ้นท่านก็ต้องเป็นผู้วินิจฉัยเบื้องต้นได้สวนตั้งแต่ต้นจนจบ ในคราวลงโทษกลับไปให้ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ศาลยุติธรรมปกติเป็นผู้พิจารณา ไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้วนะครับ ความผิดในทางอาญาก็มาพิจารณาที่ศาลท่าน ถ้าเป็นไปได้ ก็เพิ่มบทบัญญัตินี้เข้าไปเสียก็จะเป็นประโยชน์แก่ตัวศาล จำเลยคือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประเทศชาติและประชาชน อันนี้คือประเด็นที่ ๒ ผมอยากจะทำให้เพิ่มเติมแก้ไขเสีย ความผิดในทางอาญา ความผิดในการแจ้งทรัพย์สิน กำหนดให้เป็นอำนาจของศาลฎีกา ทั้งสิ้นนะครับ

ประการที่ ๓ ที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ บอกว่า คณะผู้ไต่สวนอิสระ การกำหนดคุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ วิธีการ ไต่สวน และการดำเนินการอื่นที่จำเป็นของผู้ไต่สวนอิสระให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพครับ ก็หมายความว่า คุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ วิธีการ ไต่สวน หรือเรื่องอื่นที่จำเป็นจะต้องบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ครบถ้วนเสีย ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานช่วยดูมาตรา ๔๔/๗ วรรคสุดท้าย ท่านประธานจะเห็นว่าผู้ยกกว้างได้ยกกว้างในวรรคสุดท้ายว่า หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง ผู้ไต่สวนอิสระให้เป็นไปตามข้อกำหนด ข้อกำหนดในที่นี้ก็หมายถึงข้อกำหนดของ ศาลฎีกา หมายถึงอะไรครับ หมายถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำลังปฏิบัติการที่ฝ่าฝืน ต่อรัฐธรรมนูญ เพราะคุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ วิธีการไต่สวนและวิธีการจำเป็นอย่างอื่น รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๖ วรรคสอง กำหนดให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ รัฐธรรมนูญ ไม่ได้กำหนดหรือบัญญัติว่าให้เป็นไปตามที่ศาลฎีกากำหนด -----

ถ้าท่านจะไปกำหนดโดยระเบียบของศาลฎีกา รัฐธรรมนูญต้องให้อำนาจท่าน อย่างเช่น ในมาตรา ๒๗๘ กรณีที่มีการอุทธรณ์ผลของคำวินิจฉัยในกรณีพิพาทหลักฐานใหม่ ที่เป็นสาระสำคัญและสามารถทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปได้ นั่น ท่านประธาน คิวในวรรคท้ายของเรื่องนี้เขาบอกว่าหลักเกณฑ์การยื่นอุทธรณ์ การพิจารณาวินิจฉัย ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนด การที่จะกำหนดโดยกฎหมาย การที่จะกำหนดโดยระเบียบของศาลฎีกา รัฐธรรมนูญต้องให้อำนาจไว้ เพราะฉะนั้นผมเห็นโดยส่วนตัวผมขณะนี้ว่า มาตรา ๔๔/๗ วรรคสุดท้าย อาจจะต้องตัดรัฐธรรมนูญ ควรที่จะต้องมีการแก้ไข

ประเด็นที่ ๔ ในมาตรา ๔๔/๑๐ (๑) ท่านประธานที่เคารพครับ ในกรณี ผู้ไต่สวนอิสระได้ไต่สวนผู้ถูกกล่าวหาแล้ว และคดีมีมูล (๑) เขาบอกว่าให้ส่งรายงาน เอกสารพร้อมความเห็นไปยังประธานวุฒิสภา เพื่อถอดถอนผู้นั้นจากตำแหน่ง อันนี้หมายถึงว่ากรณีที่มีการไต่สวน มีการร้องเรียนว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กระทำความผิด ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา กระทำความผิดต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น เขาร้องให้ดำเนินคดีอาญา และเมื่อไต่สวน เสร็จแล้วทำไมต้องไปถอดถอนเขาด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ การถอดถอนนั้น เป็นเอกสิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๑ ต้องมีผู้ขอเสนอถอดถอน อยู่ดี ๆ เขาไม่ได้ เสนอถอดถอนแล้วท่านจะไปให้เขาถอดถอนมันไม่ถูกต้อง มันไม่เป็นธรรม มันขัดต่อ รัฐธรรมนูญ การถอดถอนต้องมีผู้ร้องขอ ผู้ที่จะร้องขอถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองได้คือ ส.ส. ๑ ใน ๔ หรือประชาชน ๒๐,๐๐๐ คนที่มีสิทธิเลือกตั้ง อันนี้ เขาไม่ได้ขอถอดถอน เขาขอให้ดำเนินคดี แต่เมื่อไต่สวนแล้วส่งไปวุฒิสภาเพื่อถอดถอน อันนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญแน่นอนครับท่านประธานที่เคารพ อันนี้ต้องแก้ไขนะครับ

ประเด็นสุดท้ายที่จะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพไปถึงผู้ยกกว้าง แล้วจะต้องมีการแก้ไขในชั้นคณะกรรมการนะครับ คือมาตรา ๔๔/๑๑ อันนี้ ก็เป็นกระบวนการพิจารณาหลังจากที่มีการไต่สวนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยมีมูล

ในการกระทำความผิดให้ส่งอัยการ ถ้าอัยการไม่เห็นฟ้องด้วยก็ให้ตั้งกรรมการร่วม ถ้ากรรมการร่วมเห็นไปในแนวทางให้อัยการเห็นฟ้องด้วยที่จะฟ้องศาลต่อไปก็ดำเนินการ แต่ถ้าไม่เห็นด้วยคณะไต่สวนก็สามารถฟ้องเองหรือจ้างทนายฟ้องได้ อันนี้ก็หลักทั่วไป ท่านก็ลอกหลักนี้มาจากเรื่องตัวอย่างการไต่สวนเอาความผิดของ ป.ป.ช. ที่กระทำความผิด แต่ที่กระผมอยากจะย้ายลงไปก็คือว่า ในมาตรานี้ท่านไปลอกการไต่สวนความผิดของกรรมการ ป.ป.ช. แต่ท่านลอกมาไม่หมดครับท่านประธานที่เคารพ ในนั้นเขามีกำหนดเวลาไว้เป็นขั้นเป็นตอนเพื่อที่จะให้กระบวนการแก้ไขปัญหาคัดแย้งระหว่างคณะกรรมการไต่สวนและอัยการสูงสุดจนได้ข้อยุติ เช่น เขาบอกว่าคณะผู้ไต่สวนจะต้องทำสำนวนรายงานเสนอต่ออัยการภายใน ๑๔ วันหลังจากที่มีมติ ท่านก็ไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ เป็น ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี หรือ ๑๔ วันเช่นเขา ท่านก็ไม่ลอกมาให้ครบ

ประเด็นต่อไป เมื่อเรื่องหรือสำนวนอยู่ที่อัยการแล้ว กฎหมายไต่สวน ป.ป.ช. เดิมที่ไปลอกมาเขาบอกว่าให้เวลาอัยการมีเวลาพิจารณา ๓๐ วัน ท่านก็ตัดเวลานี้ ออกเสีย ก็ไม่รู้ว่าอัยการจะพิจารณา ๓๐ วัน ๓ เดือน หรือ ๓ ปีก็ได้ เพราะท่านไม่กำหนดไว้ และในที่สุดเมื่อได้รับความเห็นจากอัยการแล้วนะครับ ป.ป.ช. หรือคณะไต่สวน ก็ต้องกลับมาพิจารณาอีกภายใน ๑๔ วัน กำหนดเวลานี้เขากำหนดเวลาเป็นขั้นเป็นตอน เพื่อจะให้การไต่สวน การหาข้อยุติในการที่จะฟ้องคดีต่อศาลภายในเวลาที่กำหนด ๑๔ วัน ๓๐ วัน และ ๑๔ วัน แต่ปรากฏว่าที่ท่านไปลอกเขามานี้ก็ลอกไม่หมด กำหนดเวลาที่ไม่ได้ กำหนดไว้จะให้เวลามากน้อยเท่าไรท่านก็ไม่เขียน -----

๑๑๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๕๓/๑

เพราะฉะนั้นในชั้นคณะกรรมการต้องขออนุญาตท่านประธานครับ ประเด็นนี้ก็เป็นประเด็นสำคัญจะต้องมีการไปแก้ไขเช่นเดียวกัน ก็กราบเรียนท่านประธานในที่สุดว่า กระผมเห็นด้วยกับหลักการที่จะมีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อให้สอดคล้องตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้เป็นไปตามกรอบเวลาที่สภาผู้แทนราษฎรชุดนี้จะใช้เวลา ๑๒๐ วัน แต่กระผมเห็นว่า มีข้อสังเกตที่กฎหมายนี้จะขัดรัฐธรรมนูญอยู่ ๒ เรื่อง และมีประเด็นที่จะต้องแก้ไขให้ครบถ้วนอีก ๓ เรื่อง จึงเรียนที่ประชุมนี้มาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณนิพิฐ อินทรสมบัติ ครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เนื้อหาสาระของกฎหมายฉบับนี้ที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณาอภิปรายแสดงความคิดเห็นมา ผมคิดว่าเรามีความเห็นที่ไม่ต่างกันมากนัก ที่ผมคิดว่าเรามีความเห็นไม่ต่างกันมากนักหมายถึงในเนื้อหาสาระของกฎหมาย แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมนั่งฟังอยู่ตั้งแต่ท่านแรกจนถึงท่านเมื่อสักครู่นี้ได้อภิปรายไป เรามีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องบางเรื่องซึ่งผมถือว่าเป็นเรื่องของหลักการของประเทศนี้ ผมเรียนท่านประธานว่า ผมไฝฝั้นมานานแล้วตั้งแต่เป็นผู้แทนราษฎรสมัยแรก ๆ ผมไฝฝั้นที่จะเห็นอำนาจทั้ง ๓ อำนาจมีการตรวจสอบหรือมีการถ่วงดุลซึ่งกันและกัน ผมไฝฝั้นเรื่องนี้มาตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ที่ผมเป็นผู้แทนราษฎรครั้งแรก แต่ว่าความคิดตรงนี้มันไม่เคยประสบความสำเร็จ วันนี้เราเรียกร้องกระบวนการยุติธรรม วันนี้เราเรียกร้องศาลยุติธรรม เราเรียกร้องตุลาการให้เข้ามาแก้ปัญหาของบ้านเมืองซึ่งเราไม่เคยเรียกร้อง เช่นนี้มาก่อน ผมจำได้ว่าเมื่อปี ๒๕๔๕ ท่านประธานคงจำได้ว่าในปี ๒๕๔๕ มีกรณีเรื่องของการฆ่าตัดตอนกันเยอะมากครับ ในสมัยนั้นมีผู้คนล้มตาย ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ คน ในสมัยนั้นมีการออกหมายเรียก ออกหมายค้น ออกหมายจับพี่น้องประชาชนเยอะมาก

๑๑๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๕๓/๒

และผมก็เห็นว่าในสมัยนั้นตุลาการไม่เคยเข้ามายุ่งเกี่ยวเมื่อตำรวจหรืออัยการ
ขอหมายเรียกหมายค้นในการปราบปรามยาเสพติดเป็นเหตุให้มีผู้คนล้มตาย ๓,๐๐๐ คน
ผมจำได้ว่าในปี ๒๕๔๕ ผมเดินทางไปพบประธานศาลฎีกา ผมไปคนเดียวท่านประธาน
แต่ผมจำไม่ได้ว่าท่านประธานศาลฎีกาในขณะนั้นท่านชื่ออะไร ผมจำไม่ได้ เหตุผลที่ผม
ต้องเดินทางไปพบท่านประธานศาลฎีกาเมื่อปี ๒๕๔๕ เพราะผมไปบอกกับท่านว่าวันนี้
ตุลาการต้องมาถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายบริหารแล้วละครับ ถ้าลำพังเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ขอหมายจับหมายค้นประชาชนในประเทศนี้แล้วตุลาการอนุมัติโดยไม่มีการตรวจสอบ
ทัตทาน ผมคิดว่าบ้านเมืองอยู่ไม่ได้ ผมเสียตายนะครับ ปี ๒๕๔๕ ผมไม่ได้พบ
ท่านประธานศาลฎีกา แต่ผมดีใจว่าในปี ๒๕๔๕ ผมพบกับอาจารย์จรูญ ภัคดีธนากุล
ผมได้ยื่นหนังสือถึงประธานศาลฎีกาผ่านท่านอาจารย์จรูญ ขอภัยเอ่ยนามท่าน
แต่ผมจะไม่พูดให้ท่านเสียหาย ผมบอกฝากเรียนท่านอาจารย์จรูญ ภัคดีธนากุล
ว่าวันนี้ตุลาการต้องเข้ามาถ่วงดุลอำนาจบริหารและอำนาจนิติบัญญัติแล้วละครับ
ผมเรียนท่านประธานว่า ในวันนั้นไม่ได้รับการตอบสนองจากท่านอาจารย์จรูญ
และประธานศาลฎีกาเท่าที่ควร แต่ว่าหลังจากนั้นพรรคประชาธิปัตย์ในปี ๒๕๔๕ เห็นอันตราย
ของการใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร เห็นอันตรายของการใช้อำนาจของรัฐตำรวจซึ่งเกิดขึ้น
ครั้งแรก เราเรียกครั้งแรกประมาณปี ๒๕๔๕ ผมจำได้ว่าหลังจากผมไปพบประธาน
ศาลฎีกาและไม่ประสบความสำเร็จในการให้อำนาจตุลาการเข้ามาถ่วงดุลในวันนั้น
นะครับ หลังจากนั้นพรรคประชาธิปัตย์ได้แต่งตั้งคณะผู้แทนราษฎรชุดใหญ่ไปพบ
ประธานศาลฎีกาแล้วเราก็ได้พบกับประธานศาลฎีกา จำได้ว่าท่านอาจารย์มารุต บุญนา
เป็นหัวหน้าคณะไปพบประธานศาลฎีกาในครั้งนั้น แล้วผมคิดว่าหลังจากนั้นตุลาการ
ได้เริ่มเข้ามาถ่วงดุลอำนาจบริหารและอำนาจนิติบัญญัติมากขึ้น ตุลาการไม่จำเป็นต้อง
ถ่วงดุลอำนาจนิติบัญญัติมากหรอกครับ แต่ว่าท่านต้องถ่วงดุลอำนาจบริหาร
วันนี้พูดได้ว่ายังไม่สายครับ แต่ว่าอำนาจตุลาการมาช้าเกินควร -----

๑๑๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๕๔/๑

ถ้าตุลาการได้ใส่ใจเรื่องนี้ที่เราได้ทักท้วงเมื่อเกือบ ๑๐ ปีที่แล้ว ผมคิดว่าบ้านเมืองจะไม่ประสบวิกฤติยับเยินถึงขนาดนี้ครับ ท่านมาแล้วครับแต่ที่ท่านมาสายไป แต่ผมคิดว่าเมื่อท่านมาแล้วและท่านทำหน้าที่ได้ดีมารักษากฎหมายทั้ง ๓ อำนาจให้ถ่วงดุลซึ่งกันและกัน ประชาธิปไตยมันมีพลัง มีเครื่องยนต์ ๓ เครื่อง เครื่องหนึ่งคือที่อยู่ในสภาแห่งนี้เครื่องหนึ่งอยู่ที่ทำเนียบรัฐบาล เครื่องหนึ่งอยู่ที่ศาลสถิตยุติธรรม ถ้าเครื่องยนต์ทั้ง ๓ เครื่องยนต์นี้ต่างทำหน้าที่และถ่วงดุลซึ่งกันและกันวันนี้บ้านเมืองไม่วิกฤติครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ตั้งแต่เพื่อนสมาชิกท่านแรกขึ้นมาอภิปรายท่านได้เรียกร้องถึงความ เป็นธรรม ทุกคนต้องการความเป็นธรรมทั้งนั้นครับ แล้วแต่เราจะมองความเป็นธรรมในด้านไหน แต่ว่าในขณะที่เดียวกันเพื่อนสมาชิกได้พูดขึ้นมาหลายท่านด้วยกัน ซึ่งผมคิดว่าเราต้องทำความเข้าใจกัน เพื่อนสมาชิกบางท่านได้บอกว่าหาความเป็นกลางไม่ได้ เพื่อนสมาชิกบางท่านบอกว่าหาความเป็นกลางในทางการเมืองนั้น ท่านใช้สำนวนทำงานของว่าหามดำที่เกาะบนหินดำในคืนข้างแรมทำงานของนั้นครับ ก็ไม่ว่าครับเป็นสำนวนที่ท่านคิดว่าความเป็นกลางหายาก แต่ผมยังเชื่อในอำนาจตุลาการว่าท่านถูกบ่มเพาะมาในเรื่องกระบวนการการตัดสิน ผมคิดว่าท่านหาความเป็นกลางได้ อันนี้ผมให้กำลังใจท่านสมาชิกหลายท่านบอกว่าหาความเป็นกลางไม่ได้ในคณะผู้ไต่สวนอิสระ ท่านประธานครับ ในครั้งหนึ่งกฎหมายมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐเสนอเข้ามาต่อสภาแห่งนี้ ผมจำได้ว่ามีกรรมการป้องกันการทุจริตภาครัฐเข้าใจจะมี ๖ ท่านด้วยกัน มีท่านหนึ่งขอภัยเอ่ยนามท่านไม่เสียหายครับ ท่านไสว พรหมณี เราทักท้วงว่าน่าจะไม่มีเป็นกลาง ท่านเคยสมัครหรือลูกของท่านเคยสมัคร ส.ส. พรรคพลังประชาชนหรือไทยรักไทย ผมจำไม่ได้ครับ แต่เราทักท้วงว่าถ้าตั้งอย่างนี้ เสนอบุคคลลักษณะเช่นนี้ไป มันหาความเป็นกลางไม่ได้ แต่ว่าเอาละครับเมื่อเสียงข้างมากบอกว่าบุคคลคนนี้มีความเป็นกลางที่จะมาตรวจสอบการทุจริตภาครัฐ เสียงข้างมากก็ลากเข้าไปหาความเป็นกลางให้ได้ไม่ว่ากัน ผมเคารพในเสียงข้างมากครับ แต่เราเคยทักท้วงแล้ว วันนี้ท่านมาระแวงเรื่องคณะผู้ไต่สวนอิสระ ผมคิด ผมก็ไม่ค่อยสบายใจนักเรื่องคณะผู้ไต่สวนอิสระ

แต่ว่าในขณะที่ผมเรียนว่ามันก็ต้องใช้ยาแรงขนาดนี้ครับ ต้องให้เขาได้สวน ต้องให้เขาฟ้อง มิฉะนั้นเราจะแก้ปัญหาที่หมักหมมอยู่ในบ้านเมืองที่ลูกกลมใหญ่โตถึงขนาดนี้ไม่ได้ครับ แต่ว่าท่านประธานที่เคารพครับ ฝ่ายตุลาการเมื่อท่านเข้ามาตัดทอนถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติแล้วในขณะนี้ครับ ผมว่าสิ่งหนึ่งที่ท่านต้องระวังก็คือ การถูกทำลาย ถ้าตุลาการไม่มีภูมิคุ้มกันที่แข็งแกร่งท่านจะถูกทำลายและทำให้อ่อนแอลง เหมือนกับฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติที่กำลังอ่อนแอลงทุกวันในขณะนี้ครับ ท่านประธานครับ เมื่อวานท่านประธานคงได้ข่าวว่ามีเงิน ๒ ล้านบาทไปตกอยู่แถว ๆ ศาลฎีกา ผมคิดว่ามันยิ่งกว่าระเบิดลงที่ศาลฎีกาเสียอีกนะครับ ผมเลยฝากด้วยความเคารพ ด้วยความหวังใญ่ว่า นี่แหละครับเมื่อไรก็ตามที่อำนาจตุลาการเริ่มทำงานของท่าน ที่จะจัดการการทุจริตในบ้านเมืองนี้ครับ ท่านต้องเข้มแข็ง ท่านต้องมีเกราะ มิฉะนั้นแล้ว ท่านจะถูกทำลาย เมื่อไรก็ตามครับที่อำนาจของท่านถูกทำลายและทำให้อ่อนแอลงครับ ผมว่าบ้านเมืองนี้ไปไม่ได้แล้วครับ ผมใช้คำว่าไปไม่ได้เลยครับ หลายท่านได้วิตกกังวล ถึงอำนาจของอัยการ วันนี้มีคนไม่เชื่ออำนาจอัยการเกินกึ่งหนึ่งนะครับ อันตรายมากครับ เมื่อก่อนเราไม่เคยแตะอำนาจอัยการครับ แต่เดี๋ยวนี้ทุกท่านที่ลุกขึ้นมาอภิปรายในสภาฯนี้ ฝากไปถึงอัยการด้วยที่ฟังอยู่ในขณะนี้ครับ รัฐสภาแห่งนี้มีความวิตกกังวลต่อการใช้อำนาจของอัยการมากเหลือเกิน ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นเช่นนี้มาก่อน นี่ก็คือความวิตกกังวล ซึ่งผมคิดว่าอาจจะก่อให้เกิดวิกฤติขึ้นอีกในอนาคตก็ได้ ตุลาการเลยต้องเข้ามาถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายบริหาร มีการพูดถึงการใช้อำนาจลักษณะเป็นรัฐตำรวจหลายท่านพูดถึงอย่างปฏิเสธเลยครับว่าในขณะนี้มันเริ่มมีเค้าลางของการใช้อำนาจของรัฐตำรวจเกิดขึ้นแล้ว คงไม่พูดเรื่องส่วนตัวจนเกินไป ท่านประธานครับ เมื่อวานผมไปมอบตัวในคดีหมิ่นประมาทเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ครับ เป็นรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ผมอภิปราย ท่านเรื่องการแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการในกระทรวงหนึ่งครับ -----

ท่านก็ไปแจ้งความผม ผมน้อยใจอย่างหนึ่งที่แจ้งความคือไปแจ้งความโรงพักที่มันอยู่ไกล เหลือเกินผมหาไม่เจอครับ อยู่โนนครับต้องเช่าแท็กซี่ไปขับรถไปไม่เจอ แต่ไม่เป็นไร ผมแจ้งความกลับท่านผมไปแจ้งปานาละครับ ไปแถวจะนะโนนเลยครับ ปานาละหรือเสาะโนนเลยครับไม่ว่ากัน แต่ผมยกตัวอย่างเรื่องนี้เพื่อมาเรียนท่านฝากไปถึงท่านตุลาการว่าวันนี้คนในประเทศนี้ห่วงใยรักตำรวจมาก ความยุติธรรมที่มันมาเข้าเกินสมควรเขาไม่เรียกความยุติธรรมหรอกครับ ผมเพิ่งถูกแจ้งความประมาณเดือนหนึ่ง ตำรวจเรียกแล้วครับแล้วกำลังจะส่งอัยการแล้วครับ ผมพูดเรื่องนี้ขึ้นมาเพราะอะไร ท่านประธานครับ ผมไม่ได้กังวลเรื่องคดี แต่ท่านประธานอย่าลืมครับ วันนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชกฤษฎีกาเปิดประชุมสมัชชาวิสามัญฯ ครับ ผมเป็นสมาชิกของรัฐสภาแห่งนี้ พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจโดยเด็ดขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๑ ในการที่จะเรียกผมไปสอบสวนในคดีอาญา แต่ถามว่าประเทศนี้ทำได้ไหมภายใต้การบริหารของรัฐนี้ ทำได้ครับ มาตรา ๑๓๑ ของรัฐธรรมนูญ ไม่อยู่ในสายตาของตำรวจ ผมไม่ว่ากัน แต่ผมเรียนเป็นความห่วงใยว่าเมื่อไรก็ตามที่รัฐใช้อำนาจจนเกินเลยขอบเขตของกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญบ้านเมืองอยู่ไม่ได้หรอกครับ เพราะฉะนั้นผู้ใช้อำนาจให้ระวังเรื่องนี้ไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ มีหลายประเด็นที่เพื่อนสมาชิกได้พูดไปแล้วผมเป็นห่วงอยู่ในบางเรื่อง ในกฎหมายฉบับนี้มีบุคคลเพิ่มขึ้นมาที่เราจะไปร้องต่อที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาได้ ก็เป็นที่ทราบละครับ ท่านนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา ผมไม่แน่ใจกฎหมายเหล่านี้ละครับ เขาบอกว่าให้ผู้เสียหายไปยื่นคำร้องได้ ความไม่มั่นใจของการใช้อำนาจรัฐในขณะนี้ท่านอย่าไปหาผู้เสียหายเลยครับ ไม่มีผู้เสียหายคนไหนหรอกครับที่จะกล้าเดินเข้าไปศาลฎีกาเพื่อขอให้ดำเนินคดีกับนายกรัฐมนตรี ขอให้ดำเนินคดีกับประธานสภาผู้แทนราษฎร ขอให้ดำเนินคดีกับรัฐมนตรี ซึ่งหลายท่านก็ดูชิงชังน่ากลัว ท่านหวังพึ่งผู้เสียหายละครับ สมมุติว่าประธานสภาผู้แทนราษฎรถูกข้อหาว่าอะไรสักอย่างหนึ่ง ท่านพูดเองนะครับว่าบุกรุกที่ ผมไม่ได้พูด

จะมีผู้เสียหายคนไหนล่ะครับเดินกันขึ้นไปสู่ที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาเพื่อที่จะให้สอบ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วใครล่ะครับเป็นผู้เสียหาย ถ้าประธานสภาผู้แทนราษฎร
 โกงรัฐ รัฐมนตรีโกงหลวงข้อราษฎรร่วมมือกับกระทรวง ทบวง กรม ในหน่วยงานของ
 ท่านทุจริตใครเป็นผู้เสียหายครับ ผมเป็นผู้เสียหายได้ไหม บอกว่าผมจะไปแจ้งความ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎรในคดีสักคดีหนึ่ง ผมเดินไปที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ไหมครับ
 ผมไม่ได้เป็นผู้เสียหายโดยตรงในคดีที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่แล้วจะเอาผู้เสียหาย
 ที่ไหนล่ะครับ แล้วท่านอย่าคิดว่าหน่วยงานของรัฐจะปกป้องผลประโยชน์ของรัฐในขณะที่
 รัฐมนตรีนั่งอยู่ ถ้ามีการทุจริตในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผมสมมุติ นะครับ ในสมัย
 ที่แล้วไม่สมมุติสมัยนี้หรอกครับ แล้วกรมวิชาการเกษตรเป็นผู้เสียหาย อธิบดีหรือครับ
 ที่จะเดินไปที่ศาลฎีกาเพื่อแจ้งความกับรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นอธิบดีกรมที่ได้รับ
 ความเสียหาย ผมว่าไม่มีครับ ถ้าข้าราชการเหล่านั้นร่วมมือกันทุจริตกับรัฐมนตรี
 เราจะหาผู้เสียหายที่ไหนครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในมาตรานี้ คำว่า ผู้เสียหาย มันต้อง
 ขยายสักนิดหนึ่งว่าผู้เสียหายนี้เป็นใคร เป็นผู้เสียหายโดยตรงหรืออาจจะขยายไปถึง
 ประชาชนสามารถที่จะขึ้นไปสู่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมคิดว่า ผมอาจจะดูกฎหมายไม่ละเอียดหรืออาจจะ
 ไม่เข้าใจกฎหมายของท่านสักเท่าไรนัก -----

๑๑๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรรณ ๕๖/๑

สมมุติว่ามีการทุจริตในบรรดาบุคคล ๔ ประเภทนี้ แต่ค้นหาหลักฐานยากกว่าได้ทุจริตในหน้าที่ จะเป็นการทุจริตในกรณีอื่นไปกรรโชก ท่านรัฐมนตรีไปกรรโชกแต่ไม่ได้กรรโชกในฐานะรัฐมนตรีหรือครบ ไปตบทรัพย์เขาขึ้นศาลฎีกาได้ไหมครับ ไม่ได้ใช้หน้าที่ผมไม่ทราบนะครับผมไม่ลึกซึ้งในกฎหมายตัวนี้ แล้วกว่าจะต่อสู้อาข้อเท็จจริงว่าเป็นการทุจริตในหน้าที่ผมคิดว่ามันก็สู้กันนานเหมือนกันครับท่านประธาน

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมคิดว่าต้องมีผู้ถาม ผมตอบคำถามเขาไม่ได้ สมมุติว่า นายกรัฐมนตรีทุจริตในอดีตก่อนมาเป็นนายกรัฐมนตรีนี้แหละครับ วันนี้เป็นนายกรัฐมนตรีแล้วคดีมันก็จ่อมาแล้ว แต่ว่ามันเป็นการทุจริตก่อนเป็นนายกรัฐมนตรี แล้ววันนี้เป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ใครล่ะครับจะกล้าดำเนินคดีนายกรัฐมนตรี มันดำเนินคดีย้อนหลังก่อนเป็นนายกรัฐมนตรีได้ไหมครับ วันนี้เป็นนายกรัฐมนตรีแล้วแต่คุณทุจริตมาก่อน ก่อน ๑ เดือน ๒ เดือน ก่อนเป็นนายกรัฐมนตรี แล้วถ้าเราปล่อยให้กระบวนการสอบสวนตามปกติไปดำเนินการ ผมคิดว่ายากครับที่จะดำเนินคดีกับบุคคลทั้ง ๔ ประเภท ตั้งแต่ประธานสภาผู้แทนราษฎร นายกรัฐมนตรี และประธานวุฒิสภาได้ ทั้งหมดที่ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับ ผมยังมั่นใจครับว่าผู้ใต้สวนอิสระสามารถที่จะทำงานได้ ผมยังมั่นใจนะครับว่าท่านทำได้แต่ท่านต้องพิสูจน์เยอะมากครับ และมีกระบวนการที่จ้องทำลายกระบวนการตุลาการเยอะมาก ผมยกตัวอย่างเรื่องเงิน ๒ ล้านบาทมันรุนแรงยิ่งกว่าระเบิดตกที่ศาลฎีกาเสียอีก ดินะครับที่มันไปตกที่นั่นถ้ามันไปตกที่อื่นผมว่าเงียบไม่มีใครรู้หรือครับ นี่ต้องแสดงความกล้าครับ เหตุที่มันเกิดขึ้นผมย้ำอีกครั้งว่าเพราะท่านกำลังก้าวล่วงไปในอำนาจอิทธิพลของฝ่ายการเมืองและผู้ที่เป็นใหญ่ในบ้านเมืองนี้ที่มีอำนาจรัฐอยู่ ผมไม่ว่าฝ่ายไหนหรือครับ ท่านประธานที่เคารพครับ มีการพูดถึงเรื่องตุลาการวิวัฒน์ เมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกจากซีกรัฐบาลบอกว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่ตุลาการจ้องทำลายนักการเมือง ผมคิดว่าถ้านักการเมืองเขาก็ควรทำลายครับ แล้วควรทำลายเร็วด้วย มีการพูดถึงตุลาการวิวัฒน์ ผมก็เป็นคนหนึ่งทีพูดถึงเรื่องตุลาการวิวัฒน์เยอะเหมือนกันครับ ผมจะพูดอีกสักครั้งหนึ่งครับ ตุลาการวิวัฒน์ที่มันดำเนินงานมาในอดีต

๑๑๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๕๖/๒

จนถึงปัจจุบันใช้ได้ในระดับหนึ่งครับ แต่ว่าตุลาการภิวัตน์ต้องภิวัตน์หลายครั้งเชื่อผมเถอะ
ตุลาการภิวัตน์ครั้งเดียวมันไม่อยู่ครับ ตุลาการในบ้านเมืองนี้ต้องภิวัตน์หลาย ๆ ครั้ง
ถึงจะรักษาบ้านเมืองได้ เพราะบ้านเมืองนี้มันไปลึกมากแล้วเรื่องการทุจริตและตุลาการ
ก็มาซ้ำเกินไปที่ผมกราบเรียน ความยุติธรรมที่มาซ้ำเกินเวลาไม่เรียกว่าความยุติธรรม
คดีบางเรื่องเลวมากผมยกตัวอย่างให้ฟังแล้ว แต่บางเรื่องขอภัยท่านประธานครับ
ท่านประธานก็เป็นผู้ต้องหาเรื่องนี้อยู่ด้วย คดีบุกรุกหน้าบ้านสี่เสาเทเวศร์ ขอภัย
ท่านประธานจริง ๆ ครับ ผมไม่คิดว่าผมอภิปรายต่อนานหนึ่งเป็นประธานอยู่ มาซ้ำเกินไป
ผมไม่นับเรื่องนี้เป็นความยุติธรรมอีกต่อไปแล้วของบ้านเมืองนี้ ผมไม่ถือว่าถึงแม้ัยการ
จะฟ้อง นปก. ในอีก ๓-๔ เดือนข้างหน้า ๓-๔ วันข้างหน้า ในชีวิตผมผมไม่ถือว่าเรื่องนี้คือ
ความยุติธรรมแล้วมาซ้ำเกินไป โดยเฉพาะเรื่องนี้มันเกิดขึ้นต่อหน้าสถานที่สำคัญ
ต่อหน้าบุคคลที่สำคัญของประเทศนี้ และภายใต้รัฐนี้ไม่สามารถอำนวยความสะดวก
ที่ควรจะมาเร็วกว่านี้ได้ บุคคลที่กระทำความผิดเรื่องนี้ทั้งหมดจะขึ้นศาลเมื่อไร
ในใจผมไม่เรียกว่าความยุติธรรมอีกต่อไปแล้ว ผมจะเรียกว่าท่านจำนนต่อความยุติธรรม
เพราะฉะนั้นผมเรียนประเด็นสุดท้ายครับ ผมดีใจครับท่านมาจากศาลฎีกามารับฟังเรื่องนี้
ท่านไปเขียนหนังสือได้เป็นเล่มนะครับ วันนี้น่าจะมาฟังผู้แทนราษฎรผมอยากเห็นเรื่องนี้
มานานแล้วเรื่องการถ่วงดุลระหว่าง ๓ อำนาจ -----

๑๑๙

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๕๗/๑

ผมอยากเห็นตุลาการเข้ามารับฟังปัญหาของบ้านเมืองในสภาแห่งนี้มาหลายปีแล้วครับ ครั้งนี้เป็นครั้งแรกในชีวิตผมที่เป็นผู้แทนราษฎรมา ๑๕-๑๖ ปี ที่เห็นท่านผู้พิพากษามานั่งอยู่ในสภาแห่งนี้เพื่อรับฟังปัญหาของประชาชน ทั้งหมดที่พูดนี้เราพูดแทนประชาชนทั้งนั้นละครับ แล้วท่านไม่ต้องฟังที่อื่นหรือ ถอนี่สะท้อนเสียงของประชาชนได้ดีที่สุด ท่านจะเห็นว่าความเห็นผู้แทนราษฎรในสภาแห่งนี้มันแตกแยกกันมากเหลือเกิน มันแตกแยกกันเหมือนกับความจริงของความขัดแย้งที่ยังอยู่ข้างนอก ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่หวังจะเห็นท่านตุลาการหรือผู้ใต้สวนอิสระ ผมไม่หวังว่าจะเห็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เปรียบเหมือนดวงจันทร์ในคืนวันเพ็ญมันยังยากเกินไป แต่ผมอยากเห็นว่าจุดนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการอำนวยความสะดวก ผมอยากเห็นท่านเริ่มต้นด้วยการเป็นหิ้งห้อยในคืนข้างแรม ผมก็พอใจแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณจตุพร พรหมพันธุ์ มีอะไรครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วนตัว) : ผมขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงนะครับ เพื่อเป็นที่เข้าใจตรงกันในกรณีเรื่องคดีที่เกิดขึ้นที่หน้าบ้าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ว่าคดีอยู่ขั้นตอนไหนอย่างไร เพื่อคุณนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ จะได้รู้ว่ากระบวนการยุติธรรม มีความยุติธรรมหรือจะยุติธรรมอะไรก็แล้วแต่ คดีนี้หลังจากเกิดเหตุเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ไปร้องขอหมายจับที่ศาลอาญา บังเอิญว่าท่านอาจารย์มานิตย์ จิตต์จันทร์กลับอดีตอธิบดีศาลอาญา อดีตหัวหน้าคณะผู้พิพากษาในศาลฎีกา ท่านเองก็รู้วิธีพิจารณาความอาญา ท่านก็ไปแสดงตนยื่นคัดค้านการออกหมายจับของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดไม่มีใครแสดงตนที่จะหลบหนี แล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่ได้อยู่ในขั้นตอนที่จะออกหมายเรียกแม้แต่เพียงครั้งเดียว ปราบกฏว่าอาจารย์มานิตย์ไปวันแรกวันที่ ๒ วันแรกพิจารณาคดีแล้วไม่จบ ท่านอาจารย์มานิตย์ก็ได้ตามพวกเราไปก็ไปกัน

๑๒๐

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๕๗/๒

เกือบทั้งหมดเลยครับ ไปแสดงตนต่อศาลว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่จะออกหมายจับกับบุคคลผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ต้องการจะหนีคดีแล้วมาแสดงตนกับศาล ปรากฏว่าผู้พิพากษาเวลานั้นท่านขึ้นบัลลังก์ท่านก็บอกเอาอย่างนี้ก็แล้วกัน เมื่อผู้ที่ถูกกล่าวหาเขาไม่แสดงตนว่าเขาจะหลบหนีแล้วเขาแสดงการต่อสู้คดี ศาลจะใช้ศาลอาญาเป็นที่พบกันเพื่อที่จะลดข้อครหาบอหมายกับเลขานุการศาลอาญาเวลานั้นใช้ห้องประชุมชั้น ๑๐ ของศาลอาญา บอกว่ารุ่งเช้าให้คนทั้ง ๙ คนที่ถูกกล่าวหาเวลานั้นมาพบพนักงานสอบสวน ผมเองด้วยความต้องการซักด้วยความสะดวกใจ คือท่านประธานไม่สะดวกที่จะอธิบายความแบบผมแต่ผมอธิบายความว่าผมเองก็ถามต่อท่านผู้พิพากษาเวลานั้นว่าหลังจากมาพบพนักงานสอบสวนเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาแล้วจะทำอย่างไรต่อท่านก็บอกว่ากลับบ้านได้ แปลความว่าพวกเราไปศาลในวันนั้นไปด้วยความสะดวกใจไปพบพนักงานสอบสวน แต่ปรากฏว่าพอมาแจ้งข้อกล่าวหาเราให้การปฏิเสธไป ใช้วิธีปิดห้องเอาละครับครั้งนี้ แล้วก็ใช้บอกว่าให้ไปขึ้นบัลลังก์ใหม่ในคดีใหม่ในเรื่องเดียวกันแล้วไปทำคดีใหม่ที่ผมบอกว่าไปหลอกจับเอาบนชั้นศาล แต่เอาละวันนั้นเราได้แสดงตนแล้วก็ได้ตั้งคำถามในศาลเหมือนกัน แล้วก็ได้มีการอุทธรณ์ในคำสั่งที่ออกหมายจับในวันนั้นเพื่อต้องการให้เห็นว่ากระบวนการที่ผ่านมามันไม่ยุติธรรมแบบนี้ คุณนิษฐ์อาจจะไม่ได้เจอเหมือนเรา เพราะผู้พิพากษาเขายืนยันด้วยเกียรติเราจึงไปเพราะเราเชื่อในเกียรติของผู้พิพากษา สุดท้ายก็อยู่ห้องขังก็ไปนอน ๑ ผลัด ๑๒ วัน น่าเป็นอยู่ดีมากมีเพื่อนใหม่ขึ้นมาเยาะแยะมากมาย ประกันออกมาปรากฏว่าเราก็ปฏิเสธที่จะให้การในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนทำสำนวนส่งไปที่อัยการ เพราะข้อเท็จจริงเราก็ได้ทักท้วงในรายละเอียดทั้งหมดว่าการที่จะใช้สิทธิในการชุมนุม เห็นใหม่พูดที่ฟ้าผ่าเลยแต่เสียงจะไปทางคุณนิษฐ์มากกว่าทางผม

๑๒๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๕๘/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
กรุณารวบรวมด้วยครับ เพราะว่ามันไม่เป็นเรื่องที่เรากำลังพิจารณาอยู่นะครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : เพื่อความสบายใจครับ เพราะฉะนั้นก็คือว่าเรื่องก็ไปคาอยู่ที่อัยการ ที่ผ่านมาเราไม่ได้ไปใช้สิทธิอะไรเลย แล้วหลายคดีนะครับ ผมยกตัวอย่าง เช่น คดีดักฟัง ที่คุณจักรภพ คุณณัฐวุฒิ ผม อัยการ ก็ฟ้องศาล ศาลก็ประทับเรียบร้อย แต่ว่าคดีที่หน้าบ้านประธานองคมนตรีนั้นมีข้อขัดแย้ง ในพฤติการณ์แห่งข้อกฎหมายมากมาย มีการบันทึกเป็นวีซีดี (VCD) มากมาย แล้วจะชี้หน้าเลยว่าใครที่ไปทูปกระຈก ใส่เลือดเหลือง ไปอะไร เป็นบุคคลในเครื่องแบบหลายคน ที่แปลงร่างเข้าไป พวกเราเองที่อัยการยังไม่มีการสั่งฟ้อง เพราะเป็นฝ่ายที่ห้ามไม่ให้คนไปปะทะกัน เสียงทุกอย่างบันทึกเอาไว้เสร็จสรรพ ผมจึงบอกว่าที่ผ่านมาเราไม่เคยเดินไปบอกอัยการบอกว่าอย่าไปฟ้องศาลเพราะคดีอื่นอัยการก็ฟ้องศาล นี่เพิ่งกำลังจะพิจารณาในวันที่ ๒๓ คดีดักฟัง แต่กรณี ๙ คนนั้นเขาหาเหตุผลไม่ได้ เพราะว่าขบวนการหนึ่งคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจเวลานั้นหลอกไปจับเอาบนชั้นศาลซึ่งใช้ศาลเป็นเครื่องมือ และผมเองก็อธิบายความชัดเจน เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่าที่ผ่านมานี้เป็นข้อความที่เกิดปัญหา มีการวิพากษ์วิจารณ์กันมากมายว่าทำไมชั้นพนักงานสอบสวนจึงใช้ศาลเป็นเครื่องมือในการทำคดีในการหักหลังผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นขบวนการที่ไม่ยุติธรรม เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่าที่บอกว่าคดีนี้ไม่ยุติธรรมถูกต้อง แต่ว่าฝ่ายเราที่ถูกกระทำโดยการหักหลังโดยใช้ศาลเป็นเครื่องมือนั้นเป็นผู้ไม่ได้รับความยุติธรรม ถ้าถามว่าคดีนี้คนที่ไม่ได้รับความยุติธรรมคือใคร บอกว่าคนที่ถูกกระทำโดยใช้ศาลเป็นเครื่องมือคือฝ่ายพวกผมทั้ง ๙ คน ขอขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมนิดเดียวครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณนิพิฏฐ์เชิญครับ

๑๒๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๕๘/๒

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ผมไม่ประสงค์จะไปโต้เถียง
หรือมีความคิดเห็นในทางคิดที่แตกต่างจากท่าน แต่ว่าผมยืนยันอย่างนี้ นะครับ
นี่เป็นความเชื่อที่เราเชื่อต่างกัน เราเชื่อในจริยธรรม ในระบบคุณธรรม ในเรื่องความยุติธรรม
ต่างกัน ได้ ความยุติธรรมของท่านกับของผมมันต่างกัน ได้ แต่ผมเชื่ออย่างหนึ่งว่าวันนี้
เปลี่ยนใจผมไม่ได้หรอกครับ ไม่ว่าจะอ้างอะไร ฟ้องหรือไม่ฟ้อง หรือฟ้องเมื่อไร ในใจผมวันนี้
ผมไม่เชื่อว่าคดีนี้มีความยุติธรรมอีกต่อไปแล้ว ผมเชื่ออย่างนั้น เพราะเรื่องนี้มันใหญ่มาก
และความยุติธรรมที่มันมาเกินเวลาไปแล้วครับ นี่คือการเชื่อส่วนตัวของผม นะครับ

เรื่องที่ ๒ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานครับ เมื่อกี้เสียงฟ้าดังมาจากไหน
ผมไม่แน่ใจนะครับ แต่สายฟ้ามันไปทางนั้น ขอขอบคุณครับ

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณจตุพรพอแล้วครับ ไม่เป็นอะไรแล้วครับ ไม่อย่างนั้นก็จะตอบโต้กันไปกันมา
สั้น ๆ นะครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธาน เสียหายเรื่อง
กระบวนการยุติธรรม ขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า คุณนิพิฐฐ์จะเอาความรู้สึก
ความเชื่อไปกล่าวหาคนอื่นเรื่องกระบวนการยุติธรรมไม่ได้ วันนี้กระบวนการยุติธรรม
ตั้งแต่ชั้นพนักงานสอบสวนซึ่งเราได้ต่อสู้ การออกหมาย มีการอุทธรณ์ มีการฎีกา
ทุกขั้นตอนเราได้ต่อสู้ตามกระบวนการยุติธรรม วันนี้คุณนิพิฐฐ์เอาความรู้สึกส่วนตัว
ไม่เชื่อว่าเรื่องนี้จะยุติธรรม ผมบอกว่าถ้าผมจะมีความรู้สึกเดียวกับคุณนิพิฐฐ์บ้างว่า
คุณก็ไม่มี ความยุติธรรมเหมือนกัน เพราะฉะนั้นบ้านเมืองเขาจึงมีประมวลกฎหมายอาญา
วิธีพิจารณาความอาญาไม่ให้กล่าวหาใครโดยใช้ความรู้สึก ถ้าใครไม่เจอกับตัวเอง
ก็ไม่มีความรู้สึก เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่าการกล่าวหาคนโดยใช้ความรู้สึกไม่ใช่
ข้อกฎหมายนั้นสังคมนี้จะไม่มาตราบฐานเลย ขอขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

๑๒๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๕๘/๓

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปคุณสงวน พงษ์มณี ครับ

นายสงวน พงษ์มณี (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สงวน พงษ์มณี พรรคพลังประชาชน จังหวัดลำพูน ผมคิดว่าฟังมาตั้งแต่ต้นก็ตั้งใจที่จะพูดว่าอยากมีโอกาสได้มาแสดงความคิดเห็นในเรื่องกฎหมายฉบับนี้ ผมต้องขอขอบคุณท่านประธาน นะครับ ผมคิดว่าวันนี้ทุกท่านที่นั่งฟังตั้งแต่ต้นต้องยอมรับว่าเราได้ความรู้มากเหลือเกิน มีสิ่งหนึ่งซึ่งผมอยากจะทำในที่แห่งนี้เพื่อบันทึกไว้ว่าวันนี้กฎหมายเหมือนการกำหนด คุณธรรม แล้ววันนี้ยิ่งได้ยินหลายท่านบอกว่าท่านเชื่ออย่างนั้นเชื่ออย่างนี้ ผมยิ่งหวาดกลัวว่าสังคมเรากำลังจะสร้างคุณธรรมสมมุติ -----

- ๕๘/๑

๑๒๔

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๕๙/๑

แล้วกำลังจินตนาการว่าคนอื่นซึ่งไม่ใช่เรานี่ผิด เพราะฉะนั้นผมจึงมองปัญหาว่า ผมจะไม่พูดในรายละเอียดเหมือนที่ท่านอื่นพูด แต่ผมจะพูดถึงโครงสร้างกฎหมายฉบับที่กำลังจะพิจารณากัน ผมเห็นเหมือนหลาย ๆ ท่านเห็น เห็นตรงไหนบ้างครับ คือตรงผู้กล่าวหาแล้วก็องค์กรที่จะตั้งขึ้น แต่ผมเห็นหนักไปกว่านั้นในมาตราสุดท้าย ผมอยากจะเริ่มตรงนี้นะครับ มาตราสุดท้ายถ้าเราอ่านให้ดีจะเห็นว่าการอุทธรณ์ถ้าเขียนอย่างนี้เท่ากับเขียนไม่ให้มีการอุทธรณ์ ผมย้ำตรงนี้นะครับ ถ้าเขียนอย่างนี้คือเขียนไม่ให้มีการอุทธรณ์ หลักการของการอุทธรณ์ไม่ใช่อย่างนี้ ผมถูกคำพิพากษาแล้วผมไม่เชื่อในคำพิพากษานั้น ผมขอความกรุณาที่สูงขึ้นผมจึงอุทธรณ์ไม่ใช่ผมต้องมีข้อมูลใหม่หรือหลักฐานใหม่ ๓๐ วันจะมีได้อย่างไรครับ เมื่อเขียนอย่างนี้ผมจึงพิจารณาจากตรงนี้แล้วกลับขึ้นไปข้างบนว่า ท่านครับ วันนี้โครงสร้างกฎหมายของเราและความยุติธรรมของเรา เราเขียนในรัฐธรรมนูญทั้งฉบับมีหมวดที่ผมคิดว่ามันเป็นหมวดว่าด้วยคุณธรรม สมมุติ แล้วก็จินตนาการไปว่าให้เชื่อว่าคนนั้นผิดคนนี้ผิด พอออกกฎหมายรองรับปัญหา มันก็เกิดขึ้น ผมจะถามอย่างนี้นะครับ ถามเพื่อแสดงเจตนาว่าผมจะต้องแปรญัตติ พุ่งนี้จะนั่งเขียนคำแปรญัตติแล้วจะเสนอ เตรียมเสนอต่อประธานคณะกรรมการคณะนี้ในเรื่องไหนบ้างเดี๋ยวผมจะบอก ผมชี้จุดหนึ่งท่านประธานครับ ถ้าสมมุติ ป.ป.ช. ไม่ฟ้อง ยกฟ้องนะครับ แล้วองค์กรที่ตั้งใหม่สั่งฟ้อง ผมถามแล้วนะครับ ป.ป.ช. มีความผิดไหม ถ้าไม่มีความผิดก็ประหลาด เพราะข้อมูลอย่างเดียวกัน คนหนึ่งตัดสินไม่ฟ้อง แต่เราสามารถให้คนอื่นคนหนึ่งมาตั้งฟ้องได้ พอท่านไปดูบทต้น ๆ สำหรับสิทธิของผู้กล่าวหา อัยการฟ้องได้ ท่านครับ อัยการสูงสุดฟ้องได้ กรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องได้ ผู้ไต่สวนอิสระฟ้องได้ ไปดูของเก่าฟ้องได้ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ อันนี้ไม่มี นี่ผมยังต้องถามต่อว่าถ้าเป็นอย่างนี้สาระของการฟ้องต่างกันอย่างไร อันนี้เป็นจุดที่ ๑

จุดที่ ๒ ท่านประธานครับ ถ้าเป็นอย่างนี้ผมเห็นด้วยต้องแก้รัฐธรรมนูญตรงไหนครับ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่ต้องเข้า ป.ป.ช. ให้ศาลท่านดำเนินการอย่างนี้ชอบและดี เพราะมันเป็นกระบวนการไต่สวน ร้องต่อศาลได้ง่าย ๆ ครับ ประชาชน

๑๒๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๕๙/๒

ก็ร้องได้เห็นมีความผิด แล้วศาลตั้งคณะกรรมการขึ้นมาหรือผู้ไต่สวน
อิสระขึ้นมาไต่สวนไม่ต้องมี ป.ป.ช. เพราะอะไรครับ ไม่จำเป็นแล้ว เพราะ ป.ป.ช.
ก็ไม่ไว้ใจ รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ก็ไม่ไว้ใจ ป.ป.ช. แล้วละถึงได้ตั้งตรงนี้ขึ้นมา เพราะฉะนั้น
ถ้ามีกระบวนการศึกษารัฐธรรมนูญจุดนี้ผมจะเสนอว่าไม่ต้องมี ป.ป.ช. สำหรับผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง เพราะว่าอะไรครับ วึ่งเต็นใครไม่ได้เลย ท่านจะตั้งใครก็ไม่รู้ ใครจะ
มาเป็นผู้ตัดสินก็ไม่รู้เหมือนกันอย่างนี้ดีมาก ที่ผมพูดตรงนี้ผมกำลังอธิบายโครงสร้างของ
กฎหมาย คอนเซพท์ (Concept) ของความผิด คอนเซพท์ของการตรวจสอบในสังคมเรา
หลักอันสำคัญนะครับท่าน ที่ผมดูแล้วฟังมาตลอดนี้ผมเพิ่งถึงยูเรกา (Eureka)
ถึงความเข้าใจว่าทำไมคณะผู้พิพากษาจึงตั้งคำถามไปยังศาลรัฐธรรมนูญว่า คตส.
คุณชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผมเพิ่งเห็นเดี๋ยวนี้เอง เห็นวันนี้เอง ชัดตรงไหนครับ
เพราะ คตส. ไม่ได้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แล้ว คตส. เมื่อกี้นี่เองผมอ่านรัฐธรรมนูญ
อ่านมาตรา ๒๙๓ ก็ชัดอีก -----

๑๒๖

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิวรา ๖๐/๑

เพราะผู้ต่ออายุ คตส. ไม่ได้ใช้อำนาจ ไม่ได้มีอำนาจตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ คตส. ครั้งแรก มีบุคคลเพียงคนเดียวนอกนั้นเป็นตัวแทนองค์กรหมด ๗ องค์กร เมื่อเป็นอย่างนี้ปั๊บก็มีการโต้แย้งกันว่าถ้าตั้งอย่างนี้ ผมไปอ่านคำโต้แย้งนะครับว่าไม่สามารถจะตรวจสอบกลุ่มของท่านทักษิณได้เพราะว่าเป็นเอกชน เป็นนิติบุคคลไม่ใช่รัฐ ก็ไปตั้งคำสั่งมาตรา ๓๐ ขึ้นมาแล้วเขาตั้งบุคคลขึ้นมาเป็นตั้งคณะบุคคลล้วน ๆ เพื่อทำหน้าที่แทนองค์กรเหล่านี้ พอ ๑ ปีหมดอายุก็มีการต่อ ก่อนจะหมดก็มีการต่อ พอมีการต่อปั๊บมาตรา ๒๙๓ มันถูกจำกัดว่าคุณแต่งตั้งบุคคลไม่ได้ เพราะฉะนั้นคุณก็ต่อคำสั่งมาตรา ๓๐ ไม่ได้เหมือนกัน ผมถึงเข้าใจว่า อ้อ นี่เอง เพราะอะไรครับ เพราะว่าผู้ไต่สวนอิสระดำรงฐานะเหมือนกับ คตส. ตั้ง คตส. เหมือนกันทุกอย่างลอกแบบกันมาเลย แต่ว่าผู้ไต่สวนอิสระนั้นท่านเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ คตส. จึงอยู่ไม่ได้ในขณะนี้เพราะว่าไม่ได้เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ ผมเข้าใจอย่างนี้ และผมดีใจครับว่าเมื่อเห็นปัญหาอย่างนี้แล้วความยุติธรรมเกิดขึ้นแน่นอน ท่านเรียกร้องให้ศาลมาดูแลความยุติธรรม ผมเห็นด้วยเห็นด้วยอย่างยิ่งเพราะอะไรครับ ต่อไปนี้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองคุณไม่ต้องขึ้นไปทีป.ป.ช. ให้มีกระบวนการอย่างนี้เลยครับ รวดเร็ว เรากำหนดเวลาได้ด้วยว่าให้จบเมื่อไรแล้วที่นี้การอุทธรณ์ผมอยากจะถามว่าถ้าอุทธรณ์เสร็จแล้วไปคณะเดิมหรือเปล่า ถ้าอุทธรณ์แล้วไปคณะเดิม จบ คือไม่ต้องอุทธรณ์ เพราะว่าท่านเชื่ออย่างนั้นเสียแล้วผมก็จะดูต่อว่าทั้งหมดนี้ผมไม่เห็นด้วยตรงไหน ผมเห็นต่างตรงไหน ผมก็จะแปรญัตติเข้าไป แล้วผมคิดว่าวันนี้เป็นโอกาสพิเศษที่องค์กรใหญ่ ๓ องค์กร คือ ผู้บริหารนิติบัญญัติ แล้วก็ศาลมานั่งฟังปัญหาร่วมกัน แล้วผมคิดว่าวันนี้สังคมกำลังได้ประโยชน์ได้ประโยชน์อย่างไรครับ ทุกคนพูดที่วันนี้ผมเห็นพูดเรื่องจริงทั้งหมดไม่มีเรื่องเสมือนจริงเลยผมเลยคิดว่าถ้าเป็นอย่างนี้ในการตั้งคณะกรรมการชุดนี้ผู้ที่เข้าไปทำงานกรุณาให้โอกาสการแปรญัตติของพวกเราเป็นการแปรญัตติจริง ๆ ไม่ใช่ให้เราเขียนเป็นพิธีการแล้วคุณก็ทำเป็นพิธีกรรมแล้วก็ไม่ยอมรับไม่ได้นะครับ ผมยืนยันว่าไม่ได้เลย เพราะว่าวันนี้มันเป็นวิธีการสำคัญของกฎหมาย มันเป็นเรื่องใหม่มาก ผมย้อนไปอันหนึ่ง

๑๒๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรรา ๖๐/๒

วันนี้เห็นตรงนี้แล้วจำเป็นที่ต้องพูดถึงองค์กรอื่น เช่น กกต. เราต้องมีกระบวนการร่างกฎหมายแบบนี้ให้ กกต. ได้มีวิธีการพิจารณาความให้มันชัดเจน แล้วข้อโต้แย้งจะไม่เกิด วันนี้ผมดีใจ ๒ เรื่อง เรื่องหนึ่งท่านคุณะครับ กกต. ชุดปัจจุบันท่านมาจากกระบวนการรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นวิธีการพิเศษ มาจากกระบวนการของศาลเหมือนกัน วันนี้เราต้องยอมรับว่า กกต. ชุดปัจจุบันมีความสามารถในการชั่งน้ำหนักพยานได้ดีมาก ผมพูดถึงเรื่องนี้ทำไม เพื่อจะบอกว่าการเลือกสรรคนเข้ามาเป็นผู้ไต่สวนอิสระ ผมยังมั่นใจว่าศาลท่านจะทำได้ แต่ผมจะแปรญัตติเข้าไปตรงไหนครับ ต้องเพิ่มรายละเอียดเรื่องอะไรที่สำคัญ ใครก็ตามที่มีความเห็นแย้ง เห็นต่างจนเป็นที่ประจักษ์กับบุคคลผู้ถูกกล่าวหา คุณไม่มีสิทธิเสนอตัวเข้ามาเป็นกรรมการผู้ไต่สวนอิสระ ผมฝากเรื่องนี้ไว้สำคัญมากครับ สมมุติว่ามีคนไม่เห็นด้วยกับผมแล้วด่าผมข้างถนนตลอด แต่ว่าถูกตั้งเป็นกรรมการ ผมไม่เชื่อว่ากระบวนการยุติธรรมจะได้ประโยชน์ จะเสียหายด้วยซ้ำไป แต่ถ้าเราไม่เขียนไว้ก็จะมีผู้ที่ ผมชอบอาจารย์ที่พูดก่อนหน้าผม -----

๑๒๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๖๑/๑

ท่านเป็นผู้พิพากษา ท่านบอกว่าท่านไม่เชื่อเรื่องบุคคล ท่านต้องการสร้างระบบ เพราะฉะนั้น การเขียนรายละเอียดไว้ก็เพื่อที่จะสร้างระบบให้มั่นคงกับกระบวนการยุติธรรมของเราครับ วันนี้ถ้าหากว่าเป็นพวกตัวเองทำความผิดก็เรียกว่าอารยะชัดขึ้น แต่ถ้าพวกอื่นทำความผิด ก็ไปบอกว่าไม่เชื่อละมันจะมีความยุติธรรม ผมว่าเราต่างคนต่างมีสำนึกทางกฎหมาย เหมือนกันไม่ใช่ต่างกัน แต่ว่าผลประโยชน์ที่เป็นสถานะทางสังคมของพวกเราต่างหาก ที่ทำให้เราเห็นต่าง เห็นแย้งกันในบางเรื่อง ผมจะขอขอบคุณท่านประธานและจะจบ การอภิปรายเพียงเท่านี้ แล้วพรุ่งนี้ผมจะเริ่มเขียนคำแปรญัตติ และผมจะใช้โอกาสนี้ โดยการเข้าไปแปรญัตติจะทำอย่างจริงจังเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่ผมคิดว่า เป็นเรื่องดีงาม ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต้องขอความกรุณาท่านผู้อภิปรายกรุณาอย่าอภิปรายนอกเรื่องของร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ครับ ต่ไปเชิญคุณอลงกรณ์ พลบุตร ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ความจริง ท่านประธานเตือนไม่ทราบว่าคุณจะพูดถึงเรื่องคอร์รัปชันในระบบอบตทุกชนิดหรือไม่ อย่างไร แต่ความจริงแล้วกระผมจะอภิปรายในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหลังจากที่เรามีกฎหมายเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๒ ผมถือว่าเป็นกฎหมายที่มีความทันสมัย เพราะหลักของการตรากฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่งนั้น หัวใจสำคัญคือทำอย่างไรจะให้กฎหมายมีความทันสมัย และกฎหมายนี้เป็นกฎหมาย ในการปราบปรามการคอร์รัปชัน โดยเฉพาะการคอร์รัปชันทางการเมืองซึ่งนับวันจะมี พัฒนาการที่สลับซับซ้อนอ่อนเงื่อนไปจนถึงถูกขนานนามว่าเป็นการคอร์รัปชัน เิงนโยบาย เป็นการใช้อำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยเฉพาะนายกรัฐมนตรี้ รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภาซึ่งถือว่าเป็นตำแหน่ง

๑๒๙

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๖๑/๒

ทางการเมืองในระดับสูง การใช้อำนาจอย่างฉ้อฉลที่เราหวาดวิตกกัง และความหวังใยว่า ระบบถ่วงดุลตรวจสอบใน ๓ อำนาจอธิปไตย คือฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัตินั้นไม่สามารถที่จะถ่วงดุลและตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นการตรากฎหมายแต่ละฉบับที่เข้ามาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรต่อไปวุฒิสภาจึงเป็นกฎหมายที่จะต้องมีการพัฒนา และแน่นอนที่สุดการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ นอกเหนือจากเป็นการพัฒนากฎหมายให้ทันสมัยต่อการป้องกัน และปราบปรามการคอร์รัปชันข้าราชการบั้งหลวงแล้ว ยังเป็นการสอดคล้องต่อรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แต่ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณทางศาลฎีกาที่ช่วยกรุณาสร้างผลงานให้รัฐบาล และสภาผู้แทนราษฎรเพราะเป็นกฎหมายฉบับแรก เพราะสภาสมัยที่แล้วทั้งสมัย สภาผู้แทนราษฎรไม่ได้ผ่านกฎหมายสักฉบับหนึ่ง เพราะว่รัฐบาลไม่เสนอเข้ามา ดังนั้น ก็ต้องถือว่ากฎหมายฉบับนี้จะเป็นฉบับแรกของสภาผู้แทนราษฎร การให้ความเห็นชอบ ไม่เห็นชอบร่างกฎหมายที่เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๑ เป็นขั้นรับหลักการ ผมไม่ลงรายละเอียดแบบแปรญัตติรายมาตรา ท่านประธานก็คงทราบว่า ธรรมเนียมปฏิบัติ ของเรานั้นก็จะพูดถึงหลักการและเหตุผล เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยต่อหลักการและเหตุผล ของร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมเรียนต่อท่านประธานว่ากระผมเห็นด้วย ด้วยเหตุผล ๓-๔ ประการ

ประการที่ ๑ ก็คือว่าเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นมาตามรัฐธรรมนูญที่มีการพัฒนาการ ความจริงแล้วเรื่องการปราบปรามการคอร์รัปชันทางการเมืองก่อนหน้านี้ อาจจะกล่าวได้ว่าเรามีนวัตกรรมในการเมืองที่เกิดขึ้นภายใต้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐

๑๓๐

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๖๒/๑

นั่นคือการมีองค์กฤษฎีตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อให้มีความเป็นอิสระปลอดจากการแทรกแซงการครอบงำของทุกฝ่าย ทำหน้าที่ประหนึ่งพนักงานสอบสวน และเมื่อมีการสอบสวนตรวจสอบแล้วก็ทำสำนวนส่งให้กับอีกองค์กรหนึ่งซึ่งจัดตั้งขึ้นมาตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นครั้งแรก ก็คือการทำมีศาลคอร์รัปชันหรือที่เราเรียกว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นและปรากฏขึ้นในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แต่ท่านประธานก็คงทราบว่าในช่วงเวลา ๘-๙ ปี เราได้เห็นพัฒนาการอีกเรื่องหนึ่งที่ดูประหนึ่งว่าแม้ว่าจะมีการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญจัดตั้งองค์กฤษฎีการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน แต่เราก็ต้องเผชิญกับความเป็นจริงและข้อเท็จจริงว่าการคอร์รัปชันแทนที่จะลดลงกลับเพิ่มขึ้นและมีความสลับซับซ้อน มีการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย ใช้ตำแหน่งหน้าที่ราชการสร้างความรำววยให้กับตัวเอง พวกฟ้อง บริวารว่านเครือก็โดยใช้อำนาจที่ได้มาจากการเลือกตั้งแล้วก็มาเป็นรัฐมนตรีมีอำนาจ เป็นนายกรัฐมนตรีมีอำนาจ ความสลับซับซ้อนของการคอร์รัปชันที่มากขึ้นทำให้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ องค์กฤษฎีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่สามารถที่จะจัดการกับรูปแบบการคอร์รัปชันเช่นนั้นได้ ท้ายที่สุดก็นำไปสู่การรัฐประหาร ต้องยอมรับว่าการสิ้นสุดของประชาธิปไตยด้วยการรัฐประหารนั้นเป็นเรื่องไม่พึงประสงค์ แต่การปล่อยให้การคอร์รัปชันเกิดขึ้นอย่างมากมาจนกลายเป็นยุคโคตรโกงหรือโกงทั้งโคตรมันกลายเป็นสาเหตุสำคัญ วันนี้เมื่อมีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาจากสภาร่างรัฐธรรมนูญ มีการประชามติรับรองเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์การเมืองของไทย วันนี้ได้มีการตรากฎหมายเพื่ออนุรักษ์ให้สอดคล้องตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ สิ่งที่ปรากฏเพิ่มเติมเพิ่มขึ้นมาที่เป็นหลักการและเหตุผลสำคัญเพื่อให้การถ่วงดุลตรวจสอบใน ๓ อำนาจ อธิปไตยนั้นมันเข้มแข็งขึ้นมา เพื่อนสมาชิกหลายคนอภิปรายในลักษณะว่าจะเป็นการให้อำนาจตุลาการมากเกินไปหรือไม่ ผมคิดว่าตราบไต่ที่ขอบเขตของรัฐธรรมนูญกำหนด ความสมดุล ความสัมพันธ์ทางอำนาจของฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ

๑๓๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๖๒/๒

ไม่ถือว่าเป็นการให้อำนาจที่เกินเลยไป ในทางตรงกันข้ามกลับเป็นการเพิ่มบทบาท
ความรับผิดชอบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการถ่วงดุลตรวจสอบและการปราบปราม
คอร์รัปชันโดยเฉพาะการคอร์รัปชันในการเมืองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ท่านประธาน
คงเห็นว่าถ้าโดยหลักการของการที่จะให้ความเห็นชอบกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ แน่แน่นอน
ต้องดูเหตุผลประกอบและดูบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในแต่ละมาตรา และต้องดูว่า
การบัญญัติในแต่ละมาตราที่ปรากฏอยู่ในร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นจะแก้ไขปัญหาตาม
หลักการวัตถุประสงค์ในการตรากฎหมายนี้และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๕๐ หรือไม่ แน่แน่นอนฝ่ายที่อยู่ข้างการทุจริตคอร์รัปชันทางการเมืองมาก ๆ
ไม่มีใครชอบหรือครับ โจรไม่ชอบตำรวจแน่นอน เช่นกันโจรก็ไม่ชอบให้มีกฎหมาย
ที่จะมาปราบโจร โจรไม่ชอบให้มีบทลงโทษแรง ๆ แต่ผมสนับสนุนให้มีกฎหมายแรง ๆ
เหมือนยาแรงเพราะโรคคอร์รัปชันทางการเมืองมันร้ายแรงจนจะทำให้เราสิ้นชาติ
เราสิ้นชาติไปโดยไปช่วงหนึ่งเพราะการรัฐประหาร -----

๑๓๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จรัญช ๖๓/๑

เพราะสาเหตุจากโรคภัยคอร์รัปชัน ดังนั้นผมถึงบอกว่าเป็นกฎหมายในหลักการคือ
ทันสมัย ๒. ก็คือหลักข้อเท็จจริง ถ้าบอกว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ผมเรียนท่านประธานว่า
เรามีคดีตัวอย่างมากมายครับ มีคดีตัวอย่างมากมายที่ภายใต้ระบบที่ผ่านมานั้น
ไม่สามารถจัดการได้ แต่ผมเชื่อว่าภายใต้ตัวบทกฎหมายที่เสนอสภาในวันนี้รองรับ
โดยรัฐธรรมนูญน่าที่จะสามารถลดหรือกำจัดการคอร์รัปชันทางการเมืองได้
การมีผู้ไต่สวนอิสระคู่ขนานกับ ป.ป.ช. ถือเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมการทำงานระหว่างกัน
ไม่ใช่แย่งกันทำงาน เป็นการเสริมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพของกลไกในการปราบ
การคอร์รัปชัน มีอย่างที่ท่านประธาน มีอำนาจเป็นรัฐมนตรีสามารถอนุมัติ
นโยบายโครงการงบประมาณ เสร็จแล้วก็ใช้กลวิธีในการซื้อราษฎร์บังหลวง
แล้วก็ทุจริตคอร์รัปชันได้เงินได้ทองไป เอาเงินเหล่านั้นมาซื้อเสียงกลับมา มีอำนาจ
วงจรรูปบาทเหล่านี้ในที่สุดก็กลับไปสู่การรัฐประหาร ประชาธิปไตยไม่มีทางพัฒนาได้
ดังนั้นผมเรียนกับท่านประธานว่าในช่วงว่างระหว่างการพัฒนาของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐
ก่อนมาสู่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ และช่องว่างของพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในฉบับเดิมกับฉบับที่จะแก้ไข ช่องว่างของการเสียโอกาสของ
ประเทศจากการที่จะพัฒนาประเทศและประชาธิปไตยต้องสะดุดหยุดลง ในช่วงว่าง
ดังกล่าวนั้นมันได้เกิดตัวอย่างหนึ่ง ตัวอย่างของการมีผู้ไต่สวนอิสระในลักษณะหนึ่ง
ที่เกิดขึ้นในช่วงของรัฐบาลชุดที่แล้วที่เรียกว่า คตส. ผมเรียนว่าเราควรที่จะให้กำลังใจ
และสนับสนุนการทำงานของ คตส. และการทำงานเช่นนี้ในที่สุดแล้วจะแสวงหา
ข้อเท็จจริงสรุปเป็นสำนวนเพื่อส่งศาลคอร์รัปชันต่อไป หรือส่งวุฒิสภาเพื่อถอดถอนต่อไป
เพราะว่าคดีการคอร์รัปชันจำเป็นต้องได้อำนาจทางกฎหมายในการเข้าถึงข้อเท็จจริง
ในการเรียกพยานหลักฐาน ในการสอบสวนสืบสวนจนกว่าจะเห็นว่าผิด การใช้เวลา
อย่างมากและการให้ความเป็นธรรมในการพิจารณา ผมเชื่อว่านั่นคือกระบวนการ
ยุติธรรมเบื้องต้นเป็นหลักของความยุติธรรม แต่ถ้าถามบอกว่าถ้าเราจะดูเนื้องาน
ที่ปรากฏอย่างที่ คตส. ทำมาซึ่งเสมือนหนึ่งเป็นคณะผู้ไต่สวนอิสระ เราจะได้เห็นประโยชน์

๑๓๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จිරนุช ๖๓/๒

ของชาติบ้านเมืองมากมาย ไม่ว่าจะคดีทุจริตกล้ายางซึ่งทำให้เราเสียหายไปหลายร้อยล้านบาท หรือคดีทุจริตในเรื่องการใช้อำนาจอย่างฉ้อฉล เอื้อประโยชน์ต่อธุรกิจโทรคมนาคม รัฐเสียหายเป็นแสนล้านบาท หรือแม้แต่การให้พม่ากู้ ๔,๐๐๐ ล้านบาท แล้วเอาบริษัทลูก ของตัวไปรับสัญญาสัมปทานได้ผลประโยชน์ แต่คนไทยทั่วประเทศต้องเอาภาษี มาจ่ายชดเชยให้กับโครงการเงินกู้เพื่อประโยชน์ของบริษัทบุตรชายตัวอย่างนี้ ข้อเท็จจริง เหล่านี้เราจะปฏิเสธหรือครับ ทำไมเราพูดแต่เพียงว่าปฏิเสธที่มาว่ามาจากคำสั่งของ การรัฐประหาร แต่ทำไมไม่ดูข้อเท็จจริงที่เราได้มา เพราะข้อเท็จจริงเหล่านี้ระบบรัฐสภา ที่เราบอกว่าเราถ่วงดุลอำนาจระหว่างฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายนิติบัญญัติ นั้น เราไม่เคยประสบความสำเร็จในการได้ข้อเท็จจริง เพื่อยืนยันว่าการคอร์รัปชันมันมีจริง เรื่องต่าง ๆ ที่ได้มีการสอบสวนนั้นท่านประธานคงทราบว่าเป็นเรื่องที่ผ่านมา -----

- ๖๔/๑

๑๓๔

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๖๔/๑

การอภิปรายไม่ไว้วางใจมาเกือบหมดทุกคดี แต่ถามบอกว่าระบบรัฐสภาที่มีเสียงข้างมากข้างน้อยนั้นเราสามารถที่จะยืนอยู่บนความยุติธรรมเพื่อประเทศชาติ เพื่อประชาชนได้หรือไม่ เราสามารถเอาคนที่คอร์รัปชันใช้อำนาจอย่างฉ้อฉลทำให้รัฐเสียหายมาลงโทษได้หรือไม่ เปล่าเลย ระบบรัฐสภาอ่อนแอมาก และไม่ยืนอยู่ในหลักของความถูกต้อง และเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมในห้วงเวลาที่ผ่านมา ในขณะเดียวกันองค์กฤษฎีกาที่ทำหน้าที่ในการปราบปรามการคอร์รัปชันก็ถูกแทรกแซง แทรกซึม ครอบงำในทุกวิถีทาง แม้แต่การตัดสินบาทคดีบนเพื่อซื้อคดี นั่นคือความล้มเหลวที่สุดแล้วประชาธิปไตยจะพัฒนาไปได้อย่างไร ท่านประธานครับ คดีเหล่านี้มันได้พิสูจน์ให้เห็นว่าความอ่อนแอของอำนาจอธิปไตยในระบบรัฐสภาของเราภายใต้รัฐธรรมนูญที่ผ่านมานั้นมันล้มเหลวโดยสิ้นเชิง วันนี้เมื่อมีรัฐธรรมนูญใหม่และกำลังเสนอกฎหมายใหม่เข้ามากระผมมีความเชื่อมั่นในเรื่องความสมดุล ถ่วงดุลในระหว่างอำนาจทั้ง ๓ ฝ่าย ผมเป็นผู้แทนราษฎรและคดีแรกในชีวิตของการเป็นผู้แทนราษฎรผมถูกอธิบดีศาลอาญาฟ้องครับ คุณมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมัยเป็นอธิบดีศาลอาญา สมัยที่คุณประมาณชั้นชื่อ เป็นประธานศาลฎีกา หลายคนบอกว่าตายแน่ ผมบอกไม่ตายหรอก ผมจะสู้เพราะผมอภิปรายตรวจสอบงบประมาณของกระทรวงยุติธรรมสมัยที่รัฐมนตรีเฉลิมอยู่บำรุง ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม โดนฟ้องทั้งหมื่นส่วนตัวหมื่นตำแหน่งผู้พิพากษาศาลฎีกา หมื่นสถาบันศาลฎีกา แต่ศาลก็มีความยุติธรรมในที่สุดก็ชนะคดี แต่ผมเล่าเรื่องนี้เพื่อยืนยันให้เห็นว่าการทำหน้าที่ของแต่ละฝ่ายมันมีการถ่วงดุลตรวจสอบ อย่าได้ไปเกรงเกรงว่าการดำเนินการใด ๆ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ดี หรือว่าคณะผู้ไต่สวนอิสระก็ดี ซึ่งแน่นอนไม่มีใครประกันได้หรอกว่าจะทำถูกต้องทั้งหมดหรือจะสูญหายได้ทั้งหมด แต่เราก็มีระบบของเราที่จะต้องรับผิดชอบทางกฎหมายถ้าหากว่าไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามครรลองคลองธรรมและตัวบทกฎหมาย นั่นคือความสมดุลและความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจทั้ง ๓ ฝ่าย และมันก็โยงมาถึงจุดที่ผมเริ่มต้นในเบื้องต้นว่าการพัฒนาของรัฐธรรมนูญ การพัฒนาของ

๑๓๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๒๔/๒

ด้วบทกฎหมาย และการนำเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ถือได้ว่าเป็นการปฏิรูปเชิงโครงสร้าง และระบบของการปราบปรามการคอร์รัปชันทางการเมืองที่สำคัญ ทำไมจะต้องใช้ระบบที่เราเรียกว่าระบบไต่สวนแทนระบบกล่าวหา ภายใต้หลักกฎหมายและวิธีพิจารณาคดีอาญาโดยทั่วไปเราใช้ระบบกล่าวหา ระบบกล่าวหาภายใต้หลักกฎหมายอาญาโดยทั่วไปนั้นยกประโยชน์ให้จำเลยในกรณีที่ยานหรือหลักฐานนั้นยังมีข้อสงสัย แต่ว่าการคอร์รัปชันทางการเมืองมันซับซ้อนและฉลาดเกินกว่าที่กระบวนการสืบสวนสอบสวนและวิธีการกล่าวหาจะสามารถเอาผิดมาลงโทษ ถ้าท่านประธานจะได้ดูจำนวนคดีของการดำเนินคดีคอร์รัปชันทางการเมืองน้อยมาก แล้วมันจะมีความสมเหตุสมผลในการที่เราจะต้องมาปฏิรูป มาแก้ไข หลักของการพิจารณาในวิธีพิจารณาคดีคอร์รัปชันทางการเมืองจึงยึดหลักในเรื่องของระบบไต่สวน หมายความว่าจะเป็นการเผชิญคดีซึ่งหน้าระหว่างตัวศาลกับตัวจำเลย -----

- ๒๕/๑

๑๓๖

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๖๕/๑

หรือผู้ถูกกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหา^{นั้น} ยกตัวอย่าง นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี หรือแม้แต่ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา ผู้ถูกกล่าวหาจะต้อง พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวเองว่าเขา^{นั้น}ไปชุกในบริษัทที่จดทะเบียนในเกาะบริติช เวอร์จิน ไออร์แลนด์ (British Virgin Island) และความจริงก็ปรากฏออกมาว่าบริษัท^{ที่}ไปจดทะเบียน ในเกาะฟอกเงิน^{นั้น}ซึ่งไม่มีใคร^{รู้}มาเลยตลอดเวลา ๗-๘ ปีที่ผ่านมาว่าเป็นของอดีตนายกรัฐมนตรี แต่ด้วยกลไกอำนาจของ คตส. ที่ได้อำนาจทางกฎหมายไป ในที่สุดก็เปิดเผยออกมาว่า กฎแฉสำคัญ^{ที่}ไขไปสู่ความลับทั้งหมดของการคอร์รัปชันของอดีตนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ได้มาจนกระทั่งมาขาย^{ให้}ทั้งหมด^{ให้}กับต่างชาติเทมาเสก (Temasek) ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท^{นั้น} บริษัทดังกล่าวก็เป็นบริษัทที่ถูกเปิดเผยว่าเป็นของ อดีตนายกรัฐมนตรี ข้อเท็จจริงเหล่านี้เราไม่มีทาง^{รู้}ได้เลยครบภายใต้ระบบรัฐสภา ที่มีข้อจำกัดทางกฎหมายและการเข้าถึงข้อเท็จจริงทั้งหลาย แต่ข้อเท็จจริงและการต่อสู้คดี ไม่ได้สิ้นสุดอยู่ตรงนี้ การสอบสวนสืบสวนไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเป็นคนละผู้ไต่สวน อิศระกิติ^{นั้น}ก็เป็นกระบวนการในชั้นของพนักงานสอบสวน และจะต้องเข้าไปสู่กระบวนการ ถ้าจะถอดถอนก็เข้ามาสู่ระบบรัฐสภาของเราคือวุฒิสภา ถ้าจะไปดำเนินคดีทางอาญา ก็เข้าไปสู่ศาลคอร์รัปชันของศาลฎีกาซึ่งจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลย^{นั้น} มีโอกาสต่อสู้คดีตัวต่อตัวกับผู้พิพากษา นี่คือหลักของกระบวนการยุติธรรมที่สุดแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดที่ผมฝากไว้ก็คือว่าหลักของข้อเท็จจริง ทำอย่างไรจะให้การทุจริตคอร์รัปชัน และเป็นคดีขึ้นมา^{นั้น}สามารถได้ข้อเท็จจริงไม่มีการซื้อคดีได้ ไม่มีการบิดเบือนสำนวน ไม่มีการขาดพยานหลักฐานสำคัญจนทำให้สำนวนคดี^{นั้น}อ่อน ตรงนี้แหละครับ คือสิ่งที่ผมคิดว่าเป็นสิ่ง^{ที่}สำคัญในกฎหมายฉบับ^{นี้}ไม่ว่า ป.ป.ช. หรือว่าผู้ไต่สวนอิศระกิติ เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนท่านประธานในท้ายที่สุดว่าร่างกฎหมายฉบับ^{นี้}สมควรให้การสนับสนุน และแปรญัตติให้น้อยที่สุด ที่เรียนอย่าง^{นี้}เพราะว่าเป็นกฎหมายที่เสนอโดยศาลฎีกา เป็นกฎหมายซึ่งฝ่ายตุลาการกำลังพิสูจน์ตัวเองในการเข้ามา^{รับ}ภาระรับผิดชอบต่อการปราบคอร์รัปชันทางการเมืองของประเทศ^{นี้} ซึ่งถือได้ว่าเป็นมะเร็ง^{ที่}ขั้นสุด^{ทำ}ย

๑๓๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๖๕/๒

การแสดงความรักผิดชอบโดยการเสนอกฎหมายเข้าสู่การบัญญัติกฎหมาย โดยฝ่ายนิติบัญญัติหรือรัฐสภานั้นถือว่าเป็นการแสดงเจตจำนงไม่ใช่เพียงแค่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญเพราะต้องปฏิบัติ แต่ถือว่าท่านได้แสดงความกล้าหาญและต้องมีความรับผิดชอบต่อกฎหมายที่นำเสนอมาและเมื่อท่านร่างกฎหมายมีตัวบทบัญญัติต่างๆ รวมทั้งกลไกวิธีพิจารณาคดีตามที่ท่านมีความเชื่อมั่นว่าจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการปราบคอร์รัปชันนั้น ผมคิดว่าเราควรให้เกียรติท่านในการที่จะเข้าไปแตะต้องในการแปรญัตติน้อยที่สุด โดยเฉพาะในเรื่องของผู้ไต่สวนอิสระอย่าเข้าไปแตะต้องเลยครับ ถ้าแตะต้องเพราะท่านเชื่อในหลักของกฎหมายตามความเชื่อของท่านเป็นเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าจะไปตัดแปรญัตติในหลักการและเหตุผลสำคัญในการมีผู้ไต่สวนอิสระซึ่งรัฐธรรมนูญกำหนดและกฎหมายฉบับนี้กำหนดไว้อย่าไปแปรญัตติเบี่ยงเบนจนกระทั่งทำให้การทำหน้าที่ของผู้ไต่สวนอิสระตามเจตจำนงของกฎหมายฉบับนี้นั้นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างที่คาดหวังนะครับ เพื่อจะไปช่วยคดีทุจริต หรือฟอกขาว ฟอกคดี ความผิดในอดีตอย่าทำเลยครับ แล้ววันหนึ่งเราจะพ้นจากวิกฤติทางการเมืองถ้าหากว่าเราเชื่อตรงต่อการทำหน้าที่และเชื่อมั่นว่าเราทำเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมจริง ๆ และเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีหลักในการที่จะแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง ผมให้การสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ครับ

๑๓๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๖๖/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทางฝ่ายพรรคพลังประชาชน ยังเหลืออยู่ ๓ ท่านด้วยกัน คือ ท่านสุทิน คลังแสง ร้อยตำรวจโท เขาวริน คุณชลน่าน ศรีแก้ว ๓ ท่าน อยู่ในห้องประชุมใหม่ครับ เชิญครับ คุณจะพูดในนามใคร หมอชลน่าน ไซ้ใหม่ เชิญหมอชลน่าน

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชนจากจังหวัดน่าน กระผม ต้องกราบขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมได้มีส่วนร่วมในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ทางศาลฎีกาเป็นผู้เสนอเข้าสู่สภาแห่งนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้ตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกอบกับได้ฟังเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายในชั้นรับหลักการหลายท่านได้แสดงแนวคิดและวิธีการต่าง ๆ ที่เห็นประโยชน์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าผ่านสภาไป ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คงเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่มีกำหนด บทบัญญัติไว้หลายมาตราตั้งแต่มาตรา ๒๑๙ เป็นต้นมา มาตรา ๒๕๙ มาตรา ๒๖๐ มาตรา ๒๗๕ มาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ หลักการที่สำคัญที่ผมได้ตรวจสอบดูและเป็น เรื่องใหม่สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และที่สำคัญมีผู้ที่ไม่ใช่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่อยู่ในกฎหมายฉบับนี้คือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ หรือ ป.ป.ช. หรือบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีการกระทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไปลงใจให้กระทำ หรือไม่กระทำ หรือเพื่อการประวิงการกระทำอันมิชอบ ด้วยหน้าที่ นั้นหมายความว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าผ่านสภาแห่งนี้ไปในระยะเวลา กำหนดคือ ๑๒๐ วัน และไปอยู่วุฒิสภา วุฒิสภาผ่านตามบทบัญญัติที่รัฐธรรมนูญบอกไว้ ต้องจัดทำให้เสร็จภายใน ๑ ปี ท่านประธานครับ หลักการที่ผมขออนุญาตนำเรียน ท่านประธานว่าในหลักการที่ผมเห็นด้วยนะครับ ยินดีที่จะรับหลักการ

๑๓๙

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๖๖/๒

ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นั่นก็คือมีการให้สิทธิของการไต่สวนโดยตั้งคณะกรรมการไต่สวน เรียกผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมาทำงานควบคู่กับ ป.ป.ช. ซึ่งเดิม ป.ป.ช. และอัยการเป็นผู้ดำเนินการที่จะฟ้องคดีอาญาตรงนี้ตามรัฐธรรมนูญฉบับเดิม ตามกฎหมายฉบับเดิม การเพิ่มลักษณะเช่นนี้ขึ้นมาเสมือนว่าจะได้ประโยชน์ในแง่ที่ผู้ไต่สวนอิสระตรงนี้ไปดูแลเรื่องการแต่งตั้ง เรื่องของอำนาจหน้าที่ วิธีการพิจารณาต่าง ๆ ซึ่งบัญญัติไว้วิธีดำเนินการของผู้ไต่สวนอิสระได้บัญญัติไว้ในกฎหมายแล้ว ผมเองก็มีความเชื่อมั่นครับว่าผู้ไต่สวนอิสระที่จะถูกแต่งตั้งขึ้นมา มาทำหน้าที่ตรงนี้จะเป็แนวทางหนึ่งที่จะทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้ที่ถูกกล่าวหาได้รับความเป็นธรรมในเบื้องต้นในชั้นของการไต่สวนที่จะเข้าสู่การพิจารณาของศาล อันนี้เป็นหลักการตามข้อ ๑ ข้อ ๒ เห็นว่าผมรับได้ แต่สิ่งหนึ่งที่จะตั้งข้อสังเกตในเรื่องนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ การกำหนดการแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระเป็นหน้าที่ของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา แต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมา -----

สิ่งที่สำคัญผมฝากเน้นย้ำว่าเรื่องคุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ วิธีการต่าง ๆ ท่านบอกว่า รัฐธรรมนูญบัญญัติว่าเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย นั้นหมายถึงว่ากฎหมายฉบับนี้ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ท่านเองก็ได้กรุณาเขียนไว้ ผมตรวจสอบนะครับ เพราะมีบรรดาเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่าจะขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมพยายามตรวจสอบ ก็ฝากท่านกรรมาธิการเข้าไปช่วยพิจารณาว่าจะเป็นการขัดรัฐธรรมนูญจริงหรือไม่ ในมาตรา ๒๗๖ ที่ว่าด้วยการแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระ ผมขออนุญาตลงรายละเอียดชนิดหนึ่งครับ ในมาตรา ๔๔/๗ วรรคสาม หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระให้เป็นไปตามข้อกำหนด นั้นหมายถึงข้อกำหนดของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา ซึ่งผมเองเห็นว่าจริง ๆ ตรงนี้น่าจะชอบ ไม่น่าจะขัดรัฐธรรมนูญ เพราะว่ารัฐธรรมนูญเองกำหนดให้เฉพาะเรื่องของคุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ และวิธีการไต่สวนเท่านั้นเองที่ต้องบัญญัติในกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งท่านก็เขียนบอกว่าให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาบังคับแก่คุณสมบัติ อำนาจหน้าที่ และวิธีการไต่สวนของผู้ไต่สวนอิสระโดยอนุโลม นั้นหมายความว่ากำหนดไว้ในกฎหมายเรียบร้อย ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อสังเกตผมเรื่องคณะกรรมการไต่สวนอิสระ เรื่องคุณสมบัติ อำนาจหน้าที่เป็นไปตามกฎหมายแล้ว แต่สิ่งหนึ่งที่อยากจะฝากก็คือว่า เราจะมีวิธีการป้องกันอย่างไรไม่ให้คณะกรรมการไต่สวนอิสระถูกรบกวน ผมพยายามตรวจสอบดูในบทบัญญัติต่าง ๆ ไม่มีแนวทางที่จะไปป้องกันการรบกวนจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย นั้นหมายถึงผู้ที่อาจจะถูกกล่าวหา ผู้ที่ถูกฟ้องร้อง หรือผู้อื่นที่หวังจะได้ประโยชน์จากตรงนี้ ก็ฝากเป็นข้อสังเกตเรื่องแรกนะครับ

ในเรื่องที่สอง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมดูหลักการทั้งหมดที่เป็นหลักการโดยภาพรวมที่ท่านเขียนไว้ทั้งหมด ๑๒ ข้อ สิ่งที่ต้องเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพว่าเรื่องของหลักการในข้อที่ ๓ กรณีพิจารณาเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

๑๕๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุญยรินทร์ ๖๗/๒

และหนังสือ เอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด ตรงนี้ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้พยายามเขียนให้มีรายละเอียดมากขึ้นถึงกระบวนการและวิธีการต่าง ๆ ผมนำเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ข้อเสนอแนะ หรือข้อสรุป หรือมติของ ป.ป.ช. เมื่อส่งไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน ตรงนี้เองผมเองผมคิดว่าการทำงานที่ท่านให้โอกาสกับผู้ที่จะถูกกล่าวหาหรือให้โอกาสกับ ป.ป.ช. เองเมื่อพิจารณาว่ามีมติเรียบร้อยแล้วส่งไปให้ศาลภายใน ๖๐ วัน หลังจากศาลรับแล้วมีโอกาสอุทธรณ์อีก ๓๐ วัน ความเชื่อมโยงตรงนี้ ผมหมายถึงเวลา ๙๐ วันนี้ ถ้ากรณีจะเป็นประโยชน์นะครับ เพื่อความเป็นธรรมอย่างชัดเจนในขั้นตอนนี้เป็นไปได้ ก็ฝากเป็นข้อสังเกตว่า ป.ป.ช. เองหลังจากมีมติชัดเจนแล้วว่า จะต้องส่งศาลให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ที่เป็นผู้เสียหายที่ถูกฟ้องร้องตามพระราชบัญญัตินี้ได้มีโอกาที่จะหาวิธีการที่จะอุทธรณ์ต่อกรณีจะต้องไปฟังคำพิพากษาของศาล เพราะผมเชื่อว่า กรณีถ้าหาก ป.ป.ช. ส่งไปแล้วศาลยึดเอาสำนวนของ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณา ท่านให้โอกาสก็จริงครับว่าอาจจะมีการไต่สวนแล้วหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ประเด็นนี้เอง ผมคิดว่าเพื่อความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ระยะเวลาช่วงนี้ถ้า ป.ป.ช. เองมีข้อพิจารณาที่ชัดเจนผู้ที่ถูกกล่าวหาให้มีโอกาสเตรียมตัวในการที่จะอุทธรณ์หรือพิจารณาเรื่องที่จะหาหลักฐานหรือพยานจำเป็นต่าง ๆ เข้ามาเพื่อแก้ไข ผมก็คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ในกรณี ถ้าการผิดพลาดหรือข้อกล่าวหาเหล่านั้น มันเกิดขึ้นโดยที่เขาไม่ได้เจตนา -----

๑๔๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๖๘/๑

ไม่ได้ตั้งใจนะครับ โดยเฉพาะการยื่นบัญชีทรัพย์สินบางครั้งอาจจะมีค่าบ้าง บางครั้งอาจจะมีการขาดตกบกพร่องไป ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมาดูในหลักการข้อที่ ๔ เรื่องของผู้พิพากษาในศาลฎีกา ผมเองต้องกราบขอบคุณที่ให้โอกาสผู้ที่เราคิดว่าน่าจะเป็นผู้ที่มีความเป็นธรรมที่สุดนะครับ เพราะท่านเขียนบอกว่าจะต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกา และที่สำคัญได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ดำรงตำแหน่งแล้ว เป็นองค์คณะพิจารณา ซึ่งการเลือกคณะผู้พิพากษาเองก็มีการเลือกเป็นรายคดีไปไม่ได้ซ้ำกัน ตรงนี้ผมถือว่ามีโอกาสเป็นหลักการที่นำไปให้ความเห็นชอบที่จะเข้าสู่การพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ อย่างไรก็ตามแล้วแต่สิ่งที่ผมเองอยากจะกราบเรียนท่านประธานเป็นประการสุดท้ายก็คือ เรื่องของข้อกล่าวหาต่าง ๆ ข้อกล่าวหาต่าง ๆ ที่ได้รับมาไม่ว่าจะเข้าสู่ทางอัยการก็ดี ทาง ป.ป.ช. ก็ดี หรือผู้ไต่สวนอิสระก็ดีที่ท่านรับมา ๓ ทางนี้ สิ่งที่สำคัญพยานหลักฐานข้อเท็จจริงต่าง ๆ ควรจะให้ความสำคัญ เพราะสิ่งหนึ่งที่ผมเองไม่มั่นใจกับวิธีการของการพิจารณาแต่เดิมมาก็คือ พิจารณาแบบการกล่าวหาที่ท่านเองให้โอกาสมาเป็นการไต่สวนซึ่งมีองค์คณะเข้าไปดูในรายละเอียด ตรงนี้เองครับอาจจะมีหลักประกันได้แต่อย่างไรก็แล้วแต่ผมอยากจะให้ผู้ที่ถูกร้องหรือผู้ที่ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสพิสูจน์ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งตรงนี้เองก็เพื่อความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นแล้วผู้ที่อยู่ในวงการตรงนี้ทุกคนนะครับ ผมเชื่อว่ามีเจตนาที่จะเข้ามาทำงานเพื่อชาติบ้านเมืองไม่ว่าจะอยู่พรรคไหน ฝ่ายใด จุดมุ่งหมายเราสำคัญที่สุดเพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักษาสถาบันอันสูงสุดของพวกเขาไว้และประเทศชาติให้ดำรงอยู่ อย่างไรก็ตามแล้วแต่ครับท่านประธาน สิ่งที่เกิดขึ้นบางครั้งอาจจะเป็นข้อกล่าวหาโดยที่เขาไม่รู้ไม่ทราบหรืออาจจะเป็นโดยกฎหมายที่กำหนดขึ้น ผมยังมีความเชื่ออยู่บางเรื่องว่ากฎหมายกำหนดขึ้นเมื่อโดยอ้อมเป็นไปเพื่อประโยชน์ของคนกลุ่มนั้นเมื่อนั้น เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมเองดูหลักการและเหตุผลแล้ว ผมให้ความเห็นชอบยินดีที่จะรับไว้และเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไป ข้อสังเกตต่าง ๆ ผากท่านประธานเข้าสู่คณะกรรมการวิสามัญด้วย กราบขอบพระคุณครับ

๑๔๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๖๘/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ เชิญคุณสาธิต
ปิตุเตชะ เชิญครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายสาธิต ปิตุเตชะ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดระยอง ก่อนอื่นต้องกราบขอบพระคุณ
ทางคณะศาลฎีกาที่ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผมก็เรียนกับท่านประธานว่า
ผมเป็นอีกคนหนึ่งที่ทำให้การสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งผมก็มีเหตุผลหลายประการ
ที่จะนำเรียนต่อท่านประธานนะครับ

ประการแรก แน่นนอนที่สุดครับท่านประธานกฎหมายฉบับนี้ต้องปฏิบัติ
ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ซึ่งจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๑๒๐ วัน
ซึ่งต้องดำเนินการตามนี้ปฏิเสธไม่ได้ครับ

ประการถัดไปก็คือว่า ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญ
ในการที่จะกำหนดการทำงานของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง ถ้าไม่มีเครื่องมือเป็นกฎหมายฉบับนี้ศาลฎีกาก็คงทำงานไม่ได้

ประการถัดไปที่สำคัญที่สุด ท่านประธานที่เคารพ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเป็นองค์กรที่มีการถ่วงดุลนะครับ มีการตรวจสอบผู้ใช้
อำนาจรัฐซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายท่านก็ได้อภิปรายไปอย่างกว้างขวาง ผมก็อยากจะ
ขอเน้นประเด็นตรงนี้ว่า -----

วันนี้อำนาจรัฐที่ถูกใช้โดยนักการเมือง ประชาชนทั่วไปมองการเมืองในความรู้สึกของประชาชนทั่วไปมองว่ามีต้นทุนที่ต่ำที่สุด โพล (Poll) ทุกสำนัก ความคิดเห็นของประชาชนมองนักการเมืองว่าเป็นกลุ่มการเมืองที่มีต้นทุนที่ต่ำที่สุดในสังคมขณะนี้ องค์กรนักการเมืองที่วันนี้ก็รวมทั้งฝ่ายค้านแล้วก็รัฐบาล สาเหตุสำคัญก็มาจากเหตุผลอันนี้แหละครับ เพราะว่าความไม่เชื่อใจว่านักการเมืองที่เข้ามาสู่อำนาจแล้วจะใช้อำนาจเพื่อพี่น้องประชาชน ผมคิดว่านักการเมืองคนไหนที่ปฏิเสธกฎหมายฉบับนี้ ปฏิเสธในหลักการก็อาจจะเป็นตัวชี้วัดได้ว่านักการเมืองคนนั้นปฏิเสธการตรวจสอบ แต่วันนี้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ได้มีองค์กรสำหรับการถ่วงดุลอำนาจการใช้การบริหารของนักการเมือง ผมต้องยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้รับทราบว่าเคยมียุคหนึ่งที่มีนักการเมืองถูกลงโทษโดยศาลฎีกาในข้อหาทุจริต ซึ่งที่ผ่านมาหายากมากที่นักการเมืองทำผิดแล้วก็ถูกลงโทษ ก็เป็นความเชื่อแบบง่าย ๆ ของประชาชนละครับว่า ใครมีพวกเยอะ ใครมีเงินก็ไม่ติดคุก โดยเฉพาะนักการเมืองที่มีอำนาจ วันนี้ก็เช่นกันภาพลักษณ์ของนักการเมืองทั้งหมดที่ถูกมองโดยประชาชนมันตกต่ำอย่างที่สุดเท่าที่เคยมีมา ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานโดยขาดประสิทธิภาพ การทุจริตคอร์รัปชัน เขาไม่ได้มองเป็นฝ่ายค้าน เขาไม่ได้มองเป็นรัฐบาลแต่เขามองเป็นองค์กรทั้งหมด วันนี้ผมคิดว่าเป็นประโยชน์ของพวกเขาแล้วที่จะทำให้องค์กรการตรวจสอบแห่งนี้มาเอาคนผิด ผู้มีอำนาจของรัฐไปลงโทษให้ได้ ที่สำคัญที่สุดก็คือว่านอกจากเกิดความเชื่อมั่นของพี่น้องประชาชนในการเมืองแล้ว มีผลกระทบไปถึงการเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตยด้วยซ้ำไป นั่นหมายความว่าวันนี้ผมถามท่านประธานเลยว่าถ้ายุบสภาขึ้นมา กกต. ไปรณรงค์ให้เลือกตั้ง ท่านประธานเชื่อไหมครับ ผมคิดว่าถ้าพຽ່งนี้ มะรินนี้ยุบสภาจะมีประชาชนมาใช้สิทธิน้อยมาก เพราะเขารู้สึกเบื่อ ไม่มีส่วนร่วม ถ้าประชาชนรู้สึกอย่างนั้น ผมเรียนท่านประธานว่าสิ่งที่เกิดขึ้นมีผลกระทบมากมาย ผมเรียนว่าการเมืองที่บริสุทธิ์ต้องเกิดจากประชาชนมีส่วนร่วมและมีความเชื่อมั่นในระบบประชาธิปไตย ท่านประธานลองดูการเลือกตั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาขนาดเป็นการรณรงค์เพื่อเป็นตัวแทนในพรรคการเมืองหนึ่ง

๑๔๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๖๙/๒

พี่น้องประชาชนประเทศเขารู้สึกตื่นตัวลงมาใช้สิทธิแข่งขันกัน หลังจากแข่งขันเสร็จ เขาก็จับมือแล้วก็ชูอีกคนหนึ่งไปต่อสู้อยู่ในฐานะพรรคการเมืองนั้น เขาไม่มีเหตุการณ์ทะเลาะเบาะแว้งกันเกิดขึ้น เหตุผลที่สำคัญเพราะอะไรท่านประธานทราบไหมครับ เพราะเขาเชื่อมั่นในกระบวนการตรวจสอบทุกระดับ เพราะเขาเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมครับ ผมเรียนท่านประธานอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า ท่านประธานลองสังเกตดูนะครับ ประเทศประชาธิปไตยที่เป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ ยกตัวอย่างก็ได้ ประเทศอังกฤษ ยุโรป สหรัฐอเมริกาที่เขาประสบความสำเร็จในด้านเศรษฐกิจเพราะประเทศเขากระบวนการยุติธรรมเชื่อถือได้ ต้องเริ่มต้นจากกระบวนการยุติธรรม นักลงทุนมาลงทุนในประเทศอะไรก็ตามเขาตรวจสอบสิ่งแรกเลยนะครับว่าประเทศนั้นมีกระบวนการยุติธรรมและโปร่งใสแค่ไหน ผมเรียนกับท่านประธานกลับไปว่ามันโยงมาถึงการเลือกตั้ง ตราบใดถ้าประชาชนทั่วไปยังมาใช้สิทธิน้อยมันก็เป็นที่ให้นักการเมืองที่ซื้อเสียงเข้ามาสู่สภา ระบบรัฐสภาในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ก็จะได้ตัวแทนที่ไม่มีคุณภาพ เพราะว่าตัวชี้วัดที่ชนะเลือกตั้งก็คือเอาเงินมากองแข่งกัน ---

ถ้าระบบการตรวจสอบไม่เข้มแข็งนะครับเราจะพัฒนาเฉพาะภาคนักการเมืองอย่างเดียวก็ไม่ได้ครับท่านประธาน การซื้อเสียงเป็นเรื่องของ ๒ ฝ่าย เป็นผู้ให้แล้วก็ผู้รับ ตราบใดที่ประชาชนไม่เชื่อมั่นบอกว่่านักการเมืองไปแก้ไขปัญหาประเทศไม่ได้ มองเฉพาะว่าเอาสิ่งที่อยู่ข้างหน้าไปก่อนเห็นแก่เงินห้าร้อย พันหนึ่งมันก็เลยเป็นปัญหา แก้ไขปัญหาไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมถึงเรียนว่าการตรวจสอบที่เข้มแข็ง กระบวนการการถ่วงดุลที่เข้มแข็งนั้นจะก่อให้เกิดความเชื่อมั่นทั้งภาคเศรษฐกิจ ทั้งภาคประชาชน วันนี้กฎหมายฉบับนี้มาถึงรัฐสภาเราได้มีโอกาสพิจารณานำไปสู่การที่ศาลฎีกาจะเป็นหน่วยงานหรือองค์กรอีกองค์กรหนึ่งจะมาทำหน้าที่ตรวจสอบผู้มีอำนาจในการใช้อำนาจบริหารประเทศอย่างน้อยที่สุดผมเชื่อว่าคนที่มันจะคิดโกงก็ต้องคิดให้รอบคอบและคิดยากขึ้นมาอย่างน้อยที่สุดคนที่คิดจะทำเพื่อประโยชน์ของตัวเองต้องพึงสังวรว่าเคยมีนักการเมืองเลว ๆ บางคนทีทุจริตคอร์รัปชันแล้วไปติดคุก ผมก็หวังจะเห็นว่าองค์กรนี้จะได้ทำตัวอย่างทำประโยชน์ให้กับความเชื่อมั่นของพี่น้องประชาชนที่มีต่อการเมืองซึ่งก็ต้องพึงกันในแต่ละฝ่าย ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนี้ในชั้นรับหลักการผมคิดว่าผมจะฝากข้อเสนอ ฝากข้อคิดสำหรับที่จะให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่จะไปเป็นกรรมาธิการในชั้นพิจารณาในวาระ ๒ เพื่อได้ไปพิจารณาเป็นข้อสังเกต ผมอยากจะอภิปรายในประเด็นเรื่องกรอบเวลา ท่านประธานที่เคารพครับ เขาบอกว่ากระบวนการยุติธรรมต้องเป็นไปด้วยความรวดเร็ว โปร่งใสแล้วก็ป็นธรรม กระบวนการยุติธรรมที่มีความช้าหรือประวิงเวลาส่วนหนึ่งก็คือความไม่ยุติธรรมนั่นเองครับ ผมเรียนกับท่านประธานว่าขณะนี้เรามีหลายกรณีในกระบวนการยุติธรรมเริ่มต้นที่ตำรวจต่อด้วยอัยการและไปที่ศาล ผมยังมีความเชื่อมั่นว่าในกระบวนการยุติธรรมในชั้นศาล ศาลแต่ละท่านมีประสบการณ์แล้วก็พอที่จะใช้ดุลยพินิจส่วนตัวในการวินิจฉัยว่าการประวิงเวลาในคดีนั้นเป็นเพื่อผลประโยชน์ของใครหรือไม่อย่างไร แต่ผมก็ยังไม่มั่นใจว่าในส่วนของการตรวจหรือชั้นอัยการนั้นจะถูกแทรกแซงโดยอำนาจการเมืองหรือไม่อย่างไร ผมจะยกตัวอย่างกรณีทีกระบวนการยุติธรรมที่มีความช้า มีการประวิงเวลาซึ่งเป็นเหตุให้กระบวนการ

๑๔๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๗๐/๒

ยุติธรรมนั้นเสียไป ผมยกตัวอย่างเรื่องคดีเลือกตั้ง ท่านประธานครับ ในคดีเลือกตั้ง
สมมุติว่ามีนักการเมืองคนหนึ่งชื่อเสียง กกด. ก็มีมติให้ใบแดงนักการเมืองท่านนั้น
ถูกเพิกถอนสิทธิเพียง ๑ ปีเท่านั้น กระบวนการต่อจากนั้นเป็นกระบวนการของศาล
ซึ่งจะต้องไปถูกเพิกถอนสิทธิให้กับนักการเมืองผู้ที่ทำผิดนั้น แต่ปรากฏว่าระยะเวลา
ในการพิจารณาเอกสารสำนวนข้อเท็จจริงก่อนที่จะตัดสินคดีใช้ระยะเวลายาวนานมาก
นักการเมืองท่านนั้นก็สามารถไปลงเลือกตั้งเมื่อพ้นระยะเวลา ๑ ปีไปแล้ว หลังจากนั้น
อาจจะได้รับการเลือกตั้ง อาจจะได้รับการแต่งตั้งให้ไปใช้อำนาจบริหารซึ่งศาลก็ยัง
พิจารณาคดีไม่เสร็จ เราก็เท่ากับปล่อยให้คนที่มีความผิดที่คิดไม่ดีกับระบอบ
ประชาธิปไตยไปใช้อำนาจ ไปใช้ความคิดส่วนตัวในการบริหารบ้านเมืองก็เกิด
ความเสียหาย กว่าจะไปพิพากษาคดีตัดสินเขาก็เป็นผู้มีตำแหน่งหมดวาระไปแล้ว
อันนี้ก็เกิดขึ้นแล้ว ผมยกตัวอย่างอีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธาน ผมเคยทำเรื่องร้องเรียน
การทุจริตรับส่วยน้ำมันยื่นให้กับ ป.ป.ช. ผมคงไม่เอ่ยชื่อนะครับเกี่ยวกับตำรวจน้ำ
หลังจากนั้นผมยื่นตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ -----

๑๔๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๗๑/๑

เมื่อ ๒-๓ เดือนที่แล้วผมเพิ่งได้รับหนังสือจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงว่า ฉบับที่สุดส่งมาให้ผม ตอนแรกก็ตกใจพอไปอ่านก็ปรากฏว่าเป็นผลการตัดสินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. บอกว่า ข้าราชการตำรวจผู้นั้นทุจริตช่วยจริง แล้วก็ส่งไปให้คณะกรรมการวินัยทาง ก.พ. หรือหน่วยงานต้นสังกัดพิจารณาลงความผิด ตั้งแต่วันนั้นจนถึงวันนี้ ๖ ปีครบท่านประธาน ข้าราชการท่านนั้นก็เกษียณไปแล้ว ซึ่งอาจจะได้รับโทษต่อไปก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่าในระยะเวลาที่ผ่านมาคนคนนี้มีมาตรฐานในการทำ ความผิดก็ยังลยนวนล ยังปฏิบัติหน้าที่อยู่จนครบเกษียณราชการ อันนี้ก็เป็นอย่างที่สำคัฎว่ากระบวนการยุติธรรม กระบวนการที่ไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนดไว้มันก็ก่อให้เกิดปัญหา ผมเรียนว่า ในกฎหมายฉบับนี้ก็มีกรอบเวลาที่ชัดเจนในบางเรื่อง ผมยกตัวอย่าง เช่น ในมาตรา ๔๔/๒ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเสนอเรื่องต่อศาลภายใน ๖๐ วันนับตั้งแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงมติว่ามี การกระทำความผิดจริง อันนี้ก็ถือว่าเป็นเรื่องดีครับ มีกรอบเวลาที่ชัดเจนหรือการตั้งผู้พิพากษาในการตัดสินคดีในแต่ละคดีต้องตั้งผู้พิพากษาให้เสร็จสิ้นภายใน ๑๔ วัน ก็ถือว่าเป็นขั้นตอนและมีกรอบเวลาที่ชัดเจนครับ แต่ปรากฏว่าในมาตรา ๔๔/๙ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดอยู่ในส่วนของกฎหมายกำหนดให้ผู้ไต่สวนอิสระทำการไต่สวน และทำความเข้าใจให้เสร็จ แต่กฎหมายฉบับนี้เขียนไว้สั้น ๆ ว่า ให้เสร็จโดยเร็วเท่านั้นครับ ท่านประธาน ผมก็เข้าใจว่าคำว่า โดยเร็ว มันอาจจะตีความหมายหรือไปตีความ ได้หลายอย่างเหมือนกัน ยิ่งในภาวะบ้านเมืองอย่างนี้การประวิงเวลา การตั้งคณะกรรมการร่วม การจะตัดสินว่ามันเร็วหรือช้ามีปัญหาไปหมดครับ ผมเรียนกับท่านประธานว่า วันนี้เราหาความเชื่อใจในกระบวนการยุติธรรมยากขึ้น ถ้าคนที่ไปรักษากฎหมายหรือคนที่ไปตัดสินใจในเรื่องนี้เราเชื่อใจไม่ได้ มันก็เหมือนกับเป็นการเปิดช่องให้คนที่ไปรับผิดชอบเรื่องนี้ใช้การตีความของกฎหมายไปเป็นประโยชน์ให้กับตัวเอง และท่านประธาน ต้องยอมรับ ๗-๘ ปีที่ผ่านมาเหตุการณ์อย่างนี้มากมาย คือการตีความเพื่อปกป้องพวกพ้อง การตีความเพื่อช่วยเหลือกันเอง ผมก็ได้แต่นำเสนอกับท่านผู้มาชี้แจงจากศาลฎีกาว่า ความช้าของกระบวนการยุติธรรมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เป็นหนึ่งในการที่เรา

๑๔๙

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๗๑/๒

เสียความยุติธรรมไปในกระบวนการยุติธรรม เพราะฉะนั้นข้อเสนอไปยังท่านประธาน
ผ่านไปยังท่านผู้มาชี้แจงและคณะกรรมการที่จะเข้าไปพิจารณาในเรื่องนี้ว่า ถ้าเป็นไปได้
ความเห็นในมาตรา ๔๔/๙ ควรจะกำหนดกรอบเวลาให้ชัดเจนครับ ควรจะกำหนด
กรอบเวลาว่าจะเป็น ๖ เดือน ๑ ปี หรือท่านจะขอให้ขยายระยะเวลาต้องไปขอขยายกับ
ใครอย่างไรนะครับ ก็ต้องเขียนเสียให้ชัด เพราะไม่เช่นนั้นแล้วท่านต้องมาปวดหัว
แล้วก็ต้องมาถกเถียงกันในการตีความอีกว่าอย่างไร เร็วหรือช้า แล้วมันก็จะเป็นการว่า
เมื่อตัดสินช้าจะมีผลให้เขามาใช้อำนาจในการที่จะมาวิ่งเต้นในการที่จะพลิกคดีได้หรือไม่
อย่างไร อันนี้เป็นปัญหาอย่างที่สุดเท่าที่เคยผ่านมาใน ๒-๓ ปีที่ผ่านมา ท่านประธาน
ที่เคารพ ผมคิดว่าอย่างน้อยที่สุดวันนี้สภาเราก็ได้พิจารณากฎหมายที่มีความสำคัญ
อย่างที่สุด วันนี้สภาเราได้พิจารณากฎหมายร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง -----

๑๕๐

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๗๒/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมฝากท่านผู้มาชี้แจงว่าบ้านเมืองเราวันนี้ ท่านลองกลับไปดูนะครับวันนี้สังคมในเยาวชนเราเป็นปัญหามาก เพราะว่าเขาไม่สามารถแยกถูกแยกผิดได้ครับ คือเขาไม่สามารถมองสีขาวและสีดำได้วันนี้ครับ เพราะสังคมวันนี้ถูกหล่อหลอมให้มองว่าเป็นสีเทาหมด ผมคิดว่าวันนี้ถ้าลองไปถามพี่น้องประชาชนหรือเยาวชนเขาจะมีความรู้สึกนึกคิดว่าโกงไม่เป็นไรขอให้เก่งแล้วเอามาแบ่งให้เขาบ้าง ซึ่งความคิดนี้ผมว่ามีอยู่เยอะในสังคมบ้านเราขณะนี้ ลงลึกไปถึงเยาวชนที่กำลังจะเป็นอนาคตของชาติ เพราะฉะนั้นคนที่จะมาแก้ไขปัญหานี้อยู่ที่พวกเราครับคือนักการเมือง ซึ่งเป็นต้นแบบที่ดี ถ้านักการเมืองดีประชาชนเขามีความหวังไปแก้ไขปัญหาเขาได้ เวลาเลือกตั้งเขาก็มาใช้สิทธิครับ ผมยังเห็นด้วยกับท่านนิพิฐ อินทรสมบัติ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านว่าต้องใช้กระบวนการตุลาการวิวัฒน์อีกหลายกระบวนการตุลาการวิวัฒน์ที่จะเปลี่ยนความคิดของคนได้ วันนี้สังคมวิกฤติครับเราจะทำอย่างไรให้ความคิดของคนกลับมาอยู่ในกรอบของจริยธรรม ผมเรียนว่าเขียนกฎหมายมากมายแต่ถ้าคนถือกฎหมายไปทำเพื่อตัวเองแล้วก็พวกฟ้องปัญหาบ่อยเกิดขึ้นแน่นอน ผมฝากท่านประธานด้วยครับว่าเราจะแก้การซื้อเสียงต้องทำ ๓ ส่วน ส่วนหนึ่งคือผู้เล่น คือนักการเมือง นักการเมืองก็ต้องจริงจังแล้วก็ไม่โกหกประชาชน แล้วก็ตั้งใจจริงที่จะต่อสู้ด้วยวิธีที่ถูกต้อง เราก็อดโทษประชาชนไม่ได้ครับ เราก็ต้องไปอบรมให้ประชาชนได้เรียนรู้ว่าสิทธิของประชาธิปไตย นั่นคือเขาต้องมาใช้สิทธิ แล้วต้องเคารพเสียงข้างมากซึ่งปราศจากการกระทำผิดอีกส่วนที่สำคัญก็คือผู้คุมกติกา ก็คือ กกต. กกต. นี้ต้องโปร่งใสแล้วก็ต้องเป็นที่เชื่อมั่นของ ๒ ฝ่ายด้วยครับ เป็นที่เชื่อมั่นว่าเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความเป็นธรรมและพิจารณาไปตามพยานหลักฐานคดีที่เกิดขึ้นและต้องรวดเร็วด้วย ถ้าแก้ ๓ ฝ่ายนี้ได้ เริ่มต้นพัฒนาระบบการประชาธิปไตยการเลือกตั้งก็จะโปร่งใสสุจริต เจกเช่นเดียวกันครับ วันนี้ความเชื่อมั่น การตรวจสอบถ่วงดุลมาอยู่ตรงนี้ ก็มี ๓ ส่วนเช่นกันครับ คือนักการเมืองต้องไม่ทุจริตคอร์รัปชัน พี่น้องประชาชนต้องตรวจสอบนักการเมืองที่ท่านเลือกด้วยครับว่าเวลาใช้อำนาจบริหารประเทศทำเพื่อประโยชน์พี่น้องประชาชนมากน้อยแค่ไหน และที่สำคัญที่สุด

๑๕๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๗๒/๒

ก็คือว่าผู้รักษากติกาตรงนี้จะครบต้องยึดถือตามกติกา ตามกฎหมาย ตามระเบียบ วิธีการ ผมไม่ขออะไรคะท่านที่มาจากศาลฎีกามากครับ ผมขอว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ ผ่านไปแล้วพยานหลักฐานที่ท่านมีหรือเป็นคดีในอนาคต ท่านปฏิบัติอย่าไปเกรงใจใครครับ เอานักการเมืองเลว ๆ มาติดคุก อันนี้จะเป็นยาที่ได้ผล ไม่ต้องใช้ยาแรง ยาอ่อน ถ้าถูกตัดสิน เสียบ้างคนที่เขาเป็นเหยี่ยงอย่างก็จะมีส่งจริงไว้ ผมก็ขอฝากท่านประธานผ่านไปยัง คณะศาลฎีกาที่มาชี้แจงว่าขอให้เขาจริงกับการทุจริตคอร์รัปชั่น ขอขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณสุนัย จุลพงศธร ครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ส.ส. สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน นครสวรรค์ ในนามของ พรรคพลังประชาชน ต้องกราบขอขอบคุณท่าน ส.ส. สุทิน เพราะว่าเวลาอภิปรายไม่พอ ท่านก็เลยเสียสละให้ผมได้พูดแทนท่านด้วย เป็น ส.ส. จากมหาสารคาม -----

๑๕๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๗๓/๑

ท่านประธานครับ กระผมเองไม่สบายใจที่ฟังการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่เข้ามามีการพาดพิงถึงสถาบันตุลาการ ความไม่ไว้วางใจตุลาการ กล่าวอ้างในเชิงที่ตำหนิว่าหวังพึ่งความเป็นธรรมไม่ได้ ที่กระผมเองอาจจะมีความรู้สึกร่วมกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอื่น แต่อาจจะมากกว่าเพราะว่าผมเองประกอบอาชีพเป็นทนายความ จบนิติศาสตร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่พระพุทธเจ้าหลวงรัชกาลที่ ๕ ท่านได้ตั้งขึ้น มหาวิทยาลัยอื่นก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน มีคณะนิติศาสตร์ ใครจบที่ไหนก็เหมือนกัน แต่ที่ผมต้องกราบถึงพระพุทธเจ้าหลวงนั้น เพราะว่าพระองค์ท่านเป็นผู้ที่อยู่ในภาวะการณ์ที่ต้องต่อสู้เรื่องสิทธิทางศาลของประเทศไทย ในระหว่างนั้นคงจำได้แน่ครับว่า ฝรั่งเศสประเทศที่มีความเจริญแล้วเข้ามาในประเทศไทยนั้น ถ้าคนฝรั่ง คนในบังคับอังกฤษมีเรื่องพิพาทกับคนไทยแล้วต้องขึ้นศาลฝรั่ง ต้องขึ้นศาลอังกฤษ ต้องขึ้นศาลฝรั่งเศส ที่เราเรียกว่าสิทธิสภาพนอกอาณาเขต พระองค์ท่านได้ต่อสู้เรื่องนี้ถึงขนาดยอมเสียดินแดนเพื่อจะแลกกับสิทธิทางศาลเพื่อให้อำนาจอธิปไตยของไทยนั้นสมบูรณ์ บังเอิญกระผมเรียนอยู่ที่สถาบันที่นั่นแล้วก็ได้ประกอบวิชาชีพทางทนายความพึ่งพาศาลนี้ละครับ จนถึงวันนี้ยังมีตัวทนายอยู่ครับ หาอยู่หากินมาจนถึงวันนี้ ๓๐ กว่าปีครับ ในอดีตที่ผ่านมาเมื่อกฎหมายเกี่ยวกับศาลเข้ามาไม่มีใครตำหนิศาลครับ ถ้ายังเป็นประโยชน์ของศาลสภาพจะหนุนเนื่องให้ครับ ผมคนหนึ่งที่ได้อภิปรายสนับสนุนไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงินเดือนสิทธิอะไรต่าง ๆ ของผู้พิพากษาไปดูได้ในบันทึกการประชุมในอดีต แต่สิ่งที่ผมเกิดความห่วงมากที่สุดก็คือว่าหลักการยุติธรรมของโลกเกี่ยวกับพลเรือนนั้นเขามีหลักประกันเรื่องการขึ้นศาลมี ๓ ศาลครับ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่าผมจะไม่รับรองร่างนี้ครับ แต่ผมกำลังจะชี้ให้เห็นว่าเรากำลังเริ่มเคลื่อนจากหลักยุติธรรมที่ทั่วโลกเขายอมรับกันมากขึ้นทุกที รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ นั้นทบทวนสักระยะครับ ท่านประธานครับ ผมเป็น ส.ส. ในเวลานั้นเราไม่มีสิทธิพูดอะไรทั้งนั้น มีคนนอกครับ คนนอกมาจัดร่างให้ แล้วคนที่ร่างทั้งหลายที่กำลังประโพงอยู่ที่สะพานมัฆวานรังสรรค์วันนี้ อยากจะบอกกับประชาชนให้เห็นว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ นั้นผู้แทนราษฎร

๑๕๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๗๓/๒

ในขณะนั้นไม่เกี่ยวเลยครับ พรรคการเมืองไม่เกี่ยว รับรองหรือไม่รับรองอย่างเดียว
มีส่วนหนึ่งที่ผมรู้สึกไม่สบายใจตั้งแต่วันนั้นจนถึงวันนี้ นั่นก็คือสิทธิของนักการเมืองน้อยกว่า
สิทธิของประชาชนในการฟังฟังระบบยุติธรรม นั่นก็คือมีระบบศาลพิจารณา
ในคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ท่านครับ โดยหลักการคดีอาญา คดีแพ่ง
ทั้งหลายนั้นเราใช้หลัก ๓ ศาล เพราะเราไม่เชื่อมั่นในกระบวนการเดียวครับที่อาจจะ
ข้อผิดพลาดได้ ดังนั้นการให้ความยุติธรรมนั้นต้องให้ถึง ๓ ชั้น แต่พอมาถึงนักการเมือง
เหลือชั้นเดียวครับ และวันนี้ยังน่าห่วงเข้าไปอีกครับ -----

- ๗๔/๑

๑๕๔

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรวา ๗๔/๑

รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ที่ใช้อยู่ขณะนี้กำลังผลักดันระบบตุลาการให้ไกลเข้าสู่ระบบการเมืองมากขึ้น นี่เป็นอันตรายอย่างยิ่งที่ผมกราบเรียนหลายครั้ง ผมอยากจะรักษาสถาบันศาล สถาบันตุลาการไว้ให้ปลอดภัยจากการเมือง แต่ดูเหมือนว่ามีนักวิชาการคนหนึ่ง แหม ไม่อยากจะเอ่ยชื่อท่านเท่าไร แต่เป็นคนเคารพกันจำเป็นต้องเสนอขออนุญาตท่านครับ เพราะในอนาคตถ้าระบบอำนาจตุลาการเกิดสั่นคลอนพังทลายเมื่อไรขอให้คนนี้รับผิดชอบด้วย นั่นคือคุณธีรยุทธ บุญมี ที่ผมรู้จักกับท่านจบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาด้วยกัน ท่านเสนอและสนับสนุนว่าตุลาการอภิวัตน์ครับ และวันนี้หลายคนก็กำลังสนับสนุนว่าให้ตุลาการอภิวัตน์ ท่านประธานครับ คำว่า อภิวัตน์ นั้นแปลว่า ปฏิวัติ ครับ ปฏิวัติ แปลว่า เปลี่ยนแปลงระบบสังคมไปสู่สิ่งที่ดีขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงจากสิ่งที่เป็นอยู่ให้แตกต่างออกไป ท่านครับ ท่านปรีดี พนมยงค์ ให้คำว่า อภิวัตน์ แทน การปฏิวัติ เมื่อ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ ท่านประธานครับ หลักการที่เราใช้มาตลอดเวลานั้นเปรียบเทียบอำนาจตุลาการ นิติบัญญัติ บริหาร มันเหมาะสมกับก่อนแล้ว ๓ ก้อนหุงข้าวครับ คนโบราณจะเข้าใจทันทีว่า หิน ๓ ก้อนที่เราเรียกว่า ก้อนแล้ว ๓ ก้อนวางเท่ากันในลำดับที่ได้ดุลกันจะต้มข้าวสุก แต่คนปัจจุบันอาจจะลืมไปแล้วเพราะหุงข้าวด้วยหม้อหุงข้าวไฟฟ้า แต่หลักการเรื่องนี้เป็นหลักการโบราณจริง ๆ ว่า หิน ๓ ก้อนต้องได้ดุลกันครับ หินก้อนที่ ๑ เปรียบได้กับนิติบัญญัติ หินก้อนที่ ๒ เปรียบได้กับบริหารคือรัฐบาล หินก้อนที่ ๓ เปรียบได้กับอำนาจตุลาการ หลักของสากลทดสอบใช้มาแล้วครับ ๒๐๐ ปี เราเพิ่งวางหลักกันเมื่อปี ๒๔๗๕ ดังนั้นถ้าหิน ๓ ก้อนนี้ได้ดุลกันหม้อข้าวสุกครับ แต่วันนี้รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ กำลังผลักดันให้หินตุลาการนั้นก้อนใหญ่มากขึ้นทุกทีครับ ถ้าเราไม่ระมัดระวังจับหม้อข้าวตั้งโดยไม่รู้ว่ามี หิน ๓ ก้อนเดี๋ยวนี้มันไม่เท่ากันแล้ว หม้อข้าวล้มหุงข้าวไม่ได้กินแน่นอน ดังนั้นผมโยงเข้ามาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มันเกิดขึ้นบนพื้นฐานอะไรครับเมื่อปี ๒๕๔๐ เกิดขึ้นบนพื้นฐานที่เราเชื่อในวาทกรรม วาทกรรมหรือดีสคอร์ด (Discourse) ในภาษาอังกฤษซึ่งหมายความว่าสิ่งที่บอกต่อ ๆ และเชื่อเช่นนั้น เราเชื่อว่่านักการเมือง ข้าราชการ

๑๕๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรรา ๗๔/๒

ฝ่ายการเมืองนี้เลวร้ายครับ เราเชื่อว่าผู้แทนราษฎรโกง เราเชื่อว่ารัฐมนตรีโกง เราเชื่อว่า ส.ว. ส.ส. โกง มีอำนาจและใช้อำนาจโดยไม่ชอบ ความเชื่อเช่นนี้ วาทกรรมเช่นนี้จึงผลักดันให้เกิดระบบศาลเดียวขึ้นในการทำรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ พอมาถึงปี ๒๕๕๐ แทนที่เราจะได้พิจารณาให้เห็นชอบว่าการที่เป็นอย่างนั้นถูกต้องหรือไม่ เราก็เดินต่ออีกครั้ง เดินต่อแล้วยังให้อำนาจแก่ก่อนแล้วตุลาการคืออำนาจแห่งตุลาการนี้เป็นก้อนที่ใหญ่ขึ้นกว่า อำนาจบริหารอีกครั้ง ท่านประธานครับ วันนี้รัฐสภาเป็นอำนาจสูงสุดในระบบ การปกครองที่เรียกว่า พาเลียเมนทารี ซิสเต็ม (Parliamentary system) เป็นประชาธิปไตย แบบรัฐสภา -----

- ๗๕/๑

๑๕๖

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๗๕/๑

ปรากฏศาลเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการเชื่อมโยงแต่งตั้งองค์กระอิสระ ศาลแต่งตั้งเองเลยนะครับ
ดูในรัฐธรรมนูญได้ องค์กระอิสระจึงมาตั้ง ส.ว. ๗๔ คนไม่ต้องเลือกตั้งแล้วมาคุมสภาครับ
อันนี้ไม่ใช่ความผิดของท่านตุลาการที่นั่งที่นี้แต่เรากำลังทำผิดร่วมกันก็คือเรากำลัง
ตกอยู่ในวาทกรรมที่เรียกว่า ตุลาการภิวัตน์ ท่านครับเมื่อตุลาการเคลื่อนมาสู่กระบวนการ
อำนาจทางการเมืองอะไรเกิดขึ้นครับ

ประการแรก ต้องยอมรับความเป็นจริงว่าคนที่เป็นผู้พิพากษาที่อยู่ใน
อำนาจตุลาการนั้น ท่านสอบแล้วท่านอยู่ในกฎระเบียบวินัยตามกลไกขึ้นมา ถ้ามว่า
ท่านทันเกมการเมืองของพรรคการเมืองใหม่ครับ ยากครับ ดังนั้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นวันนี้
ท่านจึงตกอยู่ในภาวะที่เรียกว่า ได้ถูกพรรคการเมืองใช้สถานการณ์ทางการเมืองจาก
ความชัดเจนนั้นมากกว่าผลักดันให้ท่านเคลื่อนมาเพื่อจะได้อำนาจทางการเมือง
ขึ้นมา พรรคการเมืองบางพรรครู้ว่าฉันไม่ได้อำนาจทางการเมืองแบบนี้แน่ ดูท่าทาง
อีก ๔ ปีก็ยังไม่ได้ เขาก็เริ่มใช้กลไกต่าง ๆ เข้ามา ถ้ามว่าตุลาการทันใหม่ครับ น่าเห็นใจ
ไม่มีทางทันหรอกครับ เพราะอะไรครับ เพราะท่านอยู่ในกลไก ดังนั้นพอเกิดการปฏิวัติ
เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ภาพที่ไม่ควรปรากฏเลยนั่นก็คืออดีตประธานศาลฎีกา
ขอประทานโทษเอ่ยนามท่านสักนิดหนึ่ง ท่านชาญชัย ลิขิตจิตถะ กระโดดข้ามมาเป็น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในอำนาจของคณะปฏิวัติ เลขของท่านขอเอ่ยนาม
สักนิดรุ่นพี่ผมเอง ท่านจรัญมาเป็นปลัดกระทรวงยุติธรรม อีกคนหนึ่งที่มีบทบาท
อยู่ในขณะนั้นก่อนที่จะเกิดการปฏิวัติชื่อเหมือนผม ผมสะดุ้งหลายทีบอกว่าสุนัยถูกจับ ๆ
เวลาเรียกสุนัยโปรดกรุณาเอ่ยชื่อสกุลท่านผู้นั้นด้วย คือท่านสุนัย มโนมัยอุดม จากผู้พิพากษา
กระโดดมาอยู่กระทรวงยุติธรรม แล้วมีบทบาทในระหว่างการปฏิวัติเป็นเสมือนหนึ่ง
ได้ร่วมมือกับการกระทำปฏิวัติของ คมช. ครับ แล้วก็คลอดรัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกมา
สาธุชนทั้งหลาย ท่านผู้พิพากษา ท่านตุลาการที่รักความเป็นธรรม ถ้าใครยังรักในสถาบัน
ตุลาการต้องคิดเรื่องนี้แล้วครับ นี่คือการมั่วหมอง นี่กำลังทำให้ก้อนเส้าอีก ๑ ก้อน
โตผิดปกติ นี่คือการกำลังจะผลักดันให้องค์กระที่เราเรียกว่าเป็นที่พึ่งสุดท้ายของประชาชน

๑๕๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๗๕/๒

๖๐ กว่าปี ๗๐ กว่าปีที่ผ่านมาเราได้ฟังพาศาลมาตลอด แต่วันนี้ก่อนเส้านี้
เกิดเคลื่อนตัวเปลี่ยนลักษณะขนาดขึ้น ท่านประธานครับ ผมเป็นห่วงเรื่องนี้มาก

อีกประการหนึ่ง ท่านต้องอย่าลืมนะครับ สภาผู้แทนราษฎร รัฐบาลนั้น
เลวอย่างไร ดีอย่างไรอยู่ได้ ๔ ปีครับต้องไป ถ้าพรรคไหนไม่ดีจริง ๆ ก็ไป ไม่มีอะไรเสียหาย
เพราะนั่นมาจากการเลือกตั้ง แต่ศาลถ้าเกิดผิดพลาดขึ้นมาแล้วจะทำอย่างไรครับ
เพราะท่านไม่ได้เลือกตั้งมา ไปก็ไม่ได้ครับต้องอยู่อย่างนั้น -----

- ๗๖/๑

๑๕๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๗๖/๑

และที่สำคัญที่สุดครับท่านประธาน อำนาจตุลาการนั้นเป็นลักษณะพิเศษของ ๓ อำนาจ
ประชาธิปไตยที่แตกต่างจากอังกฤษ แตกต่างจากยุโรป แตกต่างจากอเมริกา นั่นเขา
เลือกตั้งศาลครับ แต่ศาลของเราไม่ได้เลือกตั้งอยู่ในฐานะเป็นตัวแทนตัดสินใจในนาม
พระปรมาภิไธยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังนั้นเราต้องรักษาสิ่งนี้ไว้ให้ดี
ถ้าท่านลงมาแตะกับฝ่ายการเมืองมากขึ้น ขอบพระทานโทษเถอะครับ สภาและรัฐบาลนั้น
เหมือนคนเล่นมวยปล้ำครับ ข้าวไม่ได้หมีนข้าวบ้านก็ประท้วง หอมไม่ได้ราคา ก็ประท้วง
ที่เสียงรายรัฐบาลบอกตกลงข้าวได้หมีนแล้วปรากฏว่าคนที่ขายไปแล้วบอกขอด้วยครับ
อย่างนี้เขาเรียกปัญหาการเมืองมันเหมือนมวยปล้ำครับ กติกาอันตราย รัฐบาลก็จำเป็น
จะต้องแก้ปัญหาล่าช้าเหมือนนักมวยปล้ำจริง ๆ แต่ศาลนั้นถ้าจะเปรียบแล้วเหมือน
นักมวยสากล ต่อยมวยมีกติกามากไม่ออกนอกวงนอกทาง แต่เมื่อท่านลงมาใกล้เคียงกับ
ฝ่ายการเมืองมากขึ้นอะไรจะเกิดขึ้นละครับ การวิพากษ์วิจารณ์ต้องเกิดขึ้นแน่นอน
วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลทุกเช้าครับอ่านหนังสือพิมพ์ เดียวนี้ผมติดแล้วครับต้องอ่าน
หนังสือพิมพ์ที่ตำรัฐบาลมาก ๆ ไม่อย่างนั้นไม่สบายใจ ใจ ยังเป็นประชาธิปไตยอยู่
ใครบอกว่า เป็นเผด็จการรัฐสภาไม่จริงนี่หนังสือพิมพ์ยังด่าเหยิง ๆ อยู่นี่ หนังสือพิมพ์
ประชาชน สมาชิกสภาฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาล ตรวจสอบฝ่ายนิติบัญญัติได้ตลอดเวลา
แต่วิจารณ์ศาลได้ไหมครับเดี๋ยวติดตะราง ดังนั้นอำนาจที่ท่านดูเหมือนว่ามีมาก
ในฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัตินั้นเป็นอำนาจชั่วคราวที่มีการตรวจสอบได้ตลอดเวลา
ถ้าเกิดมีคนถามบอกว่าถ้าเอาศาลมาอยู่ในอำนาจในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มากขึ้น
คนจะขอให้ศาลเลือกตั้งบ้างจะว่าอย่างไรครับ มันไม่ยุ่งกันใหญ่หรือครับ มันจะเปลี่ยน
โครงสร้างทันที ผมถึงบอกว่าคนที่บอกว่าให้ตุลาการภิวัตน์ ตุลาการภิวัตน์พูดไปเถอะ
แต่วันหนึ่งถ้าบ้านเมืองมันเสียหายกรุนอย่างหนักออกต่างประเทศครับ นั่นคือจะเกิดกลียุค
เพราะไม่มีสถาบันใดจะพึ่งแล้ว ท่านประธานครับ จากประเด็นนี้กลับมาสู่การพิจารณา
ที่ว่าสังคมนี้กำลังตกอยู่ในวาทกรรมว่านักการเมืองเลวจึงต้องมีศาลเดียว เอาเถอะครับ
ไม่เป็นไร กัดฟันสู้ ถึงขนาดมีการวิจารณ์ยึดอำนาจเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายนแล้วบอกว่า

๑๕๙

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๗๖/๒

ประเทศไทยยังไม่พร้อมจะปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยหนักเข้าไปอีก จึงต้องร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เอาแต่ตั้งเข้ามาเสียส่วนหนึ่ง วันนี้หนักเข้าไปครบมือบ (Mob) พันธมิตรที่สะพานม้ฆวานรังสรรค์ คุณสนธิเสนอว่าต่อไปให้เลือกตั้ง ส.ส. แค่จังหวัดละคน แล้วที่เหลือแต่ตั้งเข้ามาอีกแบบ ส.ว. เอากันใหญ่เลยครับ ประเทศนี้ จะไปแบบไหนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสุนัยครับ ผมว่าเอา
เนื้อหา

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : นี่คือการบวนการที่เชื่อมโยงให้เห็นว่า
ทำไมจริงหรือที่บอกว่านายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีที่ต้องขึ้นศาลนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
มีอำนาจมากและมีโอกาสทุจริตจริงหรือครับท่าน คนที่มีอำนาจมากกว่านี้ไม่มีหรือครับ
วันนี้ท่านประธานนั่งตรงนี้มีอำนาจจริงหรือครับ แต่พันธมิตรชุมนุมอยู่ยังไม่รู้จะอยู่ได้
เมื่อไรครับ เรามีอำนาจจริงหรือครับ แท้จริงแล้วอำนาจจริง ๆ ในระบอบประชาธิปไตย
แบบไทย ๆ นั้นเป็นอำนาจแฝงที่อยู่นอกสภาครับ -----

ท่านประธานครับ ถ้าท่านไปดูรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ วันนี้คนที่มีความจริง ๆ คือองค์กรอิสระที่ศาลตั้งมาครับ ทำไมไม่ให้องค์กรอิสระอยู่ในศาลเดียวกันแบบนี้บ้างละครับ ทำไมระหว่างผมเป็นผู้แทนราษฎรต้องขึ้นศาลนี้ ผมถามว่าระหว่างผมกับผู้นำเหล่าทัพ ใครมีความมากกว่ากันครับ ผู้นำเหล่าทัพมีความมากกว่าผมแต่ไม่ต้องขึ้นศาลนี้ครับ ดังนั้นเรากำลังสร้างวาทกรรมที่หลอกลวงบอกว่าคนมีความแล้วมีแต่พวกผู้แทนราษฎรเท่านั้นที่มีความจริง ๆ ไม่ใช่ครับ นี่เป็นประเด็นสำคัญท่านประธานที่ผมจะต้องกราบเรียนท่าน ข้าราชการประจำ ผู้นำองค์กรอิสระ กต. มีความละเอียดใหม่ครับท่าน ผู้แทนราษฎรถามหน่อยมีความละเอียดใหม่ แต่ถ้าทำผิดไม่ต้องขึ้นศาลนี้ครับ ป.ป.ช. มีความใหม่ครับ มี ทำผิดอยู่ได้ตั้ง ๙ ปีอยู่กันจนลูกโตครับ ไม่ต้องขึ้นศาลนี้ครับ ดังนั้นหลักการเรื่องนี้เรากำลังขีดวงกรอบที่หลอกลวงความจริงว่านักการเมืองเป็นผู้มีความจริงในระบอบประชาธิปไตยแบบไทย ๆ ไม่ใช่ครับ แต่ต้องเอามันเพราะนักการเมืองมันชั่ว ท่านประธานครับ ผมเชื่อเหลือเกินว่า ส.ส. ในที่นี้ดีจำนวนมากครับ ผมไม่เอ่ยอ้างว่าผมเป็นคนดี แต่ว่าเล่นการเมืองมา ๒๐ กว่าปีครับ ตั้งแต่เป็นสมาชิกสภาเทศบาลอยู่ที่กรุงเทพฯ ยังหากินโดยอาชีพหลักคือทนายความ ไม่ไปรับเหมาก่อสร้าง ไม่ไปออกรถชุด ไม่ออกรถดั้มพ์ ยังหากินปกติตามอาชีพของทนายความก็ได้รายได้ ๒ ส่วนหลัก ๆ คือนี่ละครับ เงินเดือนจากสภาผู้แทนราษฎรกับเงินเดือนจากสำนักงานกฎหมาย ดังนั้นผมว่าวันนี้เรากำลังสร้างวาทกรรมที่หลอกลวงความจริงที่เอาผิดเฉพาะพวกนักการเมืองเท่านั้น ท่านครับ เท่านั้นยังไม่พอ ปี ๒๕๔๐ ผลักดันให้อำนาจตุลาการไหลออกสู่ระบบอำนาจการเมืองมากขึ้น ปี ๒๕๕๐ ร่างมาอีกครั้ง ในมาตรา ๕ ที่เราอภิปรายกันมากแต่ประเด็นนี้ยังไม่มีใครพูดถึงคือเรื่องของผู้ไต่สวนอิสระ ตกกลางกลายเป็นว่าถ้า ป.ป.ช. ตัดสินแล้วไม่มีมูลต้องเจอผู้ไต่สวนอิสระอีก ภาวการณ์เช่นนี้น่าจะสร้างแนวโน้มว่า ป.ป.ช. ไม่กล้าตัดสินใครว่าไม่มีมูลครับ สำหรับนักการเมืองต้องมีมูลทุกคน เพราะไม่อย่างนั้นไปเจอผู้ไต่สวนอิสระอีกก็จะถูกกล่าวหาว่าผู้ไต่สวนอิสระเขาบอกว่ามีมูล ท่านทำไมไม่มีมูล สงสัยไปรับเงินรับทองกระมัง

๑๖๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จรัญช ๗๗/๒

ในที่สุดเราไม่เชื่อหลักการแล้วครับท่านประธาน นักกฎหมายทั้งหลายที่นั่งอยู่ในที่นี้ คงจำกันได้ นะครับ พระราชบิดาแห่งกฎหมายที่พระบรมรูปของท่านอยู่ที่หน้า กระทรวงยุติธรรมนั้น กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ท่านให้คำไว้เลยครับว่า หลักการยุติธรรมนั้นคือยอมปล่อยคนผิดไป ๑๐ คน ดีกว่าจับคนถูกไว้คนเดียว แต่วันนี้ หลักการที่ท่านร่างอยู่นี้มันกลับตาลปัตรเลยครับ ยอมจับคนถูกไว้ ๑๐ คน ดีกว่าปล่อยคนผิดไป ๑ คน ท่านสร้างระบบกฎหมายขึ้นมาในลักษณะที่ศาลเดียวจบ ๆ มีคนทำผิด เยอะแยะไปครับในประเทศนี้ รู้ทั้งรู้ครับว่าโกงเงินไป ๒๐๐-๓๐๐ ล้านบาท แต่คดีหมดอายุแล้วก็แล้วกันไปก็ต้องยอมครับ ระบบกฎหมายมันเป็นอย่างนั้นครับ มีงโกงแท้ ๆ ต้องเอามาลงอำนาจให้ได้ ถ้าไม่ได้ต้องปฏิวัติจัดการ ระบบกฎหมาย ก็พังหมด -----

- ๗๘/๑

๑๖๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๗๘/๑

และวันนี้กฎหมายถูกนำมาใช้อย่างชนิดที่ทำให้ประชาชนเกิดกลางแครงใจต่อกระบวนการยุติธรรม ท่านครับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ เขียนไว้ชัดเจนครับ ในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด วรรคสาม ก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้ แต่วันนี้มีคำพิพากษาที่รุนแรงกว่าแต่สถาบันตุลาการกลับนิ่งครับ ในเอกสารที่สภาผู้แทนราษฎรมอบเป็นคู่มือนี้พลิกไปหน้าสุดท้าย ใครบอกว่าคุณทักษิณชินวัตร ไม่ยอมขึ้นศาลครับ เขียนชัดเจนเลยครับ คดีหมายเลขดำ ที่ อม ๑/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดง ที่ อม ๑/๒๕๕๐ อัยการสูงสุดโจทก์ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร จำเลยที่ ๑ คุณหญิงพจมาน ชินวัตร จำเลยที่ ๒ เห็นบอกกันทั้งบ้านทั้งเมืองบอกไม่ขึ้นศาล ต้องให้พิจารณาคดี ใครจับไม่ได้ ไม่จริงครับ จับ ตามประมวลวิ.แพ่ง เมื่อคดีสู่ศาลแล้วจะมาด่าจำเลยว่ามีผิดอย่างนั้นผิดอย่างนี้ทำเสมือนหนึ่งเป็นการละเมิดอำนาจศาลได้ไหมครับ ไม่ได้ครับท่านประธาน แต่วันนี้ประเทศไทยสะพานมัฆวานรังสรรค์ด่า ๒๔ ชั่วโมง นั้น สตอป (Non stop) สถาบันศาลทำอะไรครับ ตกลงตุลาการอภิวัตน์ อภิวัตน์อย่างไรครับท่าน คนที่ไปอยู่ในการพิจารณาของท่านแล้วยังไม่ได้รับความเป็นธรรมทางสังคมเลย วันนี้ท่านรัฐมนตรีเฉลิมพยายามใช้สิทธิหน้าที่ของท่านในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยื่นคำร้องเพื่อจะแก้ปัญหาโดยอาศัยกลไกตุลาการยื่นไปที่ศาลเสียงรายคุณสนธิ ลิ้มทองกุล ถูกตัดสิน ๓-๔ คดีแล้วในลักษณะคล้าย ๆ กัน ศาลกำชับทุกครั้งว่าอย่าไปทำอย่างนี้อีกนะแต่เขาก็ทำครับ ทำทนายอำนาจศาลอย่างรุนแรงที่สุด ท่านรัฐมนตรีเฉลิมยื่นคำร้องขอให้ถอนประกัน ประธานโทษ ผมไม่ได้วิจารณ์นะครับ ด้วยความเคารพทุกอย่างก็ยิ่งเหมือนเดิม ผมไม่กล้าวิจารณ์ วันนี้ประชาชนไม่เข้าใจหรือครับท่านประธานว่าศาลอะไรเป็นศาลอะไร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอเหนื่อยแล้วจะมั่งครับ
เกือบพอแล้วจะมั่งครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : บังเอิญ ขอประธานโทษเถอะครับ
ผมมีกำลังเข้มแข็งมากกว่าท่านประธานเหนื่อยยังไม่เหนื่อยเลยครับ

๑๖๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๗๘/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมนี้กว่าเหนื่อยแล้วครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ศาลวันนี้ชาวบ้านก็มองว่าเป็นศาล ศาล ศาลปกครองเป็นอีกส่วนหนึ่ง ศาลยุติธรรมอีกส่วนหนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญอีกส่วนหนึ่ง แต่วันนี้กระบวนการท่านเห็นไหมครับ วิชชุ วีชีของหนึ่ง ไอ้โฮ ท่านครับ ฟังไม่ได้ครับ ท่านตุลาการที่มานั่งได้เปิดฟังบ้างไหมครับ หยาบคายที่สุด ใส่ร้ายมากที่สุดซึ่งไม่สมควรที่จะเปิดได้เลย แต่ท่านนายกรัฐมนตรีกี่พูดหลายครั้งเพราะคนถามท่านนายกรัฐมนตรีก่อนก็บอกศาลปกครองเขาคุ่มครองอยู่ ท่านครับ ที่ผมกราบเรียนท่านมาทั้งหมดนี้ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ ผมไม่อยากจะให้ศาลต้องมัวหมอง ในอดีตที่ผ่านมา ก็อยู่กันได้

(นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ศาลตุลาการก็รักษาสถาบันของท่านอยู่ในกลไกแบบก้อนเส้า ๓ ก้อน ท่านประธานครับ ถ้าเราจะมองปัญหานี้

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ประท้วงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : จะจบแล้วครับ อย่าเพิ่งประท้วงเลยครับ จะจบแล้วครับ ขอความกรุณาด้วยครับ ต่อเลยครับคุณสุนัย

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : ฟังหน่อยเดียว ท่านประธานครับ ขออนุญาตประท้วงครับ ใช้สิทธิข้อบังคับครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมทราบครับ ทราบแล้วก็ขอรับรองแล้ว ขอรับรองให้คุณสุนัยท่านรีบจบ ๆ เพราะท่านก็พูดเกือบหมดแล้ว

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : อย่างนี้ไม่ต้องใช้ข้อบังคับแล้ว ไซ้ใหม่ท่านประธาน

๑๖๔

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๗๙/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กำลังไปได้สวยแล้วครับ

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : ประทับใจด้วยความเคารพ
ท่านสุนัยนะครับ

(นายสกลธี ภัททิยกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสกลธี ภัททิยกุล (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตท่านประธานครับ
ประท้วงท่านประธานครับผม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็เชิญครับ ประทับผม
ชื่อไหนครับ

นายสกลธี ภัททิยกุล (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ผม สกลธี ภัททิยกุล
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขอประท้วงท่านประธานว่า
เมื่อมีผู้ประสงค์จะประท้วงยื่นและยกมือขึ้น ท่านประธานต้องให้โอกาสผู้นั้นชี้แจงนะครับ
และวินิจฉัยว่าฝ่าฝืนหรือไม่ครับ ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ ผมวินิจฉัยแล้ว
ผู้ประท้วงทำถูกต้อง แต่ว่าผมขอรับรองว่าจะจบแล้วอย่าให้มันยืดเลย ผมขอรับรองถ้าไม่ได้
ก็เชิญประท้วงต่อเลยครับ เชิญ

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต
ท่านประธานนิดเดียวครับ ผมไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการประท้วงหาเรื่องใด ๆ ทั้งสิ้นครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตท่านประธานครับ
กระผม อรรถวิชัย สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขต ๔
พรรคประชาธิปัตย์ ด้วยความเคารพ ขออนุญาตประท้วงท่านผู้อภิปราย ท่าน ส.ส. สุนัย
หลายความเห็นของท่านเป็นความเห็นที่ดี แล้วผมก็นั่งฟังครับ แม้จะอยู่ในซีกฝ่ายค้าน
แต่ขอสักนิดเถอะครับ ท่านกำลังใช้สิทธิของท่านในการพาดพิงอำนาจฝ่ายตุลาการครับ
ท่านกำลังรุกเข้าไปในส่วน of อำนาจตุลาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของศาลยุติธรรมครับ

๑๖๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนี้พร ๗๙/๒

เราต้องยอมรับครับ เราเป็นนักประชาธิปไตยว่ามีอำนาจฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ และอำนาจฝ่ายตุลาการก็ไม่ควรลွ่งโดยพวกเรา ผมขออนุญาต ด้วยความเป็นเด็กแต่ไม่สบายใจครับ ขออนุญาตประท้วงด้วยความเคารพ ปรีกษา ด้วยความเคารพครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขอวินิจฉัยผู้ประท้วง ประท้วงถูกต้อง แต่ว่าขอความกรุณาเถอะครับ คุณสุนัยพอจะสรุปได้กรุณาด้วยครับ เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ขอขอบคุณท่านผู้ประท้วงที่มีความไม่สบายใจ ฟังอีกนิดแล้วท่านจะสบายใจ ผมไม่ได้ก้าวล่วงอำนาจตุลาการ ผมกำลังจะออกมาปกป้อง อำนาจตุลาการว่าทำอะไรให้อำนาจตุลาการนั้นอยู่ในดุลยภาพอย่างที่เคยปฏิบัติกันมาแล้ว ก็อยู่ได้ แต่วันนี้เมื่ออำนาจตุลาการซึ่งกลายเป็นก้อนเส้าใหญ่กว่าก้อนเส้าอื่นทั้งหมดเข้ามา อยู่ในระบบการเมืองนี้เป็นความห่วงใยที่อยากจะเห็นอำนาจตุลาการนั้นยังมีเสถียรภาพ สมกับที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระพุทธเจ้าหลวงที่ท่านได้ต่อสู้เรื่อง อำนาจศาลถึงขนาดยอมเสียดินแดนให้แก่ต่างประเทศเพื่อแลกกับสิทธิทางศาล ดังนั้น กระบวนการที่อยู่ในการร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ คนที่ทำนั้นจะด้วยเจตนาใด ก็แล้วแต่ท่านต้องสำนึกนะครับว่าท่านกำลังจะทำให้สถาบันตุลาการนั้นเกิดผลกระทบกระเทือน กราบขอพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอพระคุณสรุปแล้วก็พูด ได้ดีมากครับแต่ยังไม่ถูกใจคนอื่นเขา ต่อไปท่านนายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม เรียนเชิญครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฝากไปยังตัวแทนของศาลฎีกาทั้ง ๓ ท่านว่า วันนี้ผม เห็นใจท่านครับ ท่านมาอยู่ในที่ประชุมแห่งนี้ในช่วงระยะเวลาหลายชั่วโมง แล้วท่านก็ฟัง ข้อมูลหลาย ๆ ด้าน บางครั้งอาจจะทำให้ท่านสับสนบ้างครับ แต่ท่านไม่ต้องกลัวครับ

๑๖๖

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๗๙/๓

ผมเชื่อว่าสิ่งที่ท่านทำอยู่วันนี้ท่านทำในสิ่งที่ถูกต้องครับ ท่านคงจะทราบดีอยู่แล้วครับว่า
วันนี้สังคมไม่สมดุจจริง ๆ วันนี้เป็นบทพิสูจน์ที่ทำให้ท่านได้รับรู้แล้วว่าวันนี้ฝ่ายบริหาร
และฝ่ายนิติบัญญัติไม่สามารถที่จะถ่วงดุลกันได้ -----

- ๘๐/๑

๑๖๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๘๐/๑

จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเอาฝ่ายตุลาการเข้ามาช่วยสร้างสมดุลของระบบทั้ง ๓ ระบบ ผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่า วันนี้ท่านกลับไปบ้านท่านคงมีภาระที่หนักอึ้งลงไปครับ ที่วันนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลาย ๆ คนกำลังฝากภารกิจให้กับท่าน ผมจำได้ว่า มีท่าน ส.ส. ท่านหนึ่งบอกว่าวันนี้ท่านมาสาย ถึงมาสายก็ดีกว่าไม่มาครับ แล้วผมเชื่อว่า ท่านตุลาการจะมีส่วนในการสร้างสมดุลของสังคมไทยครับ ไม่อย่างนั้นสังคมไทยคงไม่ละเทะขนาดนี้ และผมอยากให้ความมั่นใจกับท่านครับว่า พวกเราไม่เคยคิดว่า ท่านกำลังเข้ามาก้าวก่ายทางการเมือง ไม่เคยคิดจริง ๆ ครับ แต่พวกเราคิดว่าวันนี้ เราต้องการจะเปิดประตูให้การเมืองคนที่ทำผิด ๆ ครับ คนที่ทุจริต คนที่โกง เข้าสู่กระบวนการตรวจสอบของท่านได้ง่ายมากยิ่งขึ้นครับ เพราะที่ผ่านมานั้น กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองนั้นเกิดขึ้นยากมากครับ ท่านคงจะทราบดีว่า กระบวนการตรวจสอบนักการเมืองมีแค่กระบวนการ ป.ป.ช. บางครั้งอาจจะติดภารกิจ เยอะมาก ทำให้การตรวจสอบผ่านกระบวนการ ป.ป.ช. อย่างเดียวนั้นมีปัญหาครับ ดังนั้น ให้ท่านสบายใจนะครับว่าขณะนี้ท่านได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง แล้วครับ ผมอยากจะฝากข้อสังเกตท่านเพียง ๕ ข้อ เพราะว่ามีสมาชิกหลายท่านได้พูด ในประเด็นหลาย ๆ ประเด็นผ่านไปแล้ว

ข้อสังเกตข้อที่ ๑ คือผมเถื่อนี่คือเส้นหนึ่งของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ต้องย้ำครับ นี่คือนโยบายของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เพื่อให้กระบวนการตุลาการ มีช่องทางในการเอาคนโกงติดคุกได้ง่ายขึ้น ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ดีก็จริง แต่มีหลายสิ่ง หลายอย่างที่ยังบกพร่องอีกเยอะ แต่ปี ๒๕๕๐ จุดนี้เป็นจุดที่ชี้ให้เห็นแล้วว่าช่องทางนี้เป็น ช่องทางที่เอาคนโกงเข้าคุกได้ง่ายขึ้น

ข้อสังเกตข้อที่ ๒ ที่อยากจะฝากกราบเรียนเนื่องจากว่ามีสมาชิกบางท่าน อภิปรายแล้วสับสน และผมเชื่อว่ายังมีพี่น้องประชาชนที่อยู่บ้านเวลาฟังแล้วอาจจะเข้าใจผิด ที่คิดว่าใน พ.ร.บ. ที่ท่านเสนอมานี้ที่ให้มีการแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระนั้นจะสามารถ เอานักการเมืองทุกส่วนเข้าสู่กระบวนการไต่สวนอิสระนั้นไม่ใช่ครับ ผมจะขออนุญาต พูดแทนท่าน ผมเกรงว่าท่านจะลืมนึกแล้วก็ประชาชนจะสับสนครับ กระบวนการผู้ไต่สวน

๑๖๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๘๐/๒

อิสระนั้นสามารถเอาผิดกับอรหันต์ ๓๘ รูปเท่านั้นครับ คำว่าอรหันต์ ๓๘ รูป หมายความว่าประกอบไปด้วยนายกรัฐมนตรีนครและรัฐมนตรี ๓๖ คน ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภา เท่ากับว่าอรหันต์ ๓๘ คนนี้ไม่ใช่คนธรรมดาครับ จึงจำเป็นจะต้องมีกระบวนการพิเศษในการพิจารณาเพื่อเอาคนเหล่านี้ถ้าทำผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม แต่ผมอยากจะมีข้อสังเกตที่อยากจะกราบเรียนท่านว่า ในมาตรา ๔๔/๕ วรรคสอง ที่กล่าวไว้ว่าในกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อ ป.ป.ช. เพื่อให้ไต่สวนข้อเท็จจริง และสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ก็คือวรรคหนึ่งที่ร้องต่อศาลฎีกาให้แต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระ แล้วก็มีการเขียนเพิ่มเติมว่า ผู้เสียหายจะยื่นคำร้องต่อศาลตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ๑. ไม่รับดำเนินการไต่สวน ๒. ดำเนินการล่าช้าเกินสมควร หรือ ๓. ไต่สวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลความผิด ผมอยากจะเรียนกับท่านนะครับว่าผมมีประสบการณ์เป็น ส.ส. เมื่อปี ๒๕๔๘ เป็น ส.ส. สมัยแรก ครั้งนี้เป็นสมัยที่ ๒ ครับในการเป็น ส.ส. สมัยที่แล้วเราก็จับทุจริตได้คดีหนึ่งครับ คดีนั้นคือคดีทุจริตเรื่องรถพยาบาลผมได้ยื่นต่อ ป.ป.ช. เมื่อประมาณเดือนมิถุนายนหรือกรกฎาคม ปี ๒๕๔๘ แล้วผมจำได้ว่า ป.ป.ช. เชิญผมไปให้ปากคำ ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ก็คือประมาณต้นปี ๒๕๔๙ และครั้งที่ ๒ ก็คือเมื่อเดือนที่ผ่านมานี้เอง ดังนั้นผมอยากจะถามท่านว่า ในกรณีที่เกิดถ้าคดีส่งไปที่ ป.ป.ช. แล้วที่ท่านบอกว่าถ้าจะเปลี่ยนใจส่งไปให้ศาลฎีกาตั้งผู้ไต่สวน การดำเนินการล่าช้าอย่างนี้ ๓ ปี ท่านคิดว่ามันช้าไหม ดังนั้นผมอยากจะฝากเรียนท่านว่าผมยังคาใจครับ ในเรื่องระยะเวลาว่าถ้าเป็นไปได้คือ ผมจำไม่ได้ท่านเคยตอบพวกเราในที่ประชุมวิป ท่านบอกว่าเป็นดุลยพินิจของศาลฎีกาในการที่จะพิจารณาว่าจะรับหรือไม่รับว่าคดีจาก ป.ป.ช. นั้นช้าหรือไม่ช้า แต่ถ้าเป็นไปได้คืออยากจะมีคำตอบที่เป็นภาพกว้าง ๆ ว่า เช่น คดีเสนอ ป.ป.ช. ไปแล้ว ๑ ปี หรือ ๒ ปี หรือ ๓ ปี ถ้าไม่มีความคืบหน้า สามารถเสนอต่อศาลฎีกาเพื่อแต่งตั้งผู้ไต่สวนได้ อันนี้เป็นความคิดเห็นที่อยากจะฝากท่านเป็นกรณีที่ ๒ ครับ

๑๖๙

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุญยรินทร์ ๘๑/๑

ในส่วนขอข้อสังเกตข้อ ๓ ตามมาตรา ๔๔/๗ ซึ่งในมาตรา ๔๔/๗ ได้พูดถึงกรณีที่แต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระที่ย้ำว่า คนที่ศาลฎีกาแต่งตั้งนั้นจะต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อย ๒ ข้อ คือ ข้อ ๑ ต้องเป็นกลางทางการเมือง และข้อ ๒ คือมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ผมอยากจะย้ำครับว่าผมเห็นใจท่านว่าในกรณีของมาตรานี้ในการที่จะแต่งตั้งคณะผู้ไต่สวนมันเป็นช่องทางที่จะทำให้อำนาจการเมืองเข้ามาแทรกแซงได้ง่ายครับ ดังนั้นตรงนี้เป็นจุดที่ท้าทายกับศาลฎีกาเป็นอย่างยิ่งในการที่จะแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระที่มีคุณสมบัติให้ครบทั้ง ๒ ข้อนี้ แต่อยากจะฝากข้อคิดเห็นนิดหนึ่งครับว่าคนที่จะเหมาะสมนอกจากเป็นกลางทางการเมืองและมีความซื่อสัตย์สุจริตแล้ว จุดที่พิจารณาง่าย ๆ คือคนคนนั้นไม่ควรจะใช้ตำแหน่งของเขาเองเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับตัวเองหรือพวกพ้องครับ ผมว่าข้อนี้สำคัญที่สุดในการที่ท่านจะตัดสินใจหรือว่าพิจารณารับใครมาเป็นผู้ไต่สวนอิสระ ผมจำได้ว่าในระหว่างที่ผมนั่งฟังมา มีสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงว่าถ้าเกิดการแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระนั้นจะทำให้ศาลฎีกาเหมือนลดระดับลงมา จะเป็นองค์คณะศาลฎีกาแล้วต้องลดระดับลงมาเป็นผู้ไต่สวนอิสระ ซึ่งจริง ๆ แล้วผมคิดว่าท่านสมาชิกที่กำลังอภิปรายในหมวดนี้ไม่ได้อ่านกฎหมายหรือร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้อย่างละเอียด ผมตอบแทนท่านเลยแล้วกันนะครับ ในข้อเสนอร่าง พ.ร.บ. ของท่านมาตรา ๑๒ ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า องค์ประกอบของผู้ไต่สวนอิสระนั้นคือผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หัวหน้าคณะผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ซึ่งมีไม่น้อยกว่า ๑ คน และอัยการไม่ต่ำกว่าชั้น ๖ ไม่น้อยกว่า ๑ คน หรือบุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๔๕ ปีตามที่คุณสมบัติกำหนด ดังนั้นไม่ใช่องค์คณะจากผู้พิพากษาศาลฎีกามาเป็นผู้ไต่สวน

ผมมีข้อสังเกตข้อที่ ๔ ตามมาตรา ๔๔/๗ ที่เขียนไว้ชัดเจนว่า ให้ผู้ไต่สวนอิสระทำการไต่สวนและทำความเข้าใจให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว ซึ่งตรงนี้อาจจะย้ำนะครับ เพราะผมมองว่าการพิจารณาไต่สวนอิสระของผู้ไต่สวนอิสระนั้นกระทำกับคน ๓๘ คนเท่านั้น ดังนั้นคำว่า โดยเร็ว ผมก็กังวลใจครับ เพราะอย่าลืมว่าคนเหล่านี้ ๓๘ คนนี้เป็นบุคคล

๑๗๐

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๘๑/๒

ที่ทรงอิทธิพลที่สุดในประเทศ ผมอยากจะให้ทางศาลหรือทางอะไรก็ได้แล้วแต่เวลาที่มีการแปรญัตติน่าจะกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนลงไปว่า การไต่สวนนี้ควรจะต้องทำให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาเท่าไร เช่น ๑ ปี ๒ ปี หรือว่าต่อได้อีก ๑ ปี หรือ ๒ ปีก็ได้แล้วแต่ครับ เป็นข้อคิดเห็นที่จะเสนอฝากไป

และข้อสังเกตข้อ ๕ ซึ่งเป็นข้อสุดท้ายที่อยากจะกราบเรียนว่า วันนี้กระบวนการยุติธรรมนั้นถูกแทรกแซงสูงมากครับโดยเฉพาะอัยการ ผมจำได้ว่ามีสมาชิกท่านหนึ่งได้พูดถึงกระบวนการที่ถูกแทรกแซง อัยการครับ ในมาตรา ๔๔/๑๑ ได้มีการพูดถึงในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ไต่สวนอิสระยังไม่สมบูรณ์ อัยการจะแต่งเรื่องกลับมาให้ผู้ไต่สวนอิสระและตั้งคณะกรรมการร่วมกันทั้ง ๒ ฝ่ายอย่างเสมอกัน เท่าเทียมกัน ถ้าผลการพิจารณานั้นอัยการไปฟ้องต่อ จบครับ ไม่มีปัญหา แต่ถ้าผลการพิจารณานั้นอัยการไม่ส่งฟ้อง ผู้ไต่สวนอิสระสามารถฟ้องได้ด้วยตัวเอง ซึ่งตรงนี้เป็นจุดที่น่าเป็นห่วงครับ ที่มีหลายคนถามผมว่าถ้ามีโอกาสให้มาออกกับที่ประชุมว่าเราจะมีกระบวนการตรวจสอบอัยการหรือไม่ครับ เช่น ถ้าผู้ไต่สวนอิสระฟ้องด้วยตัวเองแล้วศาลฎีการับฟ้อง แล้วผลการตัดสินว่านักการเมืองท่านนั้นมีความผิดจริง อย่างนี้ผมคิดว่าอัยการที่เกี่ยวข้องที่ไม่ฟ้องนั้นต้องแสดงความรับผิดชอบ ผมมีเหตุผลว่าทำไมอัยการจะต้องแสดงความรับผิดชอบ ๒ กรณี

กรณีที่ ๑ การที่อัยการท่านนั้นปฏิเสธไม่รับคดีนี้ไปส่งฟ้องโดยที่ปล่อยให้ผู้ไต่สวนอิสระฟ้องด้วยตัวเอง เป็นไปได้ว่าอัยการท่านนั้นกำลังจะถูกแทรกแซงจากนักการเมือง เพราะว่า ๓๔ คนนี้คือคนที่ใหญ่ที่สุดในประเทศครับ ถ้าอัยการท่านนั้นปฏิเสธบอกว่าไม่ถูกแทรกแซงได้พิจารณาคดีไปด้วยความบริสุทธิ์ใจก็สู้ข้อ ๒ แสดงว่าอัยการท่านนั้นไม่มีฝีมือครับ ดังนั้นอยากจะกราบเรียนว่า เป็นไปได้ไหมที่จะมีการเพิ่มเติมในการตรวจสอบองค์กรเหล่านี้ในคดีที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองระดับสูงของประเทศครับ ทำายที่สุดนี้ผมต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมและให้กำลังใจท่านตัวแทนตุลาการทั้ง ๓ ท่านครับ ขอขอบคุณครับ

๑๗๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๘๑/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณมากคุณหมอลครับ
เชิญร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ครับ

- ๘๒/๑

๑๗๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๘๒/๑

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ ตั้งแต่เลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคมที่ผ่านมาสภาได้เปิดสมัยสามัญไปแล้ว ๑ สมัย เป็นเรื่องที่น่าเสียดายอย่างที่ได้ทราบกันว่าสภาของเรายังไม่มีโอกาสพิจารณาพระราชบัญญัติ เมื่อมาเปิดสมัยประชุมวิสามัญพอเรามีโอกาสพิจารณาพระราชบัญญัติและขณะนี้กำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งเสนอโดยศาลฎีกา นี่ก็เป็นประวัติศาสตร์หน้าใหม่อีกหน้าหนึ่งของระบบการเมือง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นองค์พระประมุขของไทยเรา ซึ่งนับแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ มาถึงปัจจุบันนี้ ถ้ามองย้อนหลังประวัติศาสตร์ของการปกครอง นักการเมืองที่ถูกศาลตัดสินจนต้องรับโทษในคุกนั้นมีเพียง ๒ คน คนที่ ๑ นั้นเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และในที่สุดก็ไปเสียชีวิตในคุกโดยศาลได้พิพากษาลงโทษจำคุก ๑๕ ปี คนที่ ๒ ปัจจุบันนี้ก็ยังคงอยู่ในคุก นอกจากนั้นมีแต่การกล่าวหากันยังไม่มี การพิสูจน์อย่างแท้จริงว่าคนไหน นักการเมืองคนใดทำผิด ทุจริตคอร์รัปชันตั้งแต่ช่วงเข้าของการเริ่มพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าประชาชนทั้งประเทศได้มีโอกาสฟังการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างต่อเนื่องคงจะมีความรู้สึกว่สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยคนชั่วคนเลวเหมือนอย่างที่เขาเอาไปด่ากันที่เชิงสะพานม้ฆวานรังสรรค์เหตุก็เพราะพวกเรากันเอง คนที่มีอาชีพเดียวกันเองซ้ำเติมกันโดยไม่ให้เกิดเกียรติซึ่งกันและกัน ท่านประธานครับ หลาย ๆ ท่านขึ้นมาอภิปรายเสมือนหนึ่งอดีตนายกรัฐมนตรื อดีตหัวหน้าพรรคไทยรักไทย ได้ทำผิดทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้ บทบัญญัติในมาตรา ๓๙ บัญญัติไว้ชัดเจนว่า บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาทีกระทำนั้น บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลา

๑๗๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๘๒/๒

ที่กระทำความผิดมิได้ ความในวรรคสองบัญญัติไว้บอกว่า ในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด ที่หลายคนบอกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มีเส้นที่ ท่านได้ใช้เส้นที่อยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เอามาสร้างความเป็นธรรมให้สังคม มาสร้างความเป็นธรรมให้แก่เพื่อนร่วมอาชีพของเราหรือไม่ จริง ๆ แล้วในตลาดนักการเมือง มีไม่เกิน ๓,๐๐๐ คน ชะบั้ง แพ้บ้าง ผลัดกันรุกผลัดกันรับ บางครั้งก็ขึ้นไปนั่งข้างบน บางครั้งก็ลงมา นั่งข้างล่างแต่พวกเราก็กะที่บักกันเอง ซ้ำเติมกันเองจนสังคมข้างนอกมองว่าคนเป็นนักการเมืองเป็นคนชั่วคนเลว เขาถึงได้เอาไปด่าที่เชิงสะพานมัฆวานรังสรรค์ทุกครั้งที่ได้ยินเสียงโดยไม่ตั้งใจก็สร้างความเป็นปวดให้กับคนที่เป็นนักการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมมีความรู้สึกเจ็บปวดไม่ว่าเขาจะด่าฝ่ายไหนแล้วแต่จะชีกขวาหรือชีกซ้ายผมมีความรู้สึกเจ็บปวด ท่านประธานครับ บางท่านขึ้นมายกย่องผู้ที่มาจากอำนาจเผด็จการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสนับสนุนเหลือเกิน คตส. ท่านไม่รู้หรือครับ คตส. แต่งตั้งมาโดย คมช. ที่มาจากการปฏิวัติ แล้วคณะปฏิวัติหรือ คมช. ได้แต่งตั้ง คตส. ได้ถูกต้องเป็นธรรมหรือเปล่า คตส. แต่ละคนนี่ปฏิบัติต่อ พันตำรวจโท ทักษิณ อดีตนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ทันทีที่มีประกาศแต่งตั้งคนเหล่านี้ออกมา คนเหล่านี้ก็มีธงอยู่ในหัวใจแล้วว่า พันตำรวจโท ทักษิณเป็นคนชั่วเป็นคนเลว ผมอยากจะพูดตรงนี้ให้มันปรากฏไปเลยว่า ตราบใดที่ศาลยังไม่ได้ตัดสินขอท่านทั้งหลายผู้มีใจอันประเสริฐจงได้สำเหนียกว่าท่านได้ซ้ำเติมเพื่อนร่วมอาชีพอย่างไม่เป็นธรรม รอให้ศาลตัดสินสิครับ เหมือนอย่างอดีตรัฐมนตรีที่ไปตายในคุก รอให้ศาลตัดสินก่อนสิครับ อดีตรัฐมนตรีท่านหนึ่งซึ่งอยู่ในเรือนจำปัจจุบันนี้ แล้วค่อยมากล่าวหาว่าคนคนนั้นหรือหัวหน้าพรรคไทยรักไทยเดิมเป็นคนผิดเป็นคนชั่วอย่างไรก็ว่ากันไปแต่ตราบใดที่ยังไม่มีการตัดสิน ท่านไม่มีสิทธิที่จะมากล่าวกันอย่างนี้ หลาย ๆ ท่านอภิปรายพยายามชี้ให้เห็นสังคมฟังว่า พันตำรวจโท ทักษิณทำผิดคิดร้ายต่อบ้านเมือง ผมอยากจะให้ผู้อภิปรายทั้งหลาย ท่านลองสงบสติอารมณ์ถามตัวเองว่าในชีวิตท่านได้สร้างอะไรที่เป็นคุณูปการต่อชาติบ้านเมืองบ้าง -----

๑๗๔

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๘๓/๑

ผมชื่อ ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ เป็นอดีตข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตร นายตำรวจชั้นผู้น้อยลาออกจากราชการมาสมัครผู้แทนราษฎร ได้รับเลือกตั้งครั้งแรก ผมประกาศอย่างตระหนงว่าผมได้รับเลือกตั้งมาในนามพรรคประชาธิปัตย์ แต่เป็นที่ น่าเสียดายว่ารัฐธรรมนูญบัญญัติให้อยู่ในตำแหน่ง ๔ ปี ท่านประธานครับ ผมไม่สามารถ ทำงานได้จนครบวาระ ได้ยื่นใบลาออกจากสมาชิกภาพพ้นจากความเป็น ส.ส. เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๒๕ แต่ผมไม่เคยไปตำหนิพรรคประชาธิปัตย์ ผมถือว่าพรรคประชาธิปัตย์ เป็นสถาบันการเมืองเหมือนโรงเรียนทางการเมืองที่ทำให้ผมได้มีโอกาสแจ้งเกิดในทางสภา ท่านประธานครับ เว้นแต่การวิพากษ์วิจารณ์บุคคลในพรรคประชาธิปัตย์บางคนบางท่าน เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามผมก็มีการละเว้นอยู่ ๒ ท่าน ซึ่งพูดหลายครั้งก็ไม่เคยผิดเพี้ยน ท่านแรกคือท่านชวน หลีกภัย ซึ่งไปพบกันที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในฐานะที่ท่านเป็น นักศึกษารุ่นพี่และแนะนำให้ผมลาออกจากราชการตำรวจมาสมัคร ส.ส. ผมถือว่าท่าน เป็นคนชี้ทางสว่างให้แก่ชีวิตของผมที่เปลี่ยนแปลงจากข้าราชการตำรวจคนหนึ่งมาเป็น นักการเมืองจนคนรู้จักทั่วประเทศ สามารถสบตาคนได้ทั่วประเทศเพราะคนชื่อชวน หลีกภัย คนที่ ๒ ผมบอกให้ก็ได้ว่าเมื่อก่อนไม่นับถือ แต่ต่อมาผมให้ความเคารพนับถือคือท่านผู้นำ ฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ผมขออภัยที่ต้องเอ่ยนาม แต่เอ่ยด้วยความเคารพคือ ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ท่านประธานครับ สภาชุดที่แล้วผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธาน โภคิน พลกุล ได้ตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งเพื่อทำการประชาสัมพันธ์ทำกิจกรรมเพื่อ เทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสทรงเจริญสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี และผนวกกับการเจริญพระชนมายุครบ ๘๐ พรรษา ผมได้จัดกิจกรรมรับบริจาคโลหิต อวัยวะที่ข้างล่างห้องประชุมของเรา ได้เชิญหัวหน้าพรรคการเมืองต่าง ๆ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภามาเปิดงานเวลาเรารับบริจาคโลหิต รับบริจาคอวัยวะอันมีหัวใจ ตับ ไต ไข่ พุงเพื่อจะเป็นการถวายเป็นพระราชกุศล ผมไม่คิดเลยว่ามีหัวหน้าพรรคหลายพรรคปฏิเสธไม่มาร่วมงานแต่ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขณะนั้นท่านเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรท่านตอบรับด้วยความเต็มใจ

๑๗๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๘๓/๒

ผมบอกกับตัวเองว่าผมผิดพลาดไปแล้ว หลายปีที่เจอท่านไม่เคยยกมือไหว้ ตั้งแต่วันนั้น ผมไหว้ท่าน ผมเป็นผู้กล่าวรายงานในการเปิดงาน ท่านอภิสิทธิ์ทำหน้าที่ได้อย่างสง่างาม และผมมีความสุขจิตใจว่าผมให้ความเคารพนับถือ แต่คนอื่นผมจะไม่ละเว้นถ้าหากว่าท่านทำไม่ถูกข้อบังคับ ถ้าท่านทำไม่ถูกกับความเป็นธรรม ยกตัวอย่าง เช่น การอภิปรายที่ผ่านมามาตั้งแต่เช้าวันนี้

(นางสาวรังสิมา รอดรัศมี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเซาวรินครับ มีผู้ประท้วงเชิญประท้วงผมหรือประท้วงคุณเซาวริน

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉันรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ขอประท้วงท่านประธานนะคะว่าปล่อยให้ท่านผู้อภิปรายอภิปรายนอกประเด็น ผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ คือดิฉันคิดว่ามันน่าจะอภิปรายเกี่ยวกับ พ.ร.บ. นะคะ ไม่ใช่มาชื่นชมกันในสภาหรือจะมาด่ากันอยู่ในสภานี้มันไม่สมควรมันเสียเวลาคะ เพราะว่าดิฉันก็เห็นใจท่านที่มาจากศาลนั่งตั้งแต่เช้าแล้ว ควรเข้าประเด็นคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประท้วงผมว่าผมทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ค่ะ ปล่อยให้เขาพูดอยู่นั้นแหละคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : โปรดกรุณานั่งลงและผมจะวินิจฉัยครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ขอบคุณคะ

๑๗๖

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๘๓/๓

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณมากครับ ที่นั่งได้สบาย ๆ ครับ ท่านเซาวรินครับ อาจจะนอกกลุ่มออกไปนิดหน่อยครับ ก็ขอความกรุณาเข้าเรื่องเถอะครับ เข้าเรื่องเลย เนื้อหาสาระเอาให้มันชัด ๆ ไปเลยครับ ขอขอบคุณครับ

ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมอภิปรายไปนั้นมันประกอบครับ ถนนยังต้องมีไหล่ทาง ฉันทัดก็ฉันทันนั้นที่ผมพูดอย่างนี้ประกอบการอภิปราย ผมก็ทำหน้าที่ของผม ประทับว่าไม่เข้า ผมว่ามันเข้า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญเลยครับ เชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ครับ ผมว่ามันเข้า ผมมีความรู้สึกที่เข้าแล้วละท่านประธานครับ คือผมอยากจะฝากประเด็นว่า ท่านสมาชิกคนต่อไปที่จะขึ้นมาอภิปราย ขอได้โปรดทำหน้าที่อย่างสง่างาม อย่างมีเกียรติ อย่าไปวิพากษ์วิจารณ์อดีตนายกรัฐมนตรีนะ ถึงแม้ท่านจะไม่เอ่ยชื่อแต่ท่านยกเอาเรื่องต่าง ๆ ที่ คตส. กำลังตรวจสอบ แล้วท่านก็มาทำหน้าที่เป็นตุลาการเสียเองพิพากษาว่า อดีตนายกรัฐมนตรีน่าทำผิดอย่างนั้นอย่างนี้ ผมจำเป็นที่จะต้องเล่าประวัติตัวเองประกอบนิดหนึ่งว่าผมเป็นคนมีความเป็นธรรมในทางการเมือง มีความเป็นธรรมในการดำเนินวิถีชีวิต -----

๑๗๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๘๔/๑

ท่านประธานครับ ย้ำอีกนิดหนึ่งว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสองนั้น
ตราบดที่ศาลยังไม่ตัดสินขอท่านสมาชิกทั้งหลายอย่าได้ซ้ำเติมกัน อย่าได้ย่ำยีเกียรติยศ
ศักดิ์ศรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๔๘๐ คนไม่มีใครทำลายพวกเราได้
มากกว่าพวกเราทำลายกันเอง ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตฝากข้อสังเกตนิดหนึ่ง
สมัยผมเป็นเด็กไปเรียนผมก็เรียนมาว่าอำนาจอธิปไตยมี ๓ อย่าง พระมหากษัตริย์ทรงใช้
อำนาจอธิปไตยในทางต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ อำนาจบริหารทรงใช้ในคณะรัฐมนตรี อำนาจ
นิติบัญญัติทรงใช้ในรัฐสภา อำนาจตุลาการทรงใช้ทางศาล รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมมี
ข้อสังเกตว่าผิดเพี้ยนหรือเปล่าที่ไปบัญญัติให้ศาลมาเป็นผู้เสนอกฎหมาย ซึ่งผมไม่แน่ใจว่า
วิชากฎหมายที่เราเรียนกันมา วิชาการปกครองที่เราเรียนกันมาต่อไปนี้ต้องปรับหลักสูตร
กันใหม่หรือไม่ นี่เป็นข้อสังเกตนะครับว่าสิ่งที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีใช้สิ่งที่
ถูกต้องเสมอไป อย่างไรก็ตามเมื่อรัฐธรรมนูญบัญญัติมาแล้วก็ต้องเดินหน้าไป
ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เสนอมานี้โดยศาลฎีกานั้นเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... พุดง่าย ๆ ว่ากฎหมายเดิมมีอยู่แล้วก็เอามาแก้ไข แต่มันมีเรื่องที่ต้อง
ตั้งข้อสังเกตก็คือบอกว่าเป็นผู้เสนอแก้ไขโดยศาลฎีกาซึ่งในอดีตไม่เคยพบครับ แต่ก็
เป็นเรื่องที่ท่านทำตามรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า
ผู้แทนราษฎรหลายท่านที่อภิปรายในวันนี้เสียงบอกว่าขานรับ คือหมายความว่า
รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมอยากจะกราบเรียนแทนเพื่อนสมาชิกในพรรค
ร่วมรัฐบาลทั้ง ๕ พรรค จำนวน ๓๐๐ กว่าเสียงเช่นกันก็รับร่างครับ ไม่มีใครปฏิเสธ
ที่จะไม่รับร่างฉบับนี้ เพียงแต่ว่าการตั้งข้อสังเกตหรือการแสดงความคิดเห็นและสุดท้าย
จะลงไปสู่การพิจารณาในชั้นคณะกรรมการวิสามัญ ถึงตรงนั้นใครอยากจะแปรญัตติ
อะไร อยากจะแก้ไขเพิ่มเติมอะไรก็ว่ากันไปอีกทีหนึ่ง แต่สำหรับวันนี้ผมคิดว่าพวกเรา
ทำหน้าที่ของเราค่อนข้างจะสมบูรณ์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ แต่อยากย้ำอีก
นิดหนึ่งว่าอย่าไปย่ำยีคนที่ไม่ได้อยู่ในห้องประชุมนี้ ขอขอบคุณครับ

๑๗๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๘๔/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ความจริงท่านพูดง่าย ๆ ฟังง่าย ๆ ดีมากครับ เชิญคุณธนา ชีรวินิจ ครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ ผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองได้ฟังคำอธิบายของท่านผู้มึ่เกียรติตั้งแต่เช้า ซึ่งในประเด็นที่ได้พูดจากันทั้งหมดนั้นก็ด้วยความเป็นห่วงเป็นใย แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานในเบื้องต้นก็คือว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นผมอยากที่จะดูถึงเจตนารมณ์ในการร่างรัฐธรรมนูญที่ได้มีการออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่ามีเจตนาที่ค่อนข้างที่จะพิเศษในเรื่องของการตั้งผู้ใด่สวนอิสระ ถ้าท่านประธานได้อ่านรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๗๕ ซึ่งได้ระบุอยู่แล้วครับว่า ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นท่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่นถูกกล่าวหาว่า ร่ำรวยผิดปกติหรือกระทำความผิดต่อหน้าที่ แต่ทำไมครับท่านประธานในมาตรา ๒๗๕ วรรคสี่ ถึงต้องระบุแยกออกมาว่า บุคคลอีก ๔ กลุ่ม คือ ๓๘ ท่านอย่างที่คุณหมอวงศ์ได้เอ่ยถึงถึงจะต้องมีบทบัญญัติของกฎหมายขึ้นมาใช้บังคับโดยเฉพาะ ก็คือท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภา ในความคิดเห็นของผมและผมเชื่อว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ความสำคัญว่าบุคคลที่ดำรงตำแหน่งทั้ง ๔ กลุ่ม เป็นบุคคลที่มีอำนาจ มีบริวาร และมีเครื่องมือเครื่องไม้เครื่องมือ ในกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายนั้น จะกระทบต่อผลรวมของคนในชาติหรือประเทศได้ -----

๑๗๙

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษณิษฐ์ ๘๕/๑

ซึ่งต่างจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ๆ เพราะฉะนั้น จึงให้มีช่องทางในการที่จะดำเนินการเพื่อสอบสวนหรือลงโทษผู้กระทำความผิดเพิ่มเติม อีกทางหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อรัฐธรรมนูญได้บัญญัติบุคคลที่มีความสำคัญ เป็นอย่างมากขึ้นตามมาตรา ๒๗๕ วรรคสี่ ผมก็พยายามดูในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งถ้าท่านประธานได้ดูจนกระทั่งจบ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นท้ายที่สุดจะไม่สร้างผล ที่ก่อให้เกิดความแตกต่างหรือความเห็นที่จะให้ประชาชนได้มีความรู้สึกกว่ากฎหมาย ที่ออกไปนั้นแม้จะเป็นกฎหมายที่ดีแต่อาจจะมีผลหรืออุปสรรคในการบังคับใช้ที่ผมจะ กราบเรียนท่านประธานก็คือว่า เมื่อได้มีการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาซึ่งมีกระบวนการ ยื่นอยู่ ๒ ทางคือ ผู้เสียหายยื่นโดยตรงต่อศาลหรือในกรณียื่นต่อ ป.ป.ช. ในการบัญญัติ ของกฎหมายนั้นท่านประธานจะได้ดูในมาตราต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าในร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ให้อำนาจและหน้าที่ผู้ไต่สวนอิสระค่อนข้างที่จะมีความสำคัญเทียบเท่ากับ ป.ป.ช. มีอยู่ตอนหนึ่งครับท่านประธาน ในกรณีที่ผู้เสียหายไปยื่นต่อ ป.ป.ช. ไว้ และมีเหตุที่ ดำเนินการโดย ป.ป.ช. ไม่รับการไต่สวน ดำเนินการล่าช้าเกินสมควร หรือดำเนินการไต่สวนแล้ว เห็นว่าไม่มีมูลผู้เสียหายสามารถไปยื่นร้องต่อศาลเพื่อขอให้มีการจัดตั้งผู้ไต่สวนอิสระได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๔๔/๗ สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะบอกว่าเป็นความสำคัญ กับผู้ไต่สวนอิสระเทียบเท่ากับ ป.ป.ช. ก็คือ เมื่อไรก็ตามที่ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อศาล โดยอ้างเหตุ ๓ ประการที่ผมกราบเรียนแล้ว ป.ป.ช. จะไม่มีสิทธิดำเนินคดีในเรื่องนั้นทันทีครับ ต้องส่งเรื่องทั้งหมดให้กับศาลฎีกาเพื่อให้คณะผู้ไต่สวนอิสระดำเนินการต่อไป นั่นแสดง ให้เห็นว่าคณะผู้ไต่สวนอิสระนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเทียบเท่ากับ ป.ป.ช. แต่สิ่งหนึ่ง ที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือ เมื่อคณะผู้ไต่สวนอิสระได้ดำเนินการไต่สวนแล้วพบว่าไม่มีมูล ตรงนี้ละครับท่านประธานที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าประชาชนจะไม่เห็นผลของ การออกกฎหมายฉบับนี้เลย สิ่งที่ผมกราบเรียนก็คือผู้มีอำนาจสูงสุดของประเทศที่ได้ กราบเรียนใน ๔ กลุ่มดังกล่าวแล้วนั้นเป็นคนมีความสำคัญครับ เพราะมีหน้าที่ ในการบริหารประเทศต้องได้รับความเชื่อมั่นและศรัทธาไม่อย่างนั้นไม่สามารถนำพา

๑๘๐

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐ์ ๘๕/๒

ประเทศหรือองค์กรที่บริหารอยู่ได้ เพราะฉะนั้นการพิจารณาตัดสินนั้นกระผมกราบเรียนว่า ถึงต้องแยกมาเป็นมาตรา ๒๗๕ วรรคสี่ แล้วผมยังมองว่าการที่แยกออกมานั้น เพื่อให้กระบวนการพิจารณานั้นรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะถ้าให้คนเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎรมีข้อครหาในเรื่องทุจริต ประเทศชาติ ไปไม่ได้หรอกครับ แล้วถ้าให้กระบวนการไต่สวนใช้เวลาเนิ่นนาน ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้เลย และโดยปกติของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ก็มีช่วงเวลาที่จำกัด เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายออกมาแล้วไม่สามารถมีผลบังคับที่จะ ปกป้องความเสียหายในการทำหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ผมเชื่อว่าท้ายที่สุด การบังคับของกฎหมายก็จะไม่เป็นที่พึงพอใจ แล้วประชาชนก็จะไม่มีความรู้สึกว่าได้ผลประโยชน์จากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่ผมต้องกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ในมาตรา ๔๔/๑๐ ในกรณีที่ผู้ไต่สวนอิสระซึ่งแต่งตั้งโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเห็นว่า ข้อกล่าวหาไม่มีมูล ท่านประธานที่เคารพครับ ๑. ส่งรายการและเอกสารทั้งหลาย พร้อมความเห็นไปยังประธานวุฒิสภาเพื่อดำเนินการถอดถอนผู้นั้นออกจากตำแหน่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าส่งไปวุฒิสภาแล้วเขาไม่ถอดถอนละครับ ก็จะเกิดความเห็นที่แตกต่างทันทีของ ๒ องค์กร และคนที่กระทบมากที่สุดก็คือผู้ดำรงตำแหน่งทั้ง ๔ กลุ่ม ที่ผมได้กราบเรียน ส่วนที่ ๒ ก็คือส่งสำนวนและความเห็นไปยังอัยการสูงสุด เพื่อยื่นฟ้องคดี -----

๑๘๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๘๖/๑

ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ระบุความเห็นของการทำสำนวนของผู้ไต่สวนอิสระและ
ป.ป.ช. ไว้ชัดเจนครับว่า ให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาฯรับฟังสำนวนของผู้ไต่สวนอิสระและ
ป.ป.ช. เป็นหลัก ถ้าระบุไว้อย่างนั้นแล้วทำไมถึงจะต้องผ่านไปยังกระบวนการของอัยการ
สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนเพื่ออยากจะให้ตัวแทนของศาลฎีกาได้รับทราบครับว่า
กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายที่ประชาชนหวังพึ่งและใช้เป็นหลักในการดูแล
คุ้มครองสิทธิของประชาชน กฎหมายอย่างอื่นที่จะออกมาเพื่อใช้บังคับตามกฎหมาย
รัฐธรรมนูญ ถ้าออกมาแล้วประชาชนรู้สึกว่าจะไม่ได้ประโยชน์สูงสุดมันก็จะเกิดความเสียหาย
ในการที่เห็นว่าไม่สามารถใช้กฎหมายในการที่จะบังคับเพื่อปกป้องสิทธิหรือความเสียหาย
ของประชาชนได้ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือศาลฎีกามีความสำคัญครับวันนี้ ความเห็น
ของท่านในทางวิชาการและโดยเฉพาะในสภาวะปัจจุบันที่มีความเห็นเรื่องของการแก้ไข
รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ แน่หนอนครับศาลฎีกาปฏิเสธไม่ได้ว่าจะต้องเป็นหนึ่งในองค์กร
ที่จะต้องแสดงความเห็นในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญต่อหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องต่อไป สิ่งที่ผมกราบเรียนผมเข้าใจครับว่ารัฐธรรมนูญได้มีบทบัญญัติไว้แล้ว
จำกัดกรอบของท่านในการที่จะต้องเดิน ในการที่ท่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ผมต้อง
กราบเรียนท่านในฐานะตัวแทนของประชาชนเพื่อให้ท่านได้แสดงความคิดเห็นต่อองค์กร
ที่เกี่ยวข้องต่อไปครับว่า ในลักษณะอย่างนี้เมื่อพิจารณาแล้วมีมูล ผู้ไต่สวนอิสระในกรณี
อย่างนี้แล้วเมื่อยื่นคำร้องต่อศาล ถ้าศาลรับคำร้องผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม
มาตรา ๒๗๕ วรรคสี่ น่าจะต้องยุติบทบาทเหมือนกรณีเดียวกับที่ ป.ป.ช. ซึ่งมีมูลความผิด
เพราะไม่อย่างนั้นจะไม่เกิดประโยชน์เลยครับ จะไม่สามารถปกป้องความเสียหาย
อันจะเกิดจากการบริหารราชการซึ่งมีข้อกล่าวหาว่าทุจริตลงได้ เพราะไม่อย่างนั้นผมเชื่อว่า
กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้คงไม่บัญญัติ มาตรา ๒๗๕ วรรคสี่ เพิ่มเติมจากที่บัญญัติในวรรคหนึ่ง
เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่าช่วยกันดูเถิดครับ สิ่งไหนที่จะเกิดการแก้ไขแล้ว
ให้เป็นประโยชน์กับประชาชน สิ่งหนึ่งที่ผมเป็นห่วงมากที่สุดก็คือ กระบวนการตาม
รัฐธรรมนูญ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ท่านกำลังทำให้สำนวนและเอกสารของผู้ไต่สวนอิสระ

๑๘๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๘๖/๒

และ ป.ป.ช. ตกไปอยู่ในมือของบุคคลและองค์กรมากเกินไปครับ ซึ่งนั่นไม่เกิดผลดีกับประเทศ และไม่เกิดผลดีกับการดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งหนึ่งที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายซึ่งผมเองจะต้องกราบเรียนท่านประธานก็คือ ผู้เสียหายครับ ท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้ได้เน้นคำว่า ผู้เสียหายที่จะใช้สิทธิตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมื่อเข้านี้มีผู้ทรงเกียรติหลายท่านอภิปรายถึงผู้เสียหาย ผมอยากให้คุณคณะกรรมการแล้วก็ทางตัวแทนของศาลนี้ได้ระบุคำว่า ผู้เสียหาย ให้ชัดเจนว่าหมายถึงใคร วันนี้เราปฏิเสธไม่ได้ครับว่าประชาชนมีสิทธิและมีหน้าที่มากมาย การเขียนกฎหมาย บางครั้งคนที่ไม่เข้าใจกฎหมายเขาไม่ทราบหรือครับว่าเขาจะมีสิทธิหน้าที่อย่างไร เพราะภาษากฎหมายเป็นภาษาที่อ่านแล้วเข้าใจยาก โดยเฉพาะคนที่ไม่ได้มีความรู้ทางกฎหมาย และคำว่า ผู้เสียหาย ตามกฎหมายนั้นมันตีความได้กว้างขวางมากมาย ถึงแม้จะมีการพูดกันแล้วว่า ในคดีอาญานั้นชัดเจนว่าผู้เสียหายคือใคร ในคดีแพ่งคือใคร แต่ในความผิดหนึ่งที่ท่าน ส.ส. พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ได้พูดไว้ซึ่งน่าสนใจก็คือในเรื่องของการร่ำรวยผิดปกติ นั้นเป็นเรื่องที่ไกลมากในการที่จะพิสูจน์ว่าใครคือผู้เสียหายตามกฎหมาย เพราะฉะนั้น ถ้าเป็นไปได้ท่านระบุได้ไหมว่าผู้เสียหายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้หมายถึงใคร ในขณะที่ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อศาลตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะได้ไม่ต้องตีความกันอีกว่าใครคือผู้เสียหาย เป็นผู้เสียหายหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งหนึ่งที่อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตด้วยความเป็นห่วงครับ เพราะการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นดำเนินการกับผู้มีความสามารถสูงสุดของประเทศ ในส่วนหนึ่งที่ผมอยากจะทำเรียนผมเข้าใจว่าในการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มุ่งเน้นให้การดำเนินการนั้นเป็นไปด้วยความเร่งด่วนเพื่อให้เกิด -----

๑๘๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๘๗/๑

การดำเนินการไม่ให้ประเทศเสียหาย เพราะฉะนั้นท่านถึงได้ให้อำนาจผู้เสียหายในกรณี
ที่ไปร้องกับ ป.ป.ช. ไว้แล้ว และ ป.ป.ช. ไม่รับดำเนินการไต่สวน หรือดำเนินการไต่สวนแล้ว
เห็นว่าไม่มีมูล ผมไม่ติดใจตรงนี้ครับท่านประธาน แต่ผมติดใจตรงที่ว่าถ้าในกรณี
ที่ ป.ป.ช. ดำเนินการล่าช้าเกินสมควร ผู้เสียหายสามารถยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ตั้ง
ผู้ไต่สวนอิสระได้ ผมเป็นห่วงตรงนี้ครับท่านประธาน เป็นห่วงว่าในกรณีของผู้เสียหาย
ซึ่งแน่นอนก็เป็นประชาชนหรือคนธรรมดาที่ใช้สิทธิตามกฎหมายรัฐธรรมนูญร้องต่อ
ผู้มีอำนาจสูงสุดของรัฐ วันนี้ต้องยอมรับครับว่าอำนาจต่าง ๆ นั้นมันมีมากมาย ถ้ายื่น
ไปแล้ว แล้วกระบวนการเข้าสู่ ป.ป.ช. ไปในระดับหนึ่งแล้วเกิดความพยายามที่จะให้
กระบวนการล่าช้าออกไปอีกโดยผู้ที่ถูกกล่าวหาที่ดีหรือบุคคลใดก็ดีไปดำเนินการ
เพื่อที่จะให้ผู้เสียหายไปยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อให้อำนาจผู้ไต่สวนอิสระขึ้นมา สิ่งที่ผมเกรง
ก็คือว่าเมื่อมีการร้องแล้วกฎหมายไม่ได้เขียนให้ชัดเจนว่าเมื่อมีการร้องแล้วจะต้องมี
การไต่สวนอย่างไร ท่านเขียนไว้ว่าเมื่อมีการร้องแล้วให้มีการดำเนินการ เมื่อที่ประชุมใหญ่
ศาลฎีกาได้พิจารณาแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระแล้วให้แจ้งการแต่งตั้งดังกล่าวให้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. ทราบ ให้ส่งสำนวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไปยังศาลฎีกา ในการนี้คณะกรรมการ
ป.ป.ช. จะดำเนินการกับเรื่องนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมกลัวว่าการที่เราอยากจะทำให้มันรวดเร็วยิ่งขึ้น
กลับกลายเป็นทำให้เวลาเนิ่นช้าไปอีกหรือไม่ อันนี้ต้องฝากเป็นข้อสังเกตครับท่านประธาน
เพราะว่าในกระบวนการที่ผ่านมากฎหมายมักจะมีช่องโหว่ แล้วถ้าเกิดกฎหมายมีช่องโหว่
การดำเนินการต่าง ๆ ก็ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของเจตนารมณ์
ของกฎหมายได้

ท่านประธานที่เคารพครับ อีกประเด็นหนึ่งก็คือท่านกำหนดเวลาได้ใหม่
ในกรณีเรื่องนี้ว่าเมื่อคดีเข้าสู่ศาลฎีกาแล้ว ผู้ไต่สวนอิสระจะต้องดำเนินการไต่สวนให้แล้วเสร็จ
ภายในกี่วัน เพราะการไต่สวนเรื่องนี้เป็นกรไต่สวนผู้มีอำนาจสูงสุดของประเทศ
ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับความเชื่อมั่นจากต่างประเทศ จากนักลงทุน จากประชาชนในการที่จะ
แก้ไขปัญหาของประเทศ ถ้าผู้นำยังอยู่ในคดีถูกกล่าวหา ผมเชื่อว่าไม่มีใคร แล้วก็ประเทศชาติ

ก็จะเกิดความเสียหาย เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อผู้มีอำนาจทางการเมืองไม่ผิด ก็ต้องรีบดำเนินการประกาศเพื่อที่จะให้เขาได้ดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาของประเทศชาติต่อไป แต่ถ้าปรากฏว่ามีความผิดจะต้องมีมาตรการเพื่อระงับความเสียหายที่จะเกิดกับประเทศชาติ เพราะผู้นั้นยังมีอำนาจ นั่นก็คือกระบวนการที่จะต้องให้ยุติการทำหน้าที่ทันที เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือ สิ่งที่ได้กราบเรียนไปว่า เมื่อวันนี้กฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ทุกคนก็จำเป็นจะต้องเดินไปข้างหน้า วันนี้สภานิติบัญญัติแห่งนี้ต้องยอมรับความเปลี่ยนแปลงครับ กระบวนการเปลี่ยนแปลงในการตรวจสอบฝ่ายการเมืองนั้นมันมาแล้วมีประวัติศาสตร์ต้องเสียเลือดเสียเนื้อกันมามากมาย เพราะฉะนั้นเราแม้จะเป็นฝ่ายถูกตรวจสอบก็ต้องยอมรับครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมฝากข้อสังเกต ๔-๕ ประการที่ฝากท่านประธานผ่านไปยังตัวแทนของทางศาลฎีกาเพื่อรับไว้ และผมเชื่อว่าความเห็นของท่านนั้นจะได้ใช้ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต่อไปในอนาคตครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณ ขอรัก ๒ ท่าน แล้วก็ให้ศาลเป็นผู้ชี้แจงนะครับ ท่านต่อไปขอบคุณสุทิน เอกศักดิ์ ๕ นาทีก็พอจะครับ แล้วก็ท่านนิพนธ์สรุปท้ายจะครับ

นายสุทิน คลังแสง (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคพลังประชาชน เดิมทีจะไม่ใช้สิทธิอภิปรายจะครับ เพราะว่าฟังเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายมาก็น่าจะได้รับความที่ครบถ้วน แต่เมื่อฟังไปฟังมาแล้วผมก็อดเป็นห่วงมิได้ จึงขออนุญาตใช้สิทธิซึ่งจะไม่นาน ท่านประธานที่เคารพครับ มีปราชญ์หรือมีผู้รู้ทางกฎหมายได้บอกไว้ประการหนึ่งว่าการบัญญัติกฎหมายใด ๆ นั้นหลักสำคัญประการหนึ่งซึ่งจะต้องพึงระวังไว้ก็คือ อย่าได้บัญญัติกฎหมายโดยมุ่งหวังจะใช้บังคับกับกรณีใดกรณีหนึ่ง กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

๑๘๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๘๗/๓

ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง อันนี้เป็นหลักสำคัญ ด้วยหลักนี้เองครับมีหลายคน
ได้พิจารณากัน รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ -----

- ๘๘/๑

ซึ่งเป็นต้นทางของ พ.ร.บ. ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ ซึ่งผมอดที่จะต้องทำความถึงมิได้ มีหลายคนได้ตั้งข้อสังเกตไว้เหมือนกัน ไม่สบายใจเหมือนกัน และดูเหมือนจะไม่รับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ด้วยเหตุว่ามีข้อสังเกตหลายประการว่าผู้บัญญัติรัฐธรรมนูญนั้น มุ่งหวังจะให้ใช้บังคับกับกรณีใดกรณีหนึ่ง กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และเวลาใดเวลาหนึ่งด้วย อันนี้เราไม่อาจปฏิเสธได้ นั่นคือต้นทางคือรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เราก็ไม่ได้แก้แล้ว แล้วก็ได้ผ่านมาและมีผลบังคับใช้ จนถึงขั้นบังคับให้เราจะต้องออก พ.ร.บ. ประกอบวันนี้ ซึ่งผมต้องกราบขอพระคุณทางศาลฎีกาได้กรุณาขอร้องมาให้พวกเราได้พิจารณา ร่วมกัน แต่พอมาถึงขั้นตอนร่าง พ.ร.บ. วิธีพิจารณาความซึ่งกำลังพิจารณาตอนนี้ เท่าที่ผม สังเกตจากเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้ขึ้นอภิปรายได้แสดงความเห็น แน่นนอนผ่านแน่นอน ได้รับหลักการแน่นอนผมเชื่ออย่างนั้น แต่ในขั้นตอนวาระ ๒ ขั้นตอนการตั้ง คณะกรรมาธิการเพื่อพิจารณาในวาระ ๒ และวาระ ๓ ที่เหลือนั้นผมอยากจะฝากครับว่า หากแม้ว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เราจะได้ร่างขึ้นด้วยวันนั้นผู้คนมีอารมณ์ มีความโกรธ มีความชิงความชังกันหรือจะเข้าใจผิดกันไปบ้าง วันนี้มันจะไม่ใช้เวลาที่ล่วงเลยมา พอสมควรแล้วหรือยัง เราใจเย็นกันหรือยัง เราได้หูตาสว่าง หรือเราจะได้อโหสิกรรมให้กัน แล้วหรือยัง และวันนี้เราเข้าสู่เส้นทางประชาธิปไตยแล้วหรือยัง ถ้าเวลามันเหมาะสมแล้ว ที่เราจะตั้งสติ ละความโกรธ ความหลง ความชิงความชังกันแล้ว ผมอยากให้พิจารณากฎหมายฉบับนี้ด้วยอารมณ์ซึ่งมันคงให้เกิดปัญญา เพราะเท่าที่สังเกตผมเป็นห่วงครับ เพื่อนสมาชิกหลายคนยังอภิปรายด้วยอาการประสาทหลง ประสาทหลงก็หมายความว่า ได้มีเงาบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเป้าหมายโดยเฉพาะ การอภิปรายก็มุ่งเน้นหยิบยก กรณีหนึ่งกรณีใด พรรคหนึ่งพรรคใดเป็นการเฉพาะซึ่งน่าเป็นห่วงครับ เราร่างกฎหมาย มิได้ใช้กัน ๕ ปี ๑๐ ปี หรือ ๑ ปี ๒ ปี กฎหมายฉบับนี้ผมเข้าใจว่าเรามุ่งหวังที่จะใช้กันไปจนนาน นานจนกว่าสังคมจะเปลี่ยนแปลงซึ่งจะต้องแก้ไขกันใหม่ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้อาจจะต้องบังคับใช้กับเพื่อนสมาชิกซึ่งวันนี้อยู่อีกซีกหนึ่ง วันนี้ท่านอยู่ซีกหนึ่ง ท่านไม่ได้ อยู่ในฐานะที่จะต้องโดนอย่างนั้น แต่วันหนึ่งมันกลับเข้ามาเป็นไปได้ เพราะฉะนั้น

๑๘๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรวา ๘๘/๒

ท่านประธานที่เคารพครับ การร่างและพิจารณากฎหมาย บัญญัติกฎหมายในอดีตที่มี
อดีตใด ๆ ครอบงำ พระพุทธเจ้าท่านบอกว่าไม่เกิดปัญญา เมื่อไม่เกิดปัญญากฎหมาย
ฉบับนี้ก็เป็นมรดกบาป กฎหมายฉบับนี้ก็เป็นช่องว่างหรือจะเป็นกฎหมายซึ่งไม่มี
ผลบังคับใช้ เป็นกฎหมายซึ่งไม่ได้ผลทำให้เกิดความยุติธรรมหรือปราบคนทุจริต
อย่างแท้จริง ท่านประธานครับ ผมจึงฝากว่าในขั้นตอนกรรมาธิการวาระ ๒ หรือวาระ ๓
อยากให้เพื่อนสมาชิกได้พิจารณาด้วยสภาวะอารมณ์ที่ปกติ ผมเคยได้ยินหลายคนเขา
เตือนและพูดถึงนักการเมืองแล้วก็เจ็บปวดครับ เย้ยหยันด้วย ผมฝากถึงเพื่อน
นักการเมืองทุก ๆ ฝ่าย เขาเปรียบว่านักการเมืองเหมือนไก่อยู่ในชะลอมขังไว้แล้วก็จิกกัน
อยู่ในชะลอมนั่นแหละ ก็มองเห็นแต่ในชะลอมก็จิกแต่ในชะลอม มึงจิกกู กูจิกมึงอยู่ใน
ชะลอมนั่นแหละ คนเขาอยู่ข้างนอก เขาเห็นเขาก็โยนชะลอมทิ้งน้ำตายหมดทั้งชะลอม
เลยครับ วันนี้เราได้คิดแล้วก็มองแคบไปหรือเปล่าว่าเขากำลังจับชะลอมไปไว้อยู่ใต้ข้อมือ
ของใครซึ่งไม่น่าจะเป็น ท่านสุนัยเปรียบก่อนแล้ว ๓ เล้า ผมชอบมาก เอาละครับ
ท่านประธานครับ เมื่อกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ ไม่น่าจะเหมือนกันว่าใครจะเป็นคน
ประเดิมกฎหมายฉบับนี้ก่อน อาจจะเป็นกรณียึดที่หลวงแถวสุราษฎร์ธานีประเดิมก่อน
ก็ได้ ผมไม่อยากจะเห็นใครมาน้ำตาตกย้อนหลัง ฝากไว้เป็นเพียงข้อคิด แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเป็น
สาระซึ่งผมไม่เห็นด้วยครับท่านประธาน ถ้าหากแก้ไขได้ผมอยากฝากคณะกรรมการ
วิสามัญที่จะมีอำนาจในการแปรญัตติหรือแก้ไขในวาระ ๒ หลักการของศาลผมอยากให้มี
๓ ชั้นเหมือนท่านสุนัยพูดแล้วครับ ต้องยอมรับว่าผู้พิพากษาหรือตุลาการแม้จะเป็น
คนดีผมไม่ปฏิเสธแม้จะเป็นคนดีแต่ผิดพลาดได้ ท่านไม่ได้นั่งอยู่ในเหตุการณ์ซึ่งเป็น
ความผิด ท่านนั่งอยู่ที่ศาลท่านก็นั่งดูสำนวน อ่านดูพยานหลักฐาน -----

๑๘๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๘๙/๑

ผมเคารพท่าน แต่คดีเซอร์แอน เคยเห็นเป็นตัวอย่าง หลายคดีไปพบความผิดว่าผิดพลาด ตรงที่อยู่ในราชทัณฑ์แล้ว ในคุกแล้ว จนวันนี้เราต้องมีกฎหมายเพื่อชดเชยให้กับ การตัดสินคดีที่ผิดพลาด นั่นก็แสดงว่าแม้จะมีบุคคลซึ่งเราได้สรรหามาอย่างสุจริต แม้จะมีกระบวนการ ๓ ชั้นยังเคยผิดพลาด แล้ววันนี้เรายังกังขาว่าการจะสรรหามาเป็น ผู้ไต่สวนอิสระ ยังพูดคุยกันว่าวัดตรงไหนถึงความเป็นธรรม วัดตรงไหนถึงความสุจริต แล้วยังจะมาพิจารณากันเพียงชั้นเดียว อันนี้ไม่สบายใจ แต่ถ้าหากว่าจะเอาชั้นเดียว ด้วยเหตุผลว่านักการเมืองเป็นคนซึ่งจะต้องกำจัดด้วยยาชนิดแรง จะต้องกำจัดด้วยเวลา รวดเร็วเอาให้สิ้นซาก ผมกราบเรียนครับว่า คดีที่จะขึ้นสู่ศาลอาญาของนักการเมือง มันก็คือคดีความผิดเหมือนข้าราชการทั่วไปละครับ มาตรา ๑๕๗ ละเว้นหรือปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบเหมือนกันนั่นแหละแต่พวกนั้นจะขึ้นศาลปกติ นักการเมืองจะขึ้นศาล พิเศษ ผมฝากครับว่าสังคมไม่มีอะไรดีกว่าความเป็นธรรมที่เป็นจริง ถ้าสร้างกลไก ซึ่งสามารถจะให้ความเป็นธรรมมากที่สุด ผมไม่เชื่อว่าจะมีความเป็นธรรมร้อยเปอร์เซ็นต์ ในที่ใดแต่ให้มันมากที่สุด ผมยังเชื่อว่าตัวบุคคลผมก็ไม่ฟัง แต่เอาเถอะเราก็พยายามให้ดีที่สุด ในขั้นตอนคัดสรรตัวบุคคล เพราะวันนี้ท่านผู้พิพากษาหรือตุลาการก็ได้คัดสรร มีเพื่อนพุดมาแล้ว กกต. ชุดก่อนก็มาจากการคัดสรรของผู้พิพากษาก็โดนตัดสินไปแล้ววันนี้ เอาละครับเรื่องตัวบุคคลแม้ผมจะไม่หวังฟังก็พยายามทำให้ดีที่สุดเหมือนที่เพื่อนสมาชิก ได้พยายามเสนอแนะ แต่ผมขอระบบว่า ๓ ชั้นนี้เป็นไปได้ไหมครับ ไม่ได้อาย ชาวโลกเขาหรือเป็นหลักการสากล ถ้าเป็น ๓ ชั้นได้ เอาละครับคนก็คัดสรรดี ระบบก็วางไว้ดี เมื่อก่อนนั้นใครจะดี ใครจะชั่ว ใครจะผิดจะพลาดเราจับกันได้ แต่ถ้าชั้นเดียวผมคิดว่าอย่างไร เสียมันไม่ใช่หลักประกันสำหรับพลเมือง ท่านประธานครับ ผมจึงฝาก ๑. อยากให้ พิจารณาต่อไปนี้ด้วยอารมณ์ที่มันคงแล้ว ด้วยอารมณ์ที่ปล่อยวางแล้ว ลดละความโลภ โกรธ หลงกันแล้วเถอะ และ ๒. เรื่องพิจารณาศาล ผมอยากให้ศาลนี้มี ๓ ชั้นเหมือนศาลทั่วไป หากมีโอกาสฝากทุกท่านครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณ เชิญท่านนิพนธ์
วิสิษฐยุทธศาสตร์ ครับ

๑๘๙

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๘๙/๒

นายนิพนธ์ วิเศษสุขุทธศาสตร์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม นิพนธ์ วิเศษสุขุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ วันนี้เราได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ผมต้อง
ทำความเข้าใจให้กับพี่น้องประชาชนสักหน่อยว่าการที่มีศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นเป็นเรื่องที่มีอยู่หรือกำหนดขึ้นในรัฐธรรมนูญ
ฉบับปี ๒๕๔๐ แล้วฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ก็ได้กำหนดไว้ในเรื่องศาลแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผมต้องขอความเป็นธรรมให้กับทางศาล ทางตุลาการ ว่า
ทางศาลเองนั้นคงไม่ได้อยากได้อำนาจหรือแสงอำนาจ แต่ว่าเป็นเรื่องที่กำหนด
ในรัฐธรรมนูญทั้งปี ๒๕๔๐ และ ปี ๒๕๕๐ เนื่องจากว่าศาลนั้นประชาชนคนไทยทั่วประเทศ
ทุกวันนี้หวังเป็นที่พึ่งสุดท้ายในเรื่องกระบวนการยุติธรรมที่ศาลจะให้แก่พี่น้องประชาชน
แล้วเราคงทราบดีว่าในทางการเมืองนั้นมีการกล่าวหา มีข้อหาในเรื่องประพฤติมิชอบ
มีการทุจริตคอร์รัปชันเป็นระยะเวลายาวนานมา แต่น้อยครั้งคดีซึ่งเป็นเวลาสิบ ๆ ปีนั้น
จะมีคดีสักคดีหนึ่งหรือสองคดีที่สามารถเอาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาลงโทษ -----

๑๙๐

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๙๐/๑

เพราะฉะนั้นคนที่ทำผิดที่เป็นประชาชนธรรมดาทั่วไปนั้นก็ได้รับการลงโทษ แต่ในระยะ
หลังมานี้ไม่เคยปรากฏเลยว่ามีนักการเมืองที่ทำผิดประพฤตินิยมชอบหรือทำชั่วได้รับการ
การลงโทษ เพราะฉะนั้นการออกแบบรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ และ ปี ๒๕๕๐ นั้น
จึงได้กำหนดให้ศาลฎีกามีแผนกคดีอาญาสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพราะ
เพื่อมาพิจารณาคดีสำหรับผู้ทำการทุจริตคอร์รัปชันทำชั่วในทางการเมือง เพราะว่า
นักการเมืองนั้นเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความ
มีคุณสมบัติ มีจิตสำนึกที่ดีเหนือกว่าพี่น้องประชาชนธรรมดาไม่ควรจะทำเรื่องชั่วร้าย
เลวทรามหรือทุจริต เพราะฉะนั้นตรงนี้อะไรไปกล่าวหาทางศาลว่าแสวงหาอำนาจหรือ
ใช้อำนาจ อยากรู้ได้อำนาจแต่เป็นเรื่องที่กำหนดขึ้นมาในรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญ
ฉบับปี ๒๕๔๐ นั้นสภาแห่งนี้คงทราบว่ามีคณะกรรมการร่างหรือสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ขึ้นมา ซึ่งมีการยอมรับกันว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ดีที่สุดฉบับหนึ่ง เพราะฉะนั้นตรง
นี้ผมอยากจะเห็นว่าถ้านักการเมืองที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริตไม่ทำเรื่องชั่วช้าเลวร้าย
ไม่ต้องกลัวหรอกครับ จะมีศาล จะมีศาลเดียวหรือก็ศาลก็ตามถ้าเราไม่ได้ทำผิด
เราไม่ต้องกลัวเลย เพราะฉะนั้นโดยจิตสำนึกของคนที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน
ผมว่าไม่ต้องกลัวในเรื่องที่เราทำไม่ถูกต้องถ้าเราทำดีเสียอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้น
ในการพิจารณาดำเนินคดีเท่านั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องเหล่านี้ผมคิดว่าโดยเนื้อหาสาระนั้น
ในชั้นรับหลักการก็ไม่น่าจะมีปัญหาสำหรับสภาแห่งนี้ที่จะต้องให้กฎหมายฉบับนี้
ผ่านไปโดยรับหลักการ แต่อย่างน้อยที่สุดผมต้องขอความเป็นธรรมให้กับศาลว่าศาลนั้น
ไม่อยากจะอำนาจ และศาลก็คงไม่อยากจะมาทำงานเพิ่มขึ้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เกี่ยวกับนักการเมืองศาลก็คงไม่อยากจะเข้ามายุ่งเท่าไร แต่อย่างไรก็ตามครับขอให้กำลังใจ
ศาลนะครับว่าจะอะไรที่ถูกท่านต้องกล้าที่จะตัดสินพิพากษาโดยอาศัยหลักกฎหมาย
และข้อเท็จจริงและความจริง แต่ถ้าคนไม่ผิดแล้วท่านก็ต้องยกประโยชน์ให้กับคนที่ไม่ได้
กระทำความผิด แต่อย่างน้อยที่สุดผมคิดว่าผมยังเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมของศาล

๑๙๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๙๐/๒

ที่ไม่สามารถที่จะไปวิ่งเต้นได้ทั้ง ๆ ที่มีข่าวมาอยู่ตลอดเวลาว่าพยายามที่จะใช้เงินในการที่จะไปวิ่งล้มคดีหรือวิ่งเพื่อให้ชนะคดี เพราะฉะนั้นวันนี้ผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเป็นตัวแทนประชาชนคนหนึ่งขอให้กำลังใจแล้วก็ขอให้ศาลทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อเป็นหลักเป็นที่พึ่งของพี่น้องประชาชนและเพื่อให้การทุจริตคอร์รัปชันหมดไปจากแผ่นดินไทยครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
อีกสักท่านนะครับ เชิญครับ

นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อรรถวิรัช สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขต ๔ พรรคประชาธิปัตย์ ต้องบอกสักนิดว่าเริ่มแรกเดิมทีนั้นกะว่าจะไม่ลุกขึ้นมา แต่พออ่านเข้าไปแล้วในตัวร่างพระราชบัญญัตินั้นตั้งใจเรื่องของรูปแบบสักนิดหนึ่งครับ มีความกังวลในฐานะที่เป็นอาจารย์สอนกฎหมายด้วยนะครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งแน่นอนครับเรารับรู้ว่าเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ต้องบอกว่าแรกเริ่มเดิมทีเรามีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ปี ๒๕๔๒ วันนี้ในหลักการที่ท่านเสนอนั้นเป็นการแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีข้อกังวลใจในข้อสังเกตในส่วนตัวผมอยู่ว่าถ้ารัฐธรรมนูญที่เป็นรัฐธรรมนูญหลักมันตกไปหรือเป็นอันว่าพับไปรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ไม่ทราบว่าจะกฎหมายที่เป็นกฎหมายลูกซึ่งเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ยังอยู่หรือไม่ -----

๑๙๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จิรานุช ๙๑/๑

นั่นคือสิ่งที่ผมทวงถามคือแปลง่าย ๆ ชัด ๆ ว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเรื่องนี้ครับ ในปี ๒๕๔๒ ยังมีอยู่หรือเปล่า ถ้ามีอยู่ สิ่งที่ท่านทำร่างมาก็ถูกแล้วครับ เพราะว่าหลักการที่ท่านบอกว่ามาตรานี้แก้ไขมาตรานี้ แต่ถ้าไม่มีอยู่ ลักษณะแบบฟอร์มหลักการและเหตุผลนั้น ต้องเป็นอีกอย่างหนึ่ง นั่นก็คือเริ่มกันตั้งแต่มาตรา ๑ ไล่กันไปจนจบเลย ซึ่งผมมีความกังวลใจ ในฐานะเป็นผู้สอนกฎหมายด้วยนะครับ ก็ยังกังวลใจในประเด็นนี้ว่าความคลุมเครือครับว่า ปัจจุบันพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ปี ๒๕๔๒ ยังมีอยู่หรือเปล่า เพราะไม่เช่นนั้นหลักการและเหตุผลวันนี้ที่เราคุยกันในวันนี้ที่ ๑ นั้นมันจะลงกันไม่ได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านเกรียงชัยครับ เชิญครับ

นายเกรียงชัย จีจตุรพิท (ประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายเกรียงชัย จีจตุรพิท ในฐานะหัวหน้าคณะผู้ชี้แจง ก่อนอื่นกระผมขออนุญาตกราบเรียน สภาแห่งนี้ว่า กระผมเพิ่งมีโอกาสได้เข้ามาสัมผัสการอภิปรายของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ให้รู้สึกตื่นเต้นจนสิ้น แต่กราบเรียนว่าสิ้นสับสนนะครับไม่สิ้นถอย กระผมขออนุญาต กราบเรียนว่าในวันนี้กระผมถือว่่ากระผมมีโชค ๒ ประการ

ประการแรก ได้ฟังท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติพูดถึงตุลาการด้วยความเป็นห่วง หลาย ๆ ท่าน ในส่วนตัวของกระผมเองกระผมถือว่่าท่านเมตตาเตือนสติตัวกระผม ยินดีรับไว้

ประการที่สอง กระผมนั่งฟังการอภิปรายของท่านเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ มากกว่า ๗ ชั่วโมง อย่างน้อยคิดว่าอาจจะตะตาท่านบ้างว่าพฤติกรรมที่กระผมนั่งฟังอยู่ กว่า ๗ ชั่วโมงจะพอถือว่่าวางตัวเป็นกลาง เพื่อโชคดีได้รับเลือกเป็นผู้ไต่สวนอิสระ บ้างหรือไม่

๑๙๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จรัญช ๙๑/๒

ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพและท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติ กระผม
ขออนุญาตว่าเท่าที่ฟังการอภิปรายมาทั้งหมด กระผมขออนุญาตสรุปปัญหาใหญ่ ๆ
ที่กระผมจะขออนุญาตชี้แจงอยู่ ๓ ประการ

ประการแรก ก็คือปัญหาว่ามันเป็นการเพิ่มอำนาจให้ฝ่ายตุลาการหรือไม่

ประการที่สอง เกือบทุกท่านเป็นห่วงเกี่ยวกับการตั้งผู้ไต่สวนอิสระ

ประการที่สาม ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ข้อคิดเห็นแล้วก็พูดถึง
ร่างที่เราเสนอนะครับว่าควรมีข้อทำให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สำหรับประการแรกเกี่ยวกับว่าเป็นการให้อำนาจศาลหรือไม่ มากขึ้น
หรือไม่ กระผมขออนุญาตว่าถ้ามองในมุมมองอีกส่วนหนึ่งเราอาจจะถือว่าเป็นการมอบ
ภาระหน้าที่ให้หรือเปล่า

สำหรับกรณีประการที่สอง เกี่ยวกับการตั้งผู้ไต่สวนอิสระ กระผม
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง เพราะว่ามีหลาย ๆ ท่านได้ชี้ถึงปัญหาซึ่งกระผมคิดว่า
มีประโยชน์นะครับ ส่วนที่กระผมจะขออนุญาตชี้แจงตรงส่วนนี้บางประการที่เห็นว่า
ควรจะเป็นโอกาสชี้แจงคือ ในประการแรกมีการพูดถึงจำนวนผู้พิพากษาอาวุโส กระผม
ขออนุญาตกราบเรียนข้อมูลว่าในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับที่แก้ไขครั้งสุดท้าย
ได้กำหนดจำนวนองค์คณะผู้พิพากษาในศาลฎีกาแผนก โดยเปลี่ยนแปลงจากหลักการ
เดิมซึ่งมีแต่ผู้พิพากษาประจำ ด้วยการกำหนดให้คิดเป็นอัตราส่วนระหว่างผู้พิพากษา
ประจำกับผู้พิพากษาอาวุโสในอัตรา ๖ ต่อ ๓ แต่เมื่อรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้ประกาศใช้
ปรากฏว่าในกฎหมายรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้กว้าง ๆ แต่เพียงว่าองค์คณะในศาลฎีกาแผนก
ให้เลือกจากผู้พิพากษาหรือผู้พิพากษาอาวุโส ทำให้เกิดปัญหาการตีความว่า -----

๑๙๔

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๙๒/๑

การที่กฎหมายลูกกำหนดจำนวนผู้พิพากษาอาวุโสไว้เพียง ๓ ท่านนั้นจะขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือไม่ และเป็นปัญหาที่โต้เถียงกันมากในหมู่ผู้พิพากษา แม้กระทั่งผู้ที่ไม่ใช่อยู่ในศาลฎีกาก็ตาม เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีโอกาสแก้ไขบทบัญญัติแห่งกฎหมายลูกฉบับนี้เราจึงคิดว่าน่าจะแก้ไขให้ล้อย่อยคำตามรัฐธรรมนูญ เพื่อความปลอดภัยแล้วก็ความสบายใจของทุก ๆ ฝ่าย

ประการที่ ๒ ที่มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอภิปรายว่าบทบัญญัติแห่งมาตรา ๔๔/๗ วรรคท้ายขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ รวมทั้งมาตรา ๔๔/๑๐ ว่า ผู้ใดสวนอิสระมีอำนาจส่งไปถอดถอนหรือไม่ ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่เช่นกัน สำหรับบทบัญญัติมาตรา ๔๔/๗ นั้นได้มีท่าน ส.ส. ได้ช่วยกรอุณาธิบายแทนแล้ว ส่วนมาตรา ๔๔/๑๐ ว่าขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น กระผมขออนุญาตชี้แจงว่าเราร่างบทบัญญัติแห่งมาตรานี้โดยล้อย่อยคำตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๗๖

ประการที่ ๓ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพูดถึงคำว่า ในกรณีที่จะอุทธรณ์ได้ต้องเป็นพยานหลักฐานใหม่ ทำให้กระผมขออนุญาตว่าเนื่องจากระเบียบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้ให้คำนิยามพยานหลักฐานใหม่เพื่อความสบายใจเพิ่มขึ้นบ้างว่าเรากำหนดแต่เพียงว่าพยานหลักฐานใหม่นั้นต้องเป็นพยานหลักฐานที่ไม่เคยปรากฏในจำนวนมาก่อน ไม่ใช่หมายความว่าพยานหลักฐานใหม่นั้นต้องมาปรากฏภายหลังจากที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญามีคำพิพากษา

ปัญหาประการถัดไปคือพูดถึงเหตุใดบทบัญญัติบางอย่างไปกำหนดอยู่ในข้อกำหนด กระผมขออนุญาตชี้แจงว่าส่วนที่ไปปรากฏอยู่ในข้อกำหนดนั้นเราหมายเฉพาะเพียงเพื่อบัญญัติวิธีการทำงานให้เป็นไปโดยอยู่ในกรอบที่เข้าใจกันเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นหลักการใหญ่จะอยู่ในกฎหมายลูกฉบับนี้

ประการสุดท้าย ที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกล่าวถึงว่ากฎหมายลูกตัวนี้จะตกไปหรือไม่ กระผมขออนุญาตชี้แจงว่าเนื่องจากมีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๒ บัญญัติรับรองไว้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขออนุญาตว่าขอให้ท่านสบายใจว่ากฎหมายลูกนี้ยังคงอยู่

๑๙๕

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๙๒/๒

สำหรับข้อที่ ๓ เกี่ยวกับข้อแนะนำหรือท้วงติงกฎหมายฉบับแก้ไขนี้กระผม
ขอน้อมรับที่จะนำไปพิจารณาเพื่อทำให้กฎหมายฉบับนี้สมบูรณ์และหวังในความกรุณา
ของท่านกรรมาธิการ รวมทั้งท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้เป็นที่ เมื่อเราได้พิจารณาร่วมกัน
เราคงสามารถที่จะทำงานเพื่อให้กฎหมายฉบับนี้มีความสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้ จึงถือ
โอกาสขอขอบพระคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผมขอมตินะครับ ท่านเซาวรินเชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ
ผม ร้อยตำรวจโท เซาวริน ผมขอโอกาสสั้นนิดเดียวครับ ก่อนที่ท่านผู้แทนคณะตุลาการ
ที่จะชี้แจง เมื่อสักครู่ได้มีสมาชิกท่านหนึ่งอภิปรายเกี่ยวกับความดำรงอยู่ของกฎหมาย
ฉบับนี้หรือไม่ ในฐานะที่ท่านเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ผมขออนุญาตกราบเรียนถาม
ท่านประธานช่วยหาข้อมูลให้ผมหน่อยเถอะครับ ท่านเป็นอาจารย์สอนกฎหมาย
มหาวิทยาลัยไหน เพราะผมมีลูกเรียนกฎหมายอยู่ ๒ คน ถ้ามันผิดที่ผมจะได้ให้ลูกผม
ลาออกไปเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหง ขอขอบคุณครับ

(นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตครับ อรรถวิชัย สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ไม่คิดว่า
จะโดนเพื่อนพ่อเสียดสีถึงขนาดนี้นะครับ ด้วยความเป็นห่วงท่านประธาน เพราะว่าผมเอง
ศึกษารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วก็ฉบับชั่วคราวอยู่ เรื่องนี้ยอมรับว่า -----

๑๙๖

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๙๓/๑

เป็นข้อที่ยังถกอยู่ว่ามีอยู่หรือเปล่าครับ เพราะว่าในวงวิชาการก็มีการเถียงกัน
ผมยอมรับว่ายังไม่ครบในประเด็นนี้ครับ แต่จริง ๆ ก็จบมหาวิทยาลัยเดียวกับท่าน
ก็กราบขอโทษครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถือว่าปิดการอภิปรายนะครับ ผมขออนุญาตขอมตินะครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจก
การลงมติในเรื่องนี้จะก่อให้เกิดผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย ผมขออนุญาตดำเนินการ
ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการที่ได้ตั้งข้อสังเกตตรงนี้ไว้ ตรวจสอบองค์ประชุมครับ
ด้วยวิธีการให้สมาชิกเสียบัตรแสดงตนก่อนเพื่อเช็คองค์ประชุมครับ เชิญท่านสมาชิก
เสียบัตรแสดงตนเพื่อเช็คองค์ประชุม เชิญครับ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เสียบัตรแสดงตนเพื่อเช็คองค์ประชุมครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เรียบร้อยนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่ครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๓๑๘ ท่าน เกินกว่ากึ่งหนึ่งครับ
เพราะฉะนั้นถือว่าองค์ประชุมครบ

๑๙๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ราชันีพร ๙๓/๒

ผมขอมติเลยนะครับ ผมขอมติว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในวาระที่ ๑ หรือไม่ จะรับหลักการหรือไม่เชิญใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :

เชิญท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตครับ นิดเดียว
เรายังไม่ค่อยเข้าใจท่านถามในญัตตินี้อย่างไรครับ เห็นด้วย ให้กตเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
ให้กต ไม่เห็นด้วย ใช่ไหมครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถูกต้องครับ ผมขออนุญาตปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่ครับ มติที่ประชุมเห็นด้วย
๓๓๙ คน ไม่เห็นด้วย ๒ คน งดออกเสียงไม่ลงคะแนน ไม่มีนะครับ ที่ว่าที่ประชุมมีมติรับ
หลักการนะครับ

๑๙๘

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๙๔/๑

เชิญท่านสมาชิกเสนอคณะกรรมการมาธิการครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สามารถ แก้วมีชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ผมขอเสนอคณะกรรมการจำนวน ๓๖ ท่านครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เสนอคณะกรรมการก่อนท่านมีชัยครับ ก่อนเสนอจำนวน ขอคณะกรรมการก่อนครับ เป็นคณะกรรมการวิสามัญใช่ไหมครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (เชียงใหม่) : ครับ ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ ท่าน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ถูกต้องนะครับ ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถือว่าที่ประชุมมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญครับ ขอทราบจำนวนครับ เชิญครับ ขอจำนวนครับ ๓๖ ท่านนะครับ ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถือว่าที่ประชุมมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๓๖ ท่านนะครับ ของรัฐบาล สัดส่วนของ รัฐบาล ๕ ท่านครับ เชิญครับ

นายชูศักดิ์ ศิรินิล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชูศักดิ์ ศิรินิล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑๙๙

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๙๔/๒

ในส่วนของรัฐบาลจำนวน ๕ ท่าน ดังมีรายนามต่อไปนี้ ๑. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ
๒. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๓. นายวรรณชัย บุญบำรุง ๔. นายเกรียงชัย จิ่งจตุรพิธ และ
๕. นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
พรรคพลังประชาชน ๑๕ ท่านครบ เชิญครับ

นางสาวอรุณี ชำนาญยา (พะเยา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน
นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน ขอเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธี
พิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในสัดส่วน
ของพรรคพลังประชาชน จำนวน ๑๕ ท่าน ดังนี้ ๑. นายศุภชัย ใจสมุทร ๒. นายบุญจง
วงศ์ไตรรัตน์ ๓. นายฉลาด ขามช่วง ๔. นายนิรมิต สุจาวี ๕. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์
๖. นายปัญญา ศรีปัญญา ๗. นายวาสิต พยัคฆบุตร ๘. นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร
๙. นายนพคุณ รัฐมไท ๑๐. นายจตุพร พรหมพันธุ์ ๑๑. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๑๒. นายนิทัศน์ ศรีนนท์ ๑๓. นายสุชาติ ลายน้ำเงิน ๑๔. นายเกาศัลย์ แก้วยิ่งยง และ
๑๕. นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาคกรทรรพ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผู้รับรองถูกต้องครับ พรรคประชาธิปัตย์ ๑๑ ท่าน เชิญครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน
ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน ๑๑ ท่าน
ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ดังนี้ ๑. นายบัณฑิต ศิริพันธุ์ ๒. นายสุบุญ วุฒิวงศ์

๒๐๐

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๙๔/๓

๓. นายทิวา เงินยวง ๔. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๕. นายทศพล เพ็งส้ม ๖. นายสาธิต ปิตุเตชะ
๗. นายไมตรี สอยเหลือง ๘. นายธนา ชีรวินิจ ๙. นายสกลธี ภัททิยกุล ๑๐. นายอรรถวิชัย
สุวรรณภักดี ๑๑. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผู้รับรองถูกต้องครับ พรรคชาติไทย ๒ ครั้ง เชิญครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
ผม เอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี พรรคชาติไทย ขอเสนอ
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธี
พิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ในนามพรรคชาติไทย ดังมีรายนามดังต่อไปนี้ ๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม ๒. นายเชวงศักดิ์
เร่งไพบูลย์วงษ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๒๐๑

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๙๕/๑

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถูกต้องครับ พรรคเพื่อแผ่นดิน ๑ ท่านครับ

นางจิตรวรรณ หวังศุภกิจโกศล (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ดิฉัน นางจิตรวรรณ หวังศุภกิจโกศล พรรคเพื่อแผ่นดิน เขต ๒ จังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในสัดส่วนของพรรคเพื่อแผ่นดิน คือ ท่านประพัฒน์ วิเศษจินดาวัฒนา ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถูกต้องครับ พรรคประชาธิปัตย์ พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ๑ ท่าน เชิญครับ

นายสมนึก เสงวนิชย์ (บุรีรัมย์) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสมนึก เสงวนิชย์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เขต ๑ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในนามพรรคประชาธิปัตย์ ดังนี้ครับ ๑. นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ มีอะไรเชิญครับ

๒๐๒

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๙๕/๒

นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดาหาร) : ท่านประธานที่เคารพคะ
เหลือพรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนากับพรรคประชากราคะ ในสัดส่วนของ
พรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนาและพรรคประชากราคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เมื่อที่พรรคประชาธิปัตย์และพรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนา ๒ พรรค ๑ ท่าน

นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดาหาร) : ท่านประธานคะ พรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนา
กับพรรคประชากราคะ สัดส่วน ๑ คนคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถูกใหม่

นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดาหาร) : พรรคประชาธิปัตย์ ๑ ท่าน
แค่นั้นเองคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถูกต้องครับ เจ้าหน้าที่เขียนมาตรงนี้ผิดพลาด เพราะฉะนั้นเชิญครับ อีก ๑ ท่านครับ

นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดาหาร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน
นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธ์ พรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนา ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในสัดส่วนของพรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนาและ
พรรคประชากราคะ ท่าน ส.ส. สมชัย เจริญชัยฤทธิ ขอผู้รับรองคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถูกต้องครับ ท่านสาทิศย์มีอะไรครับ

นายสาทิศย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผม สาทิศย์ วงศ์หนองเตย
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตที่จะหาหรือ
ท่านประธานแล้วก็ซักถามเพื่อที่จะนำไปสู่ความชัดเจนด้วยนะครับ ก็คือกรณีของการตั้ง

๒๐๓

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๙๕/๓

คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณากฎหมายซึ่งต้องถือว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายฉบับแรกภายหลังจากที่รัฐธรรมนุญ ปี ๒๕๕๐ ประกาศบังคับใช้ ประเด็นที่มีความแตกต่างกันไปก็คือแต่เดิมนั้นการเสนอกฎหมายเสนอได้ ๓ ทาง ๑. คือคณะรัฐมนตรี ๒. โดยสมาชิก ๓. จากประชาชน แต่ต่อมารัฐธรรมนุญก็เปิดโอกาสให้องค์กรอิสระที่สามารถที่จะเสนอกฎหมายได้ ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่า ในข้อบังคับของเราที่เราไปกำหนดในเรื่องของคณะกรรมการในการที่จะไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบอกว่าการเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญให้ตั้งจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อมีจำนวนไม่เกิน ๑ ใน ๔ -----

- ๙๖/๑

ประเด็นปัญหาก็คือ เมื่อก่อนนี้ส่วนใหญ่กฎหมายที่เสนอเป็นของรัฐบาล เป็นของคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็มีสิทธิที่จะเสนอ แต่ในเมื่อรัฐธรรมนูญได้เปิดโอกาสให้ทางองค์กรอิสระทั้งหลายอย่างกรณีวันนี้คือศาลฎีกาเสนอชื่อเข้ามา แต่ในข้อบังคับของเรายังเปิดโอกาสให้คณะรัฐมนตรีอยู่ ประเด็นก็จะเกิดขึ้นว่า อย่างเมื่อสักครู่นี้ก็มีการเสนอชื่อสมาชิกซึ่งมาจากฝ่ายของรัฐบาลเสนอชื่อโดยคณะรัฐมนตรี เข้าไปด้วย ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นคือเจตนารมณ์เดิมที่หวังจะให้สัดส่วนของ คณะรัฐมนตรีมีโอกาสเข้าไปชี้แจงหรือปกป้องร่างกฎหมายที่ตนเองเป็นผู้ร่างขึ้น ก็จะไม่เสียไป เพราะศาลฎีกาเองก็จะไม่มีโอกาสในการที่จะเสนอชื่อตนเองเข้ามาเป็นหนึ่งใน คณะกรรมการวิสามัญมากเท่ากับที่ฝ่ายคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ประเด็นปัญหา จะไม่เกิดขึ้นเลยครับว่า ถ้าหากว่าการอภิปรายในวันนี้จะเห็นกันไม่ชัดว่าแนวความคิด ๒ ขั้วนั้นแตกต่างกันมาก ผมเรียนหรือท่านประธานเหตุนี้ขึ้นมาก็เพื่อว่าจริงอยู่ใน ข้อบังคับเปิดโอกาสให้คณะรัฐมนตรีเสนอ แต่มีความเป็นไปได้หรือไม่เพียงไรครับ ที่คณะรัฐมนตรีจะต้องเปิดโอกาสให้กับฝ่ายผู้เสนอกฎหมายได้มีโอกาสเสนอชื่อบุคคล ของตนเองเข้าไปเป็นลำดับแรกก่อนเพื่อที่จะได้มีโอกาสใช้เจตนารมณ์ของคนที่เสนอร่าง กฎหมายในการปกป้องร่างของตนเอง ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เห็นกันชัดว่า สมาชิกซึ่งฝ่ายรัฐบาลคิดอย่างไร แล้วก็ส่วนของผู้ร่างขึ้นมาคิดอย่างไร ประเด็นนี้ จะสืบทอดต่อเนื่องกันไปกับกฎหมายฉบับอื่น ๆ นะครับ อย่างประจามติที่ กกต. เสนอ ผมก็ไม่ทราบที่สุดแล้วจะเป็นอย่างไร แต่ถ้าตั้งหลักเอาไว้ว่าคณะรัฐมนตรีจะเสนอ ตามข้อบังคับก็ขอให้ถามเจ้าของร่างกฎหมายก่อนว่าจะเสนอใครเพิ่มหรือไม่ก็จะเป็น ประโยชน์นะครับ ส่วนในกรณีที่ในโอกาสหลังผมคิดว่าการแก้ไขเรื่องข้อบังคับ การประชุมก็มีความจำเป็น เพื่อเปิดโอกาสให้กับผู้ที่เขาเสนอกฎหมายได้มีโอกาสเสนอชื่อ บุคคลของทางฝ่ายตนเอง ผมเรียนหรือท่านประธานแล้วก็อยากจะให้ท่านประธานได้ให้ หลักในเรื่องนี้เอาไว้ แล้วก็หารือไปถึงคณะรัฐมนตรีด้วยว่าจะมีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลง บุคคลหรือไม่เพียงใดช่วยให้ความกรุณาตอบด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุขุมพงศ์ เชิญครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วนจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ท่านสมาชิกพรรคฝ่ายค้านได้เรียนหรือท่านประธานก่อนที่ท่านเลขาธิการจะสรุป รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญนั้น ในกรณีนี้ก็ได้มีการดูข้อกำหนดในรัฐธรรมนูญ โดยละเอียด แล้วก็ดูข้อบังคับฉบับปัจจุบันโดยละเอียด เราทราบถึงเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญดีว่ามีความประสงค์ที่จะให้ผู้เสนอกฎหมายได้มีส่วนร่วมในการพิจารณา ในชั้นกรรมาธิการวาระ ๒ วาระ ๓ ด้วย แต่ติดขัดเนื่องจากในรัฐธรรมนูญไม่ได้เขียนชัด เหมือนกรณีเด็ก สตรี ผู้ชรา ผู้ทุพพลภาพซึ่งบุคคลเหล่านั้นได้สิทธิให้มีสัดส่วนตามที่ รัฐธรรมนูญกำหนด ข้อบังคับในปี ๒๕๔๔ เอง ข้อบังคับฉบับปัจจุบันเองก็ได้กำหนด รองรับไว้ในมาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ ให้คำนึงถึงสัดส่วนนั้นเพื่อเป็นการสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญ ในกรณีของผู้เสนอกฎหมายที่เป็นประชาชนก็มีข้อบังคับ ข้อ ๑๑๙ กำหนด เป็นสัดส่วนไว้ต่างหาก เพราะฉะนั้นในที่ประชุมวิปรัฐบาลก็ศึกษาข้อกำหนดดังกล่าว ถองแท้แล้วก็เห็นว่ามีอยู่ทางเดียวเท่านั้นที่จะตั้งคณะกรรมการในส่วนที่จะให้ผู้เสนอ กฎหมายจากองค์กรอิสระมีส่วนร่วมได้ ก็ในส่วนของคุณธรรมมนตรี คณะรัฐมนตรีนั้น มีสิทธิตามข้อบังคับ ข้อ ๘๓ ที่จะเสนอผู้มาเป็นกรรมาธิการวิสามัญได้ไม่เกิน ๑ ใน ๔ ในส่วนของ ครม. ท่านรัฐมนตรีที่อยู่ในวิปรัฐบาลท่านก็ชี้แจงว่ากฎหมายทุกฉบับรัฐบาล จะต้องมีส่วนในการปฏิบัติตามกฎหมายหลายเรื่องโดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงิน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญส่วนมากก็เป็นพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน เกี่ยวกับการจัดอัตรากำลังของ ก.พ. ก.พ.ร. มาสนับสนุนหน่วยงานนั้น ๆ คณะรัฐมนตรี ก็จำเป็นต้องมีคณะกรรมการวิสามัญในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ทุกฉบับด้วย ซึ่งท่านก็เห็นว่าของท่านใน ๕ ตำแหน่งนั้นท่านก็จะแบ่งเป็น ๒ ส่วน ให้ส่วน ที่เสนอกฎหมาย ๒ คน ส่วน ครม. ที่เกี่ยวข้องอีก ๒ คน และอีกส่วนหนึ่งคือคนกลางก็คือ

๒๐๖

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๙๖/๓

ตัวแทนจากฝ่ายที่ร่างกฎหมายโดยตรง ซึ่งไม่มีส่วนในการจัดทำร่างกฎหมายมาก่อนเลย
คือตัวแทนจากสำนักงานกฤษฎีกา จึงเรียนท่านที่ประชุมเพื่อโปรดทราบ ท่านประธาน
แล้วก็ท่านผู้หารือ ท่านพรรคฝ่ายค้านด้วยครับผม

- ๙๗/๑

๒๐๗

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๙๗/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ตั้งเป็นข้อสังเกตก็แล้วกันครับ

(นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คงไม่อนุญาตแล้วท่านสาทิตย์ครับ พอแล้วครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (ตรึง) : ผมขออนุญาตจริง ๆ ท่านประธาน
ผมถกานิดเดียวเท่านั้นเองนะครับว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (ตรึง) : ผมเข้าใจเรื่องของข้อบังคับนะครับ
เพียงแต่ว่าอันนี้เป็นกฎหมายฉบับแรก เรายังจะมีหลักปฏิบัติของเราเท่านั้นเอง ในขั้นตอน
ต่อไปต้องเสนอแก้ไขข้อบังคับข้อนี้อยู่แล้ว ผมเพียงแต่ถามว่าถ้าอย่างนั้นเอาง่ายที่สุด
โดยไม่ต้องอ้างเหตุผลใดเลย กฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องของศาลฎีกาโดยแท้ครับ
เป็นเรื่องของกระบวนการวิธีพิจารณาคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของนักการเมือง
ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีท่านอยู่ที่นี้แล้ว ถ้าเป็นไปได้นะครับ
ขอความกรุณาท่าน อาจจะถามทางศาลว่าจะมีผู้ใดเพิ่มเติมหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ถือว่าจบไป
แต่ถ้ามีนะครับ ทางฝ่ายของคณะรัฐมนตรีก็อาจจะสละที่ของกรรมาธิการสักที่สองที่
และเปิดโอกาสให้ทางฝ่ายเจ้าของร่างเขาไปผมว่าก็จะเป็นประโยชน์นะครับ
ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านรัฐมนตรีเชิญครับ

นายชูศักดิ์ ศิรินิล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายชูศักดิ์ ศิรินิล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ความเป็นจริงเรื่องนี้ก็ได้พิจารณากันหลายครั้ง

หลายหน เพื่อพิจารณาว่าจะตั้งคณะกรรมการในส่วนของคุณะรัฐมนตรีอย่างไร ความจริงในชั้นเดิมก็ถึงขนาดจะเสนอให้ผมมาเป็นกรรมการด้วยในฐานะที่เป็น รัฐมนตรีอยู่ ผมก็พิจารณาโดยเจตนารมณ์แล้วกฎหมายฉบับนี้ก็มุ่งมาตรวจสอบรัฐมนตรี มุ่งมาตรวจสอบคุณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี ผมก็เลยบอกว่ารัฐมนตรีคงไม่เหมาะที่จะมานั่งตรงนี้ แต่เมื่อพิจารณาว่ากฎหมายทั้งหลายเมื่อมีการประกาศใช้แล้ว ในท้ายที่สุดมันก็ต้องเกี่ยวข้องกับรัฐบาล คิดว่ารัฐบาลก็น่าจะมีตัวแทนเข้ามาร่วม เป็นคณะกรรมการวิสามัญด้วย ท้ายที่สุดก็บอกว่าเอาตัวแทนจากวิปรัฐบาลโดยไม่เอา รัฐมนตรีหรือหน่วยงานที่รัฐบาลดูแลอยู่เข้ามานั่ง อันนั้นส่วนหนึ่งก็คิดว่าน่าจะเป็น จากกฤษฎีกา ก็คัดเลือกบุคคลมาจากกฤษฎีกา ๑ ท่านเพื่อให้มาช่วยดูกฎหมาย เพราะว่ากฎหมายเหล่านี้ก็เป็นกฎหมายที่ศาลท่านทำเองโดยไม่ได้ผ่านกฤษฎีกา ให้ตรวจสอบ ก็น่าจะอาศัยประสบการณ์ของกฤษฎีกาดูแลให้เสนอแนะได้ อีกส่วนหนึ่งนั้น ก็มาจากศาล ศาลนั้นก็ได้มีการตกลงกันแล้วว่าขอจากศาลสัก ๒ ท่าน ขอจากรัฐบาล ๒ ท่าน ขอจากคนกลาง ๑ ท่านก็คือกฤษฎีกา ได้มีการตกลงกันเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้น รัฐบาลก็ขอยืนยันครับ ขอพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอจบนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ๑. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ ๒. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๓. นายวรรณชัย บุญบำรุง ๔. นายเกรียงชัย จิ่งจตุรพิธ ๕. นายรักเกียรติ วัฒนพงษ์ ๖. นายศุภชัย ใจสมุทร ๗. นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ๘. นายฉลาด ขามช่วง ๙. นายนิรมิต สุจาวี ๑๐. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ ๑๑. นายปัญญา ศรีปัญญา ๑๒. นายวาสิต พยัคฆบุตร ๑๓. นายสัณชัย วงษ์สุนทร ๑๔. นายนพคุณ รัฐไผ่

๒๐๙

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๙๗/๓

๑๕. นายจตุพร พรหมพันธุ์ ๑๖. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน ๑๗. นายนิทัศน์ ศรีนนท์
๑๘. นายสุชาติ ไลยน้ำเงิน ๑๙. นายเกาศัลย์ แก้วยิ่งยง ๒๐. นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์
นาครทรรพ ๒๑. นายบัณฑิต ศิริพันธุ์ ๒๒. นายสุบุญ วุฒิวงศ์ ๒๓. นายทิวา เงินวง
๒๔. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๒๕. นายทศพล เฟื่องส้ม ๒๖. นายสาธิต ปิตุเตชะ
๒๗. นายไมตรี สอยเหลือง ๒๘. นายธนา ชีรวินิจ ๒๙. นายสกลธี ภัททิยกุล
๓๐. นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี ๓๑. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ๓๒. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๓๓. นายเชวงศักดิ์ เร่งไพบูลย์วงศ์ ๓๔. นายประพัฒน์ วิเศษจินดาวัฒนา
๓๕. นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ และ ๓๖. นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอระงับแปรญัตติครับ

- ๙๘/๑

๒๑๐

สผ ๑/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรรณ ๙๘/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอระยะแปรญัตติครับ เชิญครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สามารถ
แก้วมีชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วัน
ตามข้อบังคับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามข้อบังคับ ๗ วันครับ ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๐ นาฬิกา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันที่ ๑๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นายจเร พันธุ์เปรื่อง รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางสาวยุพา ศิริประภาพร ผู้อำนวยการสำนักgrayงานการประชุม
และชวเลข

ผู้ตรวจทานgrayงานการประชุม

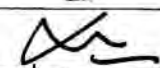
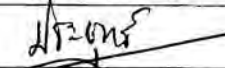
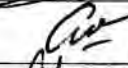
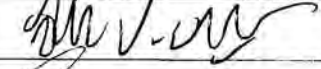
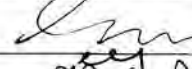

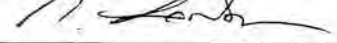
นางสุจิตรา อรุโณ ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๔
นางสติมา จันทร์ไพจิตร เจ้าหน้าที่ชวเลข ๔
นางสันทนา ททรัพย์พูนผล เจ้าหน้าที่ชวเลข ๔
นางสาวพัชรี ไซคำพา เจ้าหน้าที่ชวเลข ๔

ผู้จัดgrayงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๔)

นางสาวกุลนิษฐ์ พัฒนประเสริฐ นางวันทนา วงษ์ชมภู
นายณัฐวัฒน์ อนันต์สิทธิพงศ์ นางสาวรัชนีพร มณีนิล
นางดวงใจ มั่นคงดี นางสาวสุทธาทิพ ศรีทองอินทร์
นางนิรรา คำงาม นางสาวบุศยรินทร์ พจนวิชัย
นางสาวเบญจมาภรณ์ รงค์ทอง นางกมลทิพย์ บุญรอดฤทธิ
นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร นางสาวกมลมาศ ทังสุภูติ ศิริสัมพันธ์
นางจีรนุช มานะกอบการ นางสาวพรชรรรณ แก้วนิล

สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

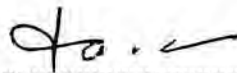
คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม และเปิดเผยรายงานการประชุมลับ
ในคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

ลำดับที่	รายชื่อ	ลายมือชื่อ
๑	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	
๒	นายสากล ม่วงศิริ	
๓	นายภราดร ปริศนานันทกุล	
๔	นายนิจสาด จันภูตระกูล	
๕	นายประยุทธ์ สวัสดิ์เรือกุล	
๖	นางอำไพ วิทยวิโรจน์	
๗	นายชนภัทร ปาลกะวงศ์ณ อยุธยา	
๘	นายไพบุลย์ แสงเจริญตระกูล	
๙	นางทีฆัมพร กาญจนโกศล	
๑๐	นางสาวกรรณิการ์ ผลพัฒน์	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๗ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สภารับรองในคราวประชุม

ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัย สามัญทั่วไป)
วันที่ พงศ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร